

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **44** Ljubljana, torek **7. 6. 2011**

ISSN 1318-0576

Leto XXI

PREDSEDNIK REPUBLIKE

2101. Ukaz o postavitvi izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Republiki Kirgiziji

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08 in 108/09) izdajam

U K A Z

o postavitvi izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Republiki Kirgiziji

Za izredno in pooblaščenega veleposlanico Republike Slovenije v Republiki Kirgiziji s sedežem v Moskvi postavim Ado Filip Slivnik.

Št. 501-03-17/11-2

Ljubljana, dne 1. junija 2011

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

2102. Ukaz o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08 in 108/09) izdajam

U K A Z

o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji s sedežem v Rimu postavim Iztoka Mirošiča.

Št. 501-03-18/11-2

Ljubljana, dne 1. junija 2011

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

2103. Ukaz o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in četrtega odstavka 17.a člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08 in 108/09) izdajam

U K A Z

o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile s sedežem v Buenos Airesu postavim Tomaža Mencina.

Št. 501-03-19/11-2

Ljubljana, dne 1. junija 2011

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

MINISTRSTVA

2104. Pravilnik o tehnični skladnosti tirnih vozil

Na podlagi prvega odstavka 26. člena Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 36/10 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za promet

PRAVILNIK o tehnični skladnosti tirnih vozil

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik se uporablja za železniški strukturni podsistem tirna vozila in njegove dele podsistema (v nadaljnjem besedilu: tirna vozila) in določa tehnične zahteve, ki jih morajo tirna vozila izpolnjevati, postopke za oceno skladnosti ali primernosti za uporabo, tehnični pregled pred izročitvijo tirnih vozil v obratovanje, listine, ki morajo biti priložene ob izročanju tirnih vozil v obratovanje, ter evidence in druge tehnične podatke o tirnih vozilih.

2. člen

(področje uporabe)

(1) Ta pravilnik velja za podsistem tirna vozila.

(2) Ta pravilnik se uporablja za tirna vozila, ki vozijo z največjo obratovalno hitrostjo, dovoljeno za konvencionalna železniška omrežja s timo širino 1435 mm, po katerih vozijo in za katera je verjetno, da bodo vozila na celotnem vseevropskem železniškem sistemu za konvencionalne hitrosti ali delu tega omrežja. Ta tirna vozila za mednarodno uporabo in vozila za nacionalno uporabo so:

a) vlečna vozila:

- lokomotive (električne, dizelske);
- motorniki in motorne garniture (električni, dizelski);

b) motorna vozila za posebne namene, ki so:

- motorna vozila za gradnjo in vzdrževanje prog (vozila za strojna dela na tirih in druga motorna vozila za te namene);
- motorna vozila za odpravljanje posledic izrednih dogodkov in zime (tirni žerjavi, snežni odmetalniki);
- druga motorna vozila za te namene (dvopotna vozila);

– merilna vozila;

c) vlečena vozila:

- potniški vagoni (sedežni, ležalni, spalni, jedilni, bifejski, poštni, službeni in posebni);
- tovorni vagoni (zaprti, odprti, ploščniki, specialni in službeni);

– vagoni za posebne namene (orodni, sanitetni, bivalni, vagoni za meritve in preskušanje, priklopni vagoni motornih progovnih vozil ipd.);

- vozila za druge namene (snežni odmetalniki brez lastnega pogona, škropilni vagoni ipd.).

(3) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za tirna vozila, ki se uporabljajo na industrijskih tirih in ne prehajajo na javno železniško infrastrukturo ter za tirna vozila, ki se uporabljajo na progah drugih železnic, če minister ob upoštevanju varnosti v železniškem prometu zanje ni določil drugačnih pogojev.

(4) Pripadajoči podsistem tirna vozila obsega strukturo, vodenje in nadzorni sistem za vso vlakovno opremo, vlečna vozila in vozila za pretvarjanje energije, zavorne naprave, naprave za spenjanje vagonov, tekalne mehanizme (podstavne vozičke, osi ipd.), vzmetenje, vrata, vmesnike človek/stroj (voznik, vlakovno osebje in potniki, vključno z upoštevanjem potreb oseb z omejeno mobilnostjo), pasivne in aktivne varnostne naprave ter pripomočke, ki so potrebni za zdravje potnikov in vlakovnega osebja ter tokovne odjemnike.

(5) Ta pravilnik se ne uporablja za obstoječa tirna vozila do njihove obnove ali nadgradnje.

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi in kratice, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. »avtostop naprava« je naprava, ki samodejno ustavi vlak za signalom, ki prepoveduje nadaljnjo vožnjo. Nadzoruje zmanjšanje hitrosti vlaka za signalom, ki signalizira, da je nadaljnja vožnja dovoljena z omejeno hitrostjo, ter pri prekoračitvi hitrosti samodejno ustavi vlak;

2. »budnik« je varnostna naprava na pogonskem vozilu za spremljanje odzivov strojevodje, ki ustavi vlak, če se strojevodja ne odzove v času, ki je z napravo določen;

3. »del podsistema« je skupina komponent, podsklop ali celoten sklop opreme, vgrajene ali namenjene vgradnji v podsistem, in zajema opredmetena in neopredmetena sredstva, kot je na primer programska oprema;

4. »dolžinska masa vozila« je masa praznega ali naloženega vozila, deljena z dolžino vozila, izraženo v metrih in merjeno med čelnimi ploskvami nestisnjenih odbojnikov ali med končnimi deli spenjalnih naprav vozil brez odbojnikov;

5. »SIST EN« – Slovenski standard;

6. »ISO« – Mednarodna organizacija za standardizacijo;

7. »kolesna dvojica« je vitalni sklop tekalnega sestava vsakega tirnega vozila, sestavljen s togo zvezo dveh koles in osi;

8. »krmilni vagon« je vagon z vozniško kabino, v sestavi motorne ali vagonске potniške garniture, namenjen za prevoz potnikov, prtljage in malih pošilk;

9. »lokomotiva« je vlečno vozilo, namenjeno za vleko vlakov, premik ali samostojno vožnjo;

10. »motorna vozila za posebne namene« so tirna vozila in stroji vseh vrst z lastnim pogonom (vključno s priključenimi vozili), namenjena za gradnjo in vzdrževanje prog ter odpravljanje posledic resnih nesreč, nesreč, incidentov in zime;

11. »motorniki ali motorne garniture« so vlečna vozila, namenjena za prevoz potnikov in njihove prtljage ter majhnih pošilk;
12. »obstoječa tirna vozila« so železniška tirna vozila, ki ob začetku veljavnosti tega pravilnika že obratujejo ali so predmet že podpisane pogodbe ali pogodbe, ki je že v zaključni fazi razpisnega postopka;
13. »osna masa tirnega vozila« je masa praznega ali naloženega vozila, deljena s številom osi vozila;
14. »priglašeni organi« so organi, ki so pooblaščenici za ocenjevanje skladnosti ali primernosti za uporabo komponent interoperabilnosti ali za oceno postopka ES – verifikacije podsistemov;
15. »priklopni vagon motorne garniture« je vagon brez voznih kabin, ki je v sestavi motorne garniture, namenjen za prevoz potnikov, prtljage in majhnih pošilk;
16. »RIC« – Sporazum o izmenjavi in uporabi potniških vagonov v mednarodnem prometu;
17. »RID« – Pravilnik o mednarodnem železniškem prevozu nevarnega blaga;
18. »RIV« – Pravilnik o izmenjavi in uporabi tovornih vagonov med železniškimi prometnimi podjetji;
19. »strojevodja« je skupen naziv za delavca, ki je strokovno usposobljen za upravljanje:
- a) vlečnega vozila za vožnjo vlakov in premiku,
 - b) premikalne lokomotive pri premiku,
 - c) motornih vozil za posebne namene pri vožnji po progi, premiku in namenski uporabi teh vozil;
20. »TSI« tehnične specifikacije interoperabilnosti so specifikacije, ki veljajo za vsak podsistem ali del podsistema, da bi zadostil bistvenim zahtevam in zagotovil interoperabilnost vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti;
21. »tehnični predpis« je predpis, ki določa lastnosti proizvoda ali z njim povezanega postopka in načina proizvodnje; v zvezi s tem lahko vključuje ali izključno obravnava tudi izrazje, simbole, pakiranje, deklariranje in označevanje;
22. »tirna širina« je najmanjša razdalja med notranjima robovoma tirničnih glav v območju med 0 do 14 mm pod ravnino gornjih robov obeh tirnic;
23. »ugotavljanje skladnosti« je vsak postopek, s katerim se neposredno ali posredno ugotavlja, ali so izpolnjene predpisane zahteve;
24. »UIC« – mednarodna železniška unija;
25. »upravljavalec« javne železniške infrastrukture je pravna oseba, ki je odgovorna za vzdrževanje javne železniške infrastrukture, vodenje prometa na njej in za gospodarjenje z njo;
26. »vitalni sklopi in deli« so tisti sklopi in deli tirnih vozil, ki zaradi zahtevnosti svoje konstrukcije in funkcije terjajo posebno ravnanje pri vzdrževanju; to se nanaša tako na strokovnost osebja kot na uporabo posebnih orodij, tehnološkega postopka in načina preskušanja;
27. »vlečna vozila« so tirna vozila brez lastnega pogona (potniški in tovorni vagoni ter vagoni za posebne namene);
28. »vlečna vozila« so tirna vozila z lastnim pogonom, namenjena za vleko vlakov, premik ali samostojno vožnjo (lokomotive, motorniki, motorne garniture ter motorna vozila za posebne namene);
29. »vlak« je:
- po predpisih sestavljena in speta skupina železniških potniških in/ali tovornih vagonov z enim ali več vlečnimi vozili oziroma en vagon, spet z enim ali več vlečnimi vozili,
 - en ali več med seboj spetih motornikov ali motornih garnitur,
 - vlečno vozilo, ki vozi samo,
 - motorno vozilo za posebne namene s pripetimi vozili ali brez njih, ki vozi kot vlak ali
 - po predpisih sestavljena skupina železniških vozil, ki čaka na vlečno vozilo ali na ranžiranje;
30. »voznika kabina« je zaprt prostor na vlečnem vozilu, motornem vozilu za posebne namene in na krmilnem vagonu, v katerem se nahajajo vse naprave za krmiljenje vozila oziroma vlaka;
31. »zaprta vrata« so vrata, ki jih zapira samo mehanizem za zapiranje vrat;
32. »zaklenjena vrata« so vrata, ki jih zapira naprava za mehansko zaklepanje vrat;
33. »zaklenjena vrata, izločena iz uporabe« so imobilizirana v zaprtem položaju z mehansko zaporo, ki jo aktivira član vlakovnega osebja;
34. »tirno vozilo« je vsako vozilo, ki se na lastnih kolesih z lastnim pogonom ali brez njega premika po železniških tirih (vlečna in vlečna vozila ter motorna vozila za posebne namene).
- (2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varnost v železniškem prometu.

4. člen

(uporaba standardov, tehničnih specifikacij interoperabilnosti in ugotavljanje skladnosti)

(1) Tirna vozila in komponente, vključno z vmesniki, morajo biti grajeni tako, da zagotavljajo varno, urejeno, zanesljivo ter okolju in zdravju prijazno obratovanje.

(2) Pri gradnji, nadgradnji in obnovi tirnih vozil je treba poleg določb tega pravilnika upoštevati zakon, ki ureja varnost v železniškem prometu, slovenske standarde, obvezne objave UIC, ter za interoperabilna tirna vozila še:

– Odločbo Komisije z dne 23. decembra 2005 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom »vozni park – hrup« vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L št. 37 z dne 8. 2. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu: TSI vozni park – hrup);

– Odločbo Komisije z dne 21. decembra 2007 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s »funkcionalno oviranimi osebami« v vseevropskem železniškem sistemu za konvencionalne in visoke hitrosti (UL L št. 64 z dne 7. 3. 2008, str. 72; v nadaljnjem besedilu: TSI v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami);

– Odločbo Komisije z dne 20. decembra 2007 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi z »varnostjo v železniških predorih« v vseevropskem železniškem sistemu za konvencionalne in visoke hitrosti (UL L št. 64 z dne 7. 3. 2008, str. 1; v nadaljnjem besedilu: TSI varnost v železniških predorih);

– Odločbo Komisije z dne 28. julija 2006 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom »železniški vozni park – tovorni vagoni« vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L št. 344 z dne 8. 12. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu: TSI tovorni vagoni);

– Odločbo Komisije z dne 11. avgusta 2006 o tehnični specifikaciji interoperabilnosti, ki se nanaša na podsistem »vodenje in upravljanje prometa« vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L št. 359 z dne 18. 12. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu: TSI vodenje in upravljanje prometa);

– Odločbo Komisije z dne 28. marca 2006 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje-upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L št. 284 z dne 16. 10. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Odločbo komisije z dne 23. aprila 2008 o spremembi Priloge A k Odločbi 2006/679/ES o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje-upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti ter Priloge A k Odločbi 2006/860/ES o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje – upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti (UL L št. 136 z dne 24. 5. 2008, str. 11; v nadaljnjem besedilu: TSI vodenje-upravljanje in signalizacija);

– Sklep Komisije z dne 9. novembra 2010 o modulih za postopke ocenjevanja skladnosti, primernosti za uporabo in ES-verifikacije, ki se uporabljajo v tehničnih specifikacijah za interoperabilnost, sprejetih v okviru Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 319 z dne 4. 12. 2010, str.1) in

– vse tehnične specifikacije za interoperabilnost za konvencionalne hitrosti ki se bodo nanašale na podsistem tirna vozila in bodo izdane po uveljavitvi tega pravilnika.

(3) Odstopanja od uporabe TSI so dovoljena iz razloga in po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja varnost v železniškem prometu.

(4) Šteje se, da so tirna vozila in njihove komponente, vključno z vmesniki, skladni z zahtevami tega pravilnika, če ustrezajo v pravilniku navedenim določbam, zahtevam neobveznih slovenskih standardov ter obveznim objavam UIC, iz seznama, ki je naveden v prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika, ter TSI, ki predpisujejo pogoje za tirna vozila.

II. FUNKCIONALNE IN TEHNIČNE ZAHTEVE

5. člen

(splošno)

To poglavje določa funkcionalne in tehnične zahteve podsistema tirna vozila, ki so razvrščene glede na:

- konstrukcijo in mehanske dele,
- medsebojno vplivanje vozilo – tir,
- zavore,
- prevoz potnikov,
- okolje,
- varnostne sisteme,
- zunanje luči, zvočne in vidne opozorilne naprave,
- vlečno in električno opremo,
- vozniške kabine in upravljanje,
- požarno zaščito in evakuiranje,
- vzdrževanje in
- dokumentacijo o upravljanju in vzdrževanju.

6. člen

(spenjalne naprave)

Tirna vozila morajo biti opremljena s spenjalnimi napravami (v nadaljnjem besedilu: spenjače), ki omogočijo medsebojno spenjanje teh vozil tako, da lahko obratujejo kot vlak. Spenjače se delijo na:

- notranje ali vmesne spenjače med vozili, ki omogočajo stalno sestavo motornih garnitur;
- končne ali zunanje spenjače, ki se uporabljajo za spenjanje dveh vozil in so lahko avtomatske, polavtomatske ali ročne;
- pomožne spenjače, ki se uporabljajo za prevoz pokvarjenih vlečnih vozil s pomožnim vlečnim vozilom, opremljenim z UIC vijačno spenjačo; spenjača pomožnega vlečnega vozila mora biti združljiva s spenjačo pokvarjenega vlečnega vozila, ne glede na tip spenjače pokvarjenega vozila;
- toge spenjače (vlečni drog) so spenjalne naprave, ki se uporabljajo za spenjanje posameznih vozil za posebne namene.

7. člen

(notranje spenjače)

(1) Notranje spenjače med različnimi vozili v vlaku morajo omogočiti spenjanje v lahko gibljev sistem, zmožen prenesti predpisane obremenitve pri predvidenih delovnih pogojih.

(2) Če sta dve tirni vozili med seboj speti z notranjo spenjačo tako, da si delita isti podstavni voziček, mora tak spoj izpolnjevati zahteve oddelkov 6.5.3 in 6.7.5 standarda SIST EN 12663-1.

8. člen

(končne spenjače)

(1) Tirna vozila morajo biti na vsakem koncu opremljena bodisi:

- s samodejno sredinsko spenjačo, ki ima vlogo vlečne in odbojne naprave ali
- s komponentami odbojnih in vlečnih naprav.

(2) Samodejne sredinske spenjače morajo biti geometrijsko in funkcionalno združljive s samodejno sredinsko odbojno spenjačo z zaskokom tipa 10" (poznano tudi kot sistem »Scharfenberg«), ki je navedena v standardu SIST EN 15020.

(3) Komponente odbojnih in vlečnih naprav morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v prilogi 2 tega pravilnika.

(4) Na vseh vlečnih vozilih, opremljenih s samodejnimi sredinskimi spenjačami, ki izpolnjujejo zahteve iz drugega odstavka tega člena, mora biti na razpolago pomožna spenjača. Pomožna spenjača mora omogočiti odvoz pokvarjenega tirnega vozila s pomožnim vlečnim vozilom, ki je opremljeno z vlečnimi in odbojnimi komponentami v skladu z določbami iz prejšnjega odstavka. Pomožna spenjača mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v prilogi 2 tega pravilnika.

(5) Končna spenjača vključuje sistem za spenjanje, ki je sposoben vzdržati vse natezne in tlačne sile, ki nastanejo pri predvidenem obratovanju in reševanju tirnega vozila.

(6) Naprava za spenjanje tirnih vozil s komponentami odbojnih in vlečnih naprav mora izpolnjevati pogoje, kot je navedeno v prilogi 2 tega pravilnika, ter biti v skladu z naslednjimi določbami:

- naprava za spenjanje mora biti zasnovana tako, da po končanem spenjanju dveh vozil in pri premikanju teh vozil ni potrebna prisotnost delavcev;

- tirna vozila z ročnimi sistemi za spenjanje morajo biti opremljena z odbojniki, vlečnim kavljem in vlečno spenjačo, ki so navedeni v standardih SIST EN 15551 in SIST EN 15566;

- dimenzije in postavitve spojnih cevi glavnega zavornega voda in glavnega pnevmatskega vododa, spojnih glav ter čelnih zračnih zapornih pip morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v prilogi I TSI tovorni vagoni. Vz dolžni in navpični položaji zavornih cevi in pip morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v objavi UIC 541-1, priloga B2, slike 16b in 16c, in v UIC 648.

9. člen

(pomožna spenjača)

(1) Tirna vozila, ki so na obeh čelnih straneh opremljena s spenjalnimi sistemi, ki niso združljivi s komponentami odbojnih in vlečnih naprav iz tretjega odstavka prejšnjega člena, morajo ob okvari tirnega vozila omogočiti njegov odvoz z:

- drugim vlečnim vozilom, ki ima vgrajen spenjalni sistem enakega tipa ali

- s pomožno spenjačo, ki omogoča spenjanje pokvarjenega tirnega vozila z drugim vlečnim vozilom, opremljenim s komponentami odbojnih in vlečnih naprav iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Pomožna spenjača mora:

- po namestitvi omogočiti varovanje pokvarjenega tirnega vozila;

- prenesti obremenitve, ki nastanejo pri odvozu pokvarjenega tirnega vozila in

- biti zasnovana tako, da po spetju pri odvozu pokvarjenega tirnega vozila ni potrebna prisotnost delavcev.

(3) Pomožna spenjača, nameščena na vlečni kavelj pomožnega vlečnega vozila, ne sme omejevati stranskih gibov vlečnega kavljia tega vozila.

10. člen

(oprema za spenjanje in razpenjanje)

(1) Spenjalna oprema mora biti oblikovana tako, da ne povzroča nepotrebnih tveganj za delavce pri spetju in razpetju, vključno z nameščanjem in snetjem pomožne spenjače.

(2) Dostop do spenjače mora biti zagotovljen skladno s sliko 6 priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

(3) Vlečni kavelj mora biti skladen s sliko 2 priloge 2 tega pravilnika.

(4) Vlečno vozilo, opremljeno s standardno spenjalno napravo, opremljeno z vlečnim kavljem in vlečnim drogom, opremljenim z elastičnim sistemom, mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točki 4.2.2.1.2.2 TSI tovorni vagoni.

11. člen

(prehodi)

(1) Prehodi za potnike, ki so namenjeni za prehajanje potnikov iz enega v drug vagon ali iz enega dela motorne garniture v drug del, ne smejo ogrožati varnosti potnikov in njihove prtljage.

(2) Prehodi morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- po celi dolžini vozila mora biti prehod od tal do višine 1000 mm širok najmanj 450 mm in od višine 1000 mm do višine 1950 mm širok najmanj 550 mm;

- prehod med sosednjimi vozili enotne motorne garniture mora biti širok najmanj 550 mm, merjeno na ravni progi brez naklona in

- dostop do prostorov za invalidske vozičke, prostori za invalidske vozičke, in vrata za invalidske vozičke morajo imeti najmanjšo svetlo širino 800 mm in najmanjšo svetlo višino 1450 mm, merjeno na kateri koli točki. Prehod za invalidske vozičke mora biti urejen tako, da omogoča neovirano gibanje referenčnega invalidskega vozička, ki je opisan v prilogi M TSI v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami.

(3) Poleg prostora za invalidski voziček mora biti zagotovljen prostor premera najmanj 1500 mm, da lahko uporabnik referenčnega invalidskega vozička obrne invalidski voziček. Del tega prostora za obračanje je lahko tudi prostor za invalidski voziček.

(4) Kadar prehod potnikov iz enega v drug vagon ali iz enega dela motorne garniture v drug del ni predviden, mora biti dostop do prehodov potnikom onemogočen.

(5) Zahteve iz tega člena se ne uporabljajo za prehode na koncu vozil, kadar ti prehodi niso namenjeni za regularen prehod potnikov.

12. člen

(trdnost konstrukcije tirnega vozila)

(1) Statična in dinamična trdnost grodov vozil mora zagotavljati varnost za potnike in vlakovno osebje ter celovitost vozil pri obratovanju v vlakih in pri premiku.

(2) Grod tirnega vozila mora zagotavljati varno prenašanje najmanj longitudinalne in vertikalne obremenitve, ki so navedene v standardu SIST EN 12663 in SIST EN 12663-1, kategorije L za lokomotive in PII za ostale tipe vozil.

(3) Preskus statične trdnosti in konstrukcijske stabilnosti se opravi, kot je navedeno v točki 5.4 standarda SIST EN 12663-1.

(4) Preskus utrujenosti materiala se opravi skladno s točko 5.6 standarda SIST EN 12663-1.

(5) Dovoljene obremenitve materialov morajo izpolnjevati zahteve, ki so določene s točko 7 standarda SIST EN 12663-1 z dopolnitvami.

13. člen

(določitev mase tirnega vozila)

Določitev mase tirnega vozila mora izpolnjevati zahteve, ki so določene s standardom SIST EN 15663.

14. člen

(referenčni profil)

(1) Referenčni profil tirnega vozila je vmesnik med enoto (tirno vozilo) in infrastrukturo, opisanih s skupno referenčno konturo in z njimi povezanimi pravili za izračun.

(2) Kinematični referenčni profil s pripadajočimi pravili določa zunanje mere tirnih vozil in mora biti v enem od referenčnih profilov GA, GB ali GC. Določi se z izračunom ali meritvami, ki morajo izpolnjevati zahteve, ki so določene s standardom SIST EN 15273-2.

(3) Za odjemnik toka vlečnih vozil na električni pogon se profil preveri z izračunom, ki mora izpolnjevati zahteve, ki so določene s standardom SIST EN 15273-2.

15. člen

(pasivna varnost)

Pasivna varnost vagonov pri trčenju mora izpolnjevati zahteve, ki so določene s standardom SIST EN 15227.

16. člen

(dvigovanje vozil)

(1) Zaradi reševalnih namenov po iztiranju in za vzdrževalne namene mora biti mogoče vozilo v celoti varno dvigniti. Prav tako mora biti mogoče dvigniti en konec vozila (vključno s tekalnim mehanizmom), pri čemer drugi konec sloni na preostalem tekalnem mehanizmu. Zaporedno dviganje ene in nato druge strani vozila mora omogočiti ponovno utirjanje vozila.

(2) Položaji točk za dvig vozila morajo biti na vozilu označeni, kot je navedeno v točki B13 priloge B TSI tovorni vagoni in priloge 3, ki je sestavni del tega pravilnika.

17. člen

(vstopna vrata)

(1) Vstopna vrata za potnike morajo biti projektirana tako, da jih lahko potniki brez večjega navora odpirajo in zapirajo. Na vozilih, opremljenih s kljukami za ročno odpiranje in zapiranje vrat, ki jih uporabljajo potniki, sila za odpiranje in zapiranje ne sme presegati 20 N. Če se za odpiranje in zapiranje vrat uporabljajo tipke, sila pri sprožitvi tega ukaza ne sme presegati 15 N.

(2) Tirna vozila morajo biti opremljena z napravo za zapiranje in blokado vrat, ki omogoči speljavo vlaka šele, ko so vsa vrata zaprta in centralno blokirana. Po speljavi in preden vlak doseže hitrost 5 km/h, mora sistem kontrole preveriti zaprtost in blokado vrat. Sistem kontrole zaprtosti in blokade vrat mora strojevodji omogočiti, da lahko spelje vlak tudi, če niso vsa vrata zaprta in centralno blokirana, pač pa so v primeru okvar posamezna vrata zaprta in samo lokalno mehansko blokirana.

(3) Vrata morajo ostati zaprta in blokirana, dokler jih strojevodja pred centralnim ali lokalnim odpiranjem ne deblokira.

(4) Če zmanjka električne energije pri komandi vrat, morajo vrata ostati blokirana z mehanizmom blokade.

(5) Vlakovno osebje mora imeti na razpolago ročno napravo, s katero vrata v okvari izloči iz uporabe, jih zapre in mehansko blokira. Ta postopek mora biti mogoč znotraj in zunaj vlaka.

(6) Naprave za odpiranje in zapiranje vrat (kljuke ali tipke) se morajo vidno razlikovati od površine, na kateri so vgrajene.

(7) Avtomatska in polavtomatska zunanja vstopna vrata morajo imeti vgrajene naprave, ki zaznavajo navzočnost potnikov med vrati. Če naprava pri zapiranju vrat ugotovi navzočnost potnika, se mora zapiranje vrat samodejno ustaviti, vrata se morajo samodejno odpreti in določen čas ostati odprta.

(8) Vsa vstopna vrata, namenjena potnikom, morajo imeti v odprtem položaju svetlo širino najmanj 800 mm.

(9) Vstopna vrata morajo biti z zunanje strani pobarvana ali označena tako, da se barvno bistveno razlikujejo od zunanje stene vagona. Na notranji strani mora biti mesto vstopnih vrat označeno s kontrastno barvo tal glede na ostalo površino tal vagona.

(10) Zunanja vrata, namenjena vstopu z invalidskimi vozički, morajo biti najbližja zunanja vrata za dostop do prostorov, namenjenih invalidskim vozičkom v notranjosti vozila. Označena morajo biti s simbolom za dostop za funkcionalno ovirane osebe, ki mora izpolnjevati zahteve, navedene v standardu ISO 7000:2004. Simbol 0100 za funkcionalno ovirane osebe, predpisan v navedenem standardu, mora ustrezati naslednjim merilom:

Simbol	Ozadje
RAL 9003 (standardna bela barva)	RAL 5022 (nočno modra barva)
NCS S 0500-N	NCS S 6030-R70B
C0 M0 Y0 K0	Pantone 274 EC (C100 M100 Y0 K38)

(11) Najmanjša velikost ploščic z oznakami za funkcionalno ovirane osebe v notranjosti železniških vozil mora biti 60 x 60 mm, na zunanji strani pa 85 x 85 mm.

(12) Potniki, ki se pripravljajo za izstop iz vlaka, in potniki, ki se pripravljajo za vstop v vlak, morajo biti o tem, da je vrata mogoče odpreti, obveščeni z dobro slišnim zvočnim signalom. Opozorilni signal mora trajati najmanj 5 sekund. Če se vrata v tem času odprejo, lahko zvočni signal ugasne po 3 sekundah.

(13) Če se vrata odpirajo avtomatično ali jih daljinsko odpira strojevodja ali drugo vlakovno osebje, so potniki o odpiranju vrat obveščeni z opozorilnim signalom, ki se sproži najmanj 3 sekunde pred odpiranjem vrat.

(14) Pred začetkom samodejnega lokalnega ali centralnega zapiranja vrat morajo biti potniki na vlaku in potniki ob vlaku na zapiranje vrat opozorjeni z zvočnim opozorilnim signalom, ki se mora razlikovati od opozorilnega signala za sprostitve vrat. Zvočni opozorilni signal se mora sprožiti najmanj 2 sekundi pred začetkom zapiranja vrat in mora trajati ves čas zapiranja vrat.

(15) Zvočni vir opozorilnih signalov vrat mora biti nameščen v območju lokalne naprave za upravljanje z vrati, če pa take naprave ni, pa ob vratih. Značilnosti opozorilnih zvočnih signalov so:

– opozorilni signal za odpiranje vrat je neprekinjen ali pulzirajoč signal (do 2 pulza na sekundo), ki ga sestavlja dva tona frekvenc 3000 Hz in 1750 Hz, v obeh primerih z odstopanjem +/- 500 Hz, in z zvočnim tlakom 70 dB LAeqT z odstopanjem +/- 2 dB, ki se meri na sredini vstopnega prostora na višini 1,5 m nad tlemi,

– opozorilni signal za zapiranje vrat je pulzirajoč signal (od 6 do 10 pulzov na sekundo), frekvenca 1900 z odstopanjem ± 500 Hz in z zvočnim tlakom 70 dB LAeqT z odstopanjem ± 2 dB, ki se meri na zunanji strani vozila na razdalji 1,5 m od središča vrat in na višini 1,5 m nad zgornjim robom perona.

(16) Vrata lahko upravlja vlakovno osebje ali se upravljajo s tipkami, ki jih pritiskajo potniki.

(17) Tipke za upravljanje z vrati morajo biti na krilu vrat ali ob vratih. Če sta tipka za odpiranje in tipka za zapiranje vrat nameščeni druga nad drugo, mora biti tipka za odpiranje na vrhu. Sredina tipke za upravljanje z vrati s perona mora biti na višini 800 do 1200 mm nad zgornjim robom peronov in velja za perone vseh postaj, na katerih se ustavlja vlak. Sredina tipk za upravljanje z vrati v notranjosti vozila mora biti na višini 800 do 1200 mm nad tlemi vagona.

(18) Strojevodja mora biti stalno in na primeren način (vidno in/ali slišno) obveščen o:

- tem, da so vsa vrata zaprta in blokirana,
- tem, da ena ali več vrat ni blokiranih,
- vseh napakah pri zapiranju in/ali blokiranju vrat,
- odpiranju vrat v sili.

(19) Vlaki morajo biti opremljeni s sistemi, ki omogočajo, da strojevodja deblokira vrata posebej za vsako stran vlaka, odpiranje vrat pa je izvedeno s centralnim odpiranjem (strojevodja) ali lokalnim odpiranjem (vrata odpirajo potniki). Deblokada vrat se omogoči, ko je vlak zmanjšal hitrost na nivo 3 km/h z odstopanjem $\pm 0,5$ km/h.

(20) Vrata morajo biti opremljena s prozornimi stekli, ki omogočijo potnikom pogled na zunanjo stran vozila, s čimer so potniki seznanjeni o pogojih izstopanja.

(21) Zunanja stran vrat mora biti izdelana tako, da se onemogoči vstopanje potnikov, ko so vrata zaprta in blokirana. Pri tem ročaji za oprijemanje ne smejo biti dosegljivi.

18. člen

(vrata med oddelki)

Vrata med oddelki in/ali vrata na čelnih straneh vagonov morajo biti opremljena z opremo, ki omogoča njihovo zaklepanje.

19. člen

(izhod v sili)

(1) Tirna vozila za prevoz potnikov morajo imeti na vsaki strani vozila najmanjše potrebno število izhodov v sili, ki so v skladu z naslednjimi pravili:

- razdalja med vsakim potniškim sedežem in izhodom v sili mora biti vedno manj kakor 16 m;
- najmanj dva izhoda v sili morata biti v vsakem železniškem vozilu, ki sprejme 40 potnikov ali manj, in več kakor dva v vsakem železniškem vozilu, ki sprejme več kakor 40 potnikov in
- prosta površina izhoda v sili mora biti velika najmanj 700 mm $\times$ 550 mm.

(2) Če se vrat ne more odpreti, je dovoljeno kot izhode v sili uporabiti:

- okna, tako da se okno ali zasteklitev odstrani iz vozila ali se razbije steklo;
- vrata v kupeje, tako da se vrata hitro odstranijo ali se razbije steklo in
- vstopna vrata, tako da se odstranijo iz vozila ali se razbije steklo.

(3) Vlaki morajo omogočiti evakuacijo v omejenem času. Dimenzije vrat in hodnikov morajo omogočiti prosti pretok potnikov do vstopnih vrat in spodbujati enakomerno porazdelitev izstopa potnikov skozi vrata.

(4) Izhodi v sili morajo biti jasno določeni za potnike in reševalne ekipe z ustreznimi znaki.

(5) Če vrata ne dopuščajo neposrednega zunanjega dostopa, se mora vsaka vozniška kabina oskrbeti z ustreznim sredstvom za evakuacijo; najmanj eno od stranskih oken mora biti dovolj veliko, da je mogoča osvoboditev ujetih oseb, ko se razbije ali odstrani steklo.

(6) Potniški sedeži ali druga oprema se lahko nahajajo na poti proti izhodu v sili, dokler ne preprečujejo uporabe izhodov v sili in ne ovirajo prostega območja.

(7) Vsa zunanja vrata za potnike morajo biti opremljena z napravami za odpiranje v sili, ki jim omogočajo uporabo kot izhod v sili.

(8) Iz vsakega mesta na evakuacijski poti morajo biti zunanja vrata dosegljiva v 16 m, merjeno vzdolž vzdolžne osi vozila. Spalni vagoni in vagoni restavracije so izzeti iz te zahteve.

(9) Za vagon restavracije mora biti izhod v sili dosegljiv iz vsake točke notranjosti vagona znotraj razdalje 16 m, merjeno vzdolž vzdolžne osi vozila.

(10) V spalnih vagonih mora imeti vsak oddelek za spanje izhod v sili.

(11) Če razdalja med najnižjo točko izhoda v sili in zgornjim robom tirne grede presega 1,8 m, se za varno in hitro evakuacijo potnikov pri takih izhodih v sili morajo zagotoviti dodatna sredstva za pomoč varnega izhoda.

(12) Izhodi v sili iz vozniške kabine (ali dostop služb za pomoč v sili v notranjost vlaka) se izvede skozi vstopna vrata ali stranska okna. V vseh primerih mora biti za izhod v sili zagotovljeno minimalno 2000 cm² proste površine z minimalno 400 mm notranje dimenzije, da se omogoči osvoboditev ujetih oseb. Čelno nameščena vozniška kabina mora imeti tudi izhod, ki omogočijo izhod v notranjost tirnega vozila. Ta izhod mora omogočiti dostop do območja v dolžini najmanj 2 m, z najmanjšo višino 1700 mm in širino 430 mm, tla pa morajo biti brez kakršnih koli ovir.

20. člen

(klima)

(1) Prezračevalne in/ali klimatske naprave vagonov, v katerih se prevažajo potniki in/ali osebje, morajo biti takšne, da zagotavljajo raven ogljikovega oksida in ogljikovega dioksida pod ravni, ki jo je določila evropska zakonodaja za varstvo pri delu in pri normalnih pogojih obratovanja ne smejo preseči 5000 ppm CO₂.

(2) Vozniške kabine morajo biti prezračevane s pretokom svežega zraka 30 m³/h na osebo. Med vožnjo v predorih je dovoljeno ta pretok zraka prekiniti, če koncentracija ogljikovega dioksida ne presega 5000 ppm, ob predpostavki, da je začetna koncentracija ogljikovega dioksida nižja od 1000 ppm.

(3) Vlakovnemu osebju mora biti omogočeno, da čim bolj omeji širjenje in vdihavanje dima ob požaru. V ta namen mora biti mogoče izključiti ali zapreti vsa sredstva zunanega prezračevanja in izključiti naprave za klimatizacijo. Navedena dejanja se lahko sprožijo z daljinskim upravljanjem na ravni vlaka ali na ravni posameznega vozila.

(4) V primeru prekinitve prezračevanja, zaradi prekinitve glavnega pogonskega agregata ali okvare prezračevalnega sistema, se mora zagotoviti prisilno dobavo zunanjega zraka v vsa področja potnikov in osebja, tako da raven CO₂ ostajajo pod 10.000 ppm še najmanj 30 minut.

21. člen

(stekla)

(1) Minimalno tveganje za potnike in osebje pri zlomu lepljenih ali kaljenih stekel mora ustrezati mednarodnim standardom. Vrsta in trdnost stekla mora biti primerna za uporabo.

(2) Vetrobransko steklo vozniške kabine mora biti:

– vetrobransko steklo in vsa ostala stekla v vozniški kabini ne smejo spremeniti barv signalov. Njihova kakovost mora biti takšna, da ostane steklo v primeru poškodbe (če se preluknja ali poči) še vedno v okvirju in ščiti osebje ter zagotavlja dovolj vidljivosti za varno nadaljevanje vožnje. Območja v vetrobranskem steklu so določena v prilogi 4, ki je sestavni del tega pravilnika; vetrobransko steklo mora biti:

– opremljeno z napravo za ogrevanje stekla za odtajanje ledu in sušenje rose in napravo za zunanje čiščenje, s katerima rokuje strojevodja in

– odporno na udarce projektilov (udarnih teles) in na drobljenje, kot je določeno v prilogi 5, ki je sestavni del tega pravilnika.

(3) Če je vlakovna kompozicija sestavljena po sistemu »pull – push«, mora biti steklo krmilnega vagona odporno na enake udarce kot vetrobransko steklo, kar omogoča zaščito potnikov, ki potujejo v tem vagonu.

(4) Vetrobransko steklo mora biti z notranje strani na robovih podprto, da se zmanjša nevarnost izpada stekla, če pride do nesreče.

(5) Vetrobransko steklo mora v vozniški kabini povzročati čim manjše vidno popačenje celotnega vidnega polja. Popačenja vidljivosti, izmerjena po metodi, navedeni v ECE R 43 A3/9.2 ali v standardu ISO 3538:1997, ne smejo presegati naslednjih vrednosti:

– največ 2,5 ločne minute v primarnem vidnem polju in

– največ 6,5 ločne minute v sekundarnem vidnem polju.

(6) Vetrobransko steklo ne sme povzročati sekundarne slike, ki bi lahko motila ali zmedla strojevodjo. Dopustni kot med primarnimi in sekundarnimi slikami v vgrajenem stanju ne sme presegati:

– 15 ločnih minut v primarnem vidnem polju in

– 25 ločnih minut v sekundarnem vidnem polju.

(7) Največja vrednost bleščanja, merjenega po metodi iz ECE R 43 A3/4, ne sme presegati 2%.

(8) Primarno in sekundarno vidno polje vetrobranskega stekla morata imeti v vgrajenem stanju prehodnost vidne svetlobe nad 65%, merjeno v skladu z ECE R 43 A3/9.1, ali kot je navedeno v točki 5.1 standarda ISO 3538:1997.

(9) Strojevodja mora biti zaščiten pred prebojem vetrobranskega stekla. Preskus preboja mora biti preverjen med preskusi z udarci projektilov, kakor je določeno v prilogi 5 tega pravilnika. Za preskušeni vzorec se na razdalji 500 mm v smeri gibanja projektila navpično postavi aluminijasta folija debeline največ 0,15 mm in velikosti 500 mm x 500 mm. Preskus preboja je uspešen, če se aluminijasta folija ne preluknja.

22. člen

(okvir podstavnega vozička)

Okvir podstavnega vozička in nanj vgrajeni deli in sklopi morajo prenašati vzdolžne in prečne obremenitve, obremenitve zaradi kotaljenja tekalnega sestava, obremenitve zaradi vlečne sile in zaviranja in torzijskih obremenitev skozi celotno pričakovano življenjsko dobo. Mehanski preskusi okvirja podstavnega vozička temeljijo na računskih, statičnih in obremenitvenih preskusih ter na dinamičnih preskusih. Izpolnjevati morajo zahteve, ki so navedene v standardu SIST EN 13749.

23. člen

(kolesna dvojica)

Kolesna dvojica je sestav osi, ležajev z ležajnama ohišjema ter koles. Nekatere imajo v sestavu tudi zavorne diske, druge zavore ali dele pogonov. Kolesna dvojica mora biti konstruirana in izdelana v skladu s predpisano metodologijo ob uporabi primerne tehnološke opreme za doseg zahtevanih mehanskih in geometrijskih karakteristik.

24. člen

(mehanske in geometrijske karakteristike kolesne dvojice)

(1) Mehanske karakteristike kolesne dvojice morajo zagotoviti varno gibanje železniških vozil. Mehanske karakteristike obsegajo:

– sestavo,

– mehansko odpornost in trajno dinamično trdnost materiala.

Sestava kolesne dvojice mora izpolnjevati zahteve za pravilnost naseda kolesa z uporabo stiskalnice, ki je opremljena z napravo za zapisovanje sile, ter preskusa staranja materiala osi, ki so navedeni v točkah 3.2.1 in 3.2.2 standarda SIST EN 13260.

(2) Mehanske karakteristike osi morajo poleg mehanskih karakteristik iz prejšnjega odstavka izpolnjevati še zahteve o največjih dopustnih obremenitvah, ki so določene na podlagi meje utrujenosti zaradi upogibanja na različnih delih osi pri njenem vrtenju in vrednost koeficienta varnosti »S«, ki se spreminja glede na kakovost jekla, ki so navedeni v točkah 4, 5 in 6 standarda SIST EN 13103 za nepogonske osi in v točkah 4, 5 in 6 standarda SIST EN 13104 za pogonske osi. Merila za določitev največjih dopustnih obremenitev so navedena v točki 7 standarda SIST EN 13103 za nepogonske osi in v točki 7 standarda SIST EN 13104 za pogonske osi. Karakteristike trajne dinamične trdnosti materiala se morajo ob upoštevanju različnih kritičnih območij na osi preverjati s tipskimi preskusi, in sicer z najmanj 10.000.000 obremenitvenimi cikli.

(3) V proizvodni fazi se mora zaradi odprave možnosti napak, ki bi zmanjšale mehanske lastnosti materiala osi, opraviti naslednje preskuse in kontrole:

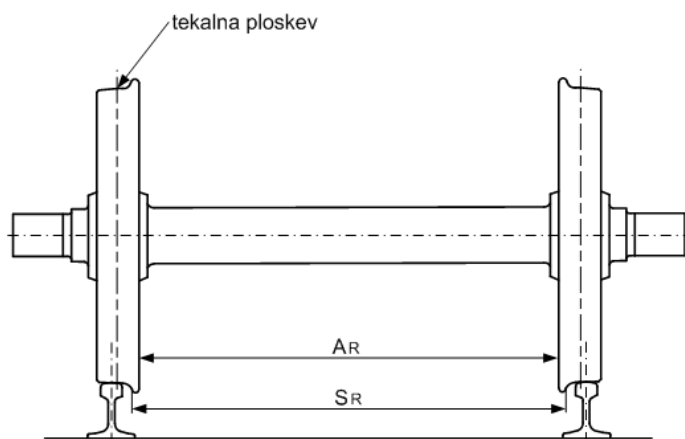
- za osi preskuse in kontrole, navedene v standardu SIST EN 13261 in
- za kolesa preskuse in kontrole, navedene v standardu SIST EN 13262.

(4) Geometrijske dimenzije kolesne dvojice, ki so prikazane na sliki 1 tega pravilnika, morajo biti skladne z mejnimi vrednostmi iz tabele 1 tega pravilnika. Te mejne vrednosti morajo biti skladne s konstrukcijskimi vrednostmi za nove kolesne dvojice in z mejnimi vrednostmi pri vzdrževanju, ki se uporabljajo za vzdrževalne namene.

Oznaka	Premer koles D (mm)	Najmanjša vrednost (mm)	Največja vrednost (mm)
Razdalja med kontaktnima ploskvama sledilnega venca (S_R) $S_R = A_R + S_d$ (levo kolo) + S_d (desno kolo)	$D > 840$	1410	1426
	$760 < D \leq 840$	1412	
	$330 \leq D \leq 760$	1415	
Razdalja med zadnjima ploskvama sledilnih vencev (A_R)	$D > 840$	1357	1363
	$760 < D \leq 840$	1358	
	$330 \leq D \leq 760$	1359	

Tabela 1: geometrijske omejitve dimenzij kolesne dvojice pri obratovanju

(5) Mera A_R se meri na gornjem robu tirnice. Meri A_R in S_R morata biti doseženi pri praznih in naloženih vozilih in pri prostih kolesnih dvojicah. Za nekatera vozila lahko dobavitelj vozil v dokumentaciji za vzdrževanje določi manjša odstopanja znotraj navedenih mejnih vrednosti.

Slika 1

25. člen

(mehanske in geometrijske karakteristike koles)

(1) Karakteristike koles morajo zagotoviti varno gibanje in vodenje tirnih vozil.

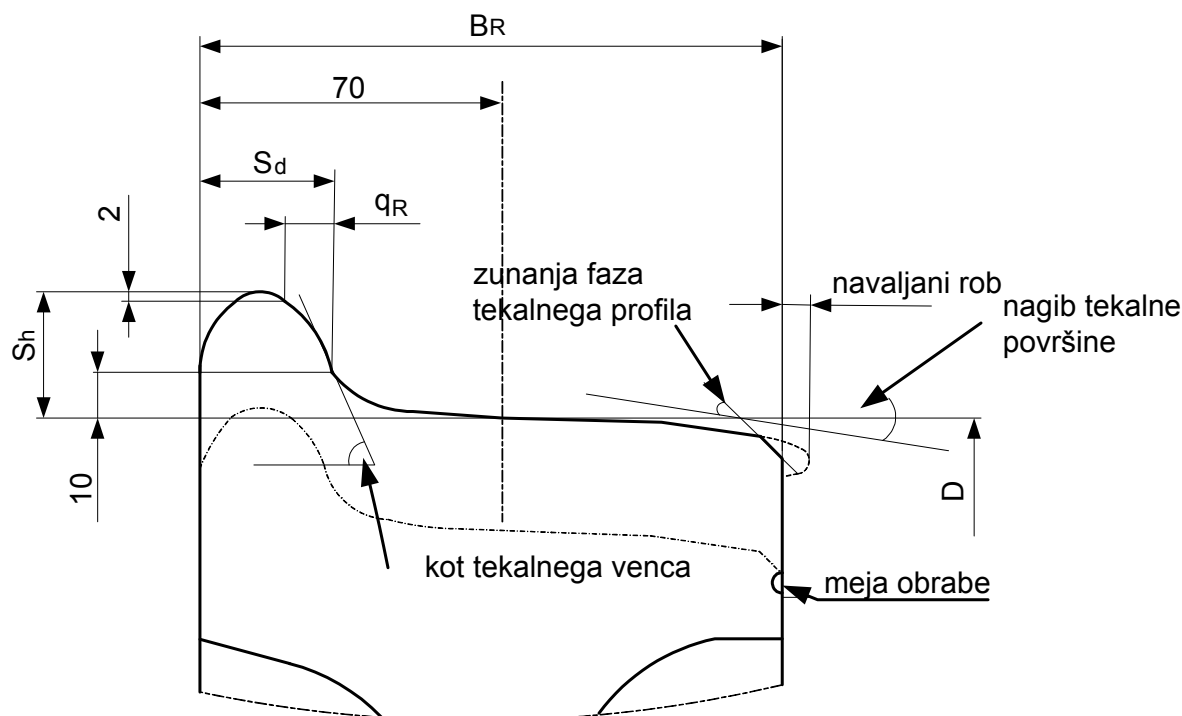
(2) Mehanske lastnosti koles, karakteristike utrujenosti materiala koles in termomehanske karakteristike, zaradi trenja zavornjakov na tekalni ploskvi koles pri zaviranju, morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v standardu SIST EN 13979-1.

(3) Geometrijske dimenzije kolesa, ki so prikazane na sliki 2, morajo biti skladne z mejnimi vrednostmi iz tabele 2. Te mejne vrednosti morajo biti skladne s konstrukcijskimi vrednostmi za nova kolesa in z mejnimi vrednostmi pri vzdrževanju, ki se uporabljajo za vzdrževalne namene.

Oznaka	Premer koles D (mm)	Najmanjša vrednost (mm)	Največja vrednost (mm)
Širina kolesnega venca ali kolesnega obroča – bandaža (B_R vključno z robom od navaljanja)	$D \geq 330$	133	145
Debelina sledilnega venca – grebena (S_d)	$D > 840$	22	33
	$760 < D \leq 840$	25	
	$330 \leq D \leq 760$	27,5	

Oznaka	Premer koles D (mm)	Najmanjša vrednost (mm)	Največja vrednost (mm)
Višina sledilnega venca – grebena (S_h)	$D > 760$	27,5	36
	$630 < D \leq 760$	29,5	
	$330 \leq D \leq 630$	31,5	
Obraba sledilnega venca – grebena (q_R)	≥ 330	6,5	

Tabela 2: geometrijske omejitve dimenzij koles v obratovanju

Slika 2

26. člen

(najmanjši polmer krožnega loka)

Najmanjši polmer krožnega loka, ki ga je potrebno upoštevati pri tirnih vozilih, mora biti 150 m za vsa tirna vozila.

27. člen

(posipanje s peskom)

(1) Za izboljšanje zavornih in vlečnih zmogljivosti je dopustna uporaba naprav za posipanje peska na tire. Dovoljena količina peska na napravo za posipanje s peskom v 30 s znaša:

- za hitrosti $V < 140$ km/h: 400 g + 100 g;
- za hitrosti $V \geq 140$ km/h: 650 g + 150 g.

(2) Število aktivnih naprav za posipanje s peskom ne sme presegati naslednjih vrednosti:

- za motorne vlake z razporejenimi napravami za posipanje peska: prvi in zadnji vagon ter vmesni vagoni z najmanj 7 vmesnimi osmi med dvema napravama za posipanje peska, ki niso posipani s peskom. Take motorne vlake je dovoljeno spojiti in upravljati vse naprave za posipanje peska na spojenih koncih;
- za vlake, potiskane z lokomotivo;
- za zaviranje v sili in zaviranje pri polnem obratovanju: vse razpoložljive naprave za posipanje peska in
- v vseh drugih primerih: največ 4 naprave za posipanje peska na tir.

28. člen

(čistilec tira)

(1) Tirna vozila, opremljena z vozniško kabino, morajo imeti pred prvo kolesno dvojico nameščen čistilec tira, ki kolesa zaščiti pred škodo, nastalo zaradi manjših ovir na tirih.

(2) Višina spodnjega konca čistilca tira nad gornjim robom tirnice mora biti:

- minimalno 30 mm v vseh pogojih in
- maksimalno 130 mm v vseh pogojih, zlasti ob upoštevanju obrabe kolesa in povesa vzmetenja.

(3) Čistilec tira mora biti konstruiran tako, da vzdrži najmanjšo vzdolžno silo 20 kN brez trajnih deformacij. To zahtevo je treba preveriti z izračunom.

(4) Čistilec tira mora biti konstruiran tako, da se med plastično deformacijo ne deformira na tirnico ali pod tekalni sistem in da stik s tekalnim kolesom, če se zgodi, ne predstavlja tveganja za iztirjenje.

29. člen

(zavore)

(1) V tirna vozila morajo biti vgrajene posredne samodejne zračne zavore, ki se uporabljajo kot hitro delujoče zračne zavore z oznako P in počasi delujoče zračne zavore z oznako G. Samodejne zračne zavore se lahko krmilijo pnevmatsko ali elektro-pnevmatsko. Motorniki, motorne garniture in potniški vagoni morajo biti opremljeni z ročnimi zavorami, lokomotive in motorna vozila za posebne namene morajo biti opremljena z ročnimi ali pritrdilnimi zavorami, vsa našteta vozila pa morajo biti opremljena z napravami za sprožitev zaviranja v sili.

(2) Na vozila so lahko vgrajene še druge zavore:

1. neposredne zračne zavore;
2. dinamične zavore, ki so:
 - elektrodinamične,
 - hidrodinamične in
 - magnetske tirnične zavore.

30. člen

(naprave za proizvodnjo in skladiščenje stisnjenega zraka)

(1) V vlečna vozila se morajo vgrajevati kompresorji za proizvodnjo stisnjenega zraka s tlakom od 6,5 do 10 barov, potrebna za delovanje zračnih zavor in za delovanje drugih pnevmatičnih naprav. Uravnavanje delovanja kompresorjev mora biti samodejno.

(2) Za zaloge stisnjenega zraka za zaviranje se morajo v vlečna vozila vgrajevati glavne zračne posode, ki morajo izpolnjevati zahteve, navedene v standardu SIST EN 286-3 in SIST EN 286-4. Te zračne posode morajo biti opremljene z varnostnimi ventili, ki morajo začeti izpuščati zrak iz njih pri naraščanju tlaka, ki je večji od nazivnega za 0,5 bara.

(3) V zračne sisteme novih vlečnih vozil morajo biti vgrajene naprave za hlajenje, filtriranje in sušenje zraka.

31. člen

(naprave za krmiljenje in kontrolo delovanja zračnih zavor)

(1) Vlečna vozila morajo biti opremljena z napravami za krmiljenje zračnih zavor. Slednje so zaviralniki dodatnih in samodejnih zračnih zavor s pripadajočimi manometri za kontrolo tlakov.

(2) Zaviralniki samodejnih zračnih zavor morajo biti vgrajeni v vse vozniške kabine. Načini delovanja in karakteristike zaviralnikov samodejnih zračnih zavor morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v objavi UIC 541-03.

(3) Na vlečnih vozilih, ki imajo vgrajeno tudi neposredno oziroma dodatno zračno zavoro, mora biti zaviralnik te zavore vgrajen v bližino zaviralnika samodejne zračne zavore.

(4) V vse vozniške kabine morajo biti vgrajeni manometri glavnega zavornega voda, glavnih zračnih posod in zavornih valjev z razredom točnosti najmanj 1,6 ali natančnejšimi, z različnimi barvami kazalcev, če so v istih manometrih.

32. člen

(samodejne zračne zavore)

(1) V železniškem prometu morajo biti v vsa tirna vozila vgrajene samodejne zračne zavore, ki morajo biti pnevmatsko krmiljene. Ta določba ne velja za motorna progovna vozila za posebne namene, ki vozijo kot samostojna vozila brez dodanih vlečenih vozil.

(2) Sočasno delovanje vključenih samodejnih zračnih zavor tirnih vozil vlakov in premikalnih sestavov se mora omogočati s povezavo in prehodnostjo glavnega zavornega voda.

(3) Glavni zavorni vod mora biti izdelan iz cevi z notranjim oziroma svetlim premerom:

1. $\varnothing = 25$ mm (1") na potniških in drugih vagonih, ki sodijo v to skupino vagonov;
2. $\varnothing = 32$ mm (5/4") na tovornih vagonih in drugih vagonih, ki sodijo v to skupino vagonov, ter na vlečnih vozilih.

(4) Samodejne zračne zavore so na vseh železniških vozilih glavne zavore, ki morajo zagotavljati predpisano postopno zaviranje in odviranje.

(5) Samodejne zračne zavore se konstruirajo s hitrim delovanjem z oznako P (vrsta zaviranja »Potniško«) ter s počasnim delovanjem z oznako G (vrsta zaviranja »Tovorno«). Zavore s hitrim delovanjem (P) in veliko zavorno močjo se označujejo z oznako R.

(6) Dodatne oziroma neposredne zračne zavore se praviloma vgrajujejo v vlečna vozila.

(7) Predpisani stalni zračni tlak, imenovan pravilni delovni zračni tlak vglavnem zavornem vodu za pripravljenost delovanja samodejnih zračnih zavor, je 5 barov, pri čemer mora biti zadovoljivo delovanje teh zavor zagotovljeno tudi pri tlaku, ki je za 1 bar višji ali nižji od navedene vrednosti. Ko je v glavnem zavornem vodu zračni tlak 5 barov, morajo biti zračne zavore odvrte.

(8) Po izpraznitvi zraka iz glavnega zavornega voda morajo biti zavore pritegnjene oziroma vozila zavrtá še najmanj 300 minut.

(9) Tirna vozila, v katera sta vgrajeni samodejna in dodatna zračna zavora, morajo biti opremljena s skupnimi zavornimi valji in posebnim zračnim vodom za obe zavori.

(10) Posamezni deli in sklopi samodejnih zračnih zavor morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v TSI in objavah UIC 540, 541-03, 541-04, 541-05, 541-06, 541-08, 541-1, 541-3, 541-4, 541-5, 542, 543, 544-1, 544-2 ter standardih SIST EN 286-3, SIST EN 286-4, SIST EN 14531-1, SIST EN 14531-6, SIST EN 14535-1, SIST EN 14601, SIST EN 15020, SIST EN 15179 in SIST EN 15220-1.

(11) Naziv zavornega sistema vsakega vozila se določa po tipu razporednika samodejne zračne zavore.

33. člen

(ep – elektropnevmatske zavore)

(1) Elektropnevmatske zavore z oznako ep so samodejne zračne zavore, ki se krmilijo elektropnevmatsko. Pri elektropnevmatskem krmiljenju se uporablja električno krmiljenje elektropnevmatskih ventilov in se tako doseže, da je pričetek zaviranja pri vseh vozilih vlaka istočasen.

(2) Elektropnevmatske zavore morajo biti vgrajene v tirna vozila tako, da je slednje mogoče uvrščati v vlake ne glede na to, ali bo zaviranje krmiljeno električno ali pnevmatično, in ne da bi bili potrebni kakršni koli dodatni posegi v vozila.

(3) Kombinirano električno in pnevmatsko krmiljenje zračnega zaviranja mora biti izvedeno z istim zaviralnikom.

(4) Elektropnevmatske zavore z dodatnim sistemom, ki omogoča preložitve zaviranja v sili, morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v objavi UIC 541-5.

34. člen

(dinamične zavore in magnetske tirnične zavore)

(1) Dinamične zavore se praviloma vgrajujejo v vlečna vozila in so glede na način delovanja:

1. elektrodinamične zavore na električnih in dizelelektričnih vlečnih vozilih (oznaka – E) pri katerih se proizvedena električna energija uniči na uporih ali se vrača v vozni vod;

2. hidrodinamične zavore na vlečnih vozilih s hidravličnim ali hidrodinamičnim prenosom moči (oznaka – H).

(2) Vlečna vozila se lahko zavirajo s kombiniranim delovanjem zračnih in dinamičnih zavor.

(3) Dinamične zavore vlečnih vozil morajo ustrezati obveznim določbam objave UIC št. 544-2.

(4) Magnetske tirnične zavore (oznaka: Mg) se obvezno vgrajujejo v tirna vozila za hitrosti nad 160 km/h. Njihove konstrukcijske značilnosti in način vgradnje morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v objavi UIC št. 541-06.

35. člen

(ročne in pritrdilne zavore)

(1) Ročne in pritrdilne zavore (parkirne zavore) so zavore, ki se uporabljajo za preprečevanje, da bi se parkirana tirna vozila pod določenimi pogoji, ki vključujejo kraj, veter, naklon in stanje naklada tirnega vozila, premaknila, dokler ni parkirna zavora namenoma popuščena. Delijo se na:

1. vretenske ročne in pritrdilne zavore;

2. vzvodne pritrdilne zavore;

3. zračnovzmetne pritrdilne zavore.

(2) Ročne in pritrdilne zavore so torne zavore. Konstruirane morajo biti tako, da se lahko vozila z njimi zavrejo oziroma da se zavore pritegnejo:

1. z vrtenjem ročice ali ročnega kolesa v smeri urnega kazalca, pri vretenskih zavorah;

2. z enim ali več potegi vzvoda, pri vzvodnih pritrdilnih zavorah;

3. s prekinitvijo napajanja elektropnevmatičnega ventila, pri zračnovzmetnih pritrdilnih zavorah.

(3) Delovanje ročnih in pritrdilnih zavor na tirnih vozilih mora biti neodvisno od delovanja njihovih zračnih zavor. Pri dvoosnih tirnih vozilih morajo delovati na najmanj eno kolesno dvojico, na drugih tirnih vozilih pa na najmanj dve kolesni dvojici.

(4) Zavorna masa ročne ali pritrdilne zavore se izračuna, kot je določeno v standardu SIST EN 14531-6. Omogočiti mora samopremaknitev polno obremenjenega tirnega vozila do nagiba proge 35 ‰. Napisana mora biti na zunanosti železniških vozil, kot je navedeno v objavi UIC št. 545 in TSI.

(5) V vsa tirna vozila, razen določenega števila tovornih vagonov, kot je navedeno v objavi UIC 535-3, mora biti vgrajena ročna ali pritrdilna zavora.

36. člen

(druga zavorna oprema)

(1) V vsako timo vozilo morajo biti vgrajene čelne zračne zaporne pipe glavnega zavornega voda, s katerimi se omogoča zapiranje in odpiranje prehodnosti zavornega voda.

(2) Spenjanje glavnega zavornega voda med tirnimi vozili mora biti izvedeno s spojnimi cevmi in spojnimi glavami. Čelne zaporne pipe glavnega zavornega voda morajo biti rdeče, glavnega pnevmatskega voda pa modre ali bele barve.

(3) Spenjanje tirnih vozil s samodejnimi spenjačami mora omogočati samodejno spenjanje glavnega zavornega voda in glavnega pnevmatskega voda med tirnimi vozili.

(4) Na tirnih vozilih z glavnim pnevmatskim vodom mora biti onemogočeno spenjanje le-tega z glavnim pnevmatskim vodom.

(5) Zračne zavore morajo biti vgrajene v tirna vozila tako, da ostane po izključitvi njihovega delovanja glavni pnevmatski vod normalno prehodan.

(6) Tirna vozila so lahko opremljena z menjalom za vrsto zaviranja, tovorni vagoni pa še z menjalom za spremembo sile zaviranja.

(7) V tirna vozila z vgrajenimi samodejnimi zračnimi zavorami morajo biti vgrajene tudi naprave za njihovo popustitev oziroma hitri popustni ventili, ki jih je mogoče sprožiti ročno.

(8) V potniške vagone, službene vagone za tovorne vlake in vlečna vozila morajo biti vgrajene naprave za sprožitve zaviranja v sili.

(9) V tirna vozila z vgrajenimi samodejnimi zračnimi zavorami morajo biti vgrajeni regulatorji dolžine pomika batov zavornih valjev oziroma regulatorji zavornega vzvodka, ki morajo zagotavljati konstanten odmik zavornjakov ali zavornih vložkov od zaviralnih površin koles oziroma zavornih kolotov. Za vsak zavorni valj mora biti vgrajen poseben regulator zavornega vzvodka.

(10) Pri kolesnih zračnih zavorah je za zaviralne dele dovoljena uporaba litoželeznih zavornjakov in/ali kompozitnih zavornjakov brez dodatka azbesta. Tehnične značilnosti kompozitnih zavornjakov morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v objavi UIC 541-4 in TSI.

(11) Pri kolutnih zračnih zavorah je za zaviralne dele dovoljena uporaba zavornih vložkov z oblogami iz kompozitnih snovi, ki morajo izpolnjevati zahteve, navedene v objavi UIC 541-3.

(12) Za krmiljenje samodejne zračne zavore tirnega vozila se vgradi en razporednik za največ 31 m dolgo vozilo.

(13) V tirna vozila z več vgrajenimi razporedniki se vgradi za vsak razporednik posebna izločilna naprava.

(14) Čelne zaporne pipe, hitri popustni ventili, menjala zaviranja, sprožilniki zaviranja v sili, sestavni deli zavornih klad, zavorni vzvodi, sestavni deli spojin cevi in pospešilniki hitrega zaviranja, morajo izpolnjevati zahteve in biti vgrajeni v tirna vozila kot je navedeno v objavah UIC 541-04, 541-1 in 541-2.

37. člen

(zavorna oprema lokomotiv)

(1) V lokomotive morata biti vgrajeni samodejna in dodatna zračna zavora.

(2) Lokomotive za vožnjo vlakov s hitrostmi nad 100 km/h morajo biti opremljene z zračno zavoro velike moči R z električno krmiljenim menjalom vrst zaviranja »Tovorno-Potniško – velike moči« oziroma G–P–R.

(3) V vsaki vozniški kabini ali na krmilnem mestu lokomotive mora biti omogočena sprožitev samodejne zračne zavore na najmanj dveh mestih. Ta sprožitev mora biti mogoča neodvisno od zaviralnika ali pipe oziroma lopute za zaviranje v sili.

(4) V lokomotive so lahko poleg neposredne zračne zavore vgrajene še tudi druge zavore, ki so navedene v 29. členu tega pravilnika.

(5) V vse lokomotive morajo biti za zavarovanje pred samopremaknitvijo vgrajene ročne ali pritrdilne zavore.

(6) Lokomotive imajo lahko vgrajeno napravo za preprečevanje blokade zaviranih kolesnih dvojic (protiblokirne naprave) med zaviranjem in preprečevanje spodrsavanja vlečnih kolesnih dvojic pri vleki (protidsne naprave).

(7) Lokomotive morajo biti opremljene s štirimi standardiziranimi zavornimi coklami modre barve, za polaganje na tirnice tipa UIC 60.

38. člen

(zavorna oprema motornikov in motornih garnitur)

(1) V motornike in motorne garniture je lahko poleg pnevmatskega krmiljenja samodejne zračne zavore vgrajeno tudi električno krmiljenje te zavore (ep-zavora).

(2) V motornike in motorne garniture so lahko poleg samodejne zračne zavore vgrajene še dodatne zavore (npr. dinamične, elektromagnetske tirnične zavore ipd.).

(3) Za zavarovanje pred samopremaknitvijo morajo biti motorniki in motorne garniture opremljeni z ročno vretensko ali z zračnovzmetno pritrdilno zavoro. Mehanizem ročne vretenske zavore mora pri sili 0,5 kN na ročnem kolesu omogočati zavarovanje posameznega tirnega vozila pred samopremaknitvijo na padcu 35 ‰ (to ni obvezno za tirna vozila, izdelana pred 31. 12. 1983).

(4) V motornike in motorne garniture so lahko vgrajene tudi naprave za uravnavanje zavorne sile zračne zavore, odvisno od obremenitve.

(5) Za opremljenost notranjosti potniških oddelkov motornikov in motornih garnitur z zavornimi napravami veljajo enake določbe kot za potniške vagona.

(6) Motorniki in motorne garniture morajo biti opremljeni z dvema zavornima coklama modre barve za polaganje pred kolesa na tirnicah tipa UIC 60.

39. člen

(zavorna oprema potniških vagonov)

(1) Potniški vagoni morajo biti opremljeni:

1. s samodejno zračno zavoro s P zaviranjem, morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v objavi UIC 543;

2. z ročno zavoro;

3. z napravami za sprožitev zaviranja v sili.

(2) Mehanizem vretenske ročne zavore na potniških vagonih mora pri sili 0,5 kN na ročnem kolesu zagotavljati zavarovanje vagona pred samopremaknitvijo na padcu 35 ‰ (to ni obvezno za vagona, izdelane pred 31. 12. 1983).

(3) V potniške vagona s podstavnimi vozički, grajene za hitrosti nad 100 km/h, morajo biti vgrajene zračne zavore velike moči z menjalom za R-zaviranje, za hitrosti nad 160 km/h pa morajo biti vgrajene Mg-zavore.

(4) V poštne, službene in druge potniške vagona z uporabno obremenitvijo nad 10 ton morajo biti vgrajene zračne zavore velikih moči s samodejnim uravnavanjem zavorne sile, odvisno od obremenitve.

(5) Potniški vagoni z zavoro velike moči morajo biti opremljeni z napravo za preprečevanje blokade koles (protiblokirno napravo), ki mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v standardih SIST EN 15595.

(6) V notranjost potniških vagonov in službenih oddelkov prtljažnih in poštih vagonov morajo biti vgrajeni lahko dosegljivi držaji za sprožitev zaviranja v sili.

(7) Naprave za sprožitev zaviranja v sili morajo biti plombirane. Vrvce za plombiranje morajo zdržati silo trganja od 4 do 7 daN. Skupna potrebna sila za sprožitev zaviranja v sili ne sme biti večja od 10 do 17 daN.

(8) Naprave za sprožitev zaviranja v sili morajo biti tako izdelane, da jih po uporabi ni mogoče vrniti v pripravljenost za ponovno delovanje brez posebnega posega.

(10) V poštne, službene in prtljažne vagona morajo biti vgrajene ročne zavore za uporabo v notranjosti teh vagonov. Uporaba ročnih zavor mora biti dosegljiva v prostorih, ki so ločeni od službenih prostorov.

(11) V hodnike na čelnih straneh vagonov ter v toaletne in umivalne prostore ni treba nameščati naprav za sprožitev zaviranja v sili.

40. člen

(zavorna oprema tovornih vagonov)

Tovorni vagoni morajo biti opremljeni z zavorno opremo, kot je določeno v TSI tovorni vagoni.

41. člen

(zavorna oprema motornih vozil za posebne namene)

(1) Motorna vozila za posebne namene in njihovi priklopni vagoni morajo biti opremljeni z napravami za zaviranje, ki omogočajo zanesljivo zaustavljanje na zavorni razdalji 400 m. Poleg zračnih zavor morajo biti v ta vozila vgrajene ročne ali pritrdilne zavore za zavarovanje pred samopremaknitvijo.

(2) V tirne žerjave s osnovnimi vozički ali brez njih, ki med prevozom ne uporabljajo posebnega priklopnega vagona za podporo dvigalne ročice, mora biti vgrajena zračna zavora z menjalom G-P.

(3) Snežni odmetalniki morajo biti opremljeni z zračno zavoro, ročno zavoro, menjalom G-P, napravo za sprožitev zaviranja v sili in z manometrom za kontrolo tlaka v GZV.

(4) Intervencijski vagoni za vse namene (sanitetni, delavniški, orodni, skladiščni ipd.) morajo biti opremljeni z zračno zavoro z menjalom G-P, ročno zavoro in napravo za sprožitev zaviranja v sili.

(5) Merilni vagoni za vse vrste meritev morajo biti opremljeni z zračno zavoro z menjalom G-P, ročno zavoro in napravo za sprožitev zaviranja v sili. Zavorna oprema teh vagonov mora ustrezati opremi potniških vagonov.

(6) Dinamometrični vagon mora biti opremljen z zračno zavoro velike moči in drugo zavorno opremo, določeno za potniške vagoni.

(7) Druga vozila za posebne namene morajo biti opremljena z enakimi zračnimi zavorami kot tovorni vagoni za hitrosti do 100 km/h.

(8) Posebni vagoni za šolanje, preskušanje in meritve ipd. s osnovnimi vozički, predvideni za hitrosti nad 100 km/h, morajo biti opremljeni z zračno zavoro velike moči in drugo zavorno opremo, določeno za potniške vagoni.

(9) Motorna vozila za posebne namene morajo biti opremljena z dvema zavornima coklama modre barve za polaganje pod kolesa na tirnicah tipa UIC 60.

42. člen

(označevanje zavor na železniških vozilih)

(1) Na železniških vozilih morajo biti napisane ustrezne oznake, ki služijo kot podatki o vrstah in tipih vgrajenih zavor ter njihovih zmogljivostih.

(2) Vrednosti zavornih mas ročnih ali pritrdilnih, morajo biti napisane v ustrezni obliki in na ustreznih mestih.

(3) Zavore z določenimi posebnostmi (kolutne zavore, elektropnevmatske zavore, zavore z zavornjaki iz kompozitnih snovi, zavore z zaviranjem v sili s preloženim delovanjem, zavore s pospešilniki ipd.) morajo biti označene s predpisanimi dodatnimi oznakami.

(4) Oznake zavor morajo biti napisane na železniških vozilih v ustreznih oblikah in barvah ter na mestih, ki jih določajo TSI, objava UIC 545, Sporazuma RIC in Pravilnika RIV.

43. člen

(protidrsna naprava)

(1) Delovanje protidrsne naprave mora biti zasnovano tako, da v primeru spodrsavanja pogonskih koles omogoča takšne adhezijske pogoje, ki bodo omogočili kotaljenja pogonskega kolesa po tirnici in preprečevali nenadzorovano spodrsavanje koles po tirnici. Sistem protidrsne naprave tako onemogoči podaljšanje zavornih poti in poškodbe tekalne površine kolesa (ploščata mesta), kar bi bila posledica drsenja kolesa po tirnici.

(2) S protidrsno napravo morajo biti opremljena:

- vsa tirna vozila, ki lahko vozijo s hitrostjo, večjo od 150 km/h;
- tirna vozila, opremljena z zavornjaki, za katere velja najmanjši adhezijski koeficient 0,12;
- tirna vozila, ki niso opremljena z zavornjaki, za katere velja najmanjši adhezijski koeficient 0,11.

(3) Zahteva za opremo vozil s protidrsno napravo iz prejšnjega odstavka velja za vse vrste zaviranja, razen za elektrodinamične zavore.

(4) Pri tirnih vozilih, opremljenih z dinamičnim zavornim sistemom, protidrsna naprava nadzira dinamično zavorno silo.

(5) Protidrsna naprava mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v standardih SIST EN 15595.

44. člen

(oprema tirnih vozil za prevoz potnikov)

Oprema vozil, ki so namenjena za prevoz potnikov, mora biti skladna z določbami, ki so zajete v TSI v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami, ter zajema naslednjo opremo:

- sedeže, vključno s prednostnimi sedeži,
- prostore za invalidske vozičke,
- zunanja vrata,
- notranja vrata,
- sanitarije,
- vstopno ploščad in hodnik,
- osvetlitev,
- informacije za potnike,
- označitev spremembe talne višine,
- ročaje,
- dostopnost do spalnih namestitev z vozičkom,
- stopnice za dostop in izstop iz vozila, vključno z ukrepi in pripomočki za vstop,
- ogrevalne naprave,
- gasilnike za začetno gašenje požarov,
- naprave za prehajanje iz vagona v vagon,
- klimatske naprave.

45. člen

(voda sanitarne napeljave)

(1) Če voda iz pip, ki so nameščene v vozilu, ni skladna z določbami za pitno vodo, kot jih določa Pravilnik o pitni vodi (Uradni list RS, št. 19/04, 35/04, 26/06, 92/06 in 25/09), mora biti z vizualnim znakom jasno označeno, da voda ni pitna.

(2) Iz sanitarnih napeljav (toaletni in umivalni prostori, vagoni restavracije), če so nameščeni, ni dovoljeno izpuščanje katere koli snovi, ki lahko škodujejo zdravju ljudi ali okolju. Vsebnost bakterij v vodi, ki se odvajajo iz sanitarnih sistemov, ne sme prese-

gati vrednosti, ki je določena za celinske vode v Pravilniku o podrobnejših kriterijih za ugotavljanje kopalnih voda (Uradni list RS, št. 39/08). Za obdelavo se ne smejo uporabljati snovi, ki so opredeljene v Uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 79/09).

(3) V primeru nenadzorovanega izpusta vode iz sanitarne napeljave mora biti zagotovljeno, da je njeno odtekanje usmerjeno navzdol, in sicer ne več kot 0,7 m od vzdolžne osi vozila.

46. člen

(naprava za obveščanje potnikov)

(1) Vsa tirna vozila, namenjena za prevoz potnikov, in tirna vozila, namenjena za vleko potniških vlakov, morajo biti opremljena z napravo za obveščanje potnikov.

(2) Tirna vozila morajo biti opremljena najmanj z napravami za zvočno komunikacijo:

- za vlakovno osebje za obveščanje potnikov v vlaku;
- za komunikacijo med vlakovnim osebjem in osebjem vodenja prometa in
- za interno komunikacijo med vlakovnim osebjem in zlasti med strojevodjo in osebjem v prostorih za potnike.

(3) Oprema mora biti v stanju pripravljenosti, neodvisno od glavnega vira energije, najmanj tri ure. Med časom pripravljenosti mora oprema delovati v naključnih časovnih obdobjih v skupnem času 30 minut.

(4) Komunikacijski sklop mora biti zasnovan na tak način, da v primeru okvare enega od svojih prenosnih elementov ali druge opreme še naprej deluje vsaj polovica zvočnikov (razporejenih po celotnem vlaku), ki morajo biti na voljo za obveščanje potnikov.

(5) Komunikacijska povezava med vozniško kabino in vlakovnim osebjem mora omogočiti strojevodji, da na svojo pobudo raziše razloge za sprožitev signala zaviranja v sili. Če pri normalnem obratovanju vlakovno osebje ni navzočo, mora biti potnikom na razpolago naprava, s katero lahko v sili komunicirajo s strojevodjo.

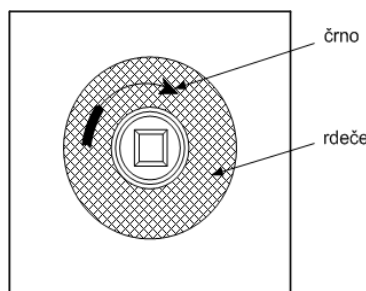
47. člen

(naprava za signaliziranje sprožitve zaviranja v sili)

(1) Prostori na vlaku, ki jih zasedajo potniki (razen predprostorov, prehodov in stranišč), morajo biti opremljeni z napravami za signaliziranje sprožitve zaviranja v sili. Te naprave morajo biti nameščene na mestih, kjer jih lahko potniki zlahka opazijo in dosežejo, ne da bi morali pri tem vstopiti skozi notranja vrata.

(2) Ročaj za sprožitev zavore v sili mora biti plombiran. Na plombirni vrvi, s katero je povezan ročaj in naprava za sprožitev v sili, mora biti jasno vidna plomba.

(3) Ko je alarm sprožen, ga potniki ne morejo izključiti. Če obstaja naprava, ki kaže aktiviranje alarma, mora biti označena, kot je prikazano na sliki 3.

Slika 3

(4) Navodilo za sprožitev signala zaviranja v sili mora biti navedeno ob napravi, ki se uporablja za njegovo sprožitev.

(5) Aktiviranje alarma mora:

- sprožiti zaviranje;
- povzročiti sprožitev vizualnega (utripajoča ali trajna luč) in zvočnega (brenčalo/električna hupa ali govorjeno sporočilo) alarma v vozniški kabini;
- prenesti potrditev, ki jo prepozna oseba, ki je sprožila signal (zvočni signal v vozilu, uporaba zavor itd.);
- izklopiti vlečno silo.

(6) Oprema in naprave, ki so vgrajene v tirna vozila (zlasti samodejno zaviranje), morajo strojevodji omogočiti, da poseže v postopek zaviranja in tako izbere kraj postanka vlaka.

(7) Po zaustavitvi vlaka mora biti strojevodji omogočeno, da čim prej ponovno spelje, če meni, da je to varno. Aktiviranje enega alarma ali več drugih alarmov ne sme imeti nadaljnjega učinka, dokler vlakovno osebje ne ponastavi prvega alarma.

48. člen

(navodila za potnike)

(1) V vseh tirnih vozilih za prevoz potnikov morajo biti na vidnih mestih nameščena navodila za uporabo izhodov v sili, aktiviranje zavore v sili in upravljanje z vrati (odpiranje in zapiranje).

(2) Ta navodila morajo biti v skladu z določbami TSI v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami.

49. člen

(okna v prostorih za potnike)

Kadar lahko potniki v prostorih za potnike odprejo okna, ker ta niso predvidena, da jih zaklene (blokira) vlakovno osebje, se lahko ta okna odprejo največ toliko, da skozi odprto okno ni moč potisniti okroglega predmeta s premerom večjim od 10 cm.

50. člen
(okoljski pogoji)

Za namen načrtovanja tirnih vozil za prevoz potnikov ter lokomotiv in njihovih komponent, vključno z vmesniki, ob upoštevanju posebnih okoljskih razmer, v katerih bodo vozila obratovala, je potrebno upoštevati fizikalne, kemične, biološke in zunanje pogoje. Ti pogoji so:

- 1) Nadmorska višina:
 - tirna vozila morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točki 4.2. standarda SIST EN 50125-1 za izbrano območje.
- 2) Temperatura:
 - tirna vozila morajo glede na to, v katerem temperaturnem območju obratujejo, izpolnjevati zahteve točke 4.3 standarda SIST EN 50125-1; temperaturna območja so naslednja T1 (od – 25 °C do + 40 °C), T2 (od – 40 °C do + 35 °C) in T3 (od – 25 °C do + 45 °C).
- 3) Vlažnost:
 - tirna vozila morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točki 4.4. standarda SIST EN 50125-1.
- 4) Dež:
 - tirna vozila morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točki 4.6. standarda SIST EN 50125-1.
- 5) Sneg, led in toča:
 - tirna vozila morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točki 4.7. standarda SIST EN 50125-1.
- 6) Sevanje sonca:
 - tirna vozila morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točki 4.9. standarda SIST EN 50125-1.
- 7) Odpornost na onesnaževanje:
 - tirna vozila morajo izpolnjevati zahteve o učinkih onesnaževanja okolja z naslednjimi snovmi:
 - a) kemično aktivne snovi, razred 5C2, ki so navedene v standardu SIST EN 60721-3-5;
 - b) kontaminirane tekočine, razred 5F2 (električni motor), ki so navedene v standardu SIST EN 60721-3-5;
 - c) razred 5F3 (termični motor), ki so navedene v standardu SIST EN 60721-3-5;
 - d) biološko aktivne snovi, razred 5B2, ki so navedene v standardu SIST EN 60721-3-5;
 - e) prah, razred 5S2, ki je naveden v standardu SIST EN 60721-3-5;
 - f) kamni in drugi predmeti (gramoz in drugo) s premerom največ 15 mm;
 - g) trave in listje, cvetni prah, leteče žuželke, vlakna itd. v prezračevalnih kanalih in
 - h) pesek, ki so navedeni v standardu SIST EN 60721-3-5 ter
 - i) razpršila, ki so navedena v standardu SIST EN 60721-3-5 razred 5C2.
- 8) Sklicevanje na standarde iz tega člena je pomembna samo za opredelitev snovi, ki imajo učinek onesnaženja.

51. člen
(aerodinamični učinki)

Tirna vozila morajo biti oblikovana tako, da aerodinamični učinki, ki nastanejo pri vožnji vlaka in se odražajo predvsem kot pritisk, hitrost in smer zraka, ne ogrožajo oseb, predmetov in stavb ob progi ter drugih tirnih vozil. Pri tem je potrebno upoštevati še:

- tirno vozilo z obratovalno hitrostjo, večjo od 160 km/h, pri vožnji vlaka z maksimalno hitrostjo ne sme povzročiti, da hitrost zraka preseže vrednost 15,5 m/s na višini 1,2 m nad peronom in v razdalji 3,0 m od osi tirov. Skladnost se oceni na podlagi izvedenih meritev pod pogoji, ki so navedeni v standardu SIST EN 14067-4+A1;
- zaradi učinkov na delavce ob progi tirno vozilo z obratovalno hitrostjo, večjo od 160 km/h, pri prevozu ne sme povzročiti, da hitrost zraka preseže vrednost 20 m/s na progi na višini 0,2 m nad gornjim robom tirnice in na razdalji 3,0 m od osi tirov. Skladnost se oceni na podlagi izvedenih meritev pod pogoji, ki so navedene v standardu SIST EN 14067-4+A;
- razlika tlakov pri srečanju dveh vlakov, ki ustvarja aerodinamično obremenitev na vsakega od obeh vlakov, ob predpostavki, da je razdalja med osmi obeh tirov ali prog na razdalji 4,0 m in vozila s hitrostjo, večjo od 160 km/h, ne sme presegati 720 Pa, merjeno med 1,5 m in 3,3 m nad gornjim robom tirnice in na razdalji 2,5 m od osi tirov.

52. člen
(zunanje luči)

(1) Za preprečitev vsakršne možnosti zamenjave stalnih, prenosnih ali ročnih signalov se zelene barve ne sme uporabiti za katere koli zunanje luči ali osvetlitve tirnih vozil.

(2) Tirno vozilo, z vozniško kabino, mora biti na čelu vozila opremljeno z dvema belima žarometoma, ki strojevodji omogočita vidljivost. Žarometa morata biti nameščena v vodoravni osi na enaki višini nad gornjim robom tirnice, simetrično, glede na srednjo črto, in najmanj 1000 mm narazen. Žarometa morata biti nameščena med 1500 in 2000 mm nad gornjim robom tirnice. Barva žarometov in svetilnost morata izpolnjevati pogoje, ki so navedene v standardu CIE S 004. Žarometa morata zagotoviti »zasenčen svetlobni pramen« in »polni svetlobni pramen«, kot je navedeno v standardu SIST EN 15153-1.

(3) Tirno vozilo z vozniško kabino, mora biti na čelu vozila opremljeno s tremi belimi lučmi za označevanje vlaka. Dve luči za označevanje vlaka morata biti postavljeni v vodoravni osi na enaki višini nad gornjim robom tirnice, simetrično, glede na srednjo črto, in najmanj 1000 mm narazen. Luči za označevanje vlaka morata biti nameščeni med 1500 in 2000 mm nad gornjim robom tirnice. Tretja luč za označevanje vlaka mora biti nameščena centralno nad dvema spodnjima svetilkama, z vertikalno razdaljo najmanj 600 mm nad njima.

(4) Dovoljeno je uporabiti isto napravo za glavno razsvetljavo in luči za označevanje vlaka.

(5) Barva in svetilnost luči za označevanje vlaka morata izpolnjevati pogoje, ki so navedeni v standardu CIE S 004.

(6) Na zadnjem delu tirnega vozila, ki bo obratovalo kot zadnje vozilo v vlaku, morata biti nameščeni dve rdeči sklepni svetilki, ki se uporabljata na zadnjem delu vlaka, da bi bil vlak viden. Uporabijo se lahko prenosne svetilke; v tem primeru se vrsta prenosne svetilke, ki se uporablja, opiše v tehnični dokumentaciji, njena funkcija pa se preveri s pregledom projektiranja in preskusom tipa na ravni komponente (prenosna svetilka), vendar se ne zahteva, da se prenosna svetilka zagotovi. Sklepni svetilki morata biti nameščeni v vodoravni osi na enaki višini nad gornjim robom tirnice, simetrično, glede na srednjo črto, in najmanj 1000 mm narazen. Sklepni svetilki morata biti nameščeni med 1500 in 2000 mm nad gornjim robom tirnice. Barva in svetilnost sklepni svetilk morata izpolnjevati pogoje, ki so navedeni v standardu SIST EN 15153-1.

(7) Na tirnih vozilih z vozniško kabino, se mora za nadzor glavne čelne razsvetljave, čelnih označevalnih svetilk in sklepnih svetilk v vozniški kabini namestiti napravo za nadzor njihovega delovanja. Nadzor mora biti mogoč pri normalnem vozniskem položaju strojevodje.

53. člen

(zvočne opozorilne naprave)

(1) Tirna vozila z vozniško kabino, morajo biti opremljena z opozorilno sireno. Frekvenca zvoka, ki ga oddaja sirena, mora biti za vlak prepoznavna in ne sme biti podobna opozorilnim napravam, ki se uporabljajo v cestnem prometu, ali tovarniškim ali drugim skupnim opozorilnim napravam.

(2) Opozorilna sirena tirnega vozila z vozniško kabino mora oddajati vsaj enega od naslednjih ločenih opozorilnih tonov:

– ton 1: temeljne frekvence za ločeno zvonečo opozorilo $660 \text{ Hz} \pm 30 \text{ Hz}$ (visoki ton) in

– ton 2: temeljne frekvence za ločeno zvonečo opozorilo $370 \text{ Hz} \pm 20 \text{ Hz}$ (nizki ton).

(3) Izmerjena raven zvočnega tlaka, ki ga proizvaja vsaka opozorilna sirena, ki zveni ločeno (ali v skupini, če so konstruirane za zvok istočasno kot akord), sme biti med 115 dB in 123 dB, kot je navedeno v standardu SIST EN 15153-2.

(4) Opozorilne sirene morajo biti načrtovane in zaščitene tako, da ohranijo njihovo funkcijo tudi v primeru, ko v njo iz zunanosti udarijo stvari, kot so umazanija, prah, sneg, toča ali ptice.

(5) Strojvodju mora biti omogočeno upravljanje opozorilne sirene iz vseh vozniskih položajev.

54. člen

(avtostop naprava)

(1) Vsa vlečna vozila, razen lokomotiv, ki se uporabljajo samo za premik, parnih lokomotiv in motornih vozil za posebne namene, morajo imeti vgrajeno avtostop napravo, kadar vozijo po progi, ki je opremljena z njo.

(2) Avtostop naprava mora sprejemati informacije od tirnih magnetov s pomočjo indukcije na frekvencah 500 Hz, 1000 Hz in 2000 Hz.

(3) Avtostop naprava mora sprožiti prisilno samodejno zaviranje, kadar strojevodja ne ravna skladno z določili operativnega predpisa, s katerim prevoznik na podlagi navodila proizvajalca avtostop naprave ali navodila, ki določa ravnanje z induktivno avtostop napravo I 60 in I 60R, podrobneje predpiše upravljanje z avtostop napravo. Ta predpis mora biti sestavni del Priročnika za strojevodjo.

III. VLEČNA IN ELEKTRIČNA OPREMA

55. člen

(sistemi napajanja)

(1) Tirna vozila, ki za pogon uporabljajo električno energijo, imajo vgrajene naprave za uporabo ene ali več naslednjih napetosti:

– AC 25 kV 50 Hz;

– AC 15 kV 16 2/3 Hz;

– DC 3 kV in

– DC 1,5 kV.

(2) Tirna vozila, ki obratujejo na javni železniški infrastrukturi v Republiki Sloveniji in za pogon uporabljajo električno energijo, morajo imeti vgrajen sistem za uporabo enosmerne napetosti 3 kV.

56. člen

(vrnitev električne energije v vozni vod)

Električna vlečna vozila, ki pri regenerativnem načinu zaviranja vračajo električno energijo v vozni vod, morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točki 12.1.1 standarda SIST EN 50388.

57. člen

(največja nazivna moč in nazivni tok)

(1) Električna vlečna vozila z nazivno močjo več kot 2 MW, v kar so razen naprav za vleko vključene tudi vse druge fiksne električne naprave in oprema na vozilih, morajo biti opremljena s funkcijo omejitve toka, kot je navedeno v točki 7.3 standarda SIST EN 50388.

(2) Električna vlečna vozila morajo biti opremljena z avtomatsko regulacijo toka, kot je navedeno v točki 7.2 standarda SIST EN 50388.

58. člen

(števec porabe električne energije)

(1) Če je za potrebe obračuna porabljene električne energije na lokomotivi nameščen števec porabe električne energije, mora naprava za merjenje porabljene električne energije oziroma v vozni vod med regenerativnim zaviranjem vrnjene električne energije vključevati:

– funkcijo merjenja električne energije z merjenjem napetosti in toka ter izračunom porabljene energije,

– funkcijo upravljanja s podatki, ki podatke o porabljeni/vrnjeni energiji (v kWh/kVarh) skupaj s časovnimi podatki in podatki o zemljepisni legi shranjuje in pripravi za pošiljanje v komunikacijsko napravo,

– funkcijo določanja zemljepisnega položaja lokomotive.

(2) Zgoraj navedene funkcije naprave za merjenje porabljene ali v vozni vod vrnjene električne energije se lahko izvede s posameznimi napravami, lahko se kombinirajo v enem ali v več integriranih sklopih.

59. člen

(tokovni odjemnik)

(1) Na tirna vozila, ki za pogon uporabljajo električno energijo, morajo biti tokovni odjemniki vgrajeni tako, da omogočajo mehanski stik z najmanj enim od kontaktnih vodnikov na višini:

- od 4800 do 6500 mm nad gornjim robom tirnice za svetli profil proge GC,
- od 4500 do 6500 mm nad gornjim robom tirnice za svetli profil proge GA in GB.

(2) Tokovni odjemnik ima, glede na višino kontaktnega vodnika, delovni razpon najmanj 2000 mm. Za oceno skladnosti mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v točkah 4.2 in 6.2.3 standarda SIST EN 50206-1.

(3) Glava tokovnega odjemnika, opremljena s kontaktno gibljivo drsalke, mora na sredini nalegati na kontaktni vodnik s celotnim profilom. Dovoljena vrednost ukrivljenosti glave tokovnega odjemnika mora izpolnjevati pogoje, ki so navedene v točki 5.2. standarda SIST EN 50367. Stik med tokovnim odjemnikom in kontaktnim vodnikom mora biti mogoč v celotnem prevodnem območju tokovnega odjemnika, tudi v neugodnih razmerah, zaradi naključnega nihanja vozila ali močnega vetra.

(4) Tokovni odjemnik tipa 1600 mm mora izpolnjevati pogoje, ki so navedeni v standardu SIST EN 50367 (slika a1), tokovni odjemnik tipa 1950 mm pa pogoje, ki so navedeni v standardu SIST EN 50367 (slika b3). Tokovni odjemniki za enosmerni sistem napetosti morajo biti načrtovani za največje tokove v mirovanju in morajo izpolnjevati pogoje, ki so navedeni v standardu SIST EN 50206-1.

(5) Na progah v Republiki Sloveniji z vozno mrežo, ki je združljiva s sistemom tokovnega odjemnika toka tipa 1450 mm in 1600 mm, je dovoljeno uporabiti samo tokovne odjemnike s kontaktno gibljivo drsalke dolžine 1450 mm, če tirno vozilo prečka mejo vozne mreže, ki je združljiva samo s sistemom tokovnega odjemnika tipa 1450 mm. Odjemniki toka tipa 1450 mm morajo izpolnjevati pogoje, navedene v prilogi B.2 standarda SIST EN 50367.

(6) Material, uporabljen za kontaktne gibljive drsalke, mora biti mehansko in električno združljiv z materialom kontaktnega vodnika. Na progah z enosmerni napetostjo se za kontaktni material drsalke tokovnega odjemnika uporablja navaden ogljik, impregniran ogljik z dodatnim materialom, ali impregnirani ogljik, obdan z bakrom. Kontaktne drsalke iz navadnega ogljika ali impregniranega ogljika je treba preveriti, kot je navedeno v točkah 5.2.2, 5.2.3, 5.2.4, 5.2.6 in 5.2.7 standarda SIST EN 50405.

(7) Statična kontaktna sila tokovnega odjemnika je sila, s katero pri mirujočem vozilu pritiska glava tokovnega odjemnika (gibljiva drsalke) na kontaktni vodnik. To silo povzroča naprava za dviganje tokovnega odjemnika. Statična kontaktna sila tokovnega odjemnika mora biti nastavljena znotraj naslednjih meja:

- od 60N do 90N za izmenične sisteme napajanja,
- od 90N do 120N za enosmerni sistem napajanja z napetostjo 3 kV,
- od 70N do 140N za enosmerni sistem napajanja z napetostjo 1,5 kV.

(8) Ocena se izvede, kot je navedeno v točki 6.3.1 standarda SIST EN 50206-1.

60. člen

(električna zaščita tirnega vozila)

(1) Tirna vozila morajo izpolnjevati zahteve kratkostične zaščite (znotraj vozila), kot je navedeno v standardu SIST EN 50388.

(2) Glavni prekinjevalec tokokroga pri notranji napaki v vlečnem vozilu morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

Sistem oskrbe z električno energijo	Kadar nastane kakršna koli notranja napaka v vlečnih enotah Zaporedje sprožanja za:	
	Prekinjevalec tokokroga za elektronapajalne naprave	Prekinjevalec tokokroga za vlečne enote
AC 25 kV – 50 Hz	Takojšnja sprožitev ^a	Takojšnja sprožitev
AC 15 kV – 16 2/3 Hz	Takojšnja sprožitev ^a	Primarna stran transformatorja Sprožitev je fazna ^b Sekundarna stran transformatorja Takojšnja sprožitev
DC 750 V, 1500 V in 3000V	Takojšnja sprožitev ^a	Takojšnja sprožitev

^a Za tokovno visoke kratke stike mora biti sprožitev prekinjevalca tokokroga zelo hitra. Če je mogoče, se mora sprožiti prekinjevalec tokokroga vlečne enote, da poskusi preprečiti sprožitev prekinjevalca tokokroga na elektronapajalni postaji.

^b Sprožitev je takojšnja, če to omogoča zmogljivost prekinjanja prekinjevalca tokokroga. Potem se mora, če je mogoče, sprožiti prekinjevalec tokokroga vlečne enote, da poskusi preprečiti sprožitev prekinjevalca tokokroga na elektronapajalni napravi.

(3) Nova in nadgrajena vlečna vozila morajo biti opremljena s prekinjevalci tokokroga visoke hitrosti, ki so sposobni prekiniti največje kratke stike v najkrajšem možnem času.

(4) Takojšnja sprožitev pomeni, da mora pri visokih kratkih stikih prekinjevalec elektronapajalne postaje ali vlaka delovati brez uvedbe namenskega odloga. Če rele prve faze ne deluje, mora rele druge faze (varnostni rele) delovati okrog 300 ms pozneje. Z relejem prve faze in sedanjim stanjem, je v nadaljevanju navedeno trajanje najvišjega kratkega stika, ugotovljenega pri prekinjevalcu elektronapajalne postaje:

- za izmenični tok 15 kV–16 2/3 Hz ≥ 100 ms
- za izmenični tok 25 kV–50 Hz ≥ 80 ms
- za istosmerni tok 750 V, 1500 V in 3 000V ≥ 20 do 60 ms.

61. člen

(dizel in drugi vlečni sklopi z notranjim zgorevanjem)

Tirna vozila morajo izpolnjevati standarde EU, glede emisije izpušnih plinov (sestava, mejne vrednosti).

62. člen

(zaščita pred električnimi nevarnostmi)

Tirna vozila in njihove komponente, ki so pod električno napetostjo, morajo biti izdelana tako, da ne more priti do namernega ali nenamernega kontakta (neposreden ali posreden stik) z vlakovnim osebjem ali potniki, tako v običajnem obratovanju, kakor tudi v primeru okvare opreme. Za izpolnitev te zahteve se uporabijo določbe, navedene v standardu SIST EN 50153.

IV. VOZNIŠKA KABINA

63. člen

(konstrukcija voznike kabine)

Vozniška kabina mora biti konstruirana tako, da upravljanje vozila izvaja en strojevodja. Najvišja dovoljena raven hrupa v kabini je določena v TSI vozni park – hrup.

64. člen

(dostop in izstop)

(1) Vozniška kabina mora biti dostopna iz obeh strani vlaka od višine 200 mm nad gornjim robom tirnice. Dopustno je, da je ta dostop bodisi neposredno iz zunanosti, z zunanjimi vrati na obeh straneh kabine, ali z zunanjimi vrati na eni strani kabine in preko sosednjega predela v zadnjem delu kabine. V slednjem primeru se zahteve, opredeljene v tem odstavku, uporabljene za zunanji dostop, nahajajo v sosednjem oddelku na vsaki strani vozila.

(2) Sredstva za dostop in izstop vlakovnega osebja iz kabine, kot so stopnice, ročaji ali oprijemi, morajo omogočiti varno in enostavno uporabo, ter biti načrtovana z upoštevanjem ergonomskih meril v zvezi z njihovo uporabo. Stopnice ne smejo imeti oblikovanih robov, ki bi povzročali ovire za čevlje.

(3) Zunanja vrata voznike kabine morajo imeti najmanjšo svetlo odprtino 1675 x 500 mm, če so dostopna preko stopnic, ali 1750 x 500 mm, če so dostopna v višini poda. Notranja vrata, ki jih uporablja vlakovno osebje za dostop v kabino, morajo imeti najmanjšo svetlo odprtino 1700 x 430 mm. Vrata za dostop v vozniko kabino morajo biti zasnovana tako, da se nepooblaščenim osebam prepreči vstop v kabino, bodisi da je kabina zasedena ali ne, in tako, da strojevodja lahko zapusti kabino brez uporabe orodja ali ključa. Dostop do voznike kabine mora biti neodvisen od oskrbe tirnega vozila z energijo. Zunanja vrata voznike kabine se morajo odpirati navznoter in se ne smejo nenamerno odpirati.

65. člen

(vidljivost iz voznike kabine)

(1) Vozniške kabine morajo biti oblikovane tako, da omogočajo strojevodji vožnjo, ko sedi na svojem sedežu. Pri tem mora strojevodji omogočiti jasen in neoviran pogled na signale na levi in desni strani ravne proge ter v lokih s polmerom 300 m ali več, kot je navedeno v prilogi D objave UIC 651, ter zaščito pred zunanjimi viri vizualnih motenj zaradi:

- utripanja na spodnjem robu vetrobranskega stekla, ki bi lahko povečalo utrujenosti strojevodje;
- sonca, bleska žarometov nasproti vozečih vlakov ali cestnih vozil, ki vozijo po cestišču ob progi, signalov in drugih vizualnih informacij;
- lokacija kabinske opreme ne sme ovirati ali izkrivljati strojevodji zunanjih informacij;
- velikost, namestitev in oblika oken ne sme omejevati strojevodji zunanega pogleda;
- čistilne naprave morajo zagotoviti čiščenje vetrobranskega stekla tako, da je vozniku omogočeno, da ohrani jasen pogled v večini zunanjih vremenskih razmer in pogojev obratovanja in ne omejujejo strojevodji zunanega pogleda.

(2) Vozniška kabina mora biti zasnovana tako, da je strojevodja med vožnjo z obrazom obrnjen naprej.

(3) Za lokomotive z osrednjo kabino in za tirna vozila za posebne namene je dovoljeno, da strojevodja opravlja vožnjo v več različnih položajih v kabini in ne samo iz voznikega sedeža.

66. člen

(položaj strojevodje v vozniki kabini)

Položaj strojevodje v vozniki kabini je opredeljen s priložo 6, ki je sestavni del tega pravilnika.

67. člen

(vzratni pogled)

(1) Vozniška kabina mora biti zasnovana tako, da omogoča strojevodji v stoječem položaju vzratni pogled ob vsaki strani vlaka, pri čemer lahko strojevodja še vedno v istem času rokuje z zavoro.

(2) Vzratni pogled na obeh straneh vlaka se strojevodji omogoči s pomočjo odpiranja stranskega okna ali lopute na vsaki strani kabine, zunanjih ogledal ali video naprav – kamer. V primeru odpiranja stranskega okna ali lopute mora biti odprtina okna ali lopute tako velika, da lahko strojevodja da glavo skozi odprtino.

68. člen

(notranja razporeditev voznike kabine)

(1) Gibanje osebja v notranjosti kabine ne sme biti ovirana.

(2) Tla v delovnem področju strojevodje v vozniki kabini (dostop do kabine je izključen) morajo biti v istem nivoju.

(3) Notranja postavitev opreme v vozniki kabini mora omogočiti upravljanje vozila v sedečem in stoječem položaju.

(4) Vozniška kabina mora biti opremljena z vsaj enim voznikim sedežem in dodatno s sedežem, obrnjenim v smeri vožnje, ki ne šteje za vozniko mesto in je namenjen za morebitno spremljevalno osebje.

69. člen

(vozniški sedež)

(1) Vozniški sedež mora biti zasnovan na tak način, da strojevodji omogoča opravljanje vseh običajnih vozniških funkcij v sedečem položaju, ob upoštevanju antropometričnih meritev strojevodje, kot je navedeno v prilogi 6 tega pravilnika.

(2) Vozniški sedež mora omogočati fiziološko pravilno držo strojevodje.

(3) Obstajati mora možnost, da strojevodja prilagodi višino sedeža, da bi dosegel referenčni položaj oči za zunanjo prepoznavnost, kot je navedeno v 53. členu tega pravilnika.

(4) Sedež ne sme predstavljati ovire za strojevodjo ob nujni zapustitvi vozniške kabine.

(5) Namestitev vozniškega sedeža ne sme ovirati upravljanja vozila stoje.

(6) Sedež mora blažiti vibracije, ki nastajajo pri vožnji.

70. člen

(ergonomija vozniškega pulta)

(1) Vozniški pult ter oprema za nadzor in upravljanje morata biti razporejena tako, da strojevodji omogočita pri uporabi vozniškega sedeža normalno držo, ne da bi imel ovirano svobodo gibanja, ob upoštevanju antropometrične meritve voznika, kot je navedeno v prilogi 6 tega pravilnika.

(2) Zaslon na vozniškem pultu, ki se uporablja za prikaz in branje zahtevanih dokumentov in informacij med vožnjo, mora biti najmanj 30 cm širok in 21 cm visok. Nameščen mora biti pred voznikovim sedežem.

(3) Upravljalni in nadzorni elementi morajo biti jasno označeni.

(4) Če se za vleko in/ali zaviranje uporablja ročica (kombinirano ena ali ločeno), se mora za povečanje moči vleke prestaviti ročico naprej od voznika in za povečanje sile zaviranja prestaviti ročico nazaj proti vozniku. Če je pri tem mogoče uravnavati zaviranje v sili, mora biti položaj zaviranja v sili jasno ločen od drugih položajev ročice.

71. člen

(klimatski pogoji v vozniški kabini)

Klimatske razmere, kakovost zraka in vsebnost CO₂ v vozniški kabini morajo izpolnjevati zahteve, kot so navedene v objavah UIC 651 in v 20. členu tega pravilnika.

72. člen

(notranja razsvetljava)

(1) Osnovna notranja razsvetljava vozniške kabine mora zagotoviti svetilnost višjo od 75 luksov na ravni vozniškega pulta. Prižiganje in ugašanje luči mora biti omogočeno s stikalom, s katerim ravna strojevodja.

(2) Vozniški pult mora biti neodvisno osvetljen. Osvetlitev mora biti nastavljiva do vrednosti, ki je višja od 150 luksov. Prižiganje, ugašanje in nastavitev neodvisne osvetlitve vozniškega pulta mora biti omogočeno s stikalom, s katerim rokuje strojevodja.

(3) Če so instrumenti na vozniškem pultu osvetljeni, mora biti njihova osvetlitev nastavljiva in neodvisna od ostale razsvetljave v vozniški kabini.

(4) Uporaba zelene razsvetljave in zelenih luči v vozniški kabini ni dovoljena.

73. člen

(varnostne naprave)

(1) V vsaki vozniški kabini morajo biti izpolnjene zahteve, ki so navedene v pravilniku, ki ureja zavore, varnostne naprave in opremo železniških vozil, nameščen merilnik hitrosti, budnik in avtostop naprava.

(2) ERTMS informacije in ukazi, vključno s tistimi na zaslonu displeja, so določeni v Tehnični specifikaciji vodenje-upravljanje in signalizacija. Vse informacije ali ukazi, ki jih uporablja strojevodja za nadzor in vodenje vlaka in ki so podane s prikazovalniki ali zasloni, morajo biti zasnovane tako, da omogočajo pravilno uporabo in odziv strojevodje.

74. člen

(označbe v vozniški kabini)

(1) V vsaki vozniški kabini morajo biti nameščene naslednje oznake:

- maksimalna dovoljena hitrost (V max);
- evropska številka tirnega vozila;
- oznaka vozniške kabine (kabina A ali kabina B);
- maksimalno število oseb, ki se lahko hkrati nahajajo v vozniški kabini in
- mesto namestitve prenosne opreme (npr. pribor za prvo pomoč, gasilniki ...).

(2) Za označevanje komand in kazalnikov v vozniški kabini se morajo uporabiti piktogrami.

75. člen

(orodje in oprema v vozniški kabini)

V vozniški kabini ali njeni bližini mora biti na voljo prostor, v katerem se hrani naslednja oprema, ki jo strojevodja uporabi v primeru izrednih razmer:

- ročna svetilka z rdečo in belo svetlobo;
- zavorne cokle v skladu s pravilnikom, ki določa zavore, varnostne naprave in opremo železniških vozil;
- gasilni aparati, ki morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v pravilniku, ki ureja zavore, varnostne naprave in opremo železniških vozil in zahteve, ki so navedene v standardu SIST EN 3-7;
- oprema za prvo pomoč, ki mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v pravilniku, ki ureja zavore, varnostne naprave in opremo železniških vozil in

– pri tovornih vlakih z opremo za samoreševanje strojevodje in drugih oseb na vlaku, ki izpolnjuje specifikacije, navedene v enem od dveh standardov EN 402 ali EN 403. Prevoznik v železniškem prometu mora izbrati eno od obeh različnih rešitev, določenih v standardih.

76. člen

(prostor za osebne predmete strojevodje)

Vsaka vozniška kabina mora biti opremljena z:

- dvema kljukama ali omarico za obešanje oblačil in
- prostorom za shranjevanje kovčka ali torbe, velikosti 300 mm x 400 mm x 400 mm.

V. POŽARNA VARNOST IN EVAKUACIJA

77. člen

(splošne zahteve požarne varnosti)

(1) Tirna vozila morajo biti zasnovana tako, da varujejo potnike in vlakovno osebje v primeru nevarnosti, npr. požara na vlaku, in omogočajo učinkovito evakuacijo in reševanje v nujnih primerih.

(2) Združljivost med tirnimi vozili ter postopki in ravnanji v predorih morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v TSI varnost v železniških predorih.

78. člen

(varnost v predorih)

Za zagotovitev požarne varnosti v predorih se morajo pri gradnji, nadgradnji in obnovi tirnih vozil upoštevati določila TSI varnost v železniških predorih.

79. člen

(zahteve, določene v TSI varnost v železniških predorih)

(1) Naslednji seznam podaja pregled osnovnih parametrov, ki jih zajema TSI varnost v železniških predorih, ki se uporabljajo za tirna vozila na področju uporabe tega pravilnika (opomba: vsi parametri se ne uporabljajo za vsako vrsto tirnega vozila):

- 4.2.5.1 lastnosti materiala za železniški vozni park ¹⁾;
- 4.2.5.2 gasilni aparati za potniški železniški vozni park;
- 4.2.5.3 požarna varnost za tovarne vlake;
- 4.2.5.4 požarne pregrade za potniški železniški vozni park ¹⁾;
- 4.2.5.5 dodatni ukrepi za zmogljivost obratovanja železniškega voznega parka, na katerem je požar;
- 4.2.5.6 detektorji požara na vlaku;
- 4.2.5.7 sredstva komunikacije na vlakih ²⁾;
- 4.2.5.8 neupoštevanje zasilne zavore ²⁾;
- 4.2.5.9 sistem zasilne razsvetljave na vlaku;
- 4.2.5.10 odklop klimatskih naprav na vlaku;
- 4.2.5.11 načrt evakuacije potniškega železniškega voznega parka ¹⁾ in
- 4.2.5.12 obveščanje in dostop reševalnih služb.

(2) Določila, označena z ¹⁾, so podrobneje opredeljena še s 77., 78., 80., 81. in 82. členom tega pravilnika, določila, označena z ²⁾ pa so podrobneje opredeljena še s 17., 18., 20. členom in z 44. do 49. členom tega pravilnika.

80. člen

(lastnosti materiala)

Poleg zahtev, navedenih v TSI varnost v železniških predorih, se za materiale za tirna vozila za konvencionalne hitrosti uporabljajo še materiali, ki morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v standardih SIST-TS CEN/TS EN 45545-1 in SIST-TS CEN/TS EN 45545-2.

81. člen

(posebni ukrepi za vnetljive tekočine)

Za preprečevanje pojava in širjenja požara in plinov zaradi uhajanja vnetljivih tekočin iz tankov za gorivo, morajo biti tanki za gorivo tirnih vozil izdelani tako, da imajo najmanj 30 minutno požarno odpornost.

82. člen

(požarne pregradne stene)

(1) Poleg določb, navedenih v TSI varnost v železniških predorih za požarno varnostno kategorijo B, morajo požarne pregradne stene v prostorih za potnike in prostorih vozovnega osebja zagotoviti požarno varnost.

(2) Požarne pregradne stene se lahko nadomesti z drugimi ukrepi za preprečitev širjenja požara. Ti ukrepi morajo zagotoviti:

- da se ogenj in dim ne bosta v nevarnih koncentracijah razširila za več kot 28 m v območje potniških prostorov in prostorov vlakovnega osebja znotraj tirnega vozila vsaj 15 minut po začetku požara;
- da so vgrajeni v vsako enoto tirnega vozila, ki je namenjena za prevoz potnikov in vlakovnega osebja in
- da zagotavljajo vsaj enako raven varnosti za vlakovno osebje kot požarne pregradne stene vsaj 15 minut. Preskusi morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v standardu SIST EN 1363-1 ob predpostavki, da ogenj lahko ločeno začne goreti z obeh strani stene.

83. člen

(zasilna osvetlitev)

- (1) Zasilna osvetlitev mora omogočati, da potniki ostanejo v železniškem vozilu ali ga zapustijo popolnoma varno.
- (2) Pri zasilni osvetlitvi mora sistem zagotoviti, da se prižge tolikšno število luči, da je omogočajo premikanje potnikov v notranjosti tirnega vozila in njihovo evakuacijo, pri tem pa morajo biti ovire dobro vidne. Upoštevati je treba zmanjšano vidljivost zaradi npr. dima.
- (3) Zasilna osvetlitev se vključi samodejno, če je to potrebno. Avtomatične nastavitve osvetlitve potnikom niso dostopne.
- (4) Sestav za zasilno osvetlitev se napaja iz akumulatorja tirnega vozila s pomočjo vsaj ene temu namenjene električne napeljave. Če tirno vozilo ni opremljeno z lastnim akumulatorjem in če se lahko odklopi med običajno vožnjo, mora njegov sistem zasilne osvetlitve imeti lastni vir energije.
- (5) Minimalna povprečna stopnja osvetlitve zasilne osvetlitve mora biti ≥ 5 luksov in jo je treba meriti pri tleh ter ob osrednji osi hodnika.
- (6) Minimalna vrednost za evakuacijske pragove mora biti ≥ 30 luksov.
- (7) Minimalna vrednost za evakuacijske oznake mora biti ≥ 50 luksov.
- (8) Za postopek ocenjevanja zasilne osvetlitve, kot komponente interoperabilnosti v podsistemu tirna vozila, lahko proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti izbere:
- postopek pregleda tipa (modul B) za fazo projektiranja in razvoja, skupaj s postopkom za zagotavljanje kakovosti proizvodnje (modul D) za proizvodno fazo;
 - postopek za preverjanje izdelka (modul F) ali alternativno;
 - postopek za celovito zagotavljanje kakovosti s pregledom izdelave (modul H2).
- (9) Da bi bil učinek zaslepljujoče svetlobe čim manjši, intenzivnost bleščanja zasilnih luči ne sme presegati svetlost 400 cd/m^2 v območju splošne vidljivosti (do 60° nad vodoravno ravnijo luči).
- (10) Delovanje ob prižigu glavne osvetlitve mora v petih sekundah doseči 50 % zahtevane stopnje osvetlitve, v 15 sekundah pa 100 % zahtevane stopnje osvetlitve.
- (11) Zasilna osvetlitev mora po izpadu glavne oskrbe z energijo trajati še najmanj:
- 90 minut v tirnih vozilih, predvidenih za sisteme javnega prevoza in
 - najmanj tri ure v drugih tirnih vozilih.
- (12) Zasilne luči morajo biti razporejene:
- vsaj v vsakem samostojnem predelu, npr. kupejih, straniščih, kabinah strojevodje, kuhinji;
 - pri vratih in stopnicah, zlasti pri zasilnih izhodih;
 - v predelih, na katerih so lahko prisotne ovire, npr. prtljaga v stranskih prehodih, hodnikih, na katerih se osrednji in stranski prehodi v vlaku končajo ali se spremeni njihova smer in
 - pri vsaki spremembi višine tal.

VI. SERVISIRANJE TIRNIH VOZIL

84. člen

(splošno)

Servisiranje in manjša popravila, potrebna za zagotovitev varnega obratovanja med vzdrževalnimi posegi, ki se opravljajo v skladu s pravilnikom, ki določa vzdrževanje tirnih vozil, se lahko izvedejo, medtem ko je vlak v obratovanju ali stoji na postaji.

85. člen

(čiščenje vetrobranskega stekla)

Vse enote tirnih vozil, opremljene z vozniško kabino, morajo omogočiti čiščenje vetrobranskega stekla brez potrebe po odstranitvi ali zamenjavi katerekoli komponente.

86. člen

(zunanje čiščenje)

Čiščenje zunanosti tirnih vozil se mora zaradi združljivosti s čistilno napravo za zunanje čiščenje (pralnica) opravljati tako, da je hitrost premikanja vozil skozi pralnico od 2 do 5 km/h.

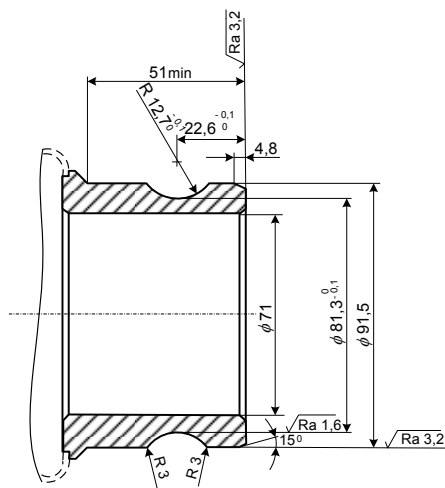
87. člen

(sistem za praznjenje stranišč)

(1) Sistem za praznjenje stranišč mora biti zasnovan tako, da omogoča praznjenje zaprtih stranišč (na izplakovanje s čisto ali reciklirano vodo) tako, da se lahko praznjenje izvaja po določenem urniku v za to določenih objektih.

(2) Priključka za praznjenje stranišč na železniških vozilih sta komponenti interoperabilnosti ter morata biti skladna s sliko 4 in 5:

- 3" cev za praznjenje (notranji del);

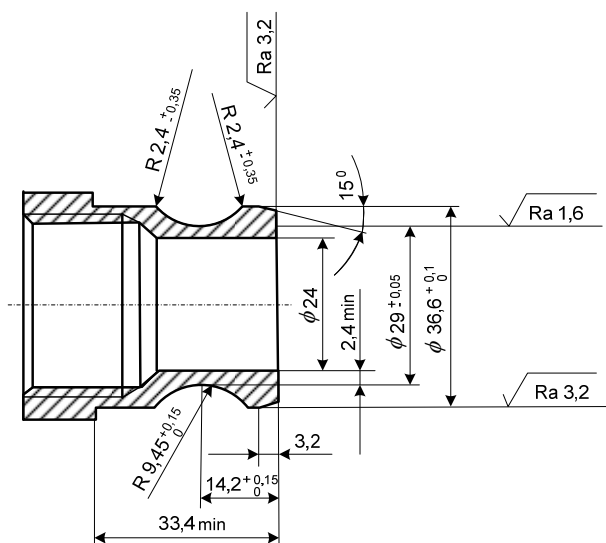

Slika 4: Praznilna šoba 3" (notranji del)

Splošne tolerance $\pm 0,1$

Material: nerjavno jeklo

– priključek za izplakovanje pri straniščnem kotličku (notranji del), katerega uporaba ni obvezna.

Slika 5: Neobvezni splakovalni priključek 1" za kotliček (neobvezni del)

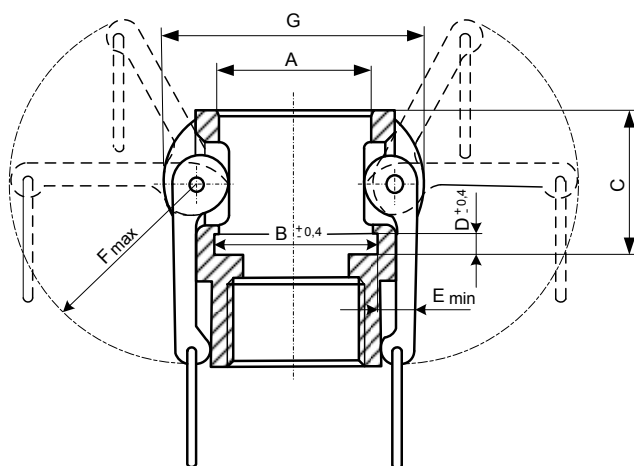
Splošne tolerance $\pm 0,1$

Material: nerjavno jeklo

(3) Premične naprave za praznjenje stranišč morajo biti združljive z značilnostmi najmanj enega v vozilu nameščenega zaprtega sistema praznjenja (na izplakovanje s čisto vodo ali na izplakovanje z reciklirano vodo). Opravljati morajo vse naslednje funkcije:

- praznjenje;
- sesanje (mejna vrednost sesalnega vakuumu mora biti maksimalno 0,2 bara);
- izpiranje (velja samo za opremo za praznjenje zaprtih sistemov stranišč) in
- predhodno polnjenje s kemikalijami ali z dodajanjem kemikalij (velja samo za opremo za praznjenje zaprtih sistemov stranišč).

(4) Priključki na premičnih napravah za praznjenje (3" za praznjenje in 1" za izpiranje) in njihova tesnila morajo biti skladni s sliko 6 in sliko 7.

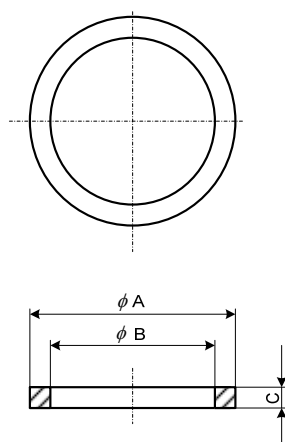

	A	B	C	D	E	F	G
Spojka 3"	92,20	104	55	7,14	4	82,55	133,3
Spojka 1"	37,24	40,50	37	7,14	2,4	44,45	65

Splošne tolerance $\pm 0,1$

Material: nerjavno jeklo

Slika 6: Prikluček za praznjenje 3" in priključek za splakovanje 1" (zunanji del)

	A (mm)	B (mm)	C (mm)
Tesnilo 3"	94,45	76,20	6,35
Tesnilo 1"	39,69	26,98	6,35

Splošne tolerance $\pm 0,1$

Material: elastomer, odporen proti fekalijam, npr. FPM (fluor guma)

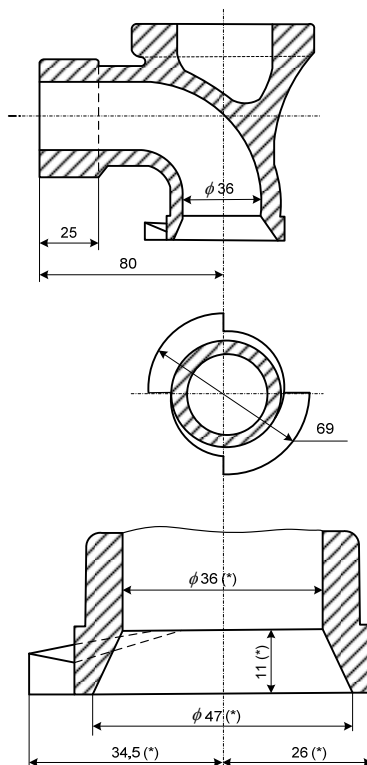
Slika 7: Tesnilo za priključek sistema za praznjenje sanitarij

88. člen

(oprema za oskrbo z vodo)

(1) Oprema za oskrbo z vodo na interoperabilnem omrežju se mora oskrbovati s pitno vodo, ki mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v Pravilniku o pitni vodi (Uradni list RS, št. 19/04, 35/04, 26/06, 92/06 in 25/09), njen način delovanja pa mora zagotavljati, da kakovost vode na zadnji točki stabilnega dela teh naprav ustreza kakovosti, ki jo navedena direktiva predpisuje za vodo, namenjeno prehrani ljudi.

(2) Adapterji za polnjenje vode so komponente interoperabilnosti in morajo biti skladni s sliko 8.

Opomba: (*) obvezne mere

Slika 8: Dovodni priključki vodnega rezervoarja

89. člen

(posebne zahteve za odstavljanje tirnih vozil oziroma vlakov na stranski tir)

(1) Tirna vozila morajo biti konstruirana tako, da:

– jih ni treba redno spremljati, kadar so postavljena na stranski tir in električno povezana s sistemom oskrbe z električno energijo;

– jih je mogoče konfigurirati za različne stopnje obratovanja (npr. stanje pripravljenosti, priprava ipd.) in

– se njihove komponente ob izpadu napetosti ne poškodujejo.

(2) Če tirno vozilo potrebuje električno napajanje, medtem ko stoji na stranskem tiru, mora biti združljivo z napetostjo v kontaktnem vodu, kot je navedeno v objavi UIC 552 za eno od napetosti AC 1 kV, AC / DC 1,5 kV ali DC 3 kV.

90. člen

(oprema za polnjenje goriva)

Kadar so tirna vozila opremljena s sistemom za oskrbo z gorivom (na primer tirna vozila, ki uporabljajo dizelsko gorivo), mora biti ta oprema, kot je navedeno v objavi UIC 627-2.

VII. DOKUMENTACIJA ZA DELOVANJE IN VZDRŽEVANJE

91. člen

(splošna dokumentacija)

(1) Splošna dokumentacija tirnih vozil mora vsebovati:

– splošne in podrobne načrte električnih, pnevmatskih in hidravličnih napeljav ter stikalne sheme, ki so potrebne za pojasnitev funkcije in delovanje posameznega sistema;

– opis računalniško podprtih sklopov, naprav na tirnem vozilu, vključno z opisom funkcionalnosti, specifikacije vmesnikov in obdelave podatkov ter protokole;

– razporeditev mas tirnega vozila;

– osno obremenitev in razmik osi;

– preskus voznih lastnostih tirnega vozila;

– zavorno zmogljivost;

– število in vrsto stranišč v tirnem vozilu, značilnosti izplakovalnega medija, če to ni čista voda, način obdelave izpuščene vode in standarde, na podlagi katerih je bila ocenjena skladnost in

– odjemnik toka in število odjemnikov toka, ki so lahko istočasno v stiku z opremo voznih vodov;

– program vzdrževanja tirnega vozila.

(2) Dokumentacija, navedena v prejšnjem odstavku, je sestavni del ES-izjave o verifikaciji. To dokumentacijo hrani lastnik tirnega vozila celotno obratovalno dobo tirnega vozila.

92. člen

(dokumentacija za vzdrževanje)

Dokumentacija za vzdrževanje tirnega vozila mora vsebovati:

- razlago opredelitve dejavnosti vzdrževanja z namenom zagotoviti, da bodo značilnosti tirnega vozila v času njegove življenjske dobe ostale v sprejemljivih mejah uporabe;
- vhodne podatke za določitev meril za kontrolne preglede in periodičnost dejavnosti vzdrževanja;
- navodila, kako izvajati dejavnosti vzdrževanja;
- podatke o mejnih vrednostih uporabe tirnega vozila (npr. km/mesec, podnebne omejitve, dovoljene vrste bremen itd.) in
- podatke za načrtovanje vzdrževanja.

93. člen

(datoteka vzdrževanja)

(1) Datoteka vzdrževanja mora vsebovati opis vzdrževalnih dejavnosti, ki vključuje vse potrebne aktivnosti, kot so kontrolni pregledi, spremljanje, preskuse, meritve, zamenjave in popravila.

(2) Vzdrževanje dejavnosti mora biti razdeljeno v:

- preventivno vzdrževanje, ki je načrtovano in nadzorovano in
- korektivno vzdrževanje.

(3) Opis vzdrževalnih dejavnosti mora vsebovati:

- funkcionalni opis sestavnih delovnih naprav. Našteti morajo biti vsi elementi, ki pripadajo strukturi tirnega vozila do ravni zamenljivih enot;
 - sheme delovanja, povezovalne sheme in vezalne načrte;
 - tehnični opis nadomestnih delov (zamenljivih enot) in sklicevanje na rezervne dele ponudnika in proizvajalca, da bi omogočili identifikacijo in nabavo pravih rezervnih delov. Seznam mora vključevati vse zamenljive dele, ki bi jih bilo potrebno zamenjati zaradi električne ali mehanske okvare, ter dele, ki bi jih bilo potrebno zamenjati zaradi naključnih poškodb (npr. vetrobransko steklo). Za komponente interoperabilnosti mora biti navedeno sklicevanje na njihovo ustrezno izjavo o skladnosti;
 - navedene morajo biti mejne vrednosti za sestavine, ki ne smejo biti presežene v prometu, ter možnost določitve omejitve obratovanja v poslabšanih razmerah zaradi omejitve doseganja mejnih vrednosti;
 - navedene morajo biti evropske pravne obveznosti, če gre za komponente ali del podсистema, za katere veljajo posebne evropske pravne obveznosti;
 - vzdrževalni načrt, ki je sestavljen iz niza nalog, ki vključujejo dejavnosti, postopke, sredstva in delovni čas, potreben za izvedbo vzdrževanja;
 - navodila za demontažo, razstavljanje, sestavljanje in montažo ter risbe, potrebne za pravilno demontažo, razstavljanje, sestavljanje in montažo zamenljivih delov, merila za vzdrževanje, preglede in preskuse, orodja in materiale, potrebne za izvedbo vzdrževanja, potrošno blago in osebna zaščitna oprema ter zagotavljanje osebne varnosti;
 - potrebne preskuse in postopke, ki jih je treba izvesti po vsakem vzdrževalnem posegu pred ponovnim začetkom obratovanja tirnega vozila in
 - priročnik za odpravo težav (diagnoza okvar) za vse razumsko predvidene možnosti, ki vključuje funkcionalne in shematske diagrame sistemov za ugotavljanje težav in njihovo odpravo.

94. člen

(dokumentacija o delovanju)

Tehnična dokumentacija, potrebna za delovanje tirnega vozila, mora vsebovati:

- opis delovanja, vključno z operativnimi značilnostmi in omejitvami tirnega vozila (npr. širina vozila, največjo konstrukcijsko določeno hitrost, osno obremenitev, zavore ...) in
- opis sprejemljivih omejitev in obratovalnih pogojev tirnega vozila v primeru za varnost pomembnih okvar.

95. člen

(navodilo za dvig)

Navodilo za dvig železniškega vozila mora vsebovati:

- opis postopkov za dviganje, vključno s primeri, kjer vozila ni mogoče dvigniti z žerjavom, in
- opis vmesnikov za dviganje in dvigalko.

96. člen

(postopki za uporabo nujnih ukrepov)

Dokumentacija mora vsebovati:

- opis postopkov za uporabo nujnih ukrepov in z njimi povezanih potrebnih varnostnih ukrepov, ki jih je potrebno sprejeti, kot na primer uporabo zasilnih izhodov, vhodov v tirna vozila za reševanje, izključitev zavore, električne ozemljitve, vleke in
- opis posledic, če se nujni ukrepi sprejmejo, npr. zmanjšanje zavornega učinka po izključitvi zavor.

VIII. OCENA SKLADNOSTI ALI PRIMERNOSTI ZA UPORABO

97. člen

(skladnost ali primernost za uporabo)

(1) Tirna vozila, ki imajo dokazila o izvedenem postopku ugotavljanja skladnosti ali primernosti za uporabo, izpolnjujejo ustrezne bistvene zahteve tega pravilnika.

(2) Vsaka komponenta interoperabilnosti, druge komponente ali ostali proizvodi, morajo biti predmet postopka za ocenjevanje skladnosti in primernosti za predvideno uporabo. Spremljati jo mora ustrezno potrdilo.

(3) Rezervni deli za tirna vozila, ki že obratujejo, ko začne veljati ustrezna TSI, se lahko vgrajujejo v ta tirna vozila, ne da bi bilo treba zanje opraviti postopek iz prejšnjega odstavka.

(4) Postopek izdaje ES-izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo tirnega vozila ter vsebina ES-izjave morata izpolnjevati zahteve, ki so navedene v zakonu, ki ureja varnost v železniškem prometu.

98. člen

(skladnost obstoječega tirnega vozila)

(1) Če se v okviru obnove ali nadgradnje obstoječe tirno vozilo ponovno ocenjuje v skladu z zahtevami iz tega pravilnika ali TSI, je ponovna ocena po tem pravilniku obvezna samo za tiste sisteme in dele, na katere dela neposredno vplivajo.

(2) Skladnost z zahtevami tega pravilnika ni obvezna, če bi dela, potrebna za zagotovitev skladnosti, zahtevala konstrukcijske spremembe obstoječih nosilnih okvirov vrat (notranjih ali zunanjih), podvozja, varnostnih stebričkov, groda vozila, zaščite proti naletu, ali če bi zahtevala ponovno preverjanje konstrukcijske celovitosti v skladu s SIST EN 12663 ali s TSI.

(3) Pri obnovi ali nadgradnji obstoječega tirnega vozila je:

- skladnost glede ročajev na hrbtnih naslonih sedežev obvezna le pri obnovi ali nadgradnji konstrukcije sedežev celotnega tirnega vozila;

- skladnost glede zagotavljanja sedežev, rezerviranih za osebe z omejenim gibanjem, je obvezna le pri spremembi razporeda sedežev v celotnem tirnem vozilu, in če je to mogoče doseči brez zmanjšanja obstoječe kapacitete tirnega vozila. V takem primeru se zagotovi največje število sedežev, rezerviranih za invalide, pri katerem je še mogoče ohraniti obstoječo kapaciteto;

- skladnost z zahtevami v zvezi s prostorom nad glavo nad sedeži, rezerviranimi za invalide, ni obvezna, če je omejevalni dejavnik polica za prtljago, ki se v okviru obnove ali nadgradnje konstrukcijsko ne spreminja;

- skladnost z zahtevami glede prostorov za invalidske vozičke je obvezna le, če se v celotnem tirnem vozilu spreminja razpored sedežev. Če ni mogoče predelati vstopov ali prehodov tako, da bi omogočali dostop z invalidskim vozičkom, prostorov za invalidske vozičke ni treba zagotoviti niti pri spreminjanju razporeda sedežev;

- zagotovitev SOS naprave za primere v sili v prostoru za invalidski voziček ni obvezna, če vozilo nima električnega komunikacijskega sistema, ki bi ga bilo mogoče prilagoditi tako, da bi lahko vanj vključili tako napravo;

- skladnost z zahtevami označevanja zunanosti vrat z znaki in vidnim razlikovanjem je obvezna le pri ponovnem barvanju tirnega vozila;

- skladnost z zahtevami označevanja mesta vrat v notranjosti z vidnim razlikovanjem površine tal je obvezna le pri obnovi ali nadgradnji talnih oblog;

- skladnost z zahtevo glede signalizacije odpiranja in zapiranja vrat je obvezna le pri obnovi ali nadgradnji sistema upravljanja vrat;

- skladnost z zahtevami glede položaja in osvetlitve komand vrat je obvezna le pri obnovi ali nadgradnji sistema upravljanja vrat;

- skladnost z zahtevo glede sil, potrebnih za upravljanje vrat, in položaja komand je obvezna le pri obnovi ali nadgradnji vrat, mehanizma vrat in/ali komand za upravljanje vrat;

- skladnost z zahtevo glede sinhroniziranega delovanja vrat med vozili in zaporednih povezovalnih vrat je obvezna le, če so vrata že avtomatska in se obnavlja ali nadgrajuje sistem upravljanja vrat in je vgrajen ustrezen komunikacijsko-krmilni sistem med tirnimi vozili;

- skladnost z zahtevo glede osvetlitve stopnic ob zunanjih vratih ni obvezna, če električni sistem nima zadostne zmogljivosti za priključitev dodatnega bremena ali da take razsvetljave ni mogoče vgraditi brez konstrukcijskih sprememb vrat;

- zagotovitev popolnoma skladnih univerzalnih sanitarij je obvezna le pri popolni obnovi ali nadgradnji obstoječih sanitarij, če je zagotovljen prostor za invalidski voziček in če je mogoče univerzalne sanitarije vgraditi brez konstrukcijskih sprememb groda tirnega vozila;

- zagotovitev SOS naprave za primere v sili v prostoru univerzalnih sanitarij ni obvezna, če vozilo nima električnega komunikacijskega sistema, ki bi ga bilo mogoče prilagoditi tako, da bi lahko vanj vključili tako napravo;

- skladnost prehodov za potnike je obvezna le pri spremembah razporeda sedežev v celotnem vozilu, in če je zagotovljen prostor za invalidski voziček;

- skladnost z zahtevo glede prehoda med sosednjimi vozili je obvezna le pri obnovi ali nadgradnji prehoda med tirnimi vozili;

- skladnost z zahtevami glede stopnic pri obnovi ali nadgradnji ni obvezna razen v primeru obnove ali nadgradnje pohodnih površin; namestiti je potrebno kontrastni varnostni trak na čelu stopnice;

- skladnost z zahtevami o ročajih v vozilu je obvezna le pri obnovi ali nadgradnji obstoječih ročajev;

- skladnost dostopa z invalidskimi vozički v spalnice je obvezna le pri obnovi ali nadgradnji obstoječih spalnikov;

- zagotovitev kontaktne naprave za primere v sili v oddelku spalnika, dostopnem z invalidskim vozičkom, ni obvezna, če vozilo nima električnega komunikacijskega sistema, ki bi ga bilo mogoče prilagoditi tako, da bi lahko vanj vključili tako napravo;

- skladnost z zahtevami položaja stopnic za vstop in izstop pri obnovi ali nadgradnji ni obvezna, razen kadar se nameščajo premične stopnice ali drugi, v vozilo vgrajeni pripomočki za vstop.

99. člen

(ES-izjava o verifikaciji)

ES-izjava o verifikaciji je dokument, ki ga na podlagi potrdila o verifikaciji pripravi naročnik in je pogoj za pridobitev obratovalnega dovoljenja. ES-izjava o verifikaciji mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v zakonu, ki ureja varnost v železniškem prometu.

IX. PARAMETRI, KI JIH JE TREBA PREVERITI ZA ZAČETEK OBRATOVANJA TIRNIH VOZIL, KI NISO SKLADNA S TSI

100. člen

(seznam parametrov, ki jih je treba preveriti)

Seznam parametrov, ki jih je treba preveriti pred pričetkom obratovanja vozil, ki niso skladna s TSI, obsega:

1. Splošne informacije:

- informacije v zvezi z veljavnim slovenskim pravnim okvirom;

- posebni nacionalni pogoji;
- navodilo za vzdrževanje in
- navodilo za uporabo.

2. Vmesniki za infrastrukturo:

- tokovni odjemnik;
- oprema za napajanje z energijo na tirnem vozilu in vpliv na elektromagnetno združljivost;
- profil proge in
- razna varnostna oprema; na primer naprave za upravljanja, vodenje in signalizacijo ter naprave za komunikacijo proga-vlak.

3. Značilnosti tirnega vozila:

- dinamika vozila;
- grod vozila;
- odbojniki in vlečna naprava;
- vozni podstavki in tekalni mehanizmi;
- nameščene osi kolesnih dvojic in njihova razporeditev;
- zavorne naprave;
- tehnični sklopi, ki jih je treba nadzorovati, na primer sistem na stisnjen zrak;
- sprednja in stranska okna;
- vrata;
- naprave za prehajanje iz vagona v vagon;
- nadzorni sklopi (programska oprema);
- oprema za pitno in odpadno vodo;
- varstvo okolja;
- požarna varnost;
- zdravje in varnost zaposlenih;
- cisterna in vagoni s cisternami;
- zabojnik za praznjenje pod tlakom;
- zavarovanje tovora;
- označevanje in
- tehnika varjenja.

X. OBRATOVALNO DOVOLJENJE ZA TIRNA VOZILA**101. člen**

(obratovalno dovoljenje za začetek obratovanja tirnega vozila)

(1) Pred uporabo tirnega vozila na omrežju javne železniške infrastrukture in/ali na industrijskih tirih varnostni organ z obratovalnim dovoljenjem dovoli začetek obratovanja tirnega vozila.

(2) Dovoljenje za začetek obratovanja tirnega vozila lahko navaja pogoje za uporabo in druge omejitve.

(3) Varnostni organ lahko odobri dovoljenje za začetek obratovanja tipa tirnih vozil. V ta namen obvesti prosilca o postopku, ki bo uporabljen.

(4) Izdaja prvega obratovalnega dovoljenja za tirna vozila, ki so skladna s TSI, dodatnega obratovalnega dovoljenja za tirna vozila, ki so skladna s TSI, prvega obratovalnega dovoljenja za tirna vozila, ki niso skladna s TSI, dodatnega obratovalnega dovoljenja za tirna vozila, ki niso skladna s TSI, ter obratovalno dovoljenje za tipe tirnih vozil, ki jih izda varnostni organ, mora izpolnjevati zahteve, navedene v zakonu, ki ureja varnost v železniškem prometu.

XI. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**102. člen**

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati:

- Odločba o tehničnih pogojih za progovna vozila, ki vozijo na progah, opremljenih z APB in TK (Službeni glasnik ZJŽ, št. 6/76);
- Pravilnik o tehničnem pregledu in izročitvi v promet železniških vozil (Uradni list SFRJ, št. 26/69).

103. člen

(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-99/2011

Ljubljana, dne 26. maja 2011

EVA 2009-2411-0007

dr. Patrick Vlačič l.r.
Minister
za promet

Priloga 1

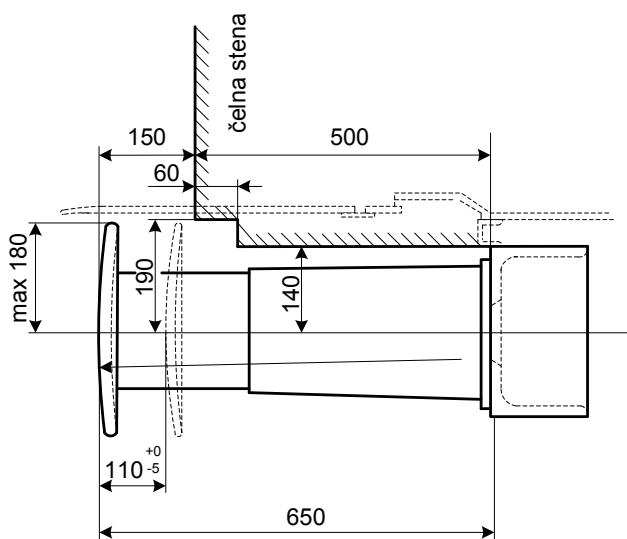
Direktive ES, tehnične specifikacije interoperabilnosti, standardi in objave UIC, katerih uporaba ustvari domnevo, da je proizvod skladen z zahtevami iz tega pravilnika

Vrsta predpisa	Naziv
ZVZelP	Zakon o varnosti v železniškem prometu
Direktiva 2004/49/ES	Direktiva 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala
Direktiva 2004/50/ES	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/50/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive Sveta 96/48/ES o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/16/ES o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti
Direktiva 2008/57/ES	Direktiva 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti
Direktiva 2009/131/ES	Direktiva Komisije 2009/131/ES z dne 16. oktobra 2009 o spremembi Priloge VII k Direktivi 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti
Sklep 93/465/EGS	Sklep Sveta z dne 22. julija 1993 o modulih za različne faze postopkov ugotavljanja skladnosti in o pravilih za pritrditev in uporabo znaka skladnosti CE, ki so namenjeni uporabi v direktivah o tehnični uskladitvi
TSI tovorni vagoni	Tehnična specifikacija interoperabilnosti za tovarne vagoni
TSI hrup	Tehnična specifikacija interoperabilnosti za hrup
TSI vodenje in upravljanje prometa	Tehnična specifikacija interoperabilnosti o vodenju in upravljanju prometa
TSI v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami	Tehnična specifikacija za interoperabilnost v zvezi s funkcionalno oviranimi osebami.
TSI varnostjo v železniških predorih	Tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi z varnostjo v železniških predorih.
TSI vodenje-upravljanje in signalizacija	Tehnična specifikacija za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje-upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti.
SIST EN 3-7	Prenosni gasilniki - 7. del: Lastnosti, zahteve za obnašanje v uporabi in preskusne metode
SIST EN 286-3	Enostavne neogrevane tlačne posode, namenjene za zrak ali dušik - 3. del: Tlačne posode iz jekla za zračne zavore in pomožno pnevmatsko opremo na tirnih vozilih
SIST EN 286-4	Enostavne, neogrevane tlačne posode, namenjene za zrak ali dušik - 4. del: Tlačne posode iz aluminijevih zlitin za zračne zavore in pomožno pnevmatsko opremo na tirnih vozilih
SIST EN 1363-1	Preskusi požarne odpornosti – 1. del: Splošne zahteve
SIST EN ISO 2813	Barve in laki - Določevanje sijaja neefektnih premaznih sredstev pod koti 20°, 60° in 85°
SIST EN 12663	Železniške naprave - Konstrukcijske zahteve za grode železniških vozil - 1. del: Lokomotive in potniška železniška vozila (tudi alternativna metoda za tovarne vagoni)
SIST EN 12663-1	Železniške naprave - Konstrukcijske zahteve za grode železniških vozil - 1. del: Lokomotive in potniška železniška vozila (tudi alternativna metoda za tovarne vagoni)
SIST EN 13103	- Železniške naprave - Kolesne dvojice in podstavni vozički - Proste osi - Konstrukcijska metoda
SIST EN 13104	Železniške naprave - Kolesne dvojice in podstavni vozički - Pogonske osi - Konstrukcijska metoda
SIST EN 13260	Železniške naprave - Kolesne dvojice in podstavni vozički - Kolesne dvojice - Zahtevane lastnosti proizvoda

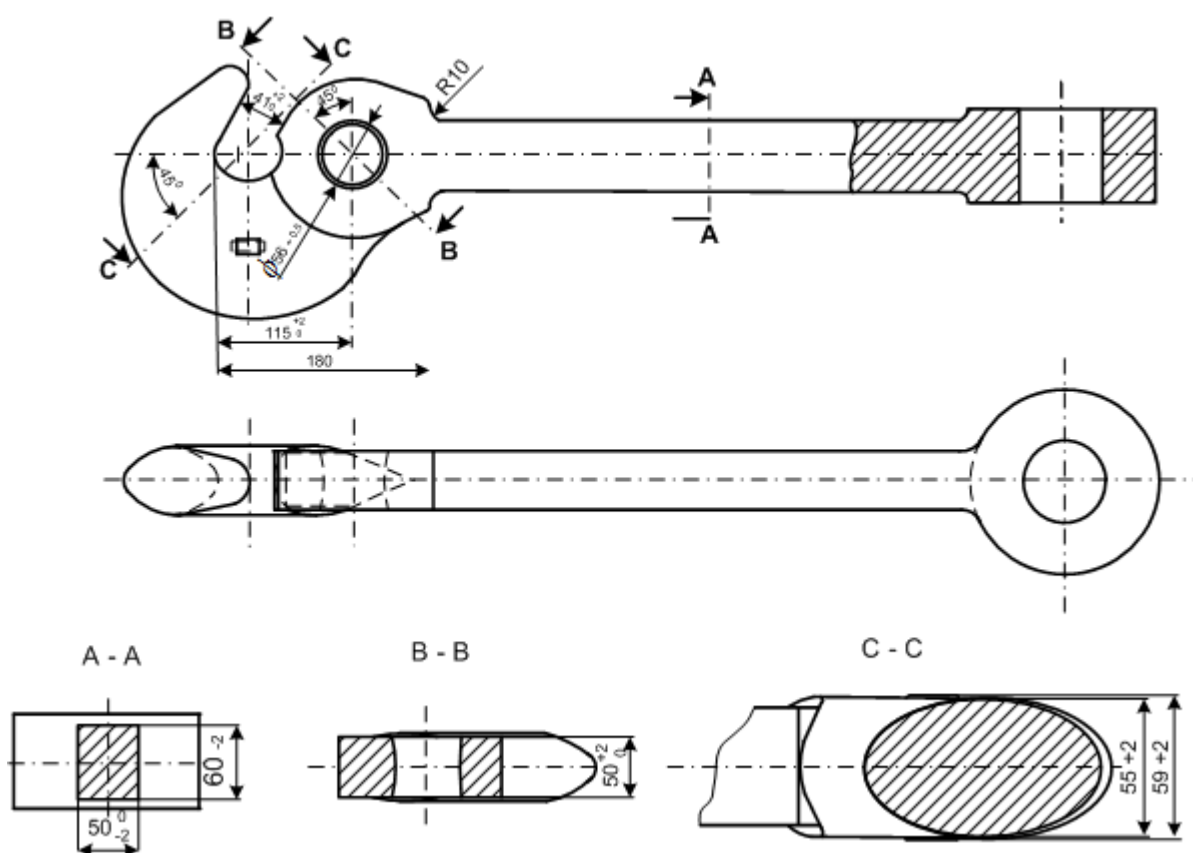
SIST EN 13261	Železniške naprave - Kolesne dvojice in osnovni vozički – Osi – Zahtevane lastnosti proizvoda
SIST EN 13262	Železniške aplikacije - Kolesne dvojice in osnovni vozički - Kolesa - Zahtevane lastnosti proizvoda
SIST EN 1363-1	Preskusi požarne odpornosti – 1. del: Splošne zahteve
SIST EN 13749	Železniške naprave – Kolesne dvojice in osnovni vozički – Metoda za specifikiranje konstrukcijskih zahtev okvirjev osnovnih vozičkov
SIST EN 13979-1	Železniške naprave - Kolesne dvojice in osnovni vozički – Monoblok kolesa – Postopek za tehnično odobritev – 1.del: Kovana in valjana kolesa
SIST EN 14067-4+A1	Železniške naprave - Aerodinamika - 4. del: Zahteve in preskusni postopki pri aerodinamiki na odprti progi
SIST EN 14363	Železniške naprave – Preskušanje vozniških karakteristik pri prevzemu železniških vozil – Preskušanje obnašanja med vožnjo in mirovanjem
SIST EN 14531-1	Železniške naprave – Metode za izračune zavornih poti, poti za kontrolo hitrosti in zavarovanj stoječih vozil – 1. del: Splošni algoritmi
SIST EN 14531-6	Železniške naprave - Metode za izračun zavornih poti, poti za kontrolo hitrosti in zavarovanj stoječih vozil - 6. del: Izračun za vlakovne kompozicije ali posamezna vozila s postopkom "korak za korakom"
SIST EN 14535-1	Železniške naprave – Kolutne zavore za železniška vozila – 1. del: Kolutne zavore (diski), nameščene na osi s hladnim ali vročim postopkom, mere in zahteve za kakovost
SIST EN 14601	Železniške naprave – Ravne in kotne zaporne pipe za zavorne in glavne zračne vode
SIST EN 15020	Železniške naprave – Vlečna spenjača – Zahteve za izdelavo, geometrija vmesnika in preskusne metode
SIST EN 15085-5	Železniške naprave – Varjenje železniških vozil in elementov - 5. del: Nadzor, preskušanje in dokumentacija
SIST EN 15153-1	Železniške naprave - Zunanje vidne in zvočne opozorilne naprave vlakov za visoke hitrosti – 1. del: Čelne, označevalne in sklepne luči
SIST EN 15153-2	Železniške naprave - Zunanje vidne in zvočne opozorilne naprave vlakov za visoke hitrosti - 2. del: Opozorilna trobila
SIST EN 15179:	Železniške naprave – Zavore – Zahteve za zavorne sisteme potniških vagonov
SIST EN 15220-1	Železniške naprave - Kazalniki zavor - 1. del: Kazalniki delovanja zračnih zavor
SIST EN 15227	Železniške naprave - Zahteve za zagotavljanje pasivne varnosti vagonov pri trčenju
SIST EN 15273-2	Železniške naprave - Profili - 2. del: Nakladalni profil (profil vozila)
SIST EN 15437-1	Železniške naprave - Kontrola ohišja ležajev kolesnih dvojic - Mesto meritev in zahteve pri projektiranju - 1. del: Progovna oprema in ohišja ležajev železniških vozil
SIST EN 15551	Železniške naprave – Tovorni vagoni – Odbojniki
SIST EN 15566	Železniške naprave – Železniška vozila – Vlečna naprava in vijačna spenjača
SIST EN 15595	Železniške naprave - Zavore - Preprečevanje zdrsa koles
SIST EN 15663	Železniške naprave - Določitev mase železniškega vozila
SIST-TS CEN/TS 45545-1	Železniške naprave - Požarna zaščita na železniških vozilih - 1. del: Splošno
SIST-TS CEN/TS 45545-2	Železniške naprave - Požarna zaščita na železniških vozilih - 2. del: Zahteve za obnašanja materialov in sestavnih delov v požaru
SIST EN 50121-1-2-3	Železniške naprave - Elektromagnetna združljivost
SIST EN 50125-1	Železniške naprave – Okoljski pogoji za opremo – 1. del: Oprema na vozniških sredstvih
SIST EN 50153	Železniške naprave – Vozna sredstva – Zaščitni ukrepi proti nevarnostim električne napetosti
SIST EN 50206-1	Železniške naprave - Vozna sredstva - Odjemniki toka: karakteristike in preskusi - 1. del: Odjemniki toka za železniška vozila na magistralnih progah
SIST EN 50367	Železniške naprave - Sistemi za odjem toka - Tehnični kriteriji za interaktivnost med odjemnikom toka in kontaktnim vodnikom (za doseganje prostega dostopa)

SIST EN 50388	Železniške naprave - Preskrba z električno energijo in vozna sredstva - Tehnična merila za uskladitev med elektronapajalnimi postajami in elektrovlečnimi vozili za doseganje interoperabilnosti
SIST EN 50405	Železniške naprave - Sistemi zajema toka - Odjemniki toka, preskusne metode za ogljene kontaktne drsnike
SIST EN 60721-3-5	Classification of environmental conditions - Part 3: Classification of groups of environmental parameters and their severities
SIST ISO 7000	Grafični simboli za uporabo na opremi - Kazalo in pregled
ISO 3538	Road vehicles -- Safety glazing materials -- Test methods for optical properties
CIE S 004	Colours of Light Signals
UIC 432	Tovorni vagoni – Hitrost vožnje
UIC 510-3	Preskušanje okvirjev 2-osnih in 3-osnih osnovnih vozičkov tovornih vagonov
UIC 517	Tovorni vagoni – deli za vzmetenje - Standardizacija
UIC 518	Preskus vozno-tehničnih lastnosti in izročanje železniških vozil v promet – Varnost vožnje – Vzdrževanje smeri in zaustavljanje
UIC 521	Potniški, prtljažni in tovorni vagoni – Vlečna vozila – Prosti prostor na čelnih stenah
UIC 530-2	Varnost teka tovornih vagonov
UIC 535-3	Oprema tovornih vagonov s prehodnicami in z vretenskimi ročnimi zavorami
UIC 538	Tovorni vagoni – Varnostni predpisi v zvezi z opremo vagonov s stroji na lastni ali tuji vir energije
UIC 540	Zavore – Zračne zavore tovornih in potniških vagonov
UIC 541-03	Zavore – Predpisi za izdelavo rezervnih delov zavor - Zaviralniki
UIC 541-04	Zavore – Predpisi za izdelavo rezervnih delov zavor – Zavore s samodejno regulacijo zavorne sile in avtomatska menjala »naloženo/prazno«
UIC 541-05	Zavore - Predpisi za izdelavo raznih delov zavor – Naprave za zaščito proti drsenju zaviranih koles
UIC 541-06	Zavore – Predpisi za izdelavo rezervnih delov zavor – Magnetne tirnične zavore
UIC 541-1	Zavore – Predpisi za izdelavo raznih delov zavor
UIC 541-3	Zavore – Kolutne zavore in zavorni vložki kolutnih zavor – Splošni pogoji za preglede pri preizkusih zavor
UIC 541-4	Zavore – Zavore z zavornjaki iz kompozitnih snovi – Splošni pogoji za certificiranje zavornjakov iz kompozitnih snovi
UIC 541-5	Zavore – Elektropnevmatske zavore (ep – zavore) – Elektropnevmatska zavora v sili
UIC 542	Deli zavor - Zamenljivost
UIC 543	Zavore – Predpisi o opremi vagonov
UIC 544-1	Zavore – Zavorni učinek
UIC 544-2	Zavore – Pogoji elektrodinamičnih zavor lokomotiv, motornih voz in motornih garnitur za upoštevanje zavorne mase E zavor v zavorno maso
UIC 550-1-2-3	Oskrba potniških vagonov z električno energijo
UIC 552	Oskrba vlakov z električno energijo po glavnem električnemvodu
UIC 554-2	Napajanje motornih hladilnikov s sestavi vlaka z električno energijo – Varnostni ukrepi in električne naprave
UIC 567-4	Enotni odprti prtljažni vagoni s osnovnimi vozički, urejeni za prevoz avtomobilov - Značilnosti
UIC 571-4	Enotni tovorni vagoni – Značilnosti tovornih vagonov za kombiniran promet
UIC 572	Tovorni vagoni, sestavljeni iz več med seboj togo spetih enot
UIC 573	Tehnični pogoji za gradnjo vagonov cistern
UIC 575	Tovorni vagoni – Okvirji in table za nalepnice - Zamenljivost
UIC 581	Tovorni vagoni – Dviganje in vtirjanje
UIC 597	Oprtni sistem – Polprikolica na osnovnem vozičku - Značilnosti
UIC 627-2	Polnilne naprave za dizelsko gorivo na dizelskih vlečnih vozilih
UIC 651	Izgled voznških kabin vlečnih vozil in krmilnih vagonov

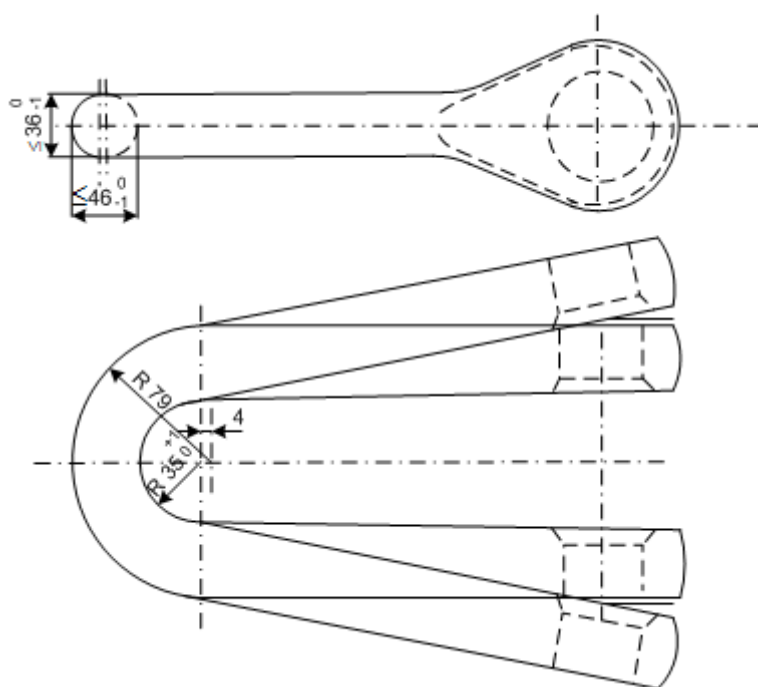
Komponente odbojnih in vlečnih naprav

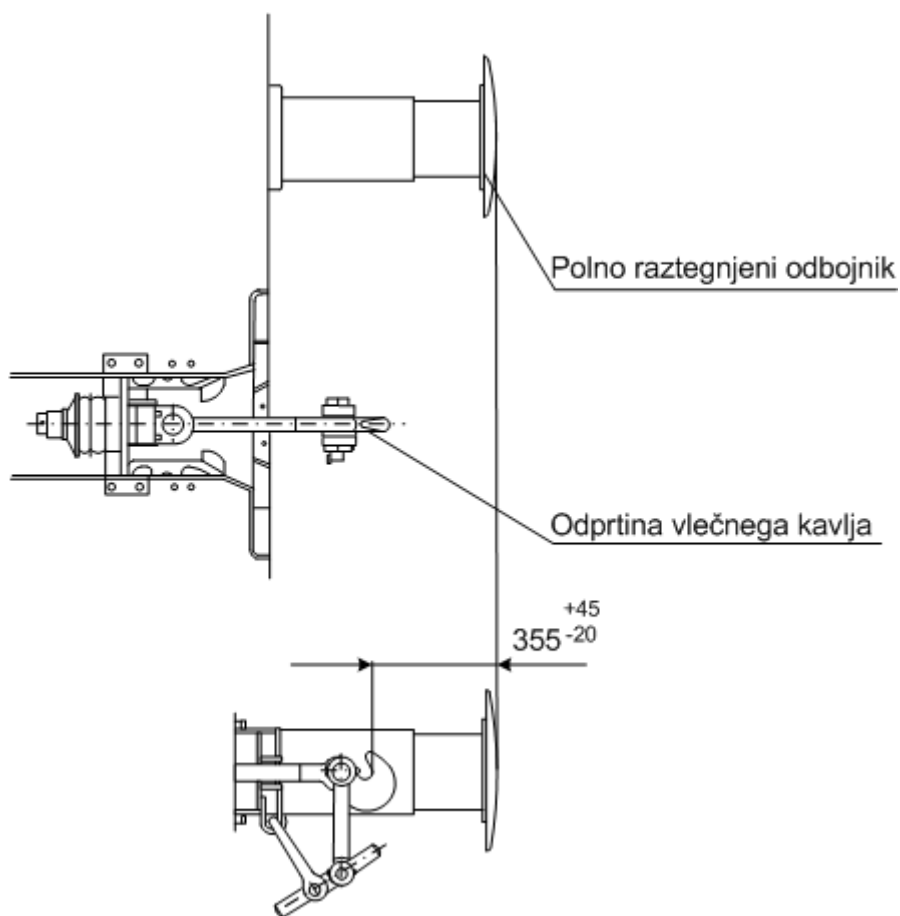
Slika 1. - Odbojnik – konstrukcijske zahteve oddaljenosti odbojnika od čelne stene

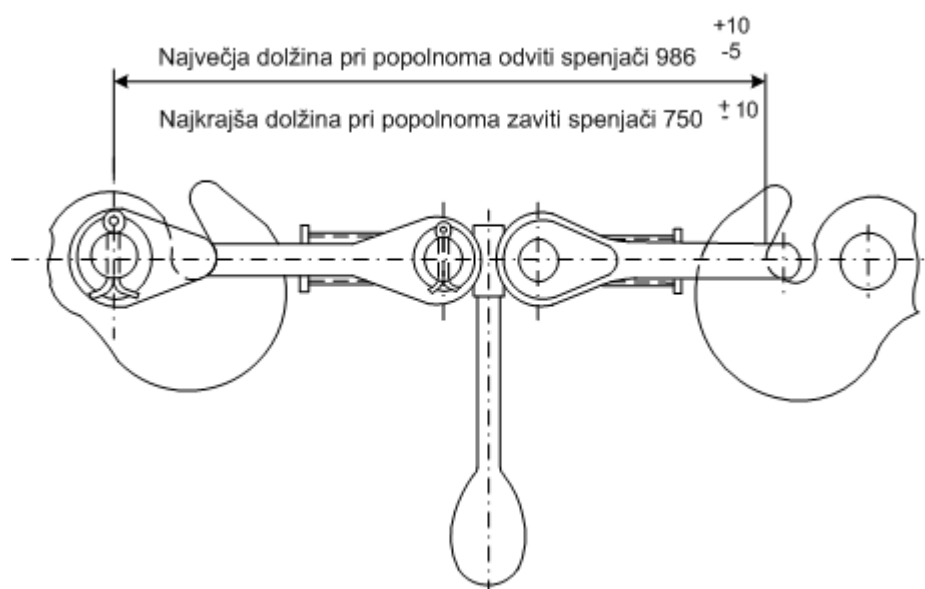
Slika 2 - Vlečni kavelj (UIC 520)

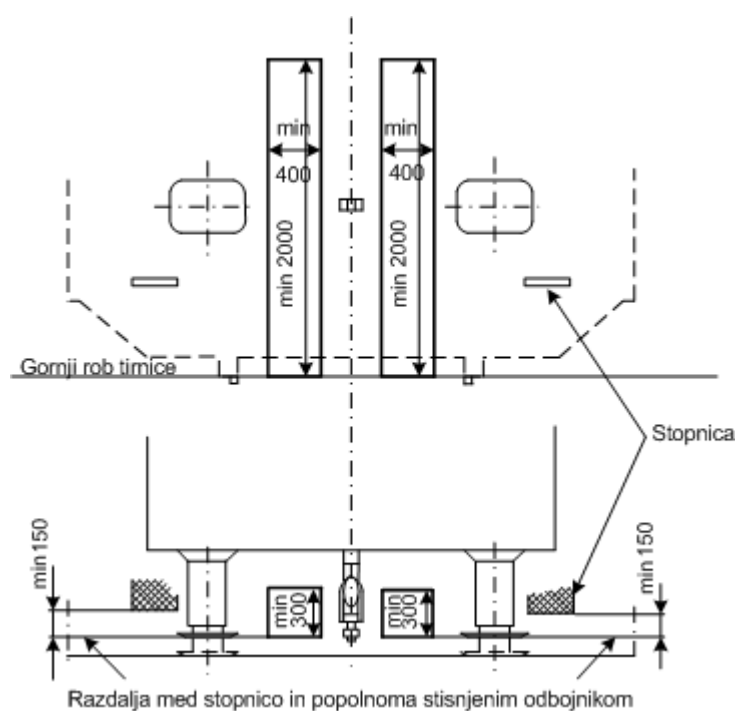
Slika 3 - Spenjalno streme za vijačno spenjačo

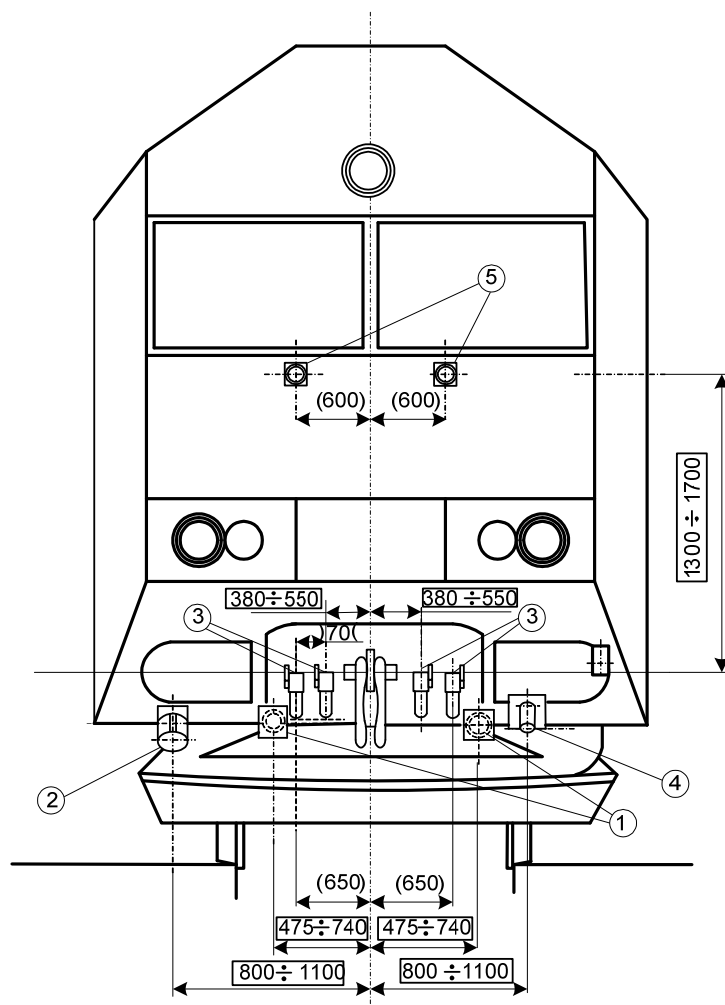
Slika 4 - Vlečna in odbojna naprava

Slika 5 - Vlečna spenjača in vlečna kavlja

Slika 6 - Potrebni razmiki na skrajnih koncih vagonov (Bernski pravokotnik)

Legenda

	obvezne mere	1	priključna vtičnica za kabel elektropnevmatske zavore
()	maksimalne dovoljene mere	2	priključna vtičnica za dovod električne napetosti k vlaku
) (	minimalne dovoljene mere	3	zračne pipe
x ÷ y	mera med x in y	4	električni kabel za dovod električne napetosti k vlaku
		5	priključni vtičnici za radijski in podatkovni kabel

Slika 7 - Mere med priključki električnih kablov in zračnih pip na čelni strani železniških vozil

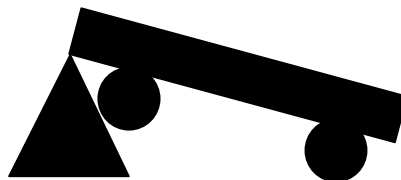
Priloga 3

Oznake za označitev mesta dviganja

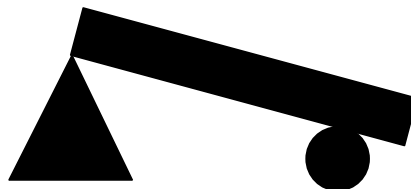
1. Oznaka pomeni mesto dviganja celotnega železniškega vozila s ali brez podstavnimi vozički.

2. Označitev pomeni mesto dviganja železniškega vozila na eni strani s podstavnim vozičkom.

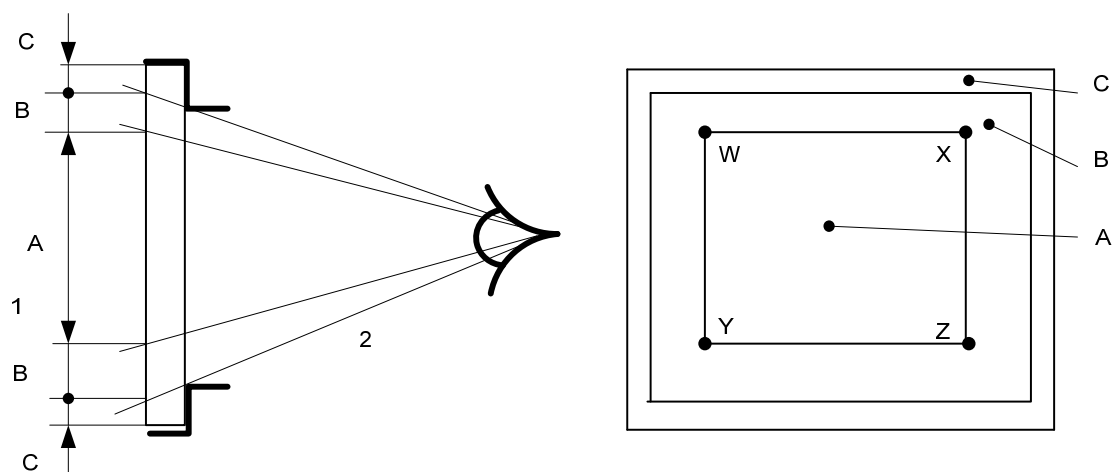

3. Označitev pomeni mesto dviganja železniškega vozila na eni strani brez podstavnega vozička.

Priloga 4

Območje vetrobranskega stekla

Legenda

1 Zunaj	Območje A	Primarno vidno polje
2 Znotraj	Območje B	Sekundarno vidno polje
	Območje C	Obrobno območje

Štiri točke W, X, Y in Z so presečišča med zunanjo površino vetrobranskega stekla in navideznimi daljicami med očmi strojevodje ter visokimi oziroma nizkimi signali.

Te točke so med seboj povezane z daljicami, kakor kaže zgornja slika.

Za določitev vidnega polja se mora še upoštevati 3.3 točka ter priloge D, E, F, G in H objave UIC 651.

Priloga 5

Ocena odpornosti vetrobranskih stekel

Odpornost vetrobranskih stekel proti projektilom se ocenjuje na naslednji način:

- 1) Proti vetrobranskemu steklu se izstrelí valjast projektil. Projektil je izdelan v skladu s sliko. Če se projektil pri udarcu trajno poškoduje, se zamenja.
- 2) Za preskus se vetrobransko steklo vstavi v okvir iste konstrukcije, kakor je nameščeno na vozilu.
- 3) Med preskušanjem mora biti temperatura okna med + 15 °C in + 35 °C. Projektil naj udari v okno pod pravim kotom, lahko pa okno stoji pod enakim kotom, glede na progo, pod katerim je vgrajeno v vozilo.
- 4) Hitrost udarca projektila se določi z:

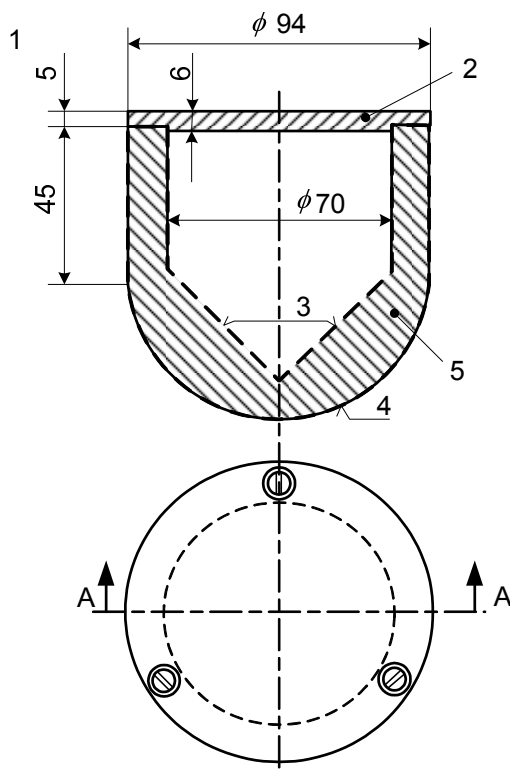
$$V_p = V_{\max} + 160 \text{ km/h}$$

V_p = hitrost projektila v km/h ob udarcu

$$V_{\max} = \text{največja hitrost vlaka v km/h}$$

Preskusni rezultati se štejejo za pozitivne, če:

- projektil ne prodre skozi vetrobransko steklo;
- okno ostane v svojem okvirju.

Legenda

1	Prerez A-A	4	Rezkana površina konice v obliki polkrogle (1 mm)
2	Konec projektila	5	Projektil iz aluminijeve zlitine
3	Material se lahko odstrani, če je potrebno prilagajanje		Masa projektila mora znašati 1000 g.

Priloga 6

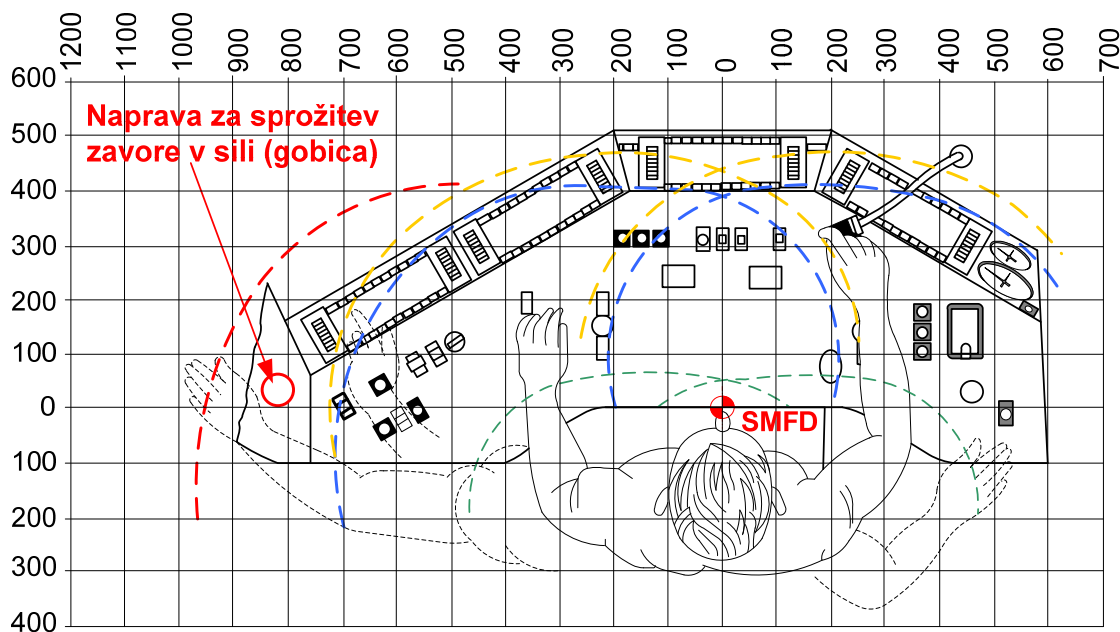
Antropometrične mere za strojevodjo

Antropometrične meritve za najnižjega in najvišjega strojevodjo morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v prilogah E in G objave UIC 651.

Smernice za uporabo antropometričnih mer za načrtovanje vozniške kabine:

- — — — Minimalno dosegljiv doseg v pokončno sedečem položaju
- — — — Maksimalno dosegljiv doseg v pokončno sedečem položaju
- — — — Linija dosega konice prsta v pokončno sedečem položaju
- — — — Skrajno dosegljiv bočni doseg

Optimalno dosegljivo območje je območje med linijo minimalnega in maksimalnega dosegljivega dosega

Opomba1:

prikaz delovnega pulta strojevodje v vozniški kabini velja samo za prikaz v zvezi z antropometričnimi dimenzijami in ne daje prednosti postavitvi vozniške

2105. Pravilnik o strokovni usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev

Na podlagi osmega odstavka 74. člena in za izvrševanje 75. in 75.a člena Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 36/10 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za promet

P R A V I L N I K
o strokovni usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa:

1. pogoje za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za delovna mesta izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih železniških delavcev na industrijskih tirih;
2. potrebno izobrazbo kandidata za pristop k teoretičnemu usposabljanju;
3. programe strokovnega usposabljanja kandidatov za delovna mesta izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih železniških delavcev na industrijskih tirih;
4. pogoje in način teoretičnega usposabljanja ter preverjanja teoretične usposobljenosti;
5. pogoje in način praktičnega usposabljanja ter preverjanja praktične usposobljenosti;
6. pogoje in način strokovnega izpopolnjevanja;
7. pogoje in način preverjanja strokovne usposobljenosti;
8. pogoje za pridobitev, posodobitev, ohranjanje veljavnosti, obnavljanje in odvzem dovoljenja za strojevodje in voznike progovnih vozil;
9. pogoje za pridobitev, ohranjanje veljavnosti, posodobitev in odvzem spričeval izvršilnim železniškim delavcem in izvršilnim železniškim delavcem na industrijskih tirih.

2. člen

(področje uporabe)

(1) Ta pravilnik prenaša v slovenski pravni red določbe Direktive 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o izdaji spričeval strojevodjem, ki upravljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 51) v delu, ki se nanaša na strojevodje.

(2) Ta pravilnik velja za delodajalca, ki na podlagi pogodbe o zaposlitvi zaposluje ali na podlagi pogodbe najame delavca na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca in/ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskih tirih.

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. »delodajalec« pomeni v tem pravilniku upravljavca, prevoznika ali lastnika industrijskega tira, ki na podlagi pogodbe o zaposlitvi zaposluje ali na podlagi pogodbe najame delavca na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskih tirih;
 2. »delo pod nadzorom« pomeni, da delavec opravlja usposabljanje na delovnem mestu za katerega se usposablja, pod nadzorom inštruktorja;
 3. »izvajalec« je fizična oseba, ki izvaja usposabljanje, izpopolnjevanje ali preverjanje strokovne usposobljenosti;
 4. »operativni predpis« pomeni priročnik, navodilo, poslovnik, odredbo, obvestilo, ali brzojavko, ki jih izda delodajalec v cilju zagotavljanja varnosti;
 5. »poznavanje operativnih predpisov« pomeni, da je delavec usposobljen iz operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja ali operativnih predpisov navedenih v poslovnem redu industrijskega tira;
 6. »splošno strokovno znanje« je znanje, ki ga kandidat za strojevodjo in kandidat za voznika progovnih vozil pridobi pri subjektu, in obsega znanja iz 8. člena tega pravilnika;
 7. »teoretično usposabljanje« je usposabljanje iz nacionalnih varnostnih predpisov, ki ga izvaja subjekt.
- (2) Drugi izrazi, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku tega člena, imajo enak pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja varnost v železniškem prometu, zakonu, ki ureja železniški promet, in drugih podzakonskih aktih, izdanih na njihovi podlagi.

II. OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI USPOSABLJANJA KANDIDATOV ZA DELOVNA MESTA IZVRŠILNIH ŽELEZNIŠKIH DELAVCEV

4. člen

(strokovno usposabljanje)

(1) Strokovno usposabljanje je sistematično podajanje znanj, vedenj in spretnosti, ki jih mora obvladati kandidat za opravljanje nalog na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskih tirih v normalnih, poslabšanih in izrednih razmerah. Taka usposobljenost zajema strokovno znanje in sposobnost uporabe tega znanja v praksi.

(2) Strokovno usposabljanje obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(3) Praktično usposabljanje je sestavljeno iz poznavanja operativnih predpisov in dela pod nadzorom. Z delom pod nadzorom se lahko prične po uspešno opravljenem preverjanju usposobljenosti iz varnosti in zdravja pri delu ter požarne varnosti.

5. člen

(subjekti usposabljanja)

(1) Usposabljanje, preverjanje in izpopolnjevanje kandidatov za delovna mesta izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru lahko izvajajo le subjekti usposabljanja (v nadaljnjem besedilu subjekti) po posameznih programih za:

1. pridobitev in preverjanje usposobljenosti iz splošnega strokovnega znanja;
2. teoretičnega usposabljanja;
3. teoretičnega izpopolnjevanja;
4. preverjanja teoretične usposobljenosti delavcev.

(2) Subjekti zagotavljajo pravičen in nediskriminatoren dostop do usposabljanja.

(3) Subjekti na podlagi programa teoretičnega dela strokovnega usposabljanja, opredeljenega v 8. členu tega pravilnika, izdelajo učni načrt, ki ga potrdi varnostni organ.

6. člen

(pogoji za opravljanje dejavnosti subjekta)

(1) Odločitev varnostnega organa o določitvi subjekta mora temeljiti na oceni predložene dokumentacije, na podlagi katere se dokazuje usposobljenost subjekta za izvajanje enega ali več programov ob upoštevanju meril o neodvisnosti, strokovnosti in nepristranskosti.

(2) Varnostni organ lahko na podlagi javnega razpisa določi subjekt usposabljanja za največ 3 leta.

(3) Subjekt, ki izvaja programe iz prvega odstavka predhodnega člena, mora izpolnjevati minimalne materialne, kadrovske in organizacijske pogoje.

(4) Minimalni materialni pogoji so:

1. ustrezen prostor, kjer se izvaja usposabljanje in preverjanje usposobljenosti z zagotovljenimi minimalnimi pogoji za delo (1,5 m² delovne površine na kandidata in izvajalca, ustrezno opremo in tehnično opremo za prikaz vsebine programa usposabljanja, ki se opredeli v razpisnih pogojih);

2. dostop do ustreznih delovnih sredstev (tirna vozila, signalnovarnostne in telekomunikacijske naprave, stabilne naprave električne vleke idr.) ali simulatorji, ki ta delovna sredstva nadomestijo v cilju usposabljanja, če je v teoretičnem delu usposabljanja predviden praktični pouk;

3. subjekt mora omogočiti nabavo ali uporabo strokovne literature in veljavnih predpisov v elektronski ali pisni obliki.

(5) Minimalni kadrovske pogoji so:

1. izvajalec vsebin iz nacionalnih varnostnih predpisov in vsebin za pridobitev splošnega strokovnega znanja mora imeti najmanj VII/1 stopnjo izobrazbe prometne, elektrotehniške, strojne ali gradbene smeri in pedagoško andragoško usposobljenost;

2. izvajalec praktičnega pouka in veščin mora imeti najmanj VI/1 stopnjo izobrazbe prometne, elektrotehniške, strojne ali gradbene smeri, andragoško usposobljenost, najmanj pet let delovnih izkušen na delovnem mestu, na katerem mora poznati tudi vsebine, ki so potrebne za delo na delovnem mestu, za katerega kandidata usposablja.

3. Šteje se, da je izvajalec praktičnega pouka andragoško usposobljen, kolikor takšno usposobljenost izkaže s potrdilom o opravljenem usposabljanju s področja osnovnih andragoških znanj v obsegu najmanj 24 pedagoških ur po programu, ki ga potrdi Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

(6) Organizacijski pogoji so:

1. stalen nadzor in hranjenje dokumentacije nad dejavnostmi, povezanimi z usposabljanjem, izpopolnjevanjem in preverjanjem;

2. izvajanje neodvisnih ocenjevanj postopkov dejavnosti, povezanimi z usposabljanjem, izpopolnjevanjem in preverjanjem v časovnih presledkih, ki niso daljši od dveh let, in ki ga opravijo kvalificirane osebe, ki same ne opravljajo dejavnosti, ki so predmet ocenjevanja;

3. hranjenje dokumentacije o rezultatih neodvisnega ocenjevanja in dokumentiranje odprave pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene pri neodvisnem ocenjevanju.

III. POTREBNA IZOBRAZBA ZA PRISTOP K TEORETIČNEMU USPOSABLJANJU

7. člen

(pogoji za pristop k teoretičnemu usposabljanju)

Minimalni pogoji za vključitev v teoretično usposabljanje za delovno mesto izvršilnega železniškega delavca in za delovno mesto izvršilnega železniškega delavca na industrijskem tiru so:

Naziv delovnega mesta	Minimalni pogoj za pristop
PREMIKAČ	– uspešno zaključeno osnovnošolsko izobraževanje ali – uspešno zaključeno nižje poklicno izobraževanje
VLA KOVODJA	– uspešno zaključeno srednje poklicno izobraževanje
POMOČNIK STROJEVODJE	– uspešno zaključeno srednje poklicno izobraževanje
STROJEVODJA	– je uspešno opravil preverjanje splošnega strokovnega znanja in – je opravil splošno ali poklicno maturo ali – ima opravljen mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit tri leta delovnih izkušenj in je opravil preizkus znanja splošno izobraževalnih predmetov v obsegu, ki je določen za poklicno maturo v srednjem strokovnem izobraževanju

Naziv delovnega mesta	Minimalni pogoj za pristop
PREGLEDNIK VAGONOV	– je opravil splošno ali poklicno maturo ali – ima opravljen mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit, tri leta delovnih izkušenj in je opravil preizkus znanja splošno izobraževalnih predmetov v obsegu, ki je določen za poklicno maturo v srednjem strokovnem izobraževanju
VOZNIK PROGOVNIH VOZIL	– je uspešno opravil preverjanje splošnega strokovnega znanja in – je opravil splošno ali poklicno maturo ali, – ima opravljen mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit, tri leta delovnih izkušenj in je opravil preizkus znanja splošno izobraževalnih predmetov v obsegu, ki je določen za poklicno maturo v srednjem strokovnem izobraževanju
KRETNIK	– uspešno zaključeno osnovnošolsko izobraževanje ali – uspešno zaključeno nižje poklicno izobraževanje
ODJAVNIK	– uspešno zaključeno osnovnošolsko izobraževanje ali – uspešno zaključeno nižje poklicno izobraževanje
PROMETNIK	– je opravil splošno ali poklicno maturo, – ima opravljen mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit, tri leta delovnih izkušenj in je opravil preizkus znanja splošno izobraževalnih predmetov v obsegu, ki je določen za poklicno maturo v srednjem strokovnem izobraževanju
PROGOVNI ČUVAJ	– uspešno zaključeno osnovnošolsko izobraževanje ali – uspešno zaključeno nižje poklicno izobraževanje
VZDRŽEVALEC PROG, OBJEKTOV IN OPREME PROGE	– uspešno zaključen izobraževalni program tehniške gimnazije z izbirnim strokovnim predmetom gradbeništvo ali opisna geometrija ali – uspešno zaključen izobraževalni program za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Gradbeni tehnik ali Geodetski tehnik
VZDRŽEVALEC SIGNALNOVARNOSTNIH NAPRAV	– uspešno zaključen izobraževalni program tehniške gimnazije z izbirnim strokovnim predmetom elektronika ali – uspešno zaključen izobraževalni program za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Elektrotehnik s strokovnimi moduli s področja elektronike
VZDRŽEVALEC TELEKOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN OPREME	– uspešno zaključen izobraževalni program tehniške gimnazije z izbirnim strokovnim predmetom elektronika ali – uspešno zaključen izobraževalni program za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Elektrotehnik s strokovnimi moduli s področja elektronike
VZDRŽEVALEC STABILNIH NAPRAV ELEKTRIČNE VLEKE	– uspešno zaključen izobraževalni program gimnazije ali – uspešno zaključen izobraževalni program za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Elektrotehnik s strokovnimi moduli s področja energetike
DISPEČER STABILNIH NAPRAV ELEKTRIČNE VLEKE	– uspešno zaključen izobraževalni program gimnazije ali – uspešno zaključen izobraževalni program za pridobitev srednje strokovne izobrazbe Elektrotehnik s strokovnimi moduli s področja energetike
SPREVODNIK	– uspešno končano srednje poklicno izobraževanje ali – je opravil splošno ali poklicno maturo, – ima opravljen mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit, tri leta delovnih izkušenj in je opravil preizkus znanja iz splošno izobraževalnih predmetov v obsegu, ki je določen za poklicno maturo v srednjem strokovnem izobraževanju
VODJA VLAKA	– je opravil splošno ali poklicno maturo, – ima opravljen mojstrski, delovodski ali poslovodski izpit, tri leta delovnih izkušenj in je opravil preizkus znanja iz splošno izobraževalnih predmetov v obsegu, ki je določen za poklicno maturo v srednjem strokovnem izobraževanju

IV. PROGRAMI STROKOVNEGA USPOSABLJANJA KANDIDATOV ZA DELOVNA MESTA IZVRŠILNIH ŽELEZNIŠKIH DELAVCEV IN IZVRŠILNIH ŽELEZNIŠKIH DELAVCEV NA INDUSTRIJSKIH TIRIH

8. člen

(usposabljanje za pridobitev splošnega strokovnega znanja)

(1) Usposabljanje za pridobitev splošnega strokovnega znanja obsega:

1. teoretična in praktična znanja o železniških tehnologijah, vključno z varnostnimi načeli in filozofijo predpisov;
2. teoretična in praktična znanja o nevarnostih, povezanih z delovanjem železnice, in različnih načinih za njihovo obvladovanje;
3. teoretična in praktična znanja o modelih vodenja za enega ali več načinov delovanja železnice;

4. teoretična in praktična znanja o vlakih, njihovi sestavi in tehničnih lastnostih, za vlečna vozila, tovarne vagone, potniške vagone in druga tirna vozila.

(2) Kandidat mora na podlagi usposabljanja iz predhodnega odstavka:

1. razumeti posebne zahteve za opravljanje poklica, pomen tega poklica ter poklicne in osebne zahteve (dolga delovna časa, odsotnost od doma itd.);
2. uporabljati varnostne predpise za osebje;
3. razlikovati tirna vozila;
4. poznati delovne metode in jih natančno uporabiti v praksi;
5. poznati referenčne dokumente in navodila (priročniki in navodila s postopki za obratovanje in vzdrževanje, Priročnik za strojevodjo, Navodilo o progi itd.);
6. se usposobiti za odgovorno ravnanje v varnostno kritičnih situacijah;
7. poznati ukrepe za primer nesreč, kjer bi bili udeleženi ljudje;
8. poznati nevarnosti, na splošno povezane z železniškim prometom;
9. poznati načela prometne varnosti;
10. uporabiti osnovna načela elektrotehnike v zvezi s tirnimi vozili in infrastrukturo.

(3) Po uspešno zaključenem preverjanju splošnega strokovnega znanja, subjekt izda kandidatu potrdilo o opravljenem preverjanju splošnega strokovnega znanja.

9. člen

(usposabljanje za delovno mesto premikač)

(1) Usposabljanje za delovno mesto premikač obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje o določbah signalnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o signalizaciji;
- osnovne pojme o glavnih signalih;
- natančno poznavanje določb signalov za zavarovanje tirnih poti;
- natančno poznavanje določb signalov na kretnicah;
- natančno poznavanje določb signalov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;
- natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Nevarnost, zavri«;
- natančno poznavanje določb o signalnih znakih za preskus zavor;
- natančno poznavanje določb o signalnih znakih premikalnega osebja;
- natančno poznavanje določb o zaustavnem signalu;
- natančno poznavanje določb o označitvi neveljavnih signalov;
- natančno poznavanje določb o signalnih oznakah »ločnica«, »meja odseka«, »meja gibanja oseb na peronu« in »sega v normalni svetli profil«;

– natančno poznavanje določb o območnem premikalnem signalu;

2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o prometnih predpisih;
- natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;
- splošno o vsebini postajnega poslovnega reda;
- splošno poznavanje določb o postajnih napravah;
- natančno poznavanje določb o tirih na postajah, kretnicah, njihovih legah, zavarovanju in prerezu kretnice;
- splošno poznavanje določb o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
- natančno poznavanje določb, zajetih v poglavju o delu pri premiku;

3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;

4. natančna strokovna znanja v zvezi z zaviranjem pri premiku, in sicer:

- poznavanje načinov zaviranja pri premiku;
- natančno poznavanje določb o zaviranju z ročno coklo;
- natančno poznavanje določb o zaviranju z ročnimi in/ali pritrdilnimi zavorami;
- natančno poznavanje določb o uporabi samodejne zračne zavore pri premiku;
- natančno poznavanje določb o opravljanju delnih zavornih preskusov;
- natančno poznavanje določb o priklopniku;
- natančno poznavanje določb o zavarovanju proti samopremaknitvi in proti uteku.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;

2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za premikača.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;

2. usposabljanje iz požarne varnosti;

3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj:

- poznavanje postajnega poslovnega reda in tehnološkega procesa dela;
- osnovna znanja o značilnostih železniških vozil;
- osnovna znanja o pravilnosti naklada na vozilih;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot premikač samostojno opravljal ter spozna postajo, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za premikača usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu premikač. Premikač sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu premikača, na postaji na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje, na kateri se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za premikača, mu delodajalec izda spričevalo. Delodajalec sme odrediti premikaču delo na drugi, bolj zahtevni postaji šele, ko je delavec opravljal delo premikača najmanj tri mesece na postajah, kjer se je praktično usposabljal. Delo na enako ali manj zahtevni postaji sme delodajalec odrediti, ko je delavec opravljal delo premikača najmanj dva meseca na postaji, kjer je opravljal prvi praktični izpit.

(8) Premikač sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu premikača na postaji, na kateri se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na postaji preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede postaj.

10. člen

(premikač na industrijskem tiru)

(1) Usposabljanje za delovno mesto premikač na industrijskem tiru obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje o določbah signalnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o signalizaciji;
- poznavanje določb signalov za zavarovanje tirnih poti in mejnih tirnih signalov;
- natančno poznavanje določb signalov na kretnicah;
- natančno poznavanje določb signalov na premikalnih lokomotivah;
- natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Nevarnost, zavri«;
- poznavanje določb o signalnih znakih za preskus zavor;
- natančno poznavanje določb o signalnih znakih premikalnega osebja;
- poznavanje določb o zaustavnem signalu;
- natančno poznavanje določb o označitvi neveljavnih signalov;
- natančno poznavanje določb o signalnih oznakah »ločnica«, »meja odseka« in »sega v normalni svetli profil«;

2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o prometnih predpisih;
 - poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa na industrijskem tiru;
 - poznavanje določb o kretnicah, njihovih legah, o zavarovanju in prerezu kretnice;
 - splošno poznavanje določb o označevanju tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
 - natančno poznavanje določb, zajetih v poglavju o delu pri premiku;
3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;
4. natančna strokovna znanja v zvezi z zaviranjem pri premiku, in sicer:
- poznavanje načinov zaviranja pri premiku;
 - natančno poznavanje določb o zaviranju z ročno coklo;
 - natančno poznavanje določb o zaviranju z ročnimi in/ali pritrdilnimi zavorami;
 - natančno poznavanje določb o opravljanju delnih zavornih preskusov;
 - natančno poznavanje določb o zavarovanju proti samopremaknitvi in proti uteku.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za premikača.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. usposabljanje iz požarne varnosti;
3. spoznavanje operativnih predpisov, ki obsega najmanj:
 - poznavanje poslovnega reda industrijskega tira;
 - osnovna znanja o značilnostih železniških vozil;
 - osnovna znanja o pravilnosti naklada na vozilih;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot premikač na industrijskem tiru samostojno opravljal ter spozna industrijski tir in postajne tire na katerih bo premikal, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki delodajalca in upravljavca in jo imenuje delodajalec.

(6) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja premikač na industrijskem tiru samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita preden opravlja premik tudi na postajnih tirih.

(7) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za premikača na industrijskem tiru usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela. Premikač na industrijskem tiru sme samostojno opravljati delo na industrijskem tiru in postajnih tirih na katerih se je usposabljal, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje industrijskega tira in postajnih tirov, na katerih se je usposabljal.

(8) Premikač na industrijskem tiru sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu premikača na industrijskem tiru, na katerem se ni usposabljal, ali je od zadnjega dela na industrijskem tiru preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede industrijskega tira in/ali postaje.

11. člen

(usposabljanje za delovno mesto vodja premika)

(1) Za zasedbo delovnega mesta izvršilnega železniškega delavca vodja premika mora biti kandidat usposobljen za delo na delovnem mestu premikač in dodatno uspešno opraviti praktični izpit za vodjo premika, ki se izvaja po opravljenem praktičnem usposabljanju.

(2) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme premikač, ki ohranja usposobljenost in ima veljavno potrdilo o izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev, pričeti pri delodajalcu po najmanj dveh letih dela na delovnem mestu premikača.

(3) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj:
 - poznavanje postajnega poslovnega reda in tehnološkega procesa dela;
 - osnovna znanja o značilnostih železniških vozil;
 - osnovna znanja o pravilnosti naklada na vozilih;

3. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vodja premika samostojno opravljal ter spozna postaje z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

4. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(4) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za vodjo premika usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu vodja premika. Vodja premika sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vodja premika, na postaji na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje, na kateri se je usposabljal.

(5) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za vodjo premika mu delodajalec izda spričevalo. Delodajalec sme odrediti vodji premika delo na drugi, bolj zahtevni postaji šele, ko je delavec opravljal delo vodje premika najmanj tri mesece na postajah, kjer se je praktično usposabljal. Delo na enako ali manj zahtevni postaji sme delodajalec odrediti, ko je delavec opravljal delo vodje premika najmanj dva meseca na postaji, kjer je opravljal prvi praktični izpit.

(6) Vodja premika sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vodja premika na postaji, na kateri se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na postaji preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede postaj.

12. člen

(vodja premika na industrijskem tiru)

(1) Za zasedbo delovnega mesta izvršilnega železniškega delavca vodja premika na industrijskem tiru mora biti kandidat usposobljen za delo na delovnem mestu premikač ali premikač na industrijskem tiru in dodatno uspešno opraviti praktični izpit za vodjo premika na industrijskem tiru, ki se izvaja po opravljenem praktičnem usposabljanju.

(2) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme premikač ali premikač na industrijskem tiru, ki ohranja usposobljenost in ima veljavno potrdilo o izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev, pričeti pri delodajalcu po najmanj dveh letih dela na delovnem mestu premikača ali premikača na industrijskem tiru.

(3) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. spoznavanje operativnih predpisov, ki obsega najmanj:
 - poznavanje poslovnega reda industrijskega tira;
 - osnovna znanja o značilnostih železniških vozil;
 - osnovna znanja o pravilnosti naklada na vozilih;

3. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vodja premika na industrijskem tiru samostojno opravljal ter spozna industrijski tir in postajne tire na katerih bo premikal, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

4. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki delodajalca in upravljavca in jo imenuje delodajalec.

(4) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja vodja premika na industrijskem tiru samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita preden vodi premik tudi na postajnih tirih.

(5) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za vodjo premika na industrijskem tiru usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela. Vodja premika na industrijskem tiru sme samostojno opravljati delo na industrijskem tiru in postajnih tirih, na katerih se je usposabljal, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje industrijskega tira in postajnih tirov, na katerih se je usposabljal.

(6) Vodja premika na industrijskem tiru sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vodje premika na industrijskem tiru, na katerem se ni usposabljal, ali je od zadnjega dela na industrijskem tiru preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov na industrijskem tiru. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede industrijskega tira in/ali postaje.

13. člen

(usposabljanje za delovno mesto vlakovodja)

(1) Usposabljanje za delovno mesto vlakovodja obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje o določbah signalnega pravilnika;
2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:
 - osnovne pojme o prometnih predpisih;
 - določbe o zavorni razdalji;
 - določbe o organizaciji in opravljanju železniškega prometa;
 - natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;
 - določbe o službenih mestih;
 - določbe o vrsti vlakov;
 - določbe o razporedu, predaji in prevzemu službe;
 - splošno o vsebini postajnega poslovnega reda in poslovnika;
 - natančno poznavanje poglavja progovne in postajne naprave, poglavja označevanje prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;

– poglavja ravnanja z vagoni, poglavja dela pri premiku, poglavja izredni prevozi in izredne pošiljke, poglavja kodifikacija prog za kombiniran transport;

- poglavja označevanje vlakov, poglavja vozni red;
- poglavja spremne listine vlakov, število in razpored delavcev pri vlakih ter vožnja oseb s tovornimi vlaki in hitrosti vlakov;
- poglavja vodenje prometa vlakov v času motenj naprav APB ali MO in določbe o vožnji vlakov med prekinitvijo dela prometnika ali odjavnika;
- določbe o rednih uvoznih tirih;
- določbe o vozni poti vlaka;
- določbe o izjemni ustavitvi vlaka in izjemnem prevozu vlaka;
- določbe o zavarovanju prometa na nivojskem prehodu;
- določbe o ravnanju ob okvarah naprav za zavarovanje nivojskega prehoda;
- poznavanje določb poglavja delo osebja pri vlaku, poglavja izrednosti med vožnjo in poglavja vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi na postajah;
- določbe poglavja posebne vrste prometa;
- določbe o ravnanju pri uteku vozil ali pretrganju vlaka;
- 3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;
- 4. natančna strokovna znanja v zvezi z zaviranjem pri vlaku in premiku.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za vlakovodjo.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. usposabljanje iz požarne varnosti;
3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - postajnega poslovnega reda in tehnološkega procesa dela če bo delal na postaji;
 - pogojev obratovanja vlečnih vozil;
 - tipov vlečenih vozil s pogoji obratovanja;
 - pomena številke vagona, serije, podserije in ostalih oznak in napisov na vagonu;
 - vsebine in obsega pregleda vagonov v vlaku;
 - nalepnic na vagonih;
 - vrst kontejnerjev in o njihovem obeleževanju;
 - pravilnosti naklada na vozilih;
 - glavnih elementov signalnovarnostnih naprav;
 - kretniških postavljalnih naprav, kretniških ključavnic, raztirniov, mehaničnih signalov in lokalne postavljalnice;
 - telekomunikacijskih zvez in njihove rabe;
 - naprav za izključitev pogona in zaustavitev vlaka na vlečnem vozilu, če bo spremljal vlak;
4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vlakovodja samostojno opravljal ter spozna postaje ali proge, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;
5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri ali je kandidat za vlakovodjo usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu vlakovodja. Vlakovodja sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vlakovodja na postaji ali na progi na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje ali proge, na kateri se je usposabljal.

(7) Po opravljenem praktičnem izpitu za vlakovodjo sme delodajalec odrediti delo na drugi progi, delu proge ali bolj zahtevni postaji šele, ko je delavec opravljal delo vlakovodje najmanj tri mesece na postaji, drugi progi ali delu druge proge, kjer se je praktično usposabljal. Delo na enako ali manj zahtevni postaji sme delodajalec odrediti, ko je delavec opravljal delo vlakovodje najmanj dva meseca na postaji, drugi progi ali delu druge proge, kjer je opravljal prvi praktični izpit.

(8) Vlakovodja sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vlakovodje na postaji, progi ali delu proge, na kateri se ni usposabljal, ali je od zadnjega dela na postaji, progi ali delu proge preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede postaj, proge ali dela proge.

14. člen

(usposabljanje za delovno mesto pomočnik strojevodje)

(1) Usposabljanje za delovno mesto pomočnik strojevodje obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje o določbah signalnega pravilnika;
2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:
 - osnovne pojme o prometnih predpisih;
 - določbe o zavorni razdalji;
 - določbe o službenih mestih;
 - določbe o vrsti vlakov;
 - določbe o razporedu, predaji in prevzemu službe;
 - natančno poznavanje poglavja progovne in postajne naprave, poglavja označevanje prog, tirov, kretnic signalov in drugih naprav, spenjanje in odpenjanje vozil;
 - osnovne določbe o označevanju vlakov, voznem redu, spremnih listinah vlakov in o vožnji vlakov med prekinitvijo dela prometnika ali odjavnika;
 - določbe o vozni poti vlaka;
 - določbe o izjemni ustavitvi vlaka in izjemnem prevozu vlaka;
 - določbe o zavarovanju prometa na nivojskem prehodu;

- določbe o ravnanju ob okvarah naprav za zavarovanje nivojskega prehoda;
- poznavanje določb poglavja delo osebja pri vlaku, poglavja izrednosti med vožnjo in poglavja vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi in postajah;

- določbe o ravnanju pri uteku vozil ali pretrganju vlaka;

- 3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;

- 4. natančna strokovna znanja v zvezi z delnimi zavornimi preskusi pri vlaku in premiku, zavarovanje vlečnih vozil in vlakov proti samopremaknitvi.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

- 1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;

- 2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za pomočnika strojevodje.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

- 1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;

- 2. usposabljanje iz požarne varnosti;

- 3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:

- vrst vlečnih vozil;

- tipov vlečenih vozil;

- glavnih elementov signalnovarnostnih naprav;

- kretniških postavljalnih naprav, kretniških ključavnic, raztirniov, mehaničnih signalov in lokalne postavljalnice;

- poznavanje telekomunikacijskih zvez in njihove rabe;

- poznavanje naprav za izključitev pogona in zaustavitve vlaka na vlečnem vozilu;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot pomočnik strojevodje samostojno opravljal ter spozna postaje ali proge, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za pomočnika strojevodje usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu pomočnik strojevodje. Pomočnik strojevodje sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu pomočnika strojevodje na vlečnem vozilu, progi ali delu proge, na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje proge ali dela proge, na kateri se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za pomočnika strojevodje, sme delodajalec odrediti pomočniku strojevodje usposabljanje na vlečnem vozilu drugega sistema vleke ali progah, na katerih se ni usposabljal šele, ko je delavec opravljal delo pomočnika strojevodje najmanj tri mesece na vlečnem vozilu istega sistema vleke, na katerih se je praktično usposabljal, in na progah, katerih poznavanje je podpisal.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja pomočnik strojevodje samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita pri prehodu iz dizelskih vlečnih vozil na elektrovlečna vozila in obratno ter če je od zadnje vožnje na dizelskem ali elektrovlečnem vozilu preteklo več kot tri leta. Pomočnik strojevodje:

- 1. se teoretično usposobi o posebnostih vlečnega vozila z vsemi napravami in opremo, ki je vgrajena na vozilo;

- 2. se pri delu pod nadzorom spozna in uporablja naprave in opremo vgrajeno v vozilo ter posebnosti vlečnega vozila;

- 3. se seznani s postopki za izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu glede na posebnosti vlečnega vozila;

- 4. opravi praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(9) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora opravljati pomočnik strojevodje:

- 1. pri prehodu na progno ali del proge, za katero še nima spričevala;

- 2. če je od zadnje vožnje po progi ali delu proge preteklo več kot eno leto.

(10) Pred samostojnim opravljanjem dela mora pomočnik strojevodje s podpisom potrditi poznavanje razmer in postopkov na postaji, progi ali delu proge.

(11) Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vlečnih vozil, prog ali delov prog.

15. člen

(usposabljanje za delovno mesto strojevodja)

(1) Pred usposabljanjem za delovno mesto strojevodja, mora kandidat pridobiti potrdilo o opravljenem preverjanju splošnega strokovnega znanja iz 8. člena tega pravilnika ali posedovati dovoljenje za strojevodjo. Usposabljanje za delovno mesto strojevodje zajema teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

- 1. znanje o določbah signalnega pravilnika;

- 2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:

- natančno poznavanje poglavja splošne določbe;

- poglavja progovne in postajne naprave, poglavja označevanje prog, tirov, kretnic signalov in drugih naprav;

- poglavja ravnanje z vagoni;

- poglavja delo pri premiku, poglavja izredni prevozi in izredne pošiljke, poglavja kodifikacija prog za kombiniran transport;

- poglavja označevanje vlakov;

- določbe o voznem redu, določbe za uveljavitev voznega reda, določbe o navodilu o progi, določbe o voznem redu posameznega vlaka, določbe o spremembah operativnega voznega reda;

- poglavja spremne listine vlakov, poglavja število in razpored delavcev pri vlakih ter vožnja oseb s tovornimi vlaki, poglavja hitrosti vlakov, poglavja promet vlakov;

- poglavja vodenje prometa vlakov v času motenj naprav APB ali MO, poglavja opravljanje dela na progi, kjer prekine delo prometnik, odjavnik ali progovni čuvaj;

- določitev rednih uvoznih tirov;

- določbe o vozni poti vlaka;

- ravnanje pri uvoznih signalih ob spremembi uvoznega tira ali uvozu vlaka na zaseden ali slepi tir;

- izjemna ustavitev vlaka;
 - neuporabnost ali neveljavnost glavnih signalov;
 - obveščanje strojevodje;
 - dovoljenje za vožnjo;
 - izjemen prevoz vlaka;
 - zavarovanje prometa na nivojskem prehodu in ravnanje ob okvarah;
 - poglavje delo osebja pri vlaku, poglavje izrednosti med vožnjo, poglavje vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi in postajah, poglavje posebne določbe o elektrificiranih progah, poglavje posebne vrste prometa, poglavje organizacija prometa v posebnih razmerah;
 - poznavanje obrazcev dovoljenje za premik, poročilo o izrednostih, beležnica brzojav in fonogramov, nalog za vožnjo vlaka in splošni nalog;
 - 3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;
 - 4. znanja o določbah v zvezi z zaviranjem pri vlaku in premiku.
- (3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.
- (4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala, sme strojevodja pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:
1. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za strojevodjo (potrdilo ni potrebno, če je strojevodja lastnik dovoljenja) in
 2. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju.
- (5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:
1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
 2. usposabljanje iz požarne varnosti;
 3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - tipov, vrst in značilnosti železniških vozil s pogoji obratovanja;
 - zakonitosti dinamike vleke;
 - vsebine in obsega pregleda vlečnih vozil;
 - vsebine in obsega pregleda vagonov v vlaku;
 - nalepnic in označevanja vozil;
 - pravilnosti naklada na vozilih;
 - vrst kontejnerjev in o njihovem obeleževanju;
 - osnovnih elementih signalnovarnostnih naprav;
 - kretniških postavljalnih naprav in kretniških ključavnic;
 - telekomunikacijskih naprav;
 4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot strojevodja samostojno opravljal ter spozna postaje ali proge, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;
 5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (6) Komisija na praktičnem izpitu preveri ali je kandidat za strojevodjo usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu strojevodje. Strojvodja sme samostojno voziti vlečno vozilo, na katerem je opravil praktični izpit, po progah ali delih prog, na katerih se je usposabljal, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje proge ali dela proge, na kateri se je usposabljal in da ima dovoljenje.
- (7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za strojevodjo, mu delodajalec izda spričevalo. Delodajalec sme odrediti strojevodji usposabljanje na lokomotivah drugega sistema vleke ali progah, na katerih se ni usposabljal šele, ko je delavec opravljal delo strojevodje najmanj šest mesecev na lokomotivah istega sistema vleke, na katerih se je praktično usposabljal, in na progah, katerih poznavanje je podpisal.
- (8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja strojevodja samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:
1. pri prehodu z enega tipa vlečnega vozila na drugi tip vlečnega vozila ali če je od zadnje vožnje na enem tipu vozila preteklo več kot tri leta se strojevodja:
 - teoretično usposobi o posebnostih vlečnega vozila z vsemi napravami in opremo, ki je vgrajena na vozilo;
 - pri delu pod nadzorom spozna in uporablja naprave in opremo vgrajeno v vozilo ter posebnosti vlečnega vozila;
 - se seznani s postopki za izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu glede na posebnosti vlečnega vozila;
 - opravi praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec;
 2. pred pričetkom upravljanja vlečnih vozil za vožnjo vlakov, kadar je strojevodja upravljal vlečno vozilo samo za premikalna dela se strojevodja:
 - teoretično usposobi o posebnostih vlečnega vozila pri vleki vlakov;
 - pri delu pod nadzorom spozna in uporablja naprave in opremo vgrajeno v vozilo pri vožnji vlaka na progi ali delu proge za katero se usposablja;
 - se seznani s postopki za izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu glede na posebnosti proge ali dela proge;
 - opravi praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (9) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora opravljati strojevodja:
1. pri prehodu na proggo ali del proge, za katero še nima spričevala;
 2. ki je usposobljen samo za premik na postaji, pri prehodu na postajo za katero nima spričevala;
 3. če je od zadnje vožnje po postaji, progi ali delu proge preteklo več kot eno leto.
- (10) Pred samostojnim opravljanjem dela mora strojevodja s podpisom potrditi poznavanje razmer in postopkov na postaji, progi ali delu proge.
- (11) Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vlečnih vozil, postaj, prog ali delov prog.

16. člen

(usposabljanje za delo strojevodje na industrijskem tiru)

(1) Usposabljanje za delo strojevodje na industrijskem tiru obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje o določbah signalnega pravilnika, in sicer:

- vrste signalov;
- vrste signalnih znakov;
- mejni tirni signali, signalni znaki mejnih tirnih signalov in njihov pomen;
- ravnanje ob okvarah mejnih tirnih signalov;
- poglavja signali za zavarovanje tirnih poti;
- poglavja signali na kretnicah;
- signali na premikalnih lokomotivah;
- ročni signalni znaki za preskus zavor;
- signali premikalnega osebja;
- namen in uporaba signalnih znakov premikalnega osebja;
- določbe u zaustavnem signalu;
- splošne določbe o signalnih oznakah;
- označitev neveljavnih signalov;
- oznaka za ločnico;
- meja kontroliranega odseka;
- progovni opozorilnik;
- prenosni progovni opozorilnik;
- signalna oznaka za predmete, ki segajo v normalni svetli profil in
- splošno o območnem premikalnem signalu;

2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:

- sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa, ki pride v poštev na industrijskem tiru;
 - razpored, predaja in prevzem službe;
 - poslovni red na industrijskem tiru;
 - označbe ob progi;
 - kretnice in lege kretnic;
 - zavarovanje kretnic in hitrosti čez kretnice;
 - prevez kretnic;
 - splošno o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
 - označevanje kretnic;
 - označevanje mejnih tirnih in premikalnih signalov;
 - označevanje drugih naprav;
 - pogoji za obratovanje tirnih vozil; premik;
 - opravljanje premika;
 - oprema premikalnih delavcev;
 - mesta premikačev pri premiku;
 - obveznosti vodje premika;
 - hitrost vožnje pri premiku;
 - spenjanje in razpenjanje;
 - pripenjanje vozil;
 - zaporedje opravil pri spenjanju vozil;
 - zaporedje opravil pri razpenjanju;
 - odpenjanje vozil;
 - premikalna vozna pot;
 - prestavljanje kretnic pri premiku;
 - postavljanje premikalnih voznihi poti in dajanje soglasja za premik;
 - premik prek več premikalnih območij;
 - preverjanje in opazovanje premikalnih voznihi poti;
 - dajanje ukazov za premik;
 - dajanje signalnih znakov pri premiku;
 - premikalna vožnja;
 - premik z dvopotnim vozilom;
 - odbijanje vagonov;
 - premik s premikalno vrvjo;
 - ročni premik;
 - premik s cestnimi vozili;
 - premik s prenosnico ali obračalnico;
 - premik v vlečnih enotah in delavnicah;
 - posebni ukrepi pri premiku s posamičnimi vagoni;
 - previdnostni ukrepi po končanem premiku;
 - osebna varnost pri premiku;
 - poročilo o izrednosti;
3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;
4. znanja o določbah pravilnika o zavorah, varnostnih napravah in opremi železniških vozil, in sicer:
- splošno o preskusih zavor;
 - priprava na preskuse zavor;

- sporazumevanje pri preskusih zavor;
- skupna določila o preskusih zavor pogonskih vozil;
- preskušanje zavor lokomotiv;
- ugotavljanje dejanske zavorne mase potniških in tovornih vagonov;
- ugotavljanje dejanske zavorne mase pogonskih vozil;
- znanja o določbah v zvezi z zaviranjem pri premiku;
- ravnanje z merilniki na vozilih;
- ravnanje ob okvarah merilnikov premikalne lokomotive;
- določbe o budniku in
- splošno o opremi vlečnih vozil.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

- (4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:
1. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za strojevodjo in
 2. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. usposabljanje iz požarne varnosti;
3. spoznavanje operativnih predpisov, ki obsega najmanj:

- poznavanje poslovnega reda industrijskega tira;
- osnovna znanja o značilnostih železniških vozil;
- osnovna znanja o pravilnosti naklada na vozilih
- poznavanje zakonitosti dinamike vleke;
- način in obseg pregleda vozil;
- poznavanje nalepnice in označevanja vozil;
- poznavanja pravil nakladanja;
- poznavanje osnovnih elementih signalnovarnostnih naprav;
- poznavanje telekomunikacijskih naprav;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot strojevodja na industrijskem tiru samostojno opravljal ter spozna industrijski tir in postajne tire na katerih bo premikal, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki delodajalca in upravljavca in jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri ali je kandidat za strojevodjo na industrijskem tiru usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela. Strojvodja na industrijskem tiru sme samostojno voziti vlečno vozilo, na katerem je opravil praktični izpit, po industrijskem tiru in postajnih tirih, na katerih se je usposabljal, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje industrijskega tira in postajnih tirov, na katerih se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za strojevodjo na industrijskem tiru, sme delodajalec odrediti strojevodji na industrijskem tiru usposabljanje na vlečnem vozilu drugega tipa ali industrijskem tiru in postajnih tirih, na katerih se ni usposabljal šele, ko je delavec opravljal delo strojevodje na industrijskem tiru najmanj tri mesece na vlečnem vozilu istega tipa, na katerih se je praktično usposabljal, in na industrijskem tiru in postajnih tirih, katerih poznavanje je podpisal.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja strojevodja na industrijskem tiru samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

1. pri prehodu z enega tipa vlečnega vozila na drugi tip vlečnega vozila ali če je od zadnje vožnje na enem tipu vozila preteklo več kot tri leta se strojevodja na industrijskem tiru:

- teoretično usposobi o posebnostih vlečnega vozila z vsemi napravami in opremo, ki je vgrajena na vozilo;
- pri delu pod nadzorom spozna in uporablja naprave in opremo vgrajeno v vozilo ter posebnosti vlečnega vozila;
- seznanen s postopki za izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu glede na posebnosti vlečnega vozila;
- opravi praktični izpit pred komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki delodajalca in upravljavca;

2. pred pričetkom opravljanja premika na postajnih tirih, kadar je strojevodja opravljal premik samo na industrijskem tiru:

- teoretično usposobi o posebnostih postajnih tirov z vsemi napravami in opremo;
- pri delu pod nadzorom spozna in uporablja naprave in opremo postajnih tirov v praksi;
- se seznani s postopki za izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu glede na posebnosti postajnih tirov;
- opravi praktični izpit pred komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki delodajalca in upravljavca.

(9) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora opravljati strojevodja na industrijskem tiru:

1. pri prehodu na industrijski tir, za katerega še nima spričevala;
2. če je od zadnje vožnje po industrijskem tiru ali postajnih tirih preteklo več kot eno leto.

(10) Pred samostojnim opravljanjem dela mora strojevodja na industrijskem tiru s podpisom potrditi poznavanje razmer in postopkov na industrijskem tiru in postajnih tirih če bo na njih premikal.

(11) Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vlečnih vozil, industrijskega tira ali postajnih tirov.

17. člen

(usposabljanje za delovno mesto preglednik vagonov)

(1) Usposabljanje za delovno mesto preglednik vagonov obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje o določbah signalnega pravilnika, in sicer:
 - osnovne pojme o signalizaciji;
 - osnovne pojme o glavnih signalih;

- osnovne pojme o signalih za zavarovanje tirnih poti;
- osnovne pojme o signalih na kretnicah;
- osnovne pojme o signalih za električno vleko;
- natančno poznavanje določb signalov na vlakih;
- natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Nevarnost, zavri«;
- natančno poznavanje določb o signalnih znakih za preskus zavor;
- natančno poznavanje signalnih znakov premikalnega osebja;
- natančno poznavanje določb o signalnih oznakah »ločnica«, »meja odseka«, »meja gibanja oseb na peronu« in »sega v normalni svetli profil«;
- 2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:
 - osnovne pojme o prometnih predpisih;
 - določbe o zavorni razdalji;
 - poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;
 - določbe o službenih mestih;
 - določbe o vrsti vlakov;
 - določbe o razporedu, predaji in prevzemu službe;
 - splošno o vsebini postajnega poslovnega reda;
 - vrste tirov na postajah;
 - osnove poglavja o označevanju prog, tirov in kretnic;
 - poznavanje poglavja ravnanje z vagoni;
 - poznavanje poglavja izredni prevozi in izredne pošiljke, poglavja kodifikacija prog za kombiniran transport, osnove poglavja označevanje vlakov;
- določbe o izpisku iz voznih redov za postajno osebje;
- obveščanje osebja na postaji o spremembah v vlakovnem prometu;
- določbe o spremnih listinah vlaka;
- določbe o hitrosti vlaka;
- 3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;
- 4. natančna strokovna znanja v zvezi z zaviranjem pri vlaku.
- (3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.
- (4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:
 - 1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
 - 2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za preglednika vagonov.
- (5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:
 - 1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
 - 2. usposabljanje iz požarne varnosti;
 - 3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - postajnega poslovnega reda in tehnološkega procesa dela;
 - pogojev obratovanja vlečnih vozil;
 - tipov vlečenih vozil s pogoji obratovanja in tehničnimi značilnostmi;
 - pomena številke vagona, serije, podserije in ostalih oznak in napisov na vagonu;
 - poznavanje sestavnih delov železniških vozil in njihov vpliv na varno odvijanje železniškega prometa;
 - vsebine in obsega pregleda vagonov;
 - nalepnic na vagonih;
 - vrst kontejnerjev in o njihovem obeleževanju;
 - pravilnosti naklada na vozilih;
 - telekomunikacijskih zvez in njihove rabe;
 - 4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot preglednik vagonov samostojno opravljal ter spozna postaje z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;
 - 5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za preglednika vagonov usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu preglednik vagonov. Preglednik vagonov sme samostojno opravljal delo na delovnem mestu preglednik vagonov, na postaji na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje, na kateri se je usposabljal.
- (7) Po opravljenem praktičnem izpitu za preglednika vagonov sme delodajalec odrediti delo na drugi postaji šele, ko je delavec opravljal delo preglednika vagonov najmanj tri mesece na postaji, kjer se je praktično usposabljal.
- (8) Preglednik vagonov sme samostojno opravljal delo na delovnem mestu preglednika vagonov na postaji na kateri se ni usposabljal, ali je od zadnjega dela na postaji preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede postaj.

18. člen

(usposabljanje za delovno mesto voznik progovnih vozil)

- (1) Pred usposabljanjem za delovno mesto voznik progovnih vozil, mora kandidati pridobiti potrdilo o opravljenem preverjanju splošnega strokovnega znanja iz 8. člena tega pravilnika ali posedovati dovoljenje za strojevodjo. Usposabljanje za delovno mesto voznika progovnih vozil zajema teoretično in praktično usposabljanje.
- (2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:
 - 1. znanje o določbah signalnega pravilnika;
 - 2. znanje o določbah prometnega pravilnika, in sicer:
 - natančno poznavanje poglavja splošne določbe;
 - poglavja progovne in postajne naprave, poglavja označevanje prog, tirov, kretnic signalov in drugih naprav;

- poglavja ravnanja z vagoni, poglavja dela pri premiku;
 - splošno poznavanje določb o izrednih prevozi in izrednih pošiljkah ter poglavja označevanje vlakov;
 - določbe o voznem redu, določbe za uveljavitev voznega reda, določbe o navodilu o progi, določbe o voznem redu posameznega vlaka, določbe o spremembah operativnega voznega reda;
 - poglavja spremne listine vlakov;
 - poglavja število in razpored delavcev pri vlakih ter vožnja oseb s tovornimi vlaki, poglavja hitrost vlakov, poglavja promet vlakov, poglavja vodenje prometa vlakov v času motenj naprav APB ali MO, poglavja opravljanje dela na progi, kjer prekine delo prometnik, odjavnik ali progovni čuvaj;
 - določbe o počasnih voznjah;
 - določitev rednih uvoznih tirov;
 - določbe o vozni poti vlaka;
 - ravnanje z uvoznimi signali ob spremembi uvoznega tira ali uvozu vlaka na zaseden ali slepi tir;
 - izjemna ustavitev vlaka;
 - neuporabnost ali neveljavnost glavnih signalov;
 - obveščanje strojevodje;
 - dovoljenje za vožnjo;
 - izjemen prevoz vlaka;
 - zavarovanje prometa na nivojskem prehodu in ravnanje ob okvarah;
 - poglavja delo osebja pri vlaku, poglavja izrednosti med vožnjo, poglavja vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi in postajah;
 - poglavja posebne določbe o elektrificiranih progah, poglavja posebne vrste prometa, poglavja vožnja motornih vozil za poseben namen;
 - poglavja organizacija prometa v posebnih razmerah;
 - poznavanje obrazcev dovoljenje za premik, poročilo o izrednostih, beležnica brzojavk in fonogramov, nalog za vožnjo vlaka in splošni nalog;
 - 3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;
 - 4. natančna strokovna znanja v zvezi z zaviranjem, kjer je udeleženo motorno progovno vozilo.
- (3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.
- (4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme voznik progovnih vozil pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:
1. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za strojevodjo (potrdilo ni potrebno, če je voznik progovnih vozil lastnik dovoljenja) in
 2. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju.
- (5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:
1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
 2. usposabljanje iz požarne varnosti;
 3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - tipov, vrst in značilnosti železniških vozil s pogoji obratovanja;
 - zakonitosti dinamike vleke;
 - vsebine in obsega pregleda vozil;
 - označevanja vozil;
 - pravilnosti naklada na vozilih;
 - osnovnih elementih signalnovernostnih naprav;
 - kretniških postavljalnih naprav, kretniških ključavnic, raztirniov in mehaničnih signalov;
 - telekomunikacijskih naprav;
 4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot voznik progovnih vozil samostojno opravljal ter spozna postaje ali proge, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;
 5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za voznika progovnih vozil usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu voznik progovnih vozil. Voznik progovnih vozil sme samostojno voziti vlečno vozilo, na katerem je opravil praktični izpit, po progah ali delih prog, na katerih se je usposabljal, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje proge ali dela proge, na kateri se je usposabljal in ima dovoljenje.
- (7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za voznika progovnih vozil, mu delodajalec izda spričevalo. Delodajalec sme odrediti vozniku progovnih vozil usposabljanje na drugem motornem progovnem vozilu za posebne namene drugega sistema vleke ali progah, na katerih se ni usposabljal šele, ko je delavec opravljal delo voznika progovnih vozil najmanj tri mesece na motornem progovnem vozilu za posebne namene istega sistema vleke, na katerih se je praktično usposabljal, in na progah, katerih poznavanje je podpisal.
- (8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja voznik progovnih vozil samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:
1. pri prehodu z enega tipa vlečnega vozila na drugi tip vlečnega vozila ali če je od zadnje vožnje na enem tipu vozila preteklo več kot tri leta se voznik progovnih vozil:
 - teoretično usposobi o posebnostih vlečnega vozila z vsemi napravami in opremo, ki je vgrajena na vozilo;
 - pri delu pod nadzorom spozna in uporablja naprave in opremo vgrajeno v vozilo ter posebnosti vlečnega vozila;
 - se seznani s postopki za izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu glede na posebnosti vlečnega vozila;
 - opravi praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec;
 2. pred pričetkom upravljanja motornih progovnih vozil za posebne namene za vožnjo vlakov, kadar so k motornim progovnim vozilom za posebne namene pripeta tirna vozila:
 - teoretično usposobi o posebnostih vlečnega vozila pri vleki vlakov;
 - pri delu pod nadzorom spozna in uporablja naprave in opremo vgrajeno v vozilo pri vožnji vlaka na progi ali delu proge za katero se usposablja;

– se seznani s postopki za izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu glede na posebnosti proge ali dela proge;

– opravi praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(9) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora opravljati voznik progovnih vozil:

1. pri prehodu na progo ali del proge, za katero še nima spričevala;

2. če je od zadnje vožnje po progi ali delu proge preteklo več kot eno leto.

(10) Pred samostojnim opravljanjem dela mora voznik progovnih vozil s podpisom potrditi poznavanje razmer in postopkov na progi ali delu proge.

(11) Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vlečnih vozil, vožnje motornega progovnega vozila za posebne namene s pripetimi tirnimi vozili, prog ali delov prog.

19. člen

(usposabljanje za delovno mesto kretnik)

(1) Usposabljanje za delovno mesto kretnik obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

– osnovne pojme o signalizaciji;

– osnovne pojme o glavnih signalih in predsignalih;

– osnovne pojme o signalnih znakih signalov za zavarovanje tirnih poti;

– natančno poznavanje določb signalov na kretnicah in raztirnkih;

– natančno poznavanje določb signalov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;

– natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi«, »Nevarnost, zavri« in »Vlak se je ustavil, ločnica prosta«;

– natančno poznavanje določb o signalnih znakih premikalnega osebja;

– natančno poznavanje določb o zaustavnem in preklicnem signalu;

– natančno poznavanje določb o označitvi neveljavnih signalov;

– natančno poznavanje določb o signalnih oznakah »ločnica«, »meja odseka«, »meja gibanja oseb na peronu« in »sega v normalni svetli profil«;

– natančno poznavanje določb o območnem premikalnem signalu;

2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:

– osnovne pojme o prometnih predpisih;

– natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;

– natančno poznavanje vsebine postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo kretnika;

– natančno poznavanje določb o postajnih napravah, s katerimi ravna kretnik, tirov na postaji, kretnicah, njihovih legah, zavarovanju in prezezu kretnice;

– splošno poznavanje določb o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;

– natančno poznavanje določb, zajetih v poglavju o delu pri premiku;

– splošno o označevanju vlakov;

– določbe o izpisku iz voznih redov za postajno osebje;

– določbe o obveščanju osebja na postaji o vlakovnem prometu;

– določbe o sporočilu o odhodu in predvidenem odhodu vlaka;

– poglavje sprejemanje vlakov na postajo;

– določbe o križanju vlakov;

– zavarovanje prometa na nivojskem prehodu;

– določbe o ravnanjih, kadar so naprave za zavarovanje prometa na nivojskem prehodu pokvarjene;

– poglavje vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi in na postajah;

– splošno poznavanje določb o elektrificiranih progah;

– določbe o vožnji vlakov do določenega mesta na odprti progi;

– splošne določbe o vožnji motornih progovnih vozil za posebne namene;

– določbe o vožnji progovnega vozila;

– določbe o uteku vozil;

– določbe o beležnici fonogramov za kretnike;

3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;

2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za kretnika.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;

2. usposabljanje iz požarne varnosti;

3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj:

– poznavanje postajnega poslovnega reda in tehnološkega procesa dela;

– poznavanje signalnovarnostnih in telekomunikacijskih naprav;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot kretnik samostojno opravljal ter spozna postajo, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za kretnika usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu kretnik. Kretnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu kretnika, na postaji na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje in naprav, na katerih se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za kretnika, mu delodajalec izda spričevalo. Delodajalec sme določiti kretniku delo na drugi, bolj zahtevni postaji šele, ko je delavec opravljal delo kretnika najmanj tri mesece na postaji, kjer se je praktično usposabljal. Delo na enako ali manj zahtevni postaji sme delodajalec določiti, ko je delavec opravljal delo kretnika najmanj dva meseca na postaji, kjer je opravljal prvi praktični izpit.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja kretnik samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

1. za delo na drugi vrsti signalnovarnostne naprave;
2. pri prehodu s postaje dvotirne proge, na postajo enotirne proge;
3. pri prehodu s postaje, ki ni na elektrificirani progi, na postajo, ki je na elektrificirani progi, če še ni opravil praktičnega izpita na postaji, ki je na elektrificirani progi.

(9) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v predhodnem odstavku vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti signalnovarnostne naprave in postaje;
2. delo pod nadzorom, kjer spozna posebnosti postaje in signalnovarnostne naprave in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede na posebnosti, ki izhajajo iz ocene tveganja;
3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora kretnik opravljati:

1. za delo na drugi postaji, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;
2. če je od samostojnega dela na postaji preteklo več kot eno leto.

(11) Kretnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu kretnik na postaji, na kateri se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na postaji preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede postaj in signalnovarnostnih naprav.

20. člen

(usposabljanje za delovno mesto odjavnik)

(1) Usposabljanje za delovno mesto odjavnik obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o signalizaciji;
- natančno poznavanje signalnih znakov »Stoj«, »Prosto«, »Pričakuj Prosto« in »Pričakuj Stoj«;
- osnovne pojme o glavnih signalih in predsignalih;
- osnovne pojme o signalnih znakih signalov za zavarovanje tirnih poti;
- osnovne pojme o signalnih znakih na kretnicah in raztirniki;
- natančno poznavanje določb signalov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;
- natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Nevarnost, zavri«;
- natančno poznavanje določb o signalnih znakih premikalnega osebja;
- natančno poznavanje določb o zaustavnem signalu;
- natančno poznavanje določb o označitvi neveljavnih signalov;
- natančno poznavanje določb o signalnih oznakah »ločnica«, »meja odseka«, »meja gibanja oseb na peronu« in »sega v normalni svetli profil«;

– poznavanje signalnega znaka »Stoj, za vozila z dvignjenim odjemnikom toka« in »Električna napetost vključena«;

2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o prometnih predpisih;
- natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;
- natančno poznavanje vsebine postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo odjavnika;
- natančno poznavanje določb o signalnovarnostnih napravah, s katerimi ravna odjavnik, kretnicah, njihovih legah, zavarovanju in prerezu kretnice;
- poznavanje določb o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
- splošno poznavanje določb, zajetih v poglavju o delu pri premiku;
- splošno o označevanju vlakov;
- določbe o izpisku iz voznih redov za progovno osebje;
- določbe o obveščanju progovnega osebja o vlakovnem prometu;
- določbe o sporočilu o odhodu in predvidenem odhodu vlaka;
- določbe o dovoljenju in odjavi;
- natančno poznavanje določb za ravnanje s prostornimi signali odjavnice in delo odjavnika, določb o neuporabnosti ali neveljavnosti glavnih signalov in določb o ravnanju pri neuporabnih signalih;
- določbe poglavja opravljanje dela na progi, kjer prekine delo prometnik, odjavnik ali progovni čuvaj;
- zavarovanje prometa na nivojskem prehodu;
- določbe o ravnanjih, kadar so naprave za zavarovanje prometa na nivojskem prehodu pokvarjene;
- poglavje vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi;
- splošno poznavanje določb o elektrificiranih progah;
- določbe o vožnji vlakov do določenega mesta na odprti progi;
- splošne določbe o vožnji motornih progovnih vozil za posebne namene;
- določbe o uteku vozil in pretrganju vlaka;
- določbe o vožnji progovnega vozila;
- določbe o evidenci uporabe tipk na signalnovarnostni napravi, beležnici brzojavk in fonogramov;
- določbe o beležnici fonogramov;

3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

- (4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:
1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
 2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za odjavnika.
- (5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:
1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
 2. usposabljanje iz požarne varnosti;
 3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj:
 - poznavanje postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo odjavnika;
 - poznavanje signalnovarnostnih in telekomunikacijskih naprav;
 - poznavanje osnovnih značilnosti železniških vozil;
 4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot odjavnik samostojno opravljal ter spozna odjavnico, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;
 5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za odjavnika usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu odjavnik. Odjavnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu odjavnik, na odjavnici na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje odjavnice in naprav, na katerih se je usposabljal.
- (7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu za odjavnika, mu delodajalec izda spričevalo. Delodajalec sme določiti odjavniku delo na drugi odjavnici, ko je delavec opravljal delo odjavnika najmanj dva mesece na odjavnici, kjer se je praktično usposabljal.
- (8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja odjavnik samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:
1. za delo na drugi vrsti signalnovarnostne naprave;
 2. pri prehodu z odjavnice, ki ni na elektrificirani progi, na odjavnico, ki je na elektrificirani progi, če še ni opravil praktičnega izpita na odjavnici, ki je na elektrificirani progi.
- (9) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v prejšnjem odstavku vsebuje:
1. teoretično spoznavanje posebnosti na odjavnici, s katerimi odjavnik ni bil seznanjen;
 2. delo pod nadzorom, kjer spozna posebnosti odjavnice in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede na posebnosti, ki izhajajo iz ocene tveganja;
 3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora odjavnik opravljati:
1. za delo na drugi odjavnici, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;
 2. če je od samostojnega dela na odjavnici preteklo več kot eno leto.
- (11) Odjavnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu odjavnik na odjavnici, na kateri se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na odjavnici preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede odjavnice in signalnovarnostnih naprav.

21. člen

(usposabljanje za delovno mesto prometnik)

- (1) Usposabljanje za delovno mesto prometnik obsega teoretično in praktično usposabljanje.
- (2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:
1. znanje iz določb signalnega pravilnika;
 2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:
 - natančno poznavanje poglavja splošne določbe;
 - natančno poznavanje poglavja postajni poslovni red, tehnološki proces dela in poslovni red na industrijskem tiru;
 - natančno poznavanje poglavja progovne in postajne naprave, poglavja označevanje prog, tirov, kretnic signalov in drugih naprav;
 - splošno o poglavju ravnanje z vagoni;
 - osnovne pojme o premiku, določbe o premikalni vozni poti, določbe o prestavljanju kretnic pri premiku, določbe o postavljanju premikalnih voznih poti in dajanju soglasja za premik, premik preko več premikalnih območij, določbe o premiku na glavnih tirih in odprti progi, določbe o previdnostnih ukrepih, kadar se pričakuje vlak, določbe o previdnostnih ukrepih po končanem premiku;
 - natančno poznavanje poglavja izredni prevozi in izredne pošiljke, kodifikacija prog za kombiniran transport;
 - natančno poznavanje poglavja označevanje vlakov;
 - natančno poznavanje določb o voznem redu, določb o grafikonu prometa vlakov, določb za uveljavitev voznega reda, določb o izpisku iz voznih redov za postajno osebje, določb o spremembah operativnega voznega reda;
 - poglavje prometna operativa;
 - natančno poznavanje poglavja obveščanje o vlakovnem prometu;
 - natančno poznavanje določb o spremnih listinah vlakov, določb o nalogu za vožnjo vlaka, določb o splošnem nalogu;
 - natančno poznavanje poglavja hitrosti vlakov, poglavja promet vlakov, poglavja vodenje prometa vlakov v času motenj naprav APB ali MO, poglavja opravljanje dela na progi, kjer prekine delo prometnik, odjavnik ali progovni čuvaj;
 - natančno poznavanje poglavja sprejemanje vlakov na postajo, dajanje dovoljenj za vožnjo, poglavja križanje vlakov, poglavja zavarovanje prometa s progovnimi čuvaji, poglavja delo osebja pri vlaku, poglavja izrednosti med vožnjo, vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi in postajah;
 - natančno poznavanje poglavja posebne določbe o elektrificiranih progah, poglavja posebne vrste prometa, poglavja vožnja motornih vozil za posebne namene, poglavja organizacija prometa v zimskem obdobju, poglavja organizacija prometa v posebnih razmerah;
 - natančno poznavanje poglavja obrazci prometne službe;
 3. natančno poznavanje ravnanja ob resni nesreči, nesreči ali incidentu;
 4. osnovno poznavanje določil o opravljanju zavornih preskusov, zavarovanju vozil zoper samopremaknitev.
- (3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za prometnika.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. usposabljanje iz požarne varnosti;
3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - postajnega poslovnega reda;
 - glavnih elementov signalnovarnostnih naprav;
 - telekomunikacijskih naprav in zvez;
 - poznavanje osnovnih značilnosti železniških vozil;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot prometnik samostojno opravljal ter spozna postajo, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za prometnika usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu prometnik. Prometnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu prometnik, na postaji na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje in naprav, na katerih se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu sme delodajalec odrediti prometniku delo na drugi bolj zahtevni postaji šele, ko je delavec opravljal delo prometnika najmanj šest mesecev na postaji, kjer je opravljal prvi praktični izpit. Delo na enako ali manj zahtevni postaji sme delodajalec odrediti, ko je delavec opravljal delo prometnika najmanj tri mesece na postaji, kjer je opravljal prvi praktični izpit.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja prometnik samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

1. za delo na drugi vrsti signalnovarnostne naprave;
2. pri prehodu s postaje na dvotirni progi na postajo na enotirni progi, če na postaji enotirne proge še ni opravil praktičnega izpita;

3. pri prehodu s postaje, ki ni na elektrificirani progi, na postajo, ki je na elektrificirani progi, če še ni opravil praktičnega izpita na postaji na elektrificirani progi;

4. pri prehodu na cepno ali ranžirno postajo na glavni progi, če na tej postaji še ni opravil praktičnega izpita;

5. pri prehodu iz postaje s krajevnega vodenja na postajo s krajevnim in daljinskim vodenjem prometa na sosednjih postajah.

(9) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v predhodnem odstavku vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti postaje in signalnovarnostne naprave, s katerimi prometnik ni bil seznanjen;
2. delo pod nadzorom, kjer prometnik spozna posebnosti postaje in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede na posebnosti, ki izhajajo iz ocene tveganja;
3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora prometnik opravljati:

1. za delo na drugi postaji, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;
2. če je od samostojnega dela na postaji preteklo več kot eno leto.

(11) Prometnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu prometnik na postaji, na kateri se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na postaji preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede postaj in signalnovarnostnih naprav.

(12) Prometnik je strokovno usposobljen za krajevno vodenje prometa na sosednjih postajah, na katerih promet vodi daljinsko.

22. člen

(usposabljanje za delovno mesto progovni prometnik)

(1) Delavec je usposobljen za opravljanje del na delovnem mestu progovni prometnik, ko opravi praktični izpit za progovnega prometnika. Za opravljanje praktičnega izpita mora prometnik opraviti praktično usposabljanje.

(2) Za zasedbo delovnega mesta izvršilnega železniškega delavca progovni prometnik mora biti kandidat usposobljen za delo na delovnem mestu prometnik in dodatno uspešno opraviti praktični izpit za progovnega prometnika, ki se izvaja po opravljenem praktičnem usposabljanju.

(3) Na praktično usposabljanje se lahko odredi prometnika, ki je:

1. najmanj pet let opravljal delo prometnika na tehnično in tehnološko bolj zahtevnih postajah. Tehnično in tehnološko bolj zahtevne postaje upravljaavec določi v sistemu varnega upravljanja;

2. predložil potrdilo o izpolnjevanju zdravstvenih pogojev za progovnega prometnika.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - poslovnika prometne operative;
 - odseka vodenja prometa;
 - glavnih elementov naprav za vodenje prometa;
 - telekomunikacijskih naprav in zvez;

3. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot progovni prometnik samostojno opravljal ter spozna odsek vodenja prometa, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

4. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(5) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za progovnega prometnika usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu progovni prometnik. Progovni prometnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu

progovni prometnik, na odseku na katerem se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje odseka in naprav, na katerih se je usposabljal.

(6) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu sme delodajalec odrediti progovnemu prometniku delo na drugem odseku vodenja in/ali drugi napravi šele, ko je delavec opravljal delo progovnega prometnika najmanj šest mesecev na odseku ali napravi, kjer je opravljal prvi praktični izpit.

(7) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja progovni prometnik samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

1. za delo na drugi vrsti naprav za vodenje prometa;
2. pri prehodu z odseka vodenja dvotirne proge na odsek vodenja enotirne proge, če na odseku vodenja enotirne proge, še ni opravil praktičnega izpita;
3. pri prehodu z odseka vodenja, ki ni na elektrificirani progi, na odsek vodenja, ki je na elektrificirani progi, če na odseku vodenja elektrificirane proge, še ni opravil praktičnega izpita;
4. ob uvedbi daljinskega vodenja prometa na progi.

(8) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v prejšnjem odstavku vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti naprav za vodenje prometa in odseka vodenja, s katerimi progovni prometnik ni bil seznanjen;
2. delo pod nadzorom, kjer progovni prometnik spozna posebnosti odseka vodenja in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede na posebnosti, ki izhajajo iz ocene tveganja;
3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(9) Ob uvedbi daljinskega vodenja prometa, kjer dela pod nadzorom na tem odseku vodenja prometa ni možno zagotoviti, se delo pod nadzorom lahko opravi na tehnično-tehnološko primerljivi progi, ali na simulatorjih.

(10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora progovni prometnik opravljati:

1. za delo na drugem odseku vodenja prometa, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v sedmem odstavku tega člena;
2. če je od samostojnega dela na odseku vodenja prometa preteklo več kot eno leto.

(11) Progovni prometnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu progovni prometnik na odseku vodenja prometa, na katerem se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na odseku vodenja prometa preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede odseka vodenja prometa in naprav vodenja prometa.

(12) Progovni prometnik je strokovno usposobljen za krajevno vodenje prometa vseh postaj, na katerih promet vodi daljinsko.

23. člen

(usposabljanje za delovno mesto vlakovni dispečer)

(1) Za zasedbo delovnega mesta izvršilnega železniškega delavca vlakovni dispečer mora biti kandidat usposobljen za delo na delovnem mestu prometnik in dodatno potrditi poznavanje razmer in postopkov.

(2) Za dela vlakovnega dispečerja lahko delodajalec na praktično usposabljanje odredi prometnika, ki je najmanj pet let opravljal delo prometnika na tehnično in tehnološko bolj zahtevnih postajah. Tehnično in tehnološko bolj zahtevne postaje upravljaavec določi v sistemu varnega upravljanja.

(3) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja ter ogled proge ali dela proge in postaj na odseku ali delu odseka, na katerem bo opravljal delo;
2. delo pod nadzorom;
3. potrditev poznavanja razmer in postopkov.

(4) Za pridobitev naslednjega spričevala mora vlakovni dispečer pred pričetkom samostojnega dela na drugi progi ali delu proge, opraviti delo pod nadzorom ter s podpisom potrditi poznavanje razmer in postopkov.

(5) Delo pod nadzorom in potrditev poznavanja razmer in postopkov s podpisom je treba opraviti, če je od samostojnega dela na progovnem odseku ali delu progovnega odseka preteklo več kot eno leto.

(6) Ob uvedbi vodenja prometa po vlakovnem dispečerju na progi, kjer ni mogoče opraviti dela pod nadzorom na tej progi, se delo pod nadzorom lahko opravi na tehnično-tehnološko primerljivi progi. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede prog ali dela proge.

24. člen

(usposabljanje za delovno mesto progovni čuvaj)

(1) Usposabljanje za delovno mesto progovni čuvaj obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o signalizaciji;
- osnovne pojme o glavnih signalih in predsignalih;
- osnovno poznavanje določb signalov na kretnicah in raztirnikih;
- poznavanje signalnih znakov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;
- natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi«, »Nevarnost, zavri« in »Stoj«;
- natančno poznavanje določb o signalih progovnega osebja;
- natančno poznavanje določb o signalnih oznakah »ločnica«, »meja gibanja oseb na peronu«, »sega v normalni svetli profil« in »mesto dela na progi«;
- natančno poznavanje določb o signalih javljalnika plazov;

2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o prometnih predpisih;
- natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;

- natančno poznavanje vsebine postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo progovnega čuvaja;
 - natančno poznavanje določb o varnostnih napravah, s katerimi ravna progovni čuvaj;
 - splošno poznavanje določb o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
 - splošno o označevanju vlakov;
 - določbe o izpisku iz voznih redov za progovno osebje;
 - določbe o obveščanju progovnega osebja o vlakovnem prometu;
 - določbe o sporočilu o odhodu in predvidenem odhodu vlaka;
 - osnove o vodenju prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi;
 - splošno poznavanje določb o elektrificiranih progah;
 - določbe o vožnji vlakov do določenega mesta na odprti progi;
 - splošne določbe o vožnji motornih progovnih vozil za posebne namene;
 - določbe o vožnji progovnega vozila;
 - določbe o uteku vozil;
 - določbe o beležnici brzojavk in fonogramov;
 - poglavje zavarovanje prometa s progovnimi čuvaji;
3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za progovnega čuvaja.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. usposabljanje iz požarne varnosti;
3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - osnovnih značilnosti in obratovanja železniških vozil;
 - osnovnih elementov spodnjega in zgornjega ustroja železniške proge;
 - progovnega, požarnega in varovalnega pasu;
 - signalnovarnostnih in telekomunikacijskih naprav;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot progovni čuvaj samostojno opravljal ter spozna postaje, progo ali dele prog, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za progovnega čuvaja usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu progovni čuvaj. Progovni čuvaj sme samostojno opravljal delo, na postaji ali na progi na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje ali proge, na kateri se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu sme delodajalec odrediti progovnega čuvaja na delo na drugo bolj zahtevno postajo ali drugi odsek proge šele, ko je delavec opravljal delo progovnega čuvaja najmanj tri mesece na delovnem mestu, na katerem je opravljal prvi praktični izpit. Delo na enako ali manj zahtevni postaji ali odseku proge sme delodajalec odrediti, ko je delavec opravljal delo progovnega čuvaja najmanj dva meseca na postaji ali odseku proge, kjer je opravljal prvi praktični izpit.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja progovni čuvaj samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

1. za delo na drugi vrsti signalnovarnostne naprave;
2. za delo na postaji ali progi, kjer opravlja dela, povezana z zavarovanjem prometa na nivojskih prehodih, če še ni opravil praktičnega izpita na takšni postaji ali progi;
3. pri prehodu z enotirne proge na dvotirno progo, če na dvotirni progi še ni opravil praktičnega izpita;
4. pri prehodu z neelektrificirane proge na elektrificirano progo, če še ni opravil praktičnega izpita na elektrificirani progi.

(9) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v predhodnem odstavku vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti na progi, nivojskem prehodu ali signalnovarnostni napravi, s katerimi progovni čuvaj ni bil seznanjen;
2. delo pod nadzorom, kjer spozna vse posebnosti in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede na posebnosti postaj in proge, ki izhajajo iz ocene tveganja;
3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora progovni čuvaj opravljal:

1. za delo na drugi postaji ali drugem delu proge, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;

2. če je od samostojnega dela na postaji ali delu proge preteklo več kot eno leto.

(11) Progovni čuvaj sme samostojno opravljal delo na delovnem mestu progovni čuvaj na postajah, progi, nivojskih prehodih, na kateri se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na njih preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede nivojskih prehodov, postaj, prog ali delov prog in signalnovarnostnih naprav.

(12) Pogoje za zasedbo delovnega mesta progovni čuvaj, ki jih določa ta pravilnik, morajo izpolnjevati tudi delavci, ki so zaposleni pri pravnih ali fizičnih osebah, ki niso delodajalci po tem pravilniku, v kolikor opravljajo dela in naloge izvršilnega železniškega delavca. Praktično usposabljanje teh delavcev izvaja le delodajalec po tem pravilniku.

(13) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena delavcu izda spričevalo le delodajalec po tem pravilniku in zanj vodi register spričeval. Iz spričevala mora izhajati vrsta del in čas v katerem lahko takšen delavec opravlja dela in naloge izvršilnega železniškega delavca. Pogoje za ohranjanje spričevala mora zagotoviti pravna ali fizična oseba, pri kateri je delavec zaposlen. Delodajalca, ki je izdal spričevalo in vodi register spričeval mora pravna ali fizična oseba, pri kateri je delavec zaposlen, sprotno pisno obveščati o vseh dejstvih, pomembnih za ohranitev veljavnosti spričevala.

25. člen

(usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec prog, objektov in opreme proge)

(1) Usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec prog, objektov in opreme proge, obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o signalizaciji;
- osnovne pojme o glavnih signalih in predsignalih;
- poznavanje določb signala premikalni mejnik;
- natančno poznavanje določb poglavja signalov za označitev največje dovoljene progovne hitrosti;
- natančno poznavanje določb o signalnih znakih na kretnicah in raztirnikih;
- poznavanje določb o signalu, ki kaže signalni znak začetek zavorne razdalje pred nivojskim prehodom;
- poznavanje signalnih znakov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;
- natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Stoj«;
- natančno poznavanje določb poglavja signali progovnega osebja;
- osnovne pojme o signalnih oznakah;
- natančno poznavanje določb o prenosnem progovnem opozorilniku;
- natančno poznavanje določb o oznakah za delo snežnega odmetalnika;
- poznavanje določb signalov starega tipa za največjo dovoljeno progovno hitrost;

2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o prometnih predpisih;
- natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa, ki se nanašajo na delo pri vzdrževanju;
- natančno poznavanje vsebine postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo vzdrževalca prog, objektov in opreme proge;

- natančno poznavanje določb o napravah, ki jih vzdržuje;
- splošno poznavanje določb o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
- splošno o označevanju vlakov;
- določbe o izpisku iz vozniških redov za progovno osebje;
- določbe o obveščanju progovnega osebja o vlakovnem prometu;
- osnove o vođenju prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi;
- splošno poznavanje določb o elektrificiranih progah;
- osnove o vožnji vlakov do določenega mesta na odprti progi;
- splošne določbe o vožnji motornih progovnih vozil za posebne namene;
- splošno o vožnji progovnega vozila;
- določbe o uteku vozil;
- določbe o beležnici brzojavk in fonogramov;
- poglavje zavarovanje prometa s progovnimi čuvaji;
- ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za vzdrževalca prog, objektov in opreme proge.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. usposabljanje iz požarne varnosti;
3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - osnovnih značilnosti in obratovanja železniških vozil;
 - osnovnih elementov spodnjega in zgornjega ustroja železniške proge;
 - progovnega, požarnega in varovalnega pasu;
 - orodja in strojev za vzdrževanje;
 - osnovnih značilnosti opreme in stabilnih naprav električne vleke;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vzdrževalec prog, objektov in opreme proge samostojno opravljal ter spozna vzdrževalni odsek z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za vzdrževalca prog, objektov in opreme proge usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu vzdrževalca prog, objektov in opreme proge. Vzdrževalec prog, objektov in opreme proge sme samostojno opravljalati delo, na vzdrževalnem odseku na katerem se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje vzdrževalnega odseka na katerem se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu sme delodajalec odrediti vzdrževalcu prog, objektov in opreme proge delo na drugem vzdrževalnem odseku šele, ko je delavec opravljal delo vzdrževalca prog, objektov in opreme proge najmanj tri mesece na vzdrževalnem odseku, na katerem se je usposabljal.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja vzdrževalec prog, objektov in opreme proge samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

- pri prehodu z enotirne proge na dvotirno progo, če na dvotirni progi še ni opravil praktičnega izpita;
- pri prehodu z neelektrificirane proge na elektrificirano progo, če še ni opravil praktičnega izpita na elektrificirani progi.

(9) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v prejšnjem odstavku vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti na vzdrževalnem odseku, s katerimi doslej ni bil seznanjen;

2. delo pod nadzorom, kjer spozna vse posebnosti in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede vzdrževalnega odseka, ki izhajajo iz ocene tveganja;

3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora vzdrževalec prog, objektov in opreme proge opravljati:

1. za delo na drugem vzdrževalnem odseku, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;

2. če je od samostojnega dela na vzdrževalnem odseku preteklo več kot eno leto.

(11) Vzdrževalec prog, objektov in opreme proge sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vzdrževalec prog, objektov in opreme proge na vzdrževalnem odseku, na katerem se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na njem preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vzdrževalnih odsekov.

26. člen

(usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec signalnovarnostnih naprav)

(1) Usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec signalnovarnostnih naprav obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanja iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

– natančno poznavanje določb poglavja splošne določbe, poglavja glavni signali, predsignali, ponavljalniki predsignaliziranja in mejni tirni signali, poglavja dopolnilni signali, poglavja signali za zavarovanje tirnih poti, poglavja signali na kretnicah, poglavja signali za nivojske prehode, poglavja signali progovnega osebja, poglavja signali starega tipa, ki se ne smejo več vgrajevati;

– poznavanje signalnih znakov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;

– natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Stoj«;

– osnovne pojme o signalnih oznakah;

– natančno poznavanje določb o prenosnem progovnem opozorilniku;

2. znanja iz določb prometnega pravilnika, in sicer:

– osnovne pojme o prometnih predpisih;

– natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa, ki se nanašajo na delo pri vzdrževanju;

– natančno poznavanje vsebine postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo vzdrževalca signalnovarnostnih naprav;

– natančno poznavanje določb o napravah, ki jih vzdržuje;

– natančno poznavanje določb o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;

– splošno o označevanju vlakov;

– določbe o izpisku iz vozniških redov za progovno osebje;

– določbe o obveščanju osebja o vlakovnem prometu;

– osnove o vodenju prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi;

– splošno poznavanje določb o elektrificiranih progah;

– osnove o vožnji vlakov do določenega mesta na odprti progi;

– splošne določbe o vožnji motornih progovnih vozil za posebne namene;

– splošno o vožnji progovnega vozila;

– določbe o uteku vozil;

– določbe o beležnici brzojavk in fonogramov;

3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;

2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za vzdrževalca signalnovarnostnih naprav.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;

2. usposabljanje iz požarne varnosti;

3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje;

– osnovnih značilnosti in obratovanja železniških vozil;

– signalnovarnostnih naprav, za katere se usposablja;

– orodij in strojev za vzdrževanje;

– osnovnih značilnosti opreme in stabilnih naprav električne vleke.

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vzdrževalec signalnovarnostnih naprav samostojno opravljal ter spozna vzdrževalni odsek z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za vzdrževalca signalnovarnostnih naprav usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu vzdrževalec signalnovarnostnih naprav. Vzdrževalec signalnovarnostnih naprav sme samostojno opravljati delo, na vzdrževalnem odseku na katerem se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje naprav na vzdrževalnem odseku na katerem se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu sme delodajalec odrediti vzdrževalcu signalnovarnostnih naprav delo na drugem vzdrževalnem odseku šele, ko je delavec opravljal delo vzdrževalca signalnovarnostnih naprav najmanj tri mesece na vzdrževalnem odseku, na katerem se je usposabljal.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja vzdrževalec signalnovarnostnih naprav samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

1. za delo na vzdrževalnem odseku, ki je opremljen z drugimi signalnovarnostnimi napravami;

2. pri prehodu z neelektrificirane proge na elektrificirano progo, če še ni opravil praktičnega izpita na elektrificirani progi.

(9) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v prejšnjem odstavku vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti s signalnovarnostnimi napravami na vzdrževalnem odseku, s katerimi doslej ni bil seznanjen;

2. delo pod nadzorom, kjer spozna vse posebnosti in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede vzdrževalnega odseka, ki izhajajo iz ocene tveganja;

3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora vzdrževalec signalnovarnostnih naprav opravljati:

1. za delo na drugem vzdrževalnem odseku, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;

2. če je od samostojnega dela na vzdrževalnem odseku preteklo več kot eno leto.

(11) Vzdrževalec signalnovarnostnih naprav sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vzdrževalca signalnovarnostnih naprav na vzdrževalnem odseku, na katerem se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na njem preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vzdrževalnih odsekov in signalnovarnostnih naprav.

27. člen

(usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec telekomunikacijskih omrežij in opreme)

(1) Usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec telekomunikacijskih omrežij in opreme obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

– osnovne pojme o signalizaciji;

– osnovne pojme o glavnih signalih in predsignalih;

– poznavanje signalnih znakov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;

– natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Stoj«;

– natančno poznavanje določb poglavja signali progovnega osebja;

– osnovne pojme o signalni oznaki meja odseka, prenosnem progovnem opozorilniku, oznaki za mejo gibanja oseb na peronu in signalni oznaki za predmete, ki segajo v normalni svetli profil;

2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:

– osnovne pojme o prometnih predpisih;

– natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa, ki se nanašajo na delo pri vzdrževanju;

– natančno poznavanje vsebine postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo vzdrževalca telekomunikacijskih omrežij in opreme;

– natančno poznavanje določb o napravah, ki jih vzdržuje;

– osnove o vodenju prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi;

– splošno poznavanje določb o elektrificiranih progah;

– splošne določbe o vožnji motornih progovnih vozil za posebne namene;

– splošno o vožnji progovnega vozila;

– določbe o uteku vozil;

– določbe o beležnici brzojavk in fonogramov;

3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti, subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;

2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za vzdrževalca telekomunikacijskih omrežij in opreme.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;

2. usposabljanje iz požarne varnosti;

3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:

– visokofrekvenčnih in radijskih naprav, telefonskih central, naprav in aparatov, elektronskih naprav in opreme, naprav za registriranje posredovanih ustnih in pisnih sporočil;

– naprave za prenos podatkov in računalniška omrežja, naprave za obveščanje potnikov, naprave za centralni nadzor in

upravljanje telekomunikacijskega sistema, opreme in naprav za medsebojno povezovanje;

– videonadzornih sistemov ter naprave za zaščito telekomunikacijskih sistemov;

– orodij in strojev za vzdrževanje;

– osnovnih značilnosti opreme in stabilnih naprav električne vleke;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vzdrževalec telekomunikacijskih omrežij in opreme samostojno opravljal ter spozna vzdrževalni odsek z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za vzdrževalca telekomunikacijskih omrežij in opreme usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu vzdrževalca telekomunikacijskih omrežij in opreme. Vzdrževalec telekomunikacijskih omrežij in opreme sme samostojno opravljati delo, na vzdrževalnem odseku na katerem se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje naprav na vzdrževalnem odseku na katerem se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu sme delodajalec odrediti vzdrževalcu telekomunikacijskih omrežij in opreme delo na drugem vzdrževalnem odseku šele, ko je delavec opravljal delo vzdrževalca telekomunikacijskih omrežij in opreme najmanj tri mesece na vzdrževalnem odseku, na katerem se je usposabljal.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja vzdrževalec signalnovarnostnih naprav samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita:

1. za delo na vzdrževalnem odseku, ki je opremljen z drugimi telekomunikacijskimi omrežji in opremo;
2. pri prehodu z neelektrificirane proge na elektrificirano proggo, če še ni opravil praktičnega izpita na elektrificirani progi.

(9) Praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita predpisanega v predhodnem odstavku vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti telekomunikacijskih omrežij in opreme na vzdrževalnem odseku, s katerimi doslej ni bil seznanjen;
2. delo pod nadzorom, kjer spozna vse posebnosti in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede vzdrževalnega odseka, ki izhajajo iz ocene tveganja;
3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(10) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora vzdrževalec telekomunikacijskih omrežij in opreme opravljati:

1. za delo na drugem vzdrževalnem odseku, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;
2. če je od samostojnega dela na vzdrževalnem odseku preteklo več kot eno leto.

(11) Vzdrževalec telekomunikacijskih omrežij in opreme sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vzdrževalec telekomunikacijskih omrežij in opreme na vzdrževalnem odseku, na katerem se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na njem preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vzdrževalnih odsekov in telekomunikacijskih omrežij in opreme.

28. člen

(usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke)

(1) Usposabljanje za delovno mesto vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o signalizaciji;
- osnovne pojme o glavnih signalih in predsignalih;
- poznavanje določb signala premikalni mejnik;
- natančno poznavanje signalov za električno vleko;
- poznavanje signalnih znakov na kretnicah in raztirnikih;
- poznavanje signalnih znakov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;
- natančno poznavanje določb o signalnem znaku »Pazi« in »Stoj«;
- natančno poznavanje določb poglavja signali progovnega osebja;
- osnovne pojme o signalnih oznakah;
- natančno poznavanje določb o prenosnem progovnem opozorilniku;

2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:

- osnovne pojme o prometnih predpisih;
- natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa, ki se nanašajo na delo pri vzdrževanju;
- natančno poznavanje vsebine postajnega poslovnega reda, ki se nanaša na delo vzdrževalca stabilnih naprav električne vleke;

- natančno poznavanje določb o napravah, ki jih vzdržuje;
- natančno poznavanje določb o označevanju prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
- splošno o označevanju vlakov;
- natančno poznavanje poglavja o vodenju prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi;
- natančno poznavanje določb o elektrificiranih progah;
- osnove o vožnji vlakov do določenega mesta na odprti progi;
- splošne določbe o vožnji motornih progovnih vozil za posebne namene;
- splošno o vožnji progovnega vozila;
- določbe o uteku vozil;
- določbe o beležnici brzojav in fonogramov;

3. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.

(3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:

1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za vzdrževalca stabilnih naprav električne vleke.

(5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
2. usposabljanje iz požarne varnosti;
3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:

- osnovnih značilnosti in obratovanja železniških vozil;
- različnih sistemov stabilnih naprav električne vleke;
- železniških napajalnih daljnovodov, elektonapajalnih postaj, voznega omrežja in naprav za daljinsko vodenje stabilnih naprav električne vleke sistema, za katerega se usposablja;
- orodij in strojev za vzdrževanje;

4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke samostojno opravljal ter spozna vzdrževalni odsek z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za vzdrževalca stabilnih naprav električne vleke usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke. Vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke sme samostojno opravljati delo, na vzdrževalnem odseku na katerem se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje naprav na vzdrževalnem odseku na katerem se je usposabljal.

(7) Po opravljenem prvem praktičnem izpitu sme delodajalec odrediti vzdrževalcu stabilnih naprav električne vleke delo na drugem vzdrževalnem odseku šele, ko je delavec opravljal delo vzdrževalca stabilnih naprav električne vleke najmanj tri mesece na vzdrževalnem odseku, na katerem se je usposabljal.

(8) Za pridobitev naslednjega spričevala opravlja vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke samo praktično usposabljanje z opravljanjem praktičnega izpita za delo na vzdrževalnem odseku, ki je opremljen z drugimi stabilnimi napravami električne vleke in vsebuje:

1. teoretično spoznavanje posebnosti napravami električne vleke na vzdrževalnem odseku, s katerimi doslej ni bil seznanjen;

2. delo pod nadzorom, kjer spozna vse posebnosti in izvajanje predpisov o osebni varnosti in zaščiti pri delu, glede vzdrževalnega odseka, ki izhajajo iz ocene tveganja;

3. praktični izpit pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(9) Praktično usposabljanje z delom pod nadzorom brez opravljanja praktičnega izpita za pridobitev naslednjega spričevala mora vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke opravljati:

1. za delo na drugem vzdrževalnem odseku, če opravljanje praktičnega izpita ni posebej predpisano v osmem odstavku tega člena;

2. če je od samostojnega dela na vzdrževalnem odseku preteklo več kot eno leto.

(10) Vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vzdrževalec stabilnih naprav električne vleke na vzdrževalnem odseku, na katerem se ni usposabljal ali je od zadnjega dela na njem preteklo več kot eno leto, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede vzdrževalnih odsekov in naprav električne vleke.

29. člen

(usposabljanje za delovno mesto dispečer stabilnih naprav električne vleke)

(1) Delavec je usposobljen za opravljanje dela na delovnem mestu dispečer stabilnih naprav električne vleke, ko opravi praktično usposabljanje in s podpisom potrdi poznavanje razmer in postopkov.

(2) Za dela dispečerja stabilnih naprav električne vleke lahko delodajalec na praktično usposabljanje odredi delavca, ki je strokovno usposobljen za vzdrževalca stabilnih naprav električne vleke.

(3) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem:

1. spričevalu za vzdrževalca stabilnih naprav električne vleke;

2. potrdilu o izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za dispečerja stabilnih naprav električne vleke.

(4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:

1. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega poznavanje železniških napajalnih daljnovodov, elektronapajalnih postaj, voznega omrežja in naprav za daljinsko vodenje stabilnih naprav električne vleke sistema, za katerega se usposablja;

2. delo pod nadzorom kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot dispečer stabilnih naprav električne vleke samostojno opravljal ter spozna območje z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;

3. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.

(5) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za dispečerja stabilnih naprav električne vleke usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu dispečer stabilnih naprav električne vleke. Dispečer stabilnih naprav električne vleke sme samostojno opravljati delo, na območju na katerem se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje naprav na območju na katerem se je usposabljal.

(6) Za pridobitev naslednjega spričevala mora dispečer stabilnih naprav električne vleke pred pričetkom samostojnega dela na drugem območju, opraviti delo pod nadzorom ter s podpisom potrditi poznavanje razmer in postopkov.

(7) Delo pod nadzorom in potrditev poznavanja razmer in postopkov s podpisom je treba opraviti, če je od samostojnega dela na območju preteklo več kot eno leto.

(8) Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede območij na katerih izvaja daljinsko krmiljenje.

30. člen

(usposabljanje za delovno mesto sprevodnik)

(1) Usposabljanje za delovno mesto sprevodnika obsega teoretično in praktično usposabljanje.

(2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:

1. znanje iz določb signalnega pravilnika, in sicer:

– osnovne pojme o signalizaciji;

– osnovne pojme o glavnih signalih;

– natančno poznavanje določb signalov za zavarovanje tirnih poti;

– natančno poznavanje določb signalov na kretnicah;

– natančno poznavanje določb signalov na vlakih, premikalnih lokomotivah in progovnih vozilih;

– natančno poznavanje določb poglavja signali vlakovnega, progovnega in postajnega osebja;

– natančno poznavanje določb o označitvi neveljavnih signalov;

– natančno poznavanje določb o signalnih oznakah »ločnica«, »meja odseka«, »meja gibanja oseb na peronu« in »sega v normalni svetli profil«;

– natančno poznavanje določb o območnem premikalnem signalu;

2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:
 - osnovne pojme o prometnih predpisih;
 - določbe o organizaciji in opravljanju železniškega prometa;
 - natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;
 - določbe o službenih mestih;
 - določbe o vrsti vlakov;
 - določbe o razporedu, predaji in prevzemu službe;
 - splošno o vsebini postajnega poslovnega reda;
 - splošno poznavanje poglavja progovne in postajne naprave, poglavja označevanje prog, tirov, kretnic signalov in drugih naprav, poglavja ravnanja z vagoni, poglavja dela pri premiku, poglavja označevanje vlakov, poglavja vozni red, določbe o vožnji vlakov med prekinitvijo dela prometnika;
 - določbe o izjemni ustavitvi vlaka in izjemnem prevozu vlaka;
 - določbe o zavarovanju prometa na nivojskem prehodu;
 - določbe o ravnanju ob okvarah naprav za zavarovanje nivojskega prehoda;
 - poznavanje določb poglavja delo osebja pri vlaku, poglavja izrednosti med vožnjo in poglavja vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi na postajah;
 - določbe poglavja posebne vrste prometa;
 - določbe o ravnanju pri uteku vozil ali pretrganju vlaka;
 3. natančna strokovna znanja v zvezi z opravljanjem delnih zavornih preskusov pri vlaku in premiku;
 4. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.
- (3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.
- (4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:
1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
 2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za sprevodnika.
- (5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:
1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
 2. usposabljanje iz požarne varnosti;
 3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - osnovnih tipov železniških vozil;
 - vsebine in obsega pregleda opreme potniških vagonov;
 - glavnih elementov signalnovarnostnih naprav;
 - kretniških postavljalnih naprav, kretniških ključavnic, raztirnikov in mehaničnih signalov;
 - telekomunikacijskih zvez in njihove rabe;
 - naprav za izključitev pogona in zaustavitev vlaka na vlečnem vozilu, če bo spremljal vlak;
 4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot sprevodnik samostojno opravljal ter spozna krajevne značilnosti postaj in postajališč za vstop in izstop potnikov;
 5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za sprevodnika usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu sprevodnik. Sprevodnik sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu sprevodnika, na postajah in na progi na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje krajevnih značilnosti postaj in proge, na katerih se je usposabljal.
- (7) Po opravljenem praktičnem izpitu za sprevodnika sme delodajalec odrediti delo na drugi progi ali delu proge šele, ko je delavec opravljal delo sprevodnika najmanj tri mesece na progi ali delu proge, kjer se je praktično usposabljal.
- (8) Sprevodnik sme samostojno opravljati delo na drugi progi ali delu proge, na katerem se ni usposabljal ali je od zadnje vožnje preteklo več kot leto dni, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede proge ali dela proge.

31. člen

(usposabljanje za delovno mesto vodja vlaka)

- (1) Usposabljanje za delovno mesto vodja vlaka obsega teoretično in praktično usposabljanje.
- (2) Teoretično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala obsega:
 1. znanje iz določb signalnega pravilnika;
 2. znanje iz določb prometnega pravilnika, in sicer:
 - osnovne pojme o prometnih predpisih;
 - določbe o zavorni razdalji;
 - določbe o organizaciji in opravljanju železniškega prometa;
 - natančno poznavanje določb o sporazumevanju pri opravljanju železniškega prometa;
 - določbe o službenih mestih;
 - določbe o vrsti vlakov;
 - določbe o razporedu, predaji in prevzemu službe;
 - splošno o vsebini postajnega poslovnega reda;
 - natančno poznavanje poglavja progovne in postajne naprave, poglavja označevanje prog, tirov, kretnic, signalov in drugih naprav;
 - poglavja ravnanja z vagoni, poglavja dela pri premiku, poglavja izredni prevozi in izredne pošiljke, poglavja kodifikacija prog za kombiniran transport;
 - poglavja označevanje vlakov;
 - poglavja vozni red, poglavja spremne listine vlakov, število in razpored delavcev pri vlakih in hitrosti vlakov;
 - poglavja vodenje prometa vlakov v času motenj naprav APB ali MO in določbe o vožnji vlakov med prekinitvijo dela prometnika ali odjavnika;

- določbe o rednih uvoznih tirih;
 - določbe o vozni poti vlaka;
 - določbe o izjemni ustavitvi vlaka in izjemnem prevozu vlaka;
 - določbe o zavarovanju prometa na nivojskem prehodu;
 - določbe o ravnanju ob okvarah naprav za zavarovanje nivojskega prehoda;
 - poznavanje določb poglavja delo osebja pri vlaku, poglavja izrednosti med vožnjo in poglavja vodenje prometa vlakov med vzdrževalnimi deli na progi na postajah;
 - določbe poglavja posebne vrste prometa;
 - določbe o ravnanju pri uteku vozil ali pretrganju vlaka;
3. natančna strokovna znanja v zvezi z zaviranjem pri vlaku in premiku;
4. ravnanje ob resni nesreči, nesreči ali incidentu.
- (3) Po končanem teoretičnem usposabljanju in preverjanju teoretične usposobljenosti subjekt izda potrdilo o opravljenem preverjanju teoretične usposobljenosti.
- (4) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala sme kandidat pričeti pri delodajalcu po pridobljenem potrdilu o:
1. uspešno opravljenem teoretičnem usposabljanju;
 2. izpolnjevanju predpisanih zdravstvenih pogojev za vodjo vlaka.
- (5) Praktično usposabljanje za pridobitev prvega spričevala vsebuje:
1. usposabljanje o varnosti in zdravju pri delu, glede na oceno tveganja;
 2. usposabljanje iz požarne varnosti;
 3. spoznavanje operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja, ki obsega najmanj poznavanje:
 - pogojev obratovanja vlečnih vozil;
 - tipov vlečenih vozil s pogoji obratovanja;
 - pomena številke vagona, serije, podserije in ostalih oznak in napisov na vagonu;
 - vsebine in obsega pregleda vagonov v vlaku;
 - nalepnic na vagonih;
 - glavnih elementov signalnovarnostnih naprav;
 - kretniških postavljalnih naprav, kretniških ključavnic, raztirniov, mehaničnih signalov;
 - telekomunikacijskih zvez in njihove rabe;
 - naprav za izključitev pogona in zaustavitve vlaka na vlečnem vozilu;
 - postajnega poslovnega reda in tehnološkega procesa dela če bo delal na postaji;
 4. delo pod nadzorom, kjer se kandidat pod nadzorom inštruktorja usposobi za opravljanje vseh del, ki jih bo kot vodja vlaka samostojno opravljal ter spozna postaje ali proge, z vsemi napravami in opremo, ki so vgrajene;
 5. opravljanje praktičnega izpita pred komisijo, ki jo imenuje delodajalec.
- (6) Komisija na praktičnem izpitu preveri, ali je kandidat za vodjo vlaka usposobljen, da lahko samostojno opravlja dela in naloge na delovnem mestu vodja vlaka. Vodja vlaka sme samostojno opravljati delo na delovnem mestu vodja vlaka, na postaji ali na progi na kateri se je usposabljal in opravil praktični izpit, pod pogojem, da s podpisom potrdi poznavanje postaje ali proge, na kateri se je usposabljal.
- (7) Po opravljenem praktičnem izpitu za vodjo vlaka sme delodajalec določiti delo na drugi postaji, progi ali delu proge šele, ko je delavec opravljal delo vodje vlaka najmanj tri mesece na postaji, progi ali delu proge, kjer se je praktično usposabljal.
- (8) Vodja vlaka sme samostojno opravljati delo na drugi postaji, progi ali delu proge, na katerem se ni usposabljal ali je od zadnje vožnje preteklo več kot leto dni, če je pred tem opravil delo pod nadzorom in s podpisom potrdil poznavanje razmer in postopkov. Delodajalec nemudoma posodobi spričevalo, če je imetnik spričevala pridobil dodatne usposobljenosti glede postaj, proge ali dela proge.

V. POGOJI IN NAČIN PREVERJANJA SPLOŠNEGA STROKOVNEGA ZNANJA IN TEORETIČNE USPOSOBLJENOSTI

32. člen

(preverjanje splošnega strokovnega znanja in teoretične usposobljenosti)

Teoretično usposobljenost in usposobljenost iz splošnega strokovnega znanja v času usposabljanja sprotno preverja izvajalec posameznega predmeta, po končanem teoretičnem delu usposabljanja in usposobljenost iz splošnega strokovnega znanja pa izpitna komisija, ki jo imenuje subjekt usposabljanja.

33. člen

(sprotno preverjanje)

(1) Izvajalec v povezavi z učnimi cilji ugotavlja obseg in raven znanja, preverja in ocenjuje znanje pri pouku posameznega predmeta, med ter ob koncu posredovanja učnih vsebin. Preverja in ocenjuje ustne odgovore, pisne izdelke, vaje in seminarske naloge, ki morajo biti v jeziku upravljavca.

(2) Pri preverjanju in ocenjevanju znanja izvajalec:

1. upošteva poznavanje in razumevanje učne snovi;
2. upošteva sposobnost uporabe znanja, analize, sinteze in interpretacije ter druge sposobnosti in spretnosti;
3. spoštuje osebnostno integriteto in različnost kandidata.

(3) Izvajalec mora pri ocenjevanju ustnih odgovorov kandidatovo znanje oceniti takoj po končanem izpraševanju, pri ocenjevanju pisnih in drugih izdelkov pa najkasneje v sedmih dneh po tem, ko jih je kandidat oddal.

(4) Ocene izvajalec vpiše v predpisano dokumentacijo takoj, ko kandidata oceni.

(5) Kandidatu je treba omogočiti vpogled v ocenjene pisne in druge izdelke. V njih morajo biti ustrezno označene napake.

(6) Pozitivne ocene izvajalcev iz vseh predmetov so pogoj za pristop h komisijemskemu preverjanju teoretične usposobljenosti in usposobljenosti iz splošnega strokovnega znanja.

34. člen

(komisijsko preverjanje splošnega strokovnega znanja in teoretične usposobljenosti)

(1) Komisijsko preverjanje teoretične usposobljenosti in usposobljenost iz splošnega strokovnega znanja izvaja izpitna komisija, ki jo imenuje subjekt usposabljanja izmed izvajalcev v jeziku upravljavca Ispitna komisija ima predsednika in najmanj dva člana. Članov v komisiji mora biti toliko, da so zastopani vsi predmeti iz izpitnega kataloga. Predsednika komisije se imenuje izmed članov komisije. Člani komisije so istočasno tudi izpraševalci.

(2) Ispitna komisija oceni ustne odgovore takoj po končanem izpraševanju, pisne in druge izdelke pa najkasneje v sedmih dneh po tem, ko jih je kandidat oddal.

(3) Komisijsko preverjanje teoretične usposobljenosti in usposobljenost iz splošnega strokovnega znanja se opravi v skladu z izpitnim katalogom, ki ga za vsako delovno mesto izvršilnega železniškega delavca izdela subjekt usposabljanja, in h kateremu da soglasje varnostni organ. V katalogu morajo biti tudi merila za ocenjevanje.

(4) Kandidat ima pravico v roku treh dni po prejemu rezultata o preverjanju usposobljenosti, vložiti ugovor zoper rezultat. Subjekt v roku treh dni imenuje novo komisijo, ki jo sestavljajo izvajalci usposabljanja, ki niso sodelovali pri preverjanju. Komisija mora najkasneje v treh dneh od dneva imenovanja, ponovno oceniti znanje kandidata, ki je vložil ugovor. Ocena te komisije je dokončna.

35. člen

(potrdilo o opravljenem izpitu iz splošnega strokovnega znanja in teoretične usposobljenosti)

(1) Kandidatu, ki je uspešno opravil komisijsko preverjanje teoretične usposobljenosti ali usposobljenost iz splošnega strokovnega znanja, izda subjekt, pri katerem je opravil izpit, potrdilo.

(2) Potrdilo mora vsebovati:

1. naziv subjekta, ki je izdal potrdilo;
2. številko potrdila;
3. datum opravljanja izpita;
4. osebno ime in rojstne podatke kandidata, ki je opravil izpit;
5. naziv programa strokovnega usposabljanja, iz katerega je kandidat opravil izpit;
6. datum izdaje potrdila, žig in podpis odgovorne osebe subjekta.

(3) Številka potrdila in datum izdaje potrdila se morata ujemati z vpisom v evidenco izdanih potrdil o uspešno končanem izpitu, ki jo vodi subjekt.

(4) Če je potrdilo uničeno ali izgubljeno, se izda dvojniki. Na dvojniki mora biti razvidno, da gre za dvojnik.

36. člen

(dovoljenje za strojevodjo)

(1) Po uspešno zaključenem usposabljanju iz splošnega strokovnega znanja, izda varnostni organ prosilcu dovoljenje za strojevodjo. Oblika, vsebina in lastnosti dovoljenja za strojevodjo morajo izpolnjevati zahteve, ki so navedene v prilogi I Uredbe Komisije (EU) št. 36/2010 z dne 3. decembra 2009 o vzorcih dovoljenj Skupnosti za strojevodje, dopolnilnih spričeval, overjenih kopij dopolnilnih spričeval in obrazcev vlog za dovoljenja za strojevodje v skladu z Direktivo 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 13 z dne 19. 1. 2010, str. 1; v nadaljnjem besedilu: uredba Komisije EU).

(2) Vlogo za pridobitev dovoljenja, posodobitev podatkov v dovoljenju, obnovitev ali izdajo dvojnika lahko vloži prosilec ali njegov pooblaščenec pri varnostnem organu. Vloga za izdajo dovoljenja za strojevodjo mora izpolnjevati zahteve, ki so navedene v prilogi 1 tega pravilnika, ki je njegov sestavni del.

(3) Dovoljenje velja deset let ob izpolnjevanju zahtev iz sedmega odstavka tega člena.

(4) Dovoljenje se izda v enem izvirniku. Varnostni organ lahko na podlagi ustreznega zahtevka izda dvojnik dovoljenja.

(5) Lastnik dovoljenja za strojevodjo je tisti na katerega ime je dovoljenje izdano. Varnostni organ izda dovoljenje v slovenskem jeziku.

(6) Dokazila o usposobljenosti strojevodij in voznikov progovnih vozil sosednje države, ki delujejo izključno v mejnih območjih Republike Slovenije, lahko varnostni organ prizna v skladu z dvostranskimi dogovori.

(7) Za ohranitev veljavnosti dovoljenja mora biti strojevodja ali voznik progovnih vozil duševno in telesno zmožen, kot je navedeno v pravilniku, ki ureja postopke preverjanja duševne in telesne zmožnosti izvršilnih železniških delavcev.

(8) Če strojevodja ali voznik progovnega vozila ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena več kot tri mesece, mora delodajalec o tem nemudoma obvestiti varnostni organ.

(9) Pri obnovi dovoljenja varnostni organ preveri, ali strojevodja izpolnjuje zahteve za ohranitev dovoljenja.

(10) Če strojevodja ali voznik progovnih vozil preneha delati za delodajalca, mora o tem nemudoma obvestiti varnostni organ. Dovoljenje strojevodje ali voznika progovnih vozil ostane veljavno, dokler so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka tega člena.

(11) Kolikor inšpektor ugotovi, da strojevodja ne izpolnjuje enega ali več pogojev za dovoljenje za strojevodjo o tem obvesti varnostni organ. Varnostni organ o neizpolnjevanju pogojev obvesti izdajatelja dovoljenja za strojevodjo.

(12) Varnostni organ mora varnostnemu organu drugih držav članic Evropske skupnosti, Evropski železniški agenciji ali delodajalcu strojevodje, na utemeljeno zahtevo, posredovati informacije o statusu dovoljenj za strojevodjo.

(13) V kolikor varnostni organ prejme utemeljeno zahtevo varnostnega organa druge države članice Evropske skupnosti za dodatno kontrolo ali odvzem dovoljenja za strojevodjo, na podlagi prejete zahteve najkasneje v roku štirih tednov preveri zahtevo in o sprejeti odločitvi obvesti varnostni organ, ki je posredoval zahtevo ter Evropsko komisijo. V primeru, da se varnostni organ ne strinja z odločitvijo varnostnega organa druge države članice, sproži postopek pred Evropsko komisijo.

(14) Varnostni organ lahko prepove delovanje strojevodjem, dokler ne prejme obvestila o odločitvi varnostnega organa iz predhodnega odstavka.

(15) Varnostni organ lastniku dovoljenja za strojevodjo zagotavlja dostop do podatkov, ki ga zadevajo, in so shranjeni v registru dovoljenj. Dostop do podatkov se imetniku zagotovi z izdajo izpisa iz registra dovoljenj ali z vpogledom.

(16) Upravljavci in prevozniki morata v svojem sistemu varnega upravljanja preverjati veljavnost dovoljenj za strojevodje, ki so pri njih zaposleni ali so v pogodbenem razmerju.

37. člen

(pogoji za ohranjanje strokovne usposobljenosti)

(1) Izvršilni železniški delavec in izvršilni železniški delavec na industrijskem tiru ohranjata strokovno usposobljenost ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. da je delavec uspešno opravil redno preverjanje strokovne usposobljenosti;
2. da je uspešno opravil redni zdravstveni pregled;
3. da je po potrebi uspešno opravil izredno preverjanje strokovne usposobljenosti;
4. da je po potrebi uspešno opravil izredni zdravstveni pregled;
5. da se strokovno izpopolnjuje.

(2) Delavcu, ki je strokovno usposobljen za eno od delovnih mest izvršilnega železniškega delavca ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskem tiru, se ob vključitvi v strokovno usposabljanje za drugo delovno mesto izvršilnega železniškega delavca ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskem tiru priznajo teoretična in praktična usposobljenost za delovno mesto izvršilnega železniškega delavca, za katerega je strokovno usposobljen. Strokovno usposabljanje se opravi samo iz razlike, ki izhaja iz programov med delovnim mestom, za katerega je delavec strokovno usposobljen, in delovnim mestom, za katerega se vključuje v strokovno usposabljanje.

VI. POGOJI IN NAČIN PRAKTIČNEGA USPOSABLJANJA TER PREVERJANJA PRAKTIČNE USPOSABLJENOSTI

38. člen

(mentor in inštruktor)

(1) Delodajalec mora za praktično usposabljanje imenovati mentorja praktičnega usposabljanja.

(2) Naloge mentorja so zlasti v tem, da:

1. vodi in koordinira delo inštruktorjev;
2. spremlja uspešnost dela kandidata;
3. predlaga kandidata za opravljanje praktičnega izpita.

(3) Za mentorja se lahko imenuje oseba, ki ima najmanj VI/1 stopnjo izobrazbe ustrezne smeri.

(4) Delodajalec mora za delo pod nadzorom imenovati za vsakega kandidata inštruktorja.

(5) Naloga inštruktorja je usposobiti kandidata za dela na tistem delovnem mestu, na katerem kandidata usposablja. V času usposabljanja odgovarja za varnost prometa inštruktor.

(6) Za inštruktorja se lahko imenuje izvršilni železniški delavec, ki ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na delovnem mestu, za katerega se kandidat usposablja. Inštruktor je moral pred imenovanjem opravljati delo najmanj šest mesecev na istem delovnem mestu, na katerem kandidata usposablja.

(7) Minimalni materialni pogoji za usposabljanje iz operativnih predpisov in strokovnega znanja o tirnih vozilih in napravah so:

1. dostop do ustreznih delovnih sredstev (tirna vozila, signalnovarnostne in telekomunikacijske naprave, stabilne naprave električne vleke, idr), ali simulatorji in druga tehnična sredstva, s katero se lahko dopolnjujejo delovna sredstva v cilju usposabljanja;
2. ustrezen prostor, kjer se izvaja usposabljanje iz operativnih predpisov, z zagotovljenimi minimalnimi pogoji za delo (1,5 m² delovne površine na udeleženca in izvajalca, opremo za izvajanje strokovnega usposabljanja).

(8) Minimalni kadrovski pogoji za usposabljanje strokovnega znanja iz operativnih predpisov, tirnih vozilih in napravah:

1. izvajalci strokovnega usposabljanja morajo imeti najmanj srednjo strokovno ali splošno izobrazbo ustrezne smeri, andragoško usposobljenost, pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, na katerem morajo poznati tudi vsebine, ki so potrebne za delo na delovnem mestu, za katerega kandidata usposablja, in opravljeno preverjanje znanja v skladu z določbami četrtega odstavka 52. člena tega pravilnika;

2. šteje se, da so izvajalci iz prejšnje točke tega odstavka andragoško usposobljeni, v kolikor takšno usposobljenost izkažejo s potrdilom o opravljenem usposabljanju s področja osnovnih andragoških znanj v obsegu najmanj 24 pedagoških ur po programu, ki ga kot ustreznega potrdi Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

(9) Kadar se na določenem delovnem mestu zaradi napredka tehnologije uvaja naprava, ki še ni bila v obratovanju na tem delovnem mestu, se mora usposabljanje izvršilnih železniških delavcev definirati s pogodbo o dobavi in vgradnji nove naprave. Usposobiti je treba toliko izvršilnih železniških delavcev, da se lahko delo v času do izpolnitve zahtev za inštruktorja opravlja nemoteno.

(10) Če se z izvršilnim železniškim delavcem zasede začasno službeno mesto in na tem službenem mestu ni mogoče zagotoviti praktičnega usposabljanja, se praktično usposabljanje opravi na tehnično in tehnološko primerljivem delovnem mestu, delo pod nadzorom pa se nadomesti s seznanitvijo delavca s krajevnimi razmerami. Seznanitev s krajevnimi razmerami delavec potrdi s podpisom.

39. člen

(trajanje praktičnega usposabljanja)

(1) Minimalni čas praktičnega usposabljanja po uspešno opravljenem usposabljanju iz varnosti in zdravja pri delu ter požarne varnosti je prikazan v naslednji preglednici:

Naziv delovnega mesta	Minimalni čas praktičnega usposabljanja za pridobitev prvega spričevala (ur)	Minimalni čas praktičnega usposabljanja za drugo vrsto naprave, drugi tip vozila, drugo postajo, službeno mesto ali progo (del proge)
PREMIKAČ	168	1. 32 ur za bolj zahtevne postaje s stalno zasedbo premikalne skupine, 2. dvakratno opravljanje premikalnih del na postajah in službenih mestih

Naziv delovnega mesta	Minimalni čas praktičnega usposabljanja za pridobitev prvega spričevala (ur)	Minimalni čas praktičnega usposabljanja za drugo vrsto naprave, drugi tip vozila, drugo postajo, službeno mesto ali progo (del proge)
PREMIKAČ NA INDUSTRIJSKEM TIRU	40	10 ur
VODJA PREMIKA	96	1. 32 ur za bolj zahtevno postajo s stalno zasedbo premikalne skupine, 2. dvakratno opravljanje premikalnih del na postajah in službenih mestih
VODJA PREMIKA NA INDUSTRIJSKEM TIRU	24	10 ur
VLAKOVODJA	1. 328 ur, 2. dvakratno vožnja po progi ali delu proge v obe smeri z opravljanjem premikalnih del na postajah in službenih mestih, če bo spremljal vlak.	1. 32 ur za delo vlakovodje na postaji, 2. dvakratna vožnja v obe smeri za drugo progo
POMOČNIK STROJEVODJE	120	1. prvo spoznavanje proge in spoznavanje proge v primeru, da več kot eno leto ni opravljal službe na določeni progi, z enkratno vožnjo v obeh smereh, 2. 24 ur na drugem tipu vozila istega ali drugega sistema vleke.
STROJEVODJA	1. 172 ur za strojevodjo, ki bo opravljal dela na premikalni lokomotivi, 2. 522 ur pri pripravi vlakov ter vožnji vlakov z vlečnim vozilom, za katerega se praktično usposablja, ali najmanj 5000 km.	1a. prvo spoznavanje proge z dvakratno vožnjo podnevi in dvakratno vožnjo ponoči v obe smeri. 1b. prvo spoznavanje postaje opravi z opravljanjem premika pod nadzorom v eni dnevni in eni nočni izmeni. 1c. v primeru da strojevodja ne opravlja vožnje po določeni progi več kot 1 leto, opravi spoznavanje z enkratno vožnjo v obe smeri. 1d. če strojevodja na določeni postaji ni opravljal premika več kot 1 leto, obnovi poznavanje razmer na postaji z delom pod nadzorom v eni dnevni izmeni. 2. 60 ur na drugem tipu vlečnega vozila istega sistema vleke, 3. 160 ur na drugem tipu vlečnega vozila drugega sistema vleke.
STROJEVODJA NA INDUSTRIJSKEM TIRU	48 ur	1. 8 ur na drugem industrijskem tiru, 2. 10 ur na drugem tipu vlečnega vozila istega sistema vleke, 3. 16 ur na drugem tipu vlečnega vozila drugega sistema vleke.
PREGLEDNIK VAGONOV	340	24 ur za drugo postajo
VOZNIK PROGIVNIH VOZIL	352 ur pri pripravi in vožnji motornega progovnega vozila za posebne namene, za katerega se praktično usposablja.	1a. v primeru da ne opravlja vožnje po določeni progi več kot 1 leto, opravi spoznavanje z enkratno vožnjo v obe smeri. 1b. prvo spoznavanje proge z dvakratno vožnjo v obe smeri. 2. 60 ur na drugem motornem progovnem vozilu.
KRETNIK	168	48 ur
ODJAVNIK	168	24 ur

Naziv delovnega mesta	Minimalni čas praktičnega usposabljanja za pridobitev prvega spričevala (ur)	Minimalni čas praktičnega usposabljanja za drugo vrsto naprave, drugi tip vozila, drugo postajo, službeno mesto ali progo (del proge)
PROMETNIK	1. 24 ur za kretnika na postaji, kjer je kretnik, 2. 510 ur.	1. 24 ur za kretnika, če se za kretnika še ni praktično usposabljal, 2. 24 ur za delo na drugi postaji ali odseku vodenja prometa, z isto vrsto signalnovarnostne naprave, 3. 48 ur pri prehodu iz postaje s krajevnim vodenjem na postajo s krajevnim in daljinskim vodenjem, 4. 60 ur za delo na drugi vrsti signalnovarnostne naprave na postaji ali odseku vodenja prometa, za delo na elektrificirani progi ali enotirni progi, 5. 160 ur za delo na ranžirni ali cepni postaji na glavnih progih.
PROGOVNI PROMETNIK	96	1. 48 ur za delo na drugem odseku vodenja prometa z isto vrsto signalnovarnostne naprave, 2. 160 ur za delo na drugi vrsti signalnovarnostne naprave.
VLAKOVNI DISPEČER	96	48 ur
PROGOVNI ČUVAJ	1. 96 ur in 2. 72 ur za progovnega čuvaja, ki ravna z napravami za zavarovanje prometa na nivojskih prehodih.	1. 36 ur za progovnega čuvaja, ki ravna z napravami za zavarovanje prometa na nivojskih prehodih, 2. 16 ur za čuvaja obhodnika ali čuvaja skupine.
VZDRŽEVALEC PROG, OBJEKTOV IN OPREME PROGE	320	16 ur
VZDRŽEVALEC SIGNALNOVARNOSTNIH NAPRAV	510	1. 80 ur za drugo vrsto signalnovarnostne naprave, 2. 8 ur za drugi vzdrževalni odsek.
VZDRŽEVALEC TELEKOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN OPREME	360	1. 80 ur za drugo vrsto telekomunikacijske naprave, 2. 8 ur za drugi vzdrževalni odsek.
VZDRŽEVALEC STABILNIH NAPRAV ELEKTRIČNE VLEKE	1. 24 ur pri vzdrževanju elektronapajalne postaje in 2. 340 ur.	1. 96 ur za drugi sistem stabilnih naprav električne vleke, 2. 24 ur na drugem vzdrževalnem odseku.
DISPEČER STABILNIH NAPRAV ELEKTRIČNE VLEKE	1. 24 ur pri vzdrževanju stabilnih naprav električne vleke, 2. 300 ur pri delu dispečerja stabilnih naprav električne vleke.	1. 72 ur na drugem sistemu stabilnih naprav električne vleke, 2. 24 ur na drugem odseku vodenja.
SPREVODNIK	1. 24 ur na delovnem mestu premikača in 2. 160 ur na delovnem mestu sprevodnika.	enkratna vožnja v obe smeri za drugo progo
VODJA VLAKA	1. 328 ur 2. dvakratno vožnja po progi ali delu proge v obe smeri z opravljanjem premikalnih del na postajah in službenih mestih	1. 24 ur za delo vodje vlaka na postaji, 2. enkratna vožnja v obe smeri za drugo progo

(2) Praktično usposabljanje se opravlja v enakih časovnih izmenah, kot se opravlja delo izvršilnega železniškega delavca, za katerega se delavec usposablja.

(3) Delodajalec lahko za potrebe praktičnega usposabljanja uporablja simulatorje in druga tehnična sredstva s katerimi lahko nadomesti največ polovico minimalnega časa praktičnega usposabljanja.

(4) Kandidat za delo na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca lahko pristopi k praktičnemu usposabljanju, če čas, od preverjanja teoretične usposobljenosti do pričetka praktičnega usposabljanja, ni daljši od enega leta.

40. člen

(komisijsko preverjanje praktične usposobljenosti)

- (1) Preverjanje praktične usposobljenosti poteka na praktičnem izpitu.
- (2) Preverjanje praktične usposobljenosti izvaja komisija, ki jo imenuje delodajalec, pri katerem se bo opravljalo praktično usposabljanje. Komisija mora imeti predsednika in najmanj enega člana.
- (3) Predsednika komisije imenuje delodajalec. Predsednik komisije mora imeti vsaj za eno stopnjo višjo izobrazbo, kot je predvidena za delovno mesto, za katerega se praktični izpit opravlja. Ostali člani komisije morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 1. imeti morajo vsaj pet let delovnih izkušenj;
 2. veljaven praktični izpit za delovno mesto, za katero se opravlja praktični izpit, ali izpit za delovno mesto, na katerem morajo poznati tudi vsebine, ki so potrebne za delo na delovnem mestu, za katerega kandidat opravlja praktični izpit.
- (4) Kandidat za izvršilnega železniškega delavca opravlja praktični izpit pod nadzorom inštruktorja, pri katerem je opravljal delo pod nadzorom, in na istem delovnem mestu, na katerem se je kandidat usposabljal. V primeru, da opravljanje praktičnega izpita pri inštruktorju, pri katerem se je kandidat praktično usposabljal, iz opravičljivega razloga ni mogoče zagotoviti, se lahko praktični izpit opravi pri drugem inštruktorju, ki opravlja delo na istem delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca, na katerem bo opravljen praktični izpit.
- (5) Za varnost železniškega prometa v času praktičnega izpita je odgovoren izvršilni železniški delavec – inštruktor na delovnem mestu, kjer se izpit opravlja.
- (6) Komisija mora na praktičnem izpitu preveriti takšen obseg dela, da lahko ugotovi, če je kandidat sposoben samostojno opravljati delo, in ga mora o tem ustno seznantiti.
- (7) Komisija na praktičnem izpitu ocenjuje praktično opravljanje dela kandidata in usposobljenost, predpisano za delovno mesto, za katerega opravlja praktični izpit.
- (8) Če komisija ugotovi, da je kandidat sposoben samostojno opravljati delo na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca, od kandidata pridobi pisno izjavo, da se le-ta čuti sposobnega samostojno opravljati delo na delovnem mestu, za katerega je opravljal praktični izpit.
- (9) Kandidatu, ki je uspešno opravil komisijsko preverjanje praktične usposobljenosti in podal pisno izjavo, delodajalec izda spričevalo.
- (10) Kandidat ima pravico v roku treh dni po prejemu rezultata o preverjanju usposobljenosti, vložiti ugovor zoper rezultat. Delodajalec v roku treh dni imenuje novo komisijo, v katero imenuje izvajalce usposabljanja, ki niso sodelovali pri preverjanju. Komisija mora najkasneje v treh dneh od dneva imenovanja, ponovno oceniti znanje kandidata, ki je vložil ugovor. Ocena te komisije je dokončna.

41. člen

(jezikovna usposobljenost)

- (1) Izvršilni železniški delavci in izvršilni železniški delavci na industrijskem tiru se pri opravljanju železniškega prometa sporazumevajo v jeziku, ki ga določi upravljavec. V Republiki Sloveniji je jezik upravljavca slovenski jezik. Izvršilni železniški delavec in izvršilni železniški delavci na industrijskem tiru se morajo aktivno in učinkovito sporazumevati v normalnih, poslabšanih in izrednih razmerah z upravljavcem infrastrukture, ter biti sposobni uporabljati sporočila in komunikacijske metode, opredeljene v nacionalnih varnostnih in operativnih predpisih. Sposobnost sporazumevanja mora zagotavljati najmanj:
 1. sposobnost obvladovanja praktičnih situacij z nepredvidljivim dejavnikom;
 2. sposobnost opisovanja;
 3. sposobnost nadaljevanja preprostega pogovora.
- (2) Šteje se, da je izvršilni železniški delavec in izvršilni železniški delavci na industrijskem tiru, kateremu je jezik upravljavca tuj, jezikovno usposobljen, ko je uspešno opravil teoretično usposabljanje in preverjanje teoretične usposobljenosti iz nacionalnih varnostnih predpisov v jeziku upravljavca.

42. člen

(spričevalo)

- (1) Spričevalo je dokument, iz katerega je razvidna praktična usposobljenost izvršilnega železniškega delavca za posamezno delovno mesto, glede na kraj dela (postaja, odjavnica, službeno mesto, proga ali del proge, industrijski tir) in vrsto naprave oziroma tirnega vozila. Vsak izvršilni železniški delavec mora imeti eno ali več spričeval.
- (2) Spričevalo, izdano izvršilnemu železniškemu delavcu, ki ne dela na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca strojevodje ali voznika progovnih vozil, mora biti izdano v obliki in vsebini, ki je določena v prilogi 2 tega pravilnika in je njegov sestavni del.
- (3) Spričevalo, izdano izvršilnemu železniškemu delavcu, ki dela na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca strojevodje ali voznika progovnih vozil, mora biti izdano v obliki in vsebini, ki je določena v prilogi II uredbe Komisije EU.
- (4) S spričevalom strojevodja in voznika progovnih vozil izkazuje usposobljenost za eno ali več naslednjih kategorij:
 1. kategorija A za vožnjo premikalnih lokomotiv, delovnih vlakov, vozil za opravljanje vzdrževalnih del in vseh drugih vrst lokomotiv, kadar so le-te uporabljene za premik;
 2. kategorija B za prevoz potniških in/ali tovornih vlakov.
- (5) Po uspešno opravljenem praktičnem izpitu iz 40. člena tega pravilnika, izda delodajalec izvršilnemu železniškemu delavcu spričevalo. Lastnik spričevala je delodajalec, ki ga je izdal. Ne glede na to, lahko delodajalec izvršilnemu železniškemu delavcu izda overjeno kopijo spričevala, če zanjo zaprosi ali mu preneha pogodba o zaposlitvi. Pri izdaji spričevala lahko delodajalec upošteva usposobljenost izvršilnega železniškega delavca, ki ga izvršilni železniški delavec dokazuje z overjeno kopijo spričevala prejšnjega delodajalca.
- (6) Spričevalo postane neveljavno, ko delavec ne opravlja več dela izvršilnega železniškega delavca pri delodajalcu, ki mu je spričevalo izdal.
- (7) Delodajalci morajo zagotoviti in preverjati izpolnjevanje pogojev za ohranjanje usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev in/ali izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru.
- (8) Kolikor varnostni organ prejme utemeljeno zahtevo varnostnega organa druge države članice Evropske skupnosti za dodatno kontrolo ali odvzem spričevala za strojevodjo, posreduje to zahtevo delodajalcu, ki na podlagi prejete zahteve najkasneje

v roku štirih tednov preveri zahtevo in o sprejeti odločitvi obvesti varnostni organ. Varnostni organ o odločitvi obvesti varnostni organ, ki je posredoval zahtevo ter Komisijo EU. V primeru, da se varnostni organ ne strinja z odločitvijo varnostnega organa druge države članice, sproži postopek pred Komisijo EU.

(9) Varnostni organ lahko prepove delovanje strojevodjem, dokler ne prejme obvestila o odločitvi varnostnega organa ali delodajalca iz prejšnjega odstavka.

43. člen

(izjemni primeri)

(1) Spričevalo za določeni del železniške infrastrukture ni potrebno, kadar pri upravljanju vlečnega vozila sodeluje strojevodja spremljevalec, ki ima veljavno spričevalo za zadevno progo ali del proge in so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če upravljavec železniške infrastrukture oceni, da je zaradi motenj v železniškem prometu potrebna preusmeritev vlakov ali pa so na tirih vzdrževalna dela;

2. za opravljanje vzdrževalnih ali preskusnih voženj;

3. za enkratne posebne vožnje z muzejskimi vlaki;

4. za enkratne posebne vožnje v tovrnem prometu, če s tem soglaša upravljavec železniške infrastrukture;

5. za dobavo ali predstavitev novega vlaka ali vlečnega vozila ali

6. za namene usposabljanja in preverjanja usposobljenosti strojevodij ali voznikov progovnih vozil.

(2) O uporabi izjemnih primerov, določenih v prejšnjem odstavku tega člena, odloči prevoznik v železniškem prometu. Kadar pri upravljanju vlečnega vozila sodeluje strojevodja spremljevalec, mora prevoznik o tem predhodno obvestiti upravljavca.

44. člen

(preverjanje veljavnosti spričeval izvršilnih železniških delavcev)

(1) Upravljavec in prevoznik morata v svojem sistemu varnega upravljanja zagotoviti in preverjati veljavnost spričeval izvršilnih železniških delavcev, ki so pri njih zaposleni ali so v pogodbenem razmerju.

(2) Lastnik industrijskega tira, ki zaposluje izvršilne železniške delavce na industrijskih tirih, v poslovnem redu industrijskega tira določi postopke preverjanja in zagotavljanja veljavnosti spričeval izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru.

45. člen

(nezmožnost zagotavljanja pogojev praktičnega usposabljanja in preverjanja)

(1) Delodajalec, ki ne more zagotoviti pogojev za praktično usposabljanje ter preverjanje praktične usposobljenosti v skladu z določbami tega pravilnika, lahko za ta dela najame delodajalca, ki pogoje, predpisane s tem pravilnikom, izpolnjuje.

(2) Praktično usposabljanje ter preverjanje praktične usposobljenosti mora biti v primeru iz prejšnjega odstavka za posamezno delovno mesto izvedeno v podobnem delovnem okolju, kot ga bo imel delavec na delovnem mestu pri svojem delodajalcu.

VII. POGOJI IN NAČIN STROKOVNEGA IZPOPOLNJEVANJA

46. člen

(strokovno izpopolnjevanje)

(1) Upravljavec in prevoznik morata v sistemu varnega upravljanja zagotoviti izvajanje strokovnega izpopolnjevanja, s katerim se ohrani usposobljenost osebja in preveri usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev, ter določi delovna mesta, na katerih se opravljajo dela, povezana z varnostjo in urejenostjo železniškega prometa, in postopke za ohranjanje usposobljenosti delavcev na teh delovnih mestih. Lastnik industrijskega tira v poslovnem redu prepíše postopke za izpopolnjevanje in ohranjanje usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru.

(2) Strokovno izpopolnjevanje obsega izpopolnjevanja iz nacionalnih varnostnih predpisov, operativnih predpisov in znanja o tirnih vozilih in napravah.

(3) Strokovno izpopolnjevanje iz nacionalnih varnostnih predpisov izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru izvajajo subjekti.

(4) Strokovno izpopolnjevanje iz operativnih predpisov in znanja o tirnih vozilih ter napravah izvaja delodajalec.

(5) Izvajanje strokovnega izpopolnjevanja mora biti izvedeno tako, da zagotavlja pravičen in nediskriminatoren dostop vsem delavcem in njihovim delodajalcem.

(6) Minimalni materialni pogoji za strokovno izpopolnjevanje iz operativnih predpisov in strokovnega znanja o tirnih vozilih in napravah so:

1. dostop do ustreznih delovnih sredstev (tirnih vozil, signalnovarnostnih in telekomunikacijskih naprav, stabilnih naprav električne vleke ...);

2. ustrezen prostor, kjer se izvaja izpopolnjevanje iz operativnih predpisov, z zagotovljenimi minimalnimi pogoji za delo (1,5 m² delovne površine na udeleženca in izvajalca, opremo za izvajanje strokovnega izpopolnjevanja), če izvaja tudi teoretično izpopolnjevanje.

(7) Minimalni kadrovski pogoji za strokovno izpopolnjevanje strokovnega znanja iz operativnih predpisov, tirnih vozilih in napravah so:

1. izvajalci strokovnega izpopolnjevanja morajo imeti najmanj srednjo strokovno ali splošno izobrazbo ustrezne smeri, andragoško usposobljenost, pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, na katerem morajo poznati tudi vsebine, ki so potrebne za delo na delovnem mestu, za katerega kandidata usposablja, in opravljeno preverjanje znanja v skladu z določbami četrtega odstavka 53. člena tega pravilnika. Šteje se, da so izvajalci strokovnega izpopolnjevanja andragoško usposobljeni, kolikor takšno usposobljenost izkažejo s potrdilom o opravljenem usposabljanju s področja osnovnih andragoških znanj v obsegu najmanj 24 pedagoških ur po programu, ki ga kot ustreznega potrdi Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

(8) Izvršilni železniški delavci in delavci, ki opravljajo dela, povezana z varnostjo in urejenostjo železniškega prometa, morajo stalno izpopolnjevati svoje strokovno znanje s samoizobraževanjem, rednim strokovnim izpopolnjevanjem in izrednim strokovnim izpopolnjevanjem.

47. člen

(redno strokovno izpopolnjevanje)

(1) Redno strokovno izpopolnjevanje morata subjekt in delodajalec izvajati za posamezna delovna mesta izvršilnih železniških delavcev. Minimalno letno število ur rednega strokovnega izpopolnjevanja za posamezno delovno mesto je določeno v naslednji preglednici:

Naziv delovnega mesta	Minimalno letno število ur	
	Vsebine, ki se nanašajo na nacionalne varnostne predpise	Vsebine, ki se nanašajo na operativne predpise in znanje o tirnih vozilih, napravah
PREMIKAČ	6	10
PREMIKAČ NA INDUSTRIJSKEM TIRU	3	5
VODJA PREMIKA	6	10
VODJA PREMIKA NA INDUSTRIJSKEM TIRU	3	5
VLAKOVODJA	12	20
POMOČNIK STROJEVODJE	6	10
STROJEVODJA	10	22
STROJEVODJA NA INDUSTRIJSKEM TIRU	4	8
PREGLEDNIK VAGONOV	8	16
VOZNIK PROGOVNIH VOZIL	12	20
KRETNİK	6	10
ODJAVNIK	6	10
PROMETNIK	16	16
PROGOVNI PROMETNIK	12	20
VLAKOVNI DISPEČER	10	8
PROGOVNI ČUVAJ	6	10
VZDRŽEVALEC PROG, OBJEKTOV IN OPREME PROGE	6	12
VZDRŽEVALEC SIGNALNOVARNOSTNIH NAPRAV	6	12
VZDRŽEVALEC TELEKOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN OPREME	6	12
VZDRŽEVALEC STABILNIH NAPRAV ELEKTRIČNE VLEKE	6	12
DISPEČER STABILNIH NAPRAV ELEKTRIČNE VLEKE	6	12
SPREVODNIK	6	10
VODJA VLAKA	14	18

(2) Predvideno minimalno letno število ur mora biti enakomerno porazdeljeno po celotnem koledarskem letu.

(3) V minimalnem letnem številu ur strokovnega izpopolnjevanja niso zajete ure rednega ali izrednega preverjanja strokovne usposobljenosti.

(4) Delodajalec lahko za potrebe praktičnega izpopolnjevanja uporablja tudi simulatorje in druga tehnična sredstva.

48. člen

(izredno strokovno izpopolnjevanje)

(1) Izredno strokovno izpopolnjevanje obsega vsebine, ki se nanašajo na nacionalne varnostne predpise, operativne predpise in strokovno znanje o tirnih vozilih ter napravah.

(2) Izredno strokovno izpopolnjevanje mora zagotoviti delodajalec ob:

1. pomembnejših tehničnih in tehnoloških spremembah na tirnih vozilih, napravah ali infrastrukturi;
2. izdaji novih predpisov ali bistveni spremembi obstoječih;
3. sumu, da delavci niso dovolj usposobljeni.

49. člen

(udeležba na rednem in izrednem strokovnem izpopolnjevanju)

(1) Udeležba na rednem in izrednem strokovnem izpopolnjevanju je za delavce na delovnih mestih izvršilnih železniških delavcev in izvršilne železniške delavce na industrijskih tirih obvezna.

(2) Odgovorno osebo delodajalca o neudeležbi na teoretičnem izpopolnjevanju obvešča subjekt, o neudeležbi na strokovnem izpopolnjevanju strokovnega znanja o operativnih predpisih, tirnih vozilih in napravah pa izvajalec delodajalca.

50. člen

(nezmožnost zagotavljanja pogojev strokovnega izpopolnjevanja)

(1) Delodajalec, ki ne more zagotoviti pogojev za izvajanje izpopolnjevanja strokovnega znanja o operativnih predpisih, tirnih vozilih in napravah, lahko za ta dela najame delodajalca, ki pogoje, predpisane s tem pravilnikom, izpolnjuje.

(2) Strokovno izpopolnjevanje mora biti v primeru iz prejšnjega odstavka za posamezno delovno mesto izvedeno v podobnem delovnem okolju, kot ga bo imel delavec pri svojem delodajalcu.

VIII. POGOJI IN NAČIN PREVERJANJA STROKOVNE USPOSOBLJENOSTI

51. člen

(izvajalci rednega in izrednega preverjanja)

(1) Redno in izredno preverjanje poznavanja nacionalnih varnostnih predpisov posameznega izvršilnega železniškega delavca in posameznega izvršilnega železniškega delavca na industrijskih tirih izvajajo subjekti.

(2) Redno in izredno preverjanje strokovne usposobljenosti iz operativnih predpisov, tirnih vozilih in napravah izvaja delodajalec.

(3) Subjekti morajo pod tržnimi pogoji zagotavljati vsem delodajalcem pravičen in nediskriminatoren dostop do rednega in izrednega preverjanja strokovne usposobljenosti delavcev na delovnih mestih izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih delavcev na industrijskih tirih.

(4) Delavci, ki opravljajo dela pri izdelavi in razlagi operativnih predpisov, usposabljanju in izpopolnjevanju izvršilnih železniških delavcev in pri organizaciji in nadzoru nad delom izvršilnih železniških delavcev, morajo pred opravljanjem teh del opraviti izredno preverjanje teoretične usposobljenosti znanja iz vsebin, ki jih morajo obvladati izvršilni železniški delavci, na katere se bo njihovo delo nanašalo, razen če je delavec opravil redno ali izredno preverjanje v roku, krajšem od treh let.

52. člen

(redno in izredno preverjanje strokovne usposobljenosti)

(1) Strokovno usposobljenost delavcev na delovnih mestih izvršilnih železniških delavcev in izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru se mora preverjati v jeziku upravljavca redno najmanj vsaka tri leta iz:

1. poznavanja nacionalnih varnostnih predpisov,

2. operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja ter poznavanja tirnih vozil in naprav.

(2) Izredno preverjanje strokovne usposobljenosti se mora opraviti:

1. pred nastopom dela, če je odsotnost z dela trajala dlje od enega leta, iz poznavanja nacionalnih varnostnih predpisov in operativnih predpisov iz sistema varnega upravljanja;

2. če bi delavec zaradi nepoznavanja predpisov lahko ogrozil varnost železniškega prometa ali če ne izpolnjuje predpisanih obveznosti glede strokovnega izpopolnjevanja;

3. ob izdaji novih nacionalnih varnostnih in nacionalnih tehničnih predpisov ali ob njihovi bistveni spremembi, če je to zahtevano v posameznem nacionalnem varnostnem ali nacionalnem tehničnem predpisu;

4. ob izdaji novih ali spremembi obstoječih operativnih predpisov, ki jih je izdal delodajalec, v kolikor spremembe vplivajo na varnost železniškega prometa;

5. ob pomembnejših tehničnih in tehnoloških spremembah na vozilih in/ali napravah.

(3) V primeru izostanka ali negativnega rezultata rednega in/ali izrednega preverjanja delodajalec delavcu na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca in/ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskem tiru ne dovoli nadaljnjega dela in ga napoti na izredno preverjanje strokovne usposobljenosti.

(4) Teoretično usposabljanje delavcev, ki opravljajo dela pri izdelavi in razlagi operativnih predpisov, usposabljanju in izpopolnjevanju izvršilnih železniških delavcev in/ali izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru in pri organizaciji in nadzoru nad delom izvršilnih železniških delavcev in/ali izvršilnih železniških delavcev na industrijskem tiru, se mora redno preverjati vsaka tri leta, ob spremembi obstoječih predpisov, v kolikor spremembe vplivajo na varnost železniškega prometa, pa tudi izredno, pred komisijo subjekta.

(5) Rednega preverjanja strokovne usposobljenosti izvršilnega železniškega delavca ni potrebno ponovno opravljati, v kolikor je bil le-ta uspešno preverjen v okviru celotnega programa usposabljanja za izvršilnega železniškega delavca in od preverjanja ni minilo več kot tri leta.

(6) Vsako preverjanje strokovne usposobljenosti mora biti evidentirano v spričevalu in registeru izdanih spričeval.

IX. PREHODNE IN KONČNI DOLOČBI

53. člen

(veljavnost strokovne usposobljenosti)

(1) Izvajalec vsebin iz nacionalnih varnostnih predpisov in vsebin za pridobitev splošnega strokovnega znanja pri subjektu mora pogoje glede pedagoško andragoške usposobljenosti izpolniti najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega pravilnika.

(2) Izvajalec praktičnega izpopolnjevanja, ki ima za eno stopnjo nižjo izobrazbo od zahtevane, lahko to delo opravlja še največ tri leta od uveljavitve tega pravilnika.

54. člen

(izdaja dovoljenj za strojevodjo)

(1) Dovoljenja za strojevodjo se voznikom progovnih vozil izdajajo pod enakimi pogoji kot strojevodjem.

(2) Šteje se, da strojevodje in vozniki progovni vozil, ki so svojo usposobljenost pridobili po določbah predpisov, ki so urejali usposabljanje izvršilnih železniških delavcev do uveljavitve tega pravilnika, izpolnjujejo pogoje glede splošne strokovne usposobljenosti.

55. člen

(minimalni pogoji za vključitev v strokovno usposabljanje)

Vsi delavci, ki so na dan uveljavitve tega pravilnika zaposleni pri delodajalcu najmanj 5 let na delovnem mestu izvršilnega železniškega delavca ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskem tiru, se lahko vključijo v strokovno usposabljanje za delovno mesto izvršilnega železniškega delavca ali izvršilnega železniškega delavca na industrijskem tiru z izobrazbo, ki je za eno stopnjo nižja od minimalnih pogojev za vključitev v strokovno usposabljanje, kot jih določa 7. člen tega pravilnika.

56. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o strokovni usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev (Uradni list RS, št. 2/09 in 32/09), ki se uporablja do dneva začetka uporabe tega pravilnika.

(2) Kandidati, ki so pričeli z usposabljanjem ali preverjanjem usposobljenosti pred dnevom uporabe tega pravilnika, zaključijo usposabljanje in preverjanje usposobljenosti v skladu z določbami predpisov, ki so veljali do uveljavitve tega pravilnika.

(3) Subjekti morajo do 31. maja 2011 pripraviti in varnostnem organu posredovati v potrditev učne načrte in izpitne kataloge.

57. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. julija 2011.

Št. 007-116/2010

Ljubljana, dne 31. maja 2011

EVA 2010-2411-0039

dr. Patrick Vlačič l.r.

Minister
za promet

Priloga 1

VLOGA ZA DOVOLJENJE ZA STROJEVODJO**1. SPLOŠNA NAVODILA**

Varnostni organ za zbiranje informacij z namenom izdaje novega, obnovljenega, spremenjenega ali posodobljenega dovoljenja ali dvojnika dovoljenja za strojevodjo uporabi naslednjo usklajeno obliko.

Vloga za dovoljenje za strojevodjo vsebuje:**(a) Obrazec vloge za dovoljenje za strojevodjo**

Obrazec je potrebno izpolniti, če prosilec ali njegov pooblaščenec zahteva novo, posodobljeno, spremenjeno ali obnovljeno dovoljenje ali dvojnik dovoljenja za strojevodjo. Obrazec vloge je določen v 2. točki te priloge.

(b) Izjavo o varstvu osebnih podatkov

Primer izjave o varstvu podatkov je naveden v 3. točki te priloge.

(c) Seznam priloženih dokumentov

Seznam priloženih dokumentov je v 4. točki te priloge.

Navodilo k izpolnjevanju obrazca vloge za dovoljenje za strojevodjo je v 5. točki in se ne prilaga.

2. PODROBNI PODATKI O DOVOLJENJU IN PROSILCU

Evropski vzorec

VLOGA ZA DOVOLJENJE ZA STROJEVODJO

Vloga za izdajo dovoljenja za strojevodjo je v skladu z Direktivo 2007/59/ES in zakonom, ki ureja varnost v železniškem prometu.

1. KONTAKTNI PODATKI VARNOSTNE ORGANIZACIJE/ORGANA

1.1 Varnostni organ, na katerega se naslovi vloga

Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije

1.2 Poštni naslov v celoti (ulica, poštna številka, kraj in država)

Kopitarjeva ulica 5
2000 Maribor
Slovenija

2. PODROBNI PODATKI O DOVOLJENJU IN PROSILCU

2.1 To je vloga za dovoljenje za strojevodjo (označite ustrezno polje)

2.2 Prva izdaja ☐

2.3 Posodobljeno/spremenjeno ☐

2.4 Obnovitev ☐

2.5 Dvojnik ☐

2.6 Evropska identifikacijska številka (EIN) dovoljenja. EIN ni potrebno za prvo izdajo.

2.7 Datum prve izdaje

2.8 Podrobni podatki o vlogi

2.9 Vložil prosilec ☐

2.10 Vložil poblaščenec v imenu prosilca ☐

2.11 Podrobni podatki o subjektu, ki vlaga obrazec v imenu prosilca

2.12 Status subjekta

2.13 Poštni naslov/telefonska številka/e-naslov

2.14 Podrobni podatki o prosilcu

2.15 Priimek/priimki

2.16 Ime/imena

2.17 Spol

moški ☐ ženski ☐

2.18 Datum rojstva

L	L	L	L	-	M	M	-	D	D
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

2.19 Kraj rojstva: poštna številka/kraj

Državljanstvo

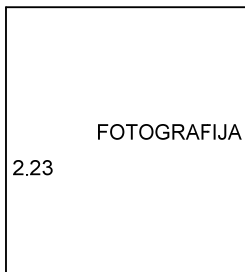
Materni jezik

2.20 Referenčna številka, ki jo
delodajalec dodeli zaposlenemu

2.21 Poštni naslov, na katerega se pošlje dovoljenje

2.22 Stalni naslov imetnika dovoljenja

FOTOGRAFIJA

Ulica/številka

Poštna številka

Kraj/država

Telefon

E-naslov

2.24 Pod odgovornostjo za krivo izpovedbo izjavljam, da so vse informacije, ki sem jih navedel v tem obrazcu in priloženih straneh, resnične. Zavedam se, da bo moja vloga zavrnjena in/ali dovoljenje umaknjeno, če se naknadno ugotovi, da so informacije lažne ali da so bili pomembni podatki prikriti.

2.25 Datum

2.26 Podpis prosilca

2.27 Datum prejetja vloge

PROSTOR, REZERVIRAN ZA
VARNOSTNI ORGAN, NA
KATEREGA SE NASLOVI VLOGA

3. DOVOLJENJE PROSILCA ZA OBDELAVO OSEBNIH PODATKOV

DOVOLJENJE

Spodaj podpisani _____
(ime in priimek prosilca, datum rojstva in prebivališče), kot vlagatelj vloge za izdajo dovoljenja za strojevodjo, izrecno in nepreklicno dovoljujem, da Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije, Kopitarjeva ulica 5, Maribor obdeluje moje osebne podatke za potrebe dovoljenja za strojevodjo.

Datum:

Lastnoročni podpis prosilca:

4. SEZNAM DOKUMENTOV, KI JIH JE TREBA PRILOŽITI K OBRAZCU VLOGE ZA DOVOLJENJE ZA STROJEVODJO**DOKUMENTI, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI SKUPAJ Z VLOGO ZA**

Datum prejetja

4.1 NOVO DOVOLJENJE

4.1.1 Podpisan obrazec vloge

4.1.2 Dovoljenje za obdelavo osebnih podatkov (3.2 točka te priloge)

4.1.3 Dokazila o najvišji ravni izobrazbe

4.1.4 Zdravniško spričevalo o izpolnjevanju posebnih zdravstvenih pogojev za varno delo strojevodje

4.1.5 Potrdilo o strokovni usposobljenosti, ki ga izda subjekt usposabljanja

4.1.6 Kopija potnega lista/nacionalne osebne izkaznice/drugega priznanega identifikacijskega dokumenta

4.2 POSODOBITEV

4.2.1 Trenutno dovoljenje

4.2.2 Utemeljitev spremembe zaradi posodobitve podatkov

4.3 SPREMEMBA

4.3.1 Trenutno dovoljenje

4.3.2 Zdravniško spričevalo o izpolnjevanju posebnih zdravstvenih pogojev za varno delo strojevodje

4.3.3 Utemeljitev spremembe zaradi popravka podatkov

4.4 DVOJNIK

4.4.1 Izjava o razlogu za potrebo o dvojniku (uničeno/ukradeno/izgubljeno dovoljenje/spremenjeni podatki)

4.4.2 Dovoljenje, vendar le če se zahteva dvojnik, ker je bilo dovoljenje spremenjeno/poškodovano

4.5 OBNOVA

4.5.1 Zdravniško spričevalo o izpolnjevanju posebnih zdravstvenih pogojev za varno delo strojevodje

4.5.2 Kopija zadnjega dovoljenja

4.5.3 Dokazila o ohranjeni usposobljenosti

Interna referenčna številka

Datum zadnje vloge

PROSTOR, REZERVIRAN ZA ŽIG
VARNOSTNEGA ORGANA

5. NAVODILA K OBRAZCU VLOGE

1. Prvi oddelek obravnava organizacijo, ki izdaja dovoljenja

1.1 Vnese se naziv varnostnega organa (Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije).

1.2 Izpolnite s podatki o varnostnem organu (Kopitarjeva ulica 5, 2000 Maribor, Slovenija).

2. Drugi oddelek obravnava stanje dovoljenja

2.1. Označite eno od naslednjih štirih polj, da navedete razlog za vlogo.

2.2 Označite to polje, če se vloga vlaga za novo dovoljenje; v tem primeru je treba zagotoviti dokumente, navedene v točki 4.1.

2.3 Označite to polje, če se vloga vlaga za posodobljeno ali spremenjeno dovoljenje, ter izpolnite besedilno polje, v katerem navedete razlog za posodobitev ali spremembo.

- Posodobitev: dovoljenje je treba na primer posodobiti, če je spremenjen izbirni element, kot je osebni naslov strojevodje ali referenčna številka zaposlenega.

- Sprememba: dovoljenje je treba spremeniti, če je treba spremeniti točko iz dodatnih informacij ali omejitve po zdravniškem pregledu ali če polje vsebuje napako in je to treba popraviti.

2.4 Označite to polje, če se vloga vlaga za obnovo dovoljenja. Dovoljenje je treba obnoviti vsakih 10 let, pri čemer je treba predložiti novo fotografijo.

2.5 Označite to polje, če se vloga vlaga za dvojniki dovoljenja, ter izpolnite besedilno polje, v katerem navedete razlog za zahtevo (npr.: izguba, kraja ali nenamerno uničenje). Varnostni organ preveri, ali je dovoljenje, za katerega se zahteva dvojniki, še vedno veljavno in ni bilo preklicano ali razveljavljeno.

2.6 Evropska identifikacijska številka se dodeli, ko se dovoljenje izda prvič. Če se vloga vlaga za prvo dovoljenje, pustite to polje prazno.

Vpišite številko EIN, če vlagate vlogo za dovoljenje, ki ga je treba spremeniti, posodobiti, obnoviti ali zamenjati (izdaja dvojnika).

2.7 Izpolnite to polje, če vlagate vlogo za dovoljenje, ki ga je treba spremeniti, posodobiti, obnoviti ali zamenjati (izdaja dvojnika).

2.8 Navesti morate, ali vlogo vlaga prosilec ali drug pooblaščenec. Ta podatek se lahko uporabi za spremljanje vlog in po potrebi za vzpostavitev stika s strojevodjo, katerega poštni naslov ni več veljaven.

2.9 Označite to polje, če vlogo vlaga prosilec.

2.10 Označite to polje, če vlogo vlaga pooblaščenec.

2.11 Izpolnite to točko (2.11–2.13), če vlogo predloži pooblaščenec v imenu prosilca in navedite ime pooblaščenca, ki vlaga vlogo.

2.12 Vpišite status pooblaščenca, ki predloži vlogo (delodajalec). S tem se omogoča beleženje preverjanj o stalnem usposabljanju, npr. tistem, ki se opravlja kot del sistema upravljanja varnosti prevoznikov v železniškem prometu ali upravljavcev železniške infrastrukture.

2.13 Vpišite poštni naslov pooblaščenca, ki vlaga vlogo, v naslednjem vrstnem redu:

- ulica,
- poštna številka/kraj,
- država,
- telefonska številka (če smatra, da je to primerno),
- e- naslov.

2.14 V naslednjo točko (2.15–2.23) vpišite osebne podatke prosilca.

2.15 Vpišite priimek (družinsko ime) ali priimke v istem vrstnem redu, kot so navedeni v potnem listu ali na nacionalni osebni izkaznici prosilca ali drugem priznanem identifikacijskem dokumentu.

2.16 Vpišite ime ali imena prosilca v istem vrstnem redu, kot so navedena v potnem listu ali na nacionalni osebni izkaznici prosilca ali drugem priznanem identifikacijskem dokumentu.

2.17 Označite ustrezno polje za navedbo spola prosilca.

2.18 Tukaj vpišite datum rojstva prosilca.

2.19 Vpišite kraj rojstva prosilca (mesto ali kraj), kot sledi:

razpoznavni znak (dve črki) države, kot je navedeno v 6. poglavju te priloge-poštna številka-kraj. V kolikor država ni članica EU se napiše njeno polno ime.

Vpišite:

- državljanstvo in državo rojstva prosilca,
- materni jezik prosilca.

2.20 Vpišite referenčno številko, ki jo delodajalec dodeli zaposlenemu.

2.21 Navedite poštni naslov, na katerega se pošlje dovoljenje (naslov, ki ga navede prosilec ali pooblaščenec, ki predloži vlogo v njegovem imenu), v naslednjem vrstnem redu, če se razlikuje od vrstnega reda v polju 2.13 ali polju 2.22):

- ulica in številka,
- poštna številka in kraj,
- država.

Ta podatek je pomemben, ker varnostnemu organu omogoča, da strojevodjo ali pooblaščenca, ki vloži vlogo v njegovem imenu, zaprosi za pojasnitev glede dokumentov ali predloženih informacij.

2.22 Stalni naslov prosilca, ki se lahko navede v dovoljenju v naslednjem vrstnem redu:

- ulica in številka,
- poštna številka in kraj,
- država.

Za dodatne podatke, npr. telefonska številka ali e-naslov, se lahko dodajo dodatna polja.

2.23 Dodajte fotografijo prosilca, po možnosti digitalno fotografijo (zaželeno formata: jpeg, bmp, tiff), ki omogoča dobro ločljivost pri majhni velikosti. Pri vlogah za obnovo je treba predložiti novo fotografijo.

Fotografija mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- na fotografiji mora biti viden celoten obraz od spredaj, oči morajo biti odprte,
- na fotografiji mora biti cela glava, od vrha las do ramen,
- ozadje fotografije mora biti bele ali peščene barve,
- na obrazu ali ozadju naj ne bodo vidne sence,
- obrazni izraz na fotografiji naj bo naraven (zaprta usta),
- na obrazu ne sme biti sončnih očal z barvnimi lečami ali očal z debelim okvirjem, od leč se ne sme odbijati svetloba,
- oseba ne sme nositi klobuka,
- kontrast in osvetlitev fotografije morata biti običajna.

2.24 Prosilci morajo na papirju ali v elektronski obliki predložiti podpisano izjavo, da so podatki, ki jih je navedel kandidat/strojevodja, resnični. Za izjavo veljajo določbe kazenskega zakonika o krivem pričanju.

2.25 Vpišite datum podpisa vloge.

2.26 Tu dodajte lastnoročni podpis prosilca.

2.27 Tukaj se vpiše datum prejema obrazca vloge zaradi preverjanja, ali je dovoljenje izdano najpozneje v enem mesecu od prejettja vseh potrebnih dokumentov.

3. Varstvo osebnih podatkov

Prosilec mora varnostnemu organu dati dovoljenje za obdelavo osebnih podatkov potrebnih za dovoljenje za strojevodjo. Dovoljenje mora biti v pisni obliki ter lastnoročno podpisano, kot izhaja iz dovoljenja za obdelavo osebnih podatkov.

4. Dokumenti, ki zagotavljajo dokaze v podporo informacijam glede mogočega statusa dovoljenja

4.1 Za pridobitev novega dovoljenja označite polje 1 v 4. točki (seznam priloženih dokumentov) in predložite dokumente, navedene v točkah od 1.1 do 1.6.:

- (1.2) dovoljenje za obdelavo osebnih podatkov,
- (1.3) dokazilo o izpolnjevanju zahteve za izobrazbo,
- (1.4) zdravniško spričevalo o izpolnjevanju posebnih zdravstvenih pogojev za varno delo strojevodje,
- (1.5) potrdilo o splošni strokovni usposobljenosti, ki ga izda subjekt usposabljanja.

4.2 Za posodobljeno dovoljenje označite polje 2 ter predložite dokumente, navedene v 2.1 in 2.2 točki.

4.3 Za spremenjeno dovoljenje označite polje 3 in predložite dokumente, navedene v 3.1 in 3.2 ali 3.3 točki.

4.4 Za pridobitev dvojnika dovoljenja označite polje 4 in predložite dokumente, navedene v 4.1 in 4.2 točki.

4.5 Za obnovo dovoljenja označite polje 5 in predložite dokumente, navedene v 5.1, 5.2 in 5.3 točki.

Dokazilo iz 4.5.3 točke o ohranjanju ravni usposobljenosti se nanaša na strojevodje, ki morda niso vključeni v sistem varnega upravljanja za prevoznike v železniškem prometu in upravljavce železniške infrastrukture.

6. OZNAKA DRŽAV ČLANIC

Oznake države članice, ki izdaja dovoljenje, so na podlagi ISO 3166 koda alpha-2 sledeče:

AT:	Avstrija
BE:	Belgija
BG:	Bolgarija
CY:	Ciper
CZ:	Češka
DK:	Danska
EE:	Estonija
FI:	Finska
FR:	Francija
DE:	Nemčija
EL:	Grčija
HU:	Madžarska
IS:	Islandija
IE:	Irska
IT:	Italija
LV:	Latvija
LI:	Lihtenštajn
LT:	Litva
LU:	Luksemburg
MA:	Malta
NO:	Norveška
NL:	Nizozemska
PL:	Poljska
PT:	Portugalska
RO:	Romunija
SK:	Slovaška
SI:	Slovenija
ES:	Španija
SE:	Švedska
CH:	Švica
UK:	Združeno kraljestvo

Priloga 2

Vzorec spričevala za izvršilne železniške delavce
(razen za delovno mesto strojevodja in voznik progovnih vozil)

3. DODATNE INFORMACIJE 4. JEZIKOVNO ZNANJE <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th style="width: 33%; text-align: left;">Datum</th> <th style="width: 33%; text-align: left;">Jezik</th> <th style="width: 33%; text-align: left;">Opomba</th> </tr> <tr><td style="border-bottom: 1px solid black; height: 20px;"></td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="border-bottom: 1px solid black; height: 20px;"></td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="border-bottom: 1px solid black; height: 20px;"></td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="border-bottom: 1px solid black; height: 20px;"></td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="border-bottom: 1px solid black; height: 20px;"></td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="border-bottom: 1px solid black; height: 20px;"></td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="border-bottom: 1px solid black; height: 20px;"></td><td></td><td></td></tr> </table> 5. OMEJITVE	Datum	Jezik	Opomba																						1. PODATKI O DELODAJALCU Uradni naziv gospodarske družbe Poslovna enota Poštni naslov Mesto - država 2. PODATKI IMETNIKA Kraj rojstva EMŠO Datum rojstva L L L L - M M - D D Državljanstvo Poštni naslov Mesto Mesto - država Podpis 	Logotip gospodarske družbe SPRIČEVALO za delo na delovnem mestu Številka spričevala Priimek/priimki Ime/imena Datum izdaje Datum izteka Organizacijska enota, ki izdaja spričevalo Podpis
Datum	Jezik	Opomba																								

Prva stran

[illegible]

Hrbtna stran

2106. Pravilnik o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje

Na podlagi 7. točke prvega odstavka 14. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10) izdaja minister za promet

PRAVILNIK o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje

1. člen

Ta pravilnik določa obrazce dovoljenj za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja), postopek izdaje, podaljšanja veljavnosti in zamenjave dovoljenj ter način vodenja evidenc teh dovoljenj.

2. člen

Dovoljenje za učitelja vožnje se izda na obrazcu, ki je kot priloga 1 sestavni del tega pravilnika. Obrazec je rožnate barve, ima dva dela in meri razvit 148 x 105 mm. V obrazcu se v rubriki »datum izdaje« na strani 3 odtisne pečat upravne enote in vpiše datum pridobitve posamezne kategorije vozil, za katere sme učitelj vožnje usposabljam kandidati za voznike motornih vozil. Pri kategorijah, za katere imetnik dovoljenja nima pravice usposabljam kandidati za voznike motornih vozil, se rubrika »datum izdaje« na strani 3 označi z znaki *. V rubriko »podaljšanje veljavnosti« na strani 4 se vpiše datum veljavnosti dovoljenja, ki ga s podpisom in pečatom potrdi uradna oseba.

3. člen

Dovoljenje za učitelja predpisov se izda na obrazcu, ki je kot priloga 2 sestavni del tega pravilnika. Obrazec je rožnate barve, ima dva dela in meri razvit 148 x 105 mm.

4. člen

Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje se izda na obrazcu, ki je kot priloga 3 sestavni del tega pravilnika. Obrazec je rožnate barve, ima dva dela in meri razvit 148 x 105 mm.

5. člen

Na območju, na katerem živijo pripadniki italijanske ali madžarske narodne skupnosti, se izdajajo dovoljenja v slovenskem in madžarskem oziroma v slovenskem in italijanskem jeziku.

6. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja je treba priložiti:

- dokazilo o predpisani izobrazbi,
- dokazilo o uspešno zaključenem programu usposabljanja za učitelja vožnje, učitelja predpisov ali strokovnega vodjo šole vožnje.

(2) Poleg dokazil iz prejšnjega odstavka morajo upravičenci za izdajo dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje priložiti še:

a) za učitelja vožnje:

1. veljavno vozniško dovoljenje tiste kategorije, za katero zahteva izdajo dovoljenja za učitelja vožnje,

2. dokazilo, da v evidenci kazenskih točk nima vpisanih več kot 5 kazenskih točk,

3. dokazilo, da v zadnjih treh letih ni bil pravnomočno obsojen ali ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali ogrožanja javnega prometa ali za kaznivo dejanje nasilništva,

4. dokazilo, da ni bil pravnomočno kaznovan za dva ali več hujših prekrškov zoper javni red in mir z elementi nasilja,

5. dokazilo, da mu v zadnjih dveh letih ni:

- bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja,

- bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali vožnje pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ali zaradi odklonitve preizkusa z ustreznimi sredstvi, napravami ali strokovnega pregleda zaradi preveritve, ali ima v organizmu alkohol, ali odklonitve preizkusa z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi odklonitve strokovnega pregleda,

- bila izrečena prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije zaradi vožnje pod vplivom alkohola,

b) za učitelja predpisov:

- veljavno vozniško dovoljenje B kategorije;

c) za strokovnega vodjo šole vožnje:

- veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za vozila B kategorije.

(3) Podatke o dejstvih iz uradnih evidenc, ki jih vodijo upravni organi in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil in so potrebni za izdajo dovoljenja na podlagi 35. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10, v nadaljnjem besedilu: zakon), pridobi upravna enota, ki odloča o zahtevi upravičenca, po uradni dolžnosti.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja mora oseba priložiti fotografijo, ki kaže njeno pravo podobo in ni retuširana. Fotografija mora biti izdelana na belem, tankem sijajnem fotografskem papirju, velikosti 35 x 45 mm, v črno-beli ali barvni tehniki. Fotografija ne sme biti izdelana z napravo za samopostrežno fotografiranje. Oseba mora biti fotografirana od spredaj, z odkritim čelom in obrazom, brez klobuka, čepice, rute ali drugih pokrival. Oseba je lahko fotografirana brez pripomočkov za korekcijo vida.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka smejo pripadniki verskih skupnosti ter druge osebe, ki po svoji ljudski navadi kot sestavni del svojega oblačila oziroma kot sestavni del oblačila verske skupnosti nosijo čepico, ruto ali drugo pokrivalo, priložiti fotografijo, na kateri so fotografirani s čepico, ruto ali drugim pokrivalom, če imajo odkrito čelo in obraz.

(6) Upravna enota pred izdajo dovoljenja preveri podatke v zahtevi in ugotovi istovetnost osebe.

7. člen

(1) Zahtevi za podaljšanje veljavnosti dovoljenja za učitelja vožnje in učitelja predpisov je treba priložiti potrdilo o opravljenem dodatnem usposabljanju, ki ga izdaja izvajalec dodatnega izobraževanja ter dodatnega usposabljanja iz prvega odstavka 46. člena zakona za obdobje zadnjih petih let.

(2) Zahtevi za podaljšanje veljavnosti dovoljenja za učitelja vožnje je treba predložiti tudi dokazila iz 2. do 5. točke pod a) drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Veljavnost dovoljenja za učitelja vožnje in učitelja predpisov upravna enota na zahtevo upravičenca podaljša tako, da v rubriko »dovoljenje velja do« vpiše datum veljavnosti, ki ga s podpisom in pečatom potrdi uradna oseba.

8. člen

(1) Na zahtevo upravičenca za vpis dodatne kategorije vozil, za katere sme izvajati usposabljanje kandidati za voznike motornih vozil, se izda novo dovoljenje za učitelja vožnje z veljavnostjo petih let ali za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora upravičenec priložiti:

- potrdilo o uspešno opravljenem programu dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje,

- dokazilo o uspešno zaključenem programu usposabljanja za učitelja vožnje za kategorijo, ki se dodatno vpisuje.

(3) V dovoljenje za učitelja vožnje se vpišejo tudi vse predhodno pridobljene kategorije.

9. člen

(1) Namesto pogrešanega, ukradenega, izgubljenega, obrabljenega ali uničenega dovoljenja izda upravna enota na zahtevo upravičenca novo dovoljenje z enako veljavnostjo.

(2) Zahtevi za izdajo novega dovoljenja namesto pogrešanega, ukradenega ali izgubljenega mora upravičenec upravni enoti podati pisno izjavo. V pisni izjavi je treba navesti okoliščine, v katerih je bilo dovoljenje izgubljeno ali ukradeno.

(3) Zahtevi za zamenjavo dovoljenja je treba priložiti fotografijo, ki je v skladu s četrtem odstavkom 6. člena tega pravilnika.

(4) V dovoljenju, ki je izdano namesto pogrešanega, ukradenega ali izgubljenega, se na zadnji strani vpiše opomba »dvojniki«. V opombi se vpiše tudi serijska številka pogrešanega, ukradenega ali izgubljenega obrazca.

(5) Če imetnik dovoljenja najde dovoljenje, namesto katerega je izdan dvojniki, mora najdeno dovoljenje vrniti upravni enoti.

(6) Obrabljeno ali uničeno dovoljenje upravna enota ob nadomestitvi z novim dovoljenjem na ustrezen način uniči (s preluknjanjem, žigosanjem) in ga na željo vrne stranki, sicer pa ga hrani v kartoteki imetnika dovoljenja. Na enak način uniči najdeno dovoljenje, namesto katerega je izdan dvojniki.

10. člen

(1) Evidenca o izdanih dovoljenjih je sestavljena iz centralne računalniške evidence in kartotek imetnikov dovoljenj, ki jih vodi upravna enota.

(2) Upravna enota vnese podatke o postopku, ki ga je opravila, v centralni računalniški evidenci izdanih dovoljenj.

(3) Centralna računalniška evidenca se vodi skupno za vsa dovoljenja. Ob vpisu v evidenco se določi zaporedna številka in vpišejo podatki iz petega odstavka 35. člena zakona.

(4) Kartoteko imetnika dovoljenja sestavljajo zahteva, na podlagi katere je bilo osebi izdano, podaljšano ali zamenjano dovoljenje in priložena dokazila. Vsa dokazila morajo biti priložena na vpogled v izvirniku, razen dokazil, ki so organu dostopna v elektronski obliki. V kartoteko imetnika dovoljenja se

vložijo kopije dokazil, originale pa hrani imetnik najmanj 10 let od izdaje dovoljenja.

(5) Kartoteke imetnikov dovoljenj hrani upravna enota, ki je postopek opravila, 5 let od izdaje dovoljenja, v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave z dokumentarnim gradivom.

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

11. člen

(1) Dovoljenja, izdana na obrazcih, predpisanih s Pravilnikom o dovoljenjih za voznika inštruktorja, učitelja predpisov in vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 117/02), in dovoljenja, izdana na obrazcih, predpisanih s Pravilnikom o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 93/06), veljajo do izteka njihove veljavnosti.

(2) Dovoljenja na obrazcih, predpisanih s Pravilnikom o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 93/06) se lahko izdajajo še največ eno leto od uveljavitve tega pravilnika.

12. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 93/06).

13. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. julija 2011.

Št. 007-113/2011/18-0008497
Ljubljana, dne 25. maja 2011
EVA 2011-2411-0043

Patrick Vlačič l.r.
Minister
za promet

PRILOGA 1

11. Podaljšanje veljavnosti <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe) </td> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe) </td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;"> Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe) </td> <td style="vertical-align: top;"> Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe) </td> </tr> </table> OPOMBE:	Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)	Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)	Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)	Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)	 REPUBLIKA SLOVENIJA DOVOLJENJE ZA UČITELJA VOŽNJE
Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)	Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)				
Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)	Dovoljenje velja do: (žig) (podpis uradne osebe)				

1. Priimek 2. Ime 3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva 4. Kraj stalnega prebivališča 5. Dovoljenje izdal 6. _____ Datum izdaje (žig) 7. Številka 8. Podpis imetnika	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th style="width: 10%;">10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje</th> <th style="width: 90%;">Datum izdaje</th> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">A </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">B </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">C </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">D </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">B </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">E C </td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">D </td> <td></td> </tr> </table>	10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje	Datum izdaje	A 		B 		C 		D 		B 		E C 		D 	
10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje	Datum izdaje																
A 																	
B 																	
C 																	
D 																	
B 																	
E C 																	
D 																	

9.

FOTOGRAFIJA IMETNIKA

DOVOLJENJA

35 x 45 mm

11. Podaljšanje veljavnosti Prorogazione della validità		 REPUBLIKA SLOVENIJA REPUBBLICA DI SLOVENIA DOVOLJENJE ZA UČITELJA VOŽNJE PATENTE PER ISTRUTTORE DI GUIDA
Dovoljenje velja do: La patente è valida fino:	Dovoljenje velja do: La patente è valida fino:	
_____ (žig / Timbro)	_____ (žig / Timbro)	
_____ (podpis uradne osebe) (firma dell'ufficiale)	_____ (podpis uradne osebe) (firma dell'ufficiale)	
Dovoljenje velja do: La patente è valida fino:	Dovoljenje velja do: La patente è valida fino:	
_____ (žig / Timbro)	_____ (žig / Timbro)	
_____ (podpis uradne osebe) (firma dell'ufficiale)	_____ (podpis uradne osebe) (firma dell'ufficiale)	

OPOMBE: / OSSERVAZIONI:

1. Priimek / Cognome 2. Ime / Nome 3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva / Data di nascita/CAUC/Luogo di nascita 4. Kraj stalnega prebivališča / Luogo di residenza permanente 5. Dovoljenje izdal / Patente rilasciata da 6. _____ Datum izdaje / Data di rilascio (žig / Timbro) 7. Številka / Numero 8. Podpis imetnika / Firma del titolare	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th style="width: 5%;">10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje</th> <th style="width: 65%;">Categoria di autoveicoli per i quali la patente di guida è valida</th> <th style="width: 30%;">Datum izdaje Data di rilascio</th> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">A</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">B</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">C</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">D</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">E</td> <td> B C D </td> <td></td> </tr> </table>	10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje	Categoria di autoveicoli per i quali la patente di guida è valida	Datum izdaje Data di rilascio	A			B			C			D			E	B C D 	
10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje	Categoria di autoveicoli per i quali la patente di guida è valida	Datum izdaje Data di rilascio																	
A																			
B																			
C																			
D																			
E	B C D 																		

9.
 FOTOGRAFIJA IMETNIKA
 DOVOLJENJA
 35 x 45 mm
 FOTOGRAFIA DEL
 TITOLARE DELLA
 PATENTE

11. Podaljšanje veljavnosti Ervénységgi idő meghosszabbítása		 REPUBLIKA SLOVENIJA SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG DOVOLJENJE ZA UČITELJA VOŽNJE GÉPJÁRMŰ-VEZETŐI GYAKORLAT SZAKOKTATÓI ENGEDÉLY
Dovoljenje velja do: Az engedély érvényességi ideje	Dovoljenje velja do: Az engedély érvényességi ideje	
_____ (žig / pecsét)	_____ (žig / pecsét)	
_____ (podpis uradne osebe) (a hivatalos személy aláírása)	_____ (podpis uradne osebe) (a hivatalos személy aláírása)	
Dovoljenje velja do: Az engedély érvényességi ideje	Dovoljenje velja do: Az engedély érvényességi ideje	
_____ (žig / pecsét)	_____ (žig / pecsét)	
_____ (podpis uradne osebe) (a hivatalos személy aláírása)	_____ (podpis uradne osebe) (a hivatalos személy aláírása)	

OPOMBE: / MEGJEGYZÉSEK:

1. Priimek / Családi név 2. Ime / Utónév 3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva / Születési idő/PESZSZ/Születési hely 4. Kraj stalnega prebivališča / Állandó lakóhely 5. Dovoljenje izdal / Az engedélyt kiadta 6. _____ Datum izdaje / A kiadás dátuma (žig / pecsét) 7. Številka / Szám 8. Podpis imetnika / A tulajdonos aláírása	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th style="width: 5%;">10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje Ervénységgi kategóriák</th> <th style="width: 40%;"></th> <th style="width: 55%;">Datum izdaje A kiadás dátuma</th> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">A</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">B</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">C</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">D</td> <td style="text-align: center;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">E</td> <td> B C D </td> <td></td> </tr> </table>	10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje Ervénységgi kategóriák		Datum izdaje A kiadás dátuma	A			B			C			D			E	B C D 	
10. Kategorija vozil, za katero velja dovoljenje Ervénységgi kategóriák		Datum izdaje A kiadás dátuma																	
A																			
B																			
C																			
D																			
E	B C D 																		

9.
 FOTOGRAFIJA IMETNIKA
 DOVOLJENJA
 35 x 45 mm
 AZ ENGEDÉLY
 TULAJDONOSÁNAK FÉNYKÉPE

PRILOGA 2

URADNI ZAZNAMKI:

REPUBLIKA SLOVENIJA

DOVOLJENJE ZA
UČITELJA PREDPISOV

1. Priimek
2. Ime
3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva
4. Kraj stalnega prebivališča
5. Dovoljenje izdal

6. _____
Datum izdaje

(žig)

7. Številka

8. Podpis imetnika

9.
FOTOGRAFIJA IMETNIKA
DOVOLJENJA
35 x 45 mm

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

Dovoljenje velja do:

(žig)

(podpis uradne osebe)

URADNI ZAZNAMKI: / ANNOTAZIONI UFFICIALI:

REPUBLIKA SLOVENIJA
REPUBBLICA DI SLOVENIA

DOVOLJENJE ZA
UČITELJA PREDPISOV
PATENTE PER
L'INSEGNANTE DI TEORIA

1. Priimek / Cognome

2. Ime / Nome

3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva / Data di nascita/CAUC/Luogo di nascita

4. Kraj stalnega prebivališča / Luogo di residenza permanente

5. Dovoljenje izdal / Patente rilasciata da

6. Datum izdaje / Data di rilascio

(žig / Timbro)

7. Številka / Numero

8. Podpis imetnika / Firma del titolare

9.
FOTOGRAFIJA IMETNIKA
DOVOLJENJA
35 x 45 mm
FOTOGRAFIA DEL
TITOLARE DELLA
PATENTE

Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)Dovoljenje velja do:
La patente è valida fino:

(žig / Timbro)

(podpis uradne osebe)
(firma dell'ufficiale)

URADNI ZAZNAMKI / HIVATALOS BEJEGYZÉSEK

REPUBLIKA SLOVENIJA
SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁGDOVOLJENJE ZA
UČITELJA PREDPISOV
GÉPJÁRMŰ-VEZETŐI ELMÉLET
SZAKOKTATÓI ENGEDÉLY

1. Priimek / Családi név

2. Ime / Utónév

3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva / Születési idő/PESZSZ/Születési hely

4. Kraj stalnega prebivališča / Állandó lakóhely

5. Dovoljenje izdal / Az engedélyt kiadta

6. Datum izdaje / A kiadás dátuma

(žig / pecsét)

7. Številka / Szám

8. Podpis imetnika / A tulajdonos aláírása

9.
FOTOGRAFIJA IMETNIKA
DOVOLJENJA
35 x 45 mm
AZ ENGEDÉLY
TULAJDONOSÁNAK FENYKÉPEDovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)Dovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)Dovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)Dovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)Dovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)Dovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)Dovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)Dovoljenje velja do:
Az engedély érvényességi ideje:

(žig / pecsét)

(podpis uradne osebe)
(a hivatalos személy aláírása)

PRILOGA 3

REPUBLIKA SLOVENIJA

**DOVOLJENJE ZA
STROKOVNEGA
VODJO ŠOLE VOŽNJE**

1. Priimek
2. Ime
3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva
4. Kraj stalnega prebivališča
5. Dovoljenje izdal

6. _____
Datum izdaje

(žig)

9.
FOTOGRAFIJA IMETNIKA
DOVOLJENJA
35 x 45 mm

7. Številka
8. Podpis imetnika

STROKOVNI VODJA ŠOLE VOŽNJE:

- je pedagoški in strokovni vodja,
- je vzgojitelj učiteljev vožnje in učiteljev predpisov,
- je nosilec novih idej za večjo varnost v prometu.

Zloraba dovoljenja je kaznivo dejanje.

REPUBLIKA SLOVENIJA
REPUBBLICA DI SLOVENIA

DOVOLJENJE ZA
STROKOVNEGA
VODJO ŠOLE VOŽNJE
PATENTE PER
DIRIGENTE TECNICO
DI SCUOLA GUIDA

1. Priimek / Cognome

2. Ime / Nome

3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva / Data di nascita/CAUC/Luogo di nascita

4. Kraj stalnega prebivališča / Luogo di residenza permanente

5. Dovoljenje izdal / Patente rilasciata da

6. _____
Datum izdaje / Data di rilascio

(žig / Timbro)

7. Številka / Numero

8. Podpis imetnika / Firma del titolare

9.
FOTOGRAFIJA IMETNIKA
DOVOLJENJA
35 x 45 mm
FOTOGRAFIA DEL
TITOLARE DELLA
PATENTE

**STROKOVNI VODJA ŠOLE VOŽNJE:
IL DIRIGENTE TECNICO DI SCUOLA GUIDA:**

- je pedagoški in strokovni vodja,
è un dirigente pedagogico e tecnico,
- je vzgojitelj učiteljev vožnje in učiteljev predpisov,
istruisce gli insegnanti di guida e gli insegnanti di regole
stradali,
- je nosilec novih idej za večjo varnost v prometu.
porta avanti nuove idee per una maggiore sicurezza stradale.

Zloraba dovoljenja je kaznivo dejanje.
L'abuso della patente è punito dalla legge.

REPUBLIKA SLOVENIJA
SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG

DOVOLJENJE ZA
STROKOVNEGA
VODJO ŠOLE VOŽNJE
AUTÓSISKOLAI SZAKMAI
VEZETŐI ENGEDÉLY

1. Priimek / Családi név

2. Ime / Utónév

3. Datum rojstva/EMŠO/Kraj rojstva / Születési idő/PESZSZ/Születési hely

4. Kraj stalnega prebivališča / Állandó lakóhely

5. Dovoljenje izdal / Az engedélyt kiadta

6. _____
Datum izdaje / A kiadás dátuma

(žig / pecsét)

9.
FOTOGRAFIJA IMETNIKA
DOVOLJENJA
35 x 45 mm
AZ ENGEDÉLY
TULAJDONOSÁNAK FÉNYKÉPE

7. Številka / Szám

8. Podpis imetnika / A tulajdonos aláírása

STROKOVNI VODJA ŠOLE VOŽNJE:
AZ AUTÓSISKOLA SZAKMAI VEZETŐJE:

- je pedagoški in strokovni vodja,
pedagógiai és szakmai vezető,
- je vzgojitelj učiteljev vožnje in učiteljev predpisov,
az elméleti és gyakorlati szakoktatók mentora,
- je nosilec novih idej za večjo varnost v prometu.
új eszmék hordozója a közlekedés biztonság növelésének
terén.

Zloraba dovoljenja je kaznivo dejanje.
Az engedéllyel való visszaélés bűncselekmény.

2107. Pravilnik o šolah vožnje in vodenju registra šol vožnje

Na podlagi 1., 2., 3., 9. in 10. točke prvega odstavka 14. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10) izdaja minister za promet

P R A V I L N I K
o šolah vožnje in vodenju registra šol vožnje**1. Splošne določbe****1. člen**

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik natančneje določa opremljenost in delo šol vožnje, potrebne evidence in dokumente pri delu šol vožnje, način označevanja vozil, na katerih se usposablajo kandidati za voznike motornih vozil (v nadaljnjem besedilu: kandidati) ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ta vozila in način označevanja vozil pri vožnji s spremljevalcem. Ta pravilnik določa tudi obliko, način in pogoje za vodenje registra šol vožnje.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

- usposabljanje je pridobivanje znanja, spretnosti in obnašanja, zahtevanih za vožnjo motornega vozila;
- teoretični del usposabljanja je pridobivanje znanja o vožnji;
- praktični del usposabljanja je pridobivanje spretnosti in obnašanja pri vožnji.

2. Pogoji za delovanje šol vožnje**2. člen**

(materialni pogoji)

Šola vožnje mora imeti:

- učilnico za izvajanje usposabljanja kandidatov iz teorije vožnje, z ločenimi sanitarnimi prostori v istem objektu;
- učne pripomočke za izvajanje teoretičnega in praktičnega usposabljanja kandidatov;
- neprometno površino, ki omogoča izvajanje praktičnega usposabljanja spretnosti vožnje motornega vozila;
- ustrezno opremljena motorna vozila tistih kategorij, za katere izvaja program usposabljanja.

3. člen

(kadrovski pogoji)

(1) Šola vožnje mora imeti:

- učitelja vožnje;
- učitelja predpisov;
- strokovnega vodjo šole vožnje, ki ima dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje in veljavno dovoljenje za učitelja vožnje.

(2) V šolah vožnje smejo usposabljalati kandidate za voznike motornih vozil samo učitelji vožnje in učitelji predpisov, ki imajo veljavna dovoljenja za opravljanje tega dela ter osebe iz 1. in 2. točke četrtega odstavka 29. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10; v nadaljnjem besedilu: zakon) in delo opravljajo v skladu z delovnopravno zakonodajo.

4. člen

(učilnica)

(1) Učilnica mora biti funkcionalno opremljena tako, da omogoča nemoteno učenje odraslih.

(2) V učilnici mora biti na kandidata na razpolago najmanj 1,5 m² delovne površine in za učitelja predpisov najmanj 3 m² delovne površine.

(3) Učilnica mora biti opremljena z naslednjimi učnimi pripomočki:

- optični medij, ki omogoča prikaz načel in pravil cestnega prometa ter delovanja in opreme motornih vozil;

- šolsko tablo ali tablo z listi;
- strokovno literaturo s področja cestnega prometa.

5. člen

(neprometna površina)

(1) Neprometna površina mora omogočati izvajanje vaj iz tehnike vožnje.

(2) Vhod na neprometno površino mora biti urejen tako, da onemogoča nekontroliran vstop nepristojnim osebam in vozilom, ki bi ovirali proces usposabljanja.

(3) Šola vožnje mora imeti za izvajanje vaj na neprometni površini najmanj 25 stožcev ustrezne višine glede na kategorijo vozila, za katero šola vožnje izvaja usposabljanje.

6. člen

(vozila)

(1) Šola vožnje mora za usposabljanje kandidatov uporabljati naslednja motorna vozila:

1. za kategorijo AM:

- kolo z motorjem (moped) na dveh kolesih;

2. za kategorijo A1:

- motorno kolo, ki spada v to kategorijo, brez stranske priklole, z delovno prostornino motorja najmanj 120 ccm, ki lahko doseže hitrost najmanj 90 km/h;

3. za kategorijo A2:

- motorno kolo, ki spada v to kategorijo, brez stranske priklole, z delovno prostornino motorja najmanj 400 ccm in močjo motorja najmanj 25 kW;

4. za kategorijo A:

- motorno kolo, ki spada v to kategorijo, brez stranske priklole, z delovno prostornino motorja najmanj 600 ccm in močjo motorja najmanj 40 kW;

5. za kategorijo B1:

- štirikolo, ki lahko doseže hitrost najmanj 60 km/h;

6. za kategorijo B:

- motorno vozilo, ki spada v to kategorijo in doseže hitrost najmanj 100 km/h;

7. za kategorijo C1:

- tovorno vozilo, ki spada v to kategorijo, z največjo dovoljeno maso najmanj 4000 kg in z dolžino najmanj 5 m, ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h. Motorno vozilo mora biti opremljeno s sistemom proti blokiranju koles ter z ustrezno napravo za nadzor nad delom voznika in gibanjem vozila v cestnem prometu (tahograf). Tovorni del mora biti zaprte izvedbe (keson s ponjavo ali furgon) ter najmanj tako širok in visok kakor kabina;

8. za kategorijo C:

- tovorno vozilo, ki spada v to kategorijo, z največjo dovoljeno maso najmanj 12000 kg, z dolžino najmanj 8 m in širino najmanj 2,4 m. Motorno vozilo mora biti opremljeno s sistemom proti blokiranju koles, z menjalnikom, ki ima najmanj osem prestavnih razmerij za vožnjo naprej, ter z ustrezno napravo za nadzor nad delom voznika in gibanjem vozila v cestnem prometu (tahograf). Tovorni del mora biti zaprte izvedbe (keson s ponjavo ali furgon) ter najmanj tako širok in visok kakor kabina. Skupna masa vozila mora biti najmanj 10000 kg, vozilo pa mora doseči hitrost najmanj 80 km/h;

9. za kategorijo D1:

- avtobus, ki spada v to kategorijo (razen vozil, ki so po obliki ali namenu karoserije opredeljena kot mestni, specialni, bivalni ali gasilski avtobus), z največjo dovoljeno maso najmanj 4000 kg, ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h in meri v dolžino najmanj 5 m. Motorno vozilo mora biti opremljeno s sistemom proti blokiranju koles ter z ustrezno napravo za nadzor nad delom voznika in gibanjem vozila v cestnem prometu (tahograf);

10. za kategorijo D:

- avtobus, ki spada v to kategorijo (razen vozil, ki so po obliki ali namenu karoserije opredeljena kot mestni, zgibni mestni, specialni, bivalni ali gasilski avtobus). Vozilo mora biti dolgo najmanj 10 m, široko najmanj 2,4 m in mora doseči hitrost

najmanj 80 km/h. Biti mora opremljeno s sistemom proti blokiranju koles ter z ustrezno napravo za nadzor nad delom voznika in gibanjem vozila v cestnem prometu (tahograf);

11. Za kategorijo BE:

– skupina vozil, ki je sestavljena iz ustreznega vlečnega vozila kategorije B ter dodanim priklopnim vozilom, katerega največja dovoljena masa ne sme biti manjša od 1000 kg in ne sme presegati 3500 kg, ki lahko doseže hitrost najmanj 100 km/h in ne spada v kategorijo B. Priklopno vozilo mora biti zaprte izvedbe (keson s ponjavo ali furgon) ter široko in visoko vsaj toliko kakor vlečno vozilo. Zaprti del priklopnega vozila sme biti tudi ožji od vlečnega, če je pogled nazaj iz slednjega mogoč le z uporabo zunanjih vzvratnih ogledal motornega vozila. Skupna masa priklopnega vozila ne sme biti manjša od 800 kg;

12. za posebni praktični del voznškega izpita za vožnjo skupine vozil kategorije B, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 4.250 kg, če je vlečnemu vozilu dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik:

– skupina vozil, ki je sestavljena iz ustreznega vlečnega vozila kategorije B ter dodanim priklopnim vozilom, ki ni lahki priklopnik. Največja dovoljena masa skupine vozil mora presegati 3500 kg, a ne preseči 4250 kg. Če največja dovoljena masa vlečnega oziroma priklopnega vozila ni določena, mora masa skupine vozil presegati 3500 kg, vendar ne preseči 4250 kg;

13. za kategorijo C1E:

– skupina vozil, sestavljena iz tovornega vozila kategorije C1, ki mu je dodano priklopno vozilo z največjo dovoljeno maso najmanj 1250 kg. Ta skupina mora imeti dolžino najmanj 8 m in doseči hitrost najmanj 80 km/h. Tovorni del obeh vozil mora biti zaprte izvedbe (keson s ponjavo ali furgon) ter najmanj tako širok in visok kakor kabina vlečnega vozila. Zaprti del priklopnega vozila sme biti tudi ožji od vlečnega vozila, če je pogled nazaj iz slednjega mogoč le z uporabo zunanjih vzvratnih ogledal motornega vozila. Skupna masa priklopnega vozila ne sme biti manjša od 800 kg;

14. za kategorijo CE:

– skupina vozil, sestavljena iz tovornega vozila kategorije C, ki mu je dodano priklopno vozilo dolžine najmanj 7,5 m, ali s kombinacijo skupine vozil iz sedlastega vlačilca in ustreznega polpriklopnika. Ta skupina mora imeti najmanj 20000 kg največje dovoljene mase, dolžino najmanj 14 m in širino najmanj 2,4 m. Doseči mora hitrost najmanj 80 km/h. Skupina vozil mora biti opremljena s sistemom proti blokiranju koles, vlečno vozilo pa še z menjalnikom, ki ima najmanj osem prestavnih razmerij za vožnjo naprej ter ustrezno napravo za nadzor nad delom voznika in gibanjem vozila v cestnem prometu (tahograf). Tovorni del mora biti zaprte izvedbe (keson s ponjavo ali furgon) ter najmanj tako širok in visok kakor kabina, skupna masa skupine vozil pa mora biti najmanj 15000 kg;

15. za kategorijo D1E:

– skupina vozil, ki je sestavljena iz avtobusa kategorije D1 (razen vozil, ki so po obliki ali namenu karoserije opredeljena kot mestni, specialni, bivalni ali gasilski avtobus) in priklopnika z največjo dovoljeno maso najmanj 1250 kg. Tovorni del priklopnika mora biti zaprte izvedbe ter najmanj 2 m širok in 2 m visok. Priklopno vozilo mora imeti najmanj 800 kg skupne mase. Skupina vozil mora doseči hitrost najmanj 80 km/h;

16. za kategorijo DE:

– skupina vozil, ki je sestavljena iz avtobusa kategorije D (razen vozil, ki so po obliki ali namenu karoserije opredeljena kot mestni, zgibni mestni, specialni, bivalni ali gasilski avtobus) in priklopnika z največjo dovoljeno maso najmanj 1250 kg. Tovorni del priklopnika mora biti zaprte izvedbe (keson s ponjavo ali furgon) ter biti najmanj 2 m širok in 2 m visok. Priklopno vozilo mora imeti najmanj 800 kg skupne mase. Vlečno vozilo mora biti dolgo najmanj 10 m, široko najmanj 2,4 m ter opremljeno z ustrezno napravo za nadzor nad delom voznika in gibanjem vozila v cestnem prometu (tahograf), pa tudi s sistemom proti blokiranju koles. Skupina vozil mora doseči hitrost najmanj 80 km/h;

17. za kategorijo F:

– traktor, ki mu je dodan traktorski priklopnik, katerega konstrukcijsko določena hitrost je večja od 30 km/h. Traktorski priklopnik mora biti obremenjen najmanj do 1/3 svoje nosilnosti.

(2) Ne glede na določbe 8., 11. ter 13.–16. točke prejšnjega odstavka se lahko kandidat usposablja na vozilu z manjšo predpisano skupno maso, vendar največ 10 ur praktičnega usposabljanja. Učitelj vožnje tako vožnjo označi v dnevnem razvidu vožnje in evidenčnem kartonu vožnje, kjer v rubriki »Vaje – splošni del« ali »Vaje – dodatni del« to označi s črko »P«.

7. člen

(dodatna oprema vozil in kandidatov)

(1) Vozila in kandidati šole vožnje morajo imeti naslednjo dodatno opremo:

1. vozila kategorije AM, A1, A2, A, B1 in F:

– napravo, ki omogoča prostoročno zvezo za dvosmerno komunikacijo: kandidat–učitelj vožnje–kandidat;

2. vozila kategorije B:

– dodatno notranje in zunanje desno vzvratno ogledalo za učitelja vožnje;

– dodatne stopalke sklopke, zavore in plina za učitelja vožnje.

3. vozila kategorije C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE:

– dodatni zunanji vzvratni ogledali za učitelja vožnje, razen pri vozilih, ki imajo ogledala nameščena tako, da lahko učitelj vožnje spremlja prometno situacijo v mrtvih kotih pred in ob vozilu ter spremlja promet za vozilom v ogledalih, ki so namenjena vozniku;

– najmanj dodatno zavorno stopalko za učitelja vožnje.

4. vozila kategorije F:

– varnostno kabino;

– dodatni sedež za učitelja vožnje;

– dodatni zunanji vzvratni ogledali za učitelja vožnje;

– najmanj dodatno zavorno stopalko za učitelja vožnje.

(2) Dodatno vgrajene stopalke za učitelja vožnje morajo biti strokovno pregledane v skladu s predpisi o homologaciji.

(3) Kandidat, ki se usposablja za vožnjo vozil kategorije A1, A2, A in B1, mora med usposabljanjem imeti:

– homologirano zaščitno motoristično čelado;

– zaščitno oblačilo, izdelano za vožnjo z motornim kolesom. Zaščitno oblačilo ali dodatni telovnik, ki v vetru ne sme ovirati kandidata, morata biti v signalnih barvah ter na zadnji strani označena s simbolom »L« tablice iz prvega odstavka 21. člena tega pravilnika;

– zaščitne motoristične rokavice;

– zaščitno motoristično obutev ali ustrezno zaprto obuvalo, ki mora pokrivati gležnje;

– ustrezno motoristično zaščito za hrbtenico.

(4) Kandidat, ki se usposablja za vožnjo kategorije AM, mora med usposabljanjem imeti:

– homologirano zaščitno motoristično čelado;

– zaščitno oblačilo (jopič in dolge hlače). Zaščitno oblačilo ali dodatni telovnik, ki v vetru ne sme ovirati kandidata, morata biti v signalnih barvah ter na zadnji strani označena s simbolom »L« tablice iz prvega odstavka 21. člena tega pravilnika;

– zaščitno zaprto obuvalo.

(5) Kandidat za voznika se sme usposabljati na vozilu, ki ni v uporabi v šoli vožnje če:

– se usposablja na vozilu, katerega prestavno razmerje med motorjem in kolesi se spreminja z uporabo stopalke za plin ali zavore oziroma brez stopalke sklopke ali ročne prestavne ročice – sklopke za dvokolesna motorna vozila (vozilo z avtomatskim menjalnikom). Pri tem mora biti pomožna zavora v vozilu kategorije B v dosegu roke učitelja vožnje;

– mora zaradi svojih telesnih zmožnosti voziti v cestnem prometu le tem zmožnostim prilagojeno vozilo (v skladu z omejitvami in pod pogoji, ki so navedeni v kandidatovem zdrav-

niškem spričevalu). Pri tem mora biti pomožna zavora v vozilu kategorije B v dosegu roke učitelja vožnje;

– se usposablja za vožnjo skupine vozil kategorije B, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 4.250 kg, če je vlečnemu vozilu dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik. Šola vožnje, ki izvaja usposabljanje za vožnjo skupine vozil kategorije B, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 4.250 kg, če je vlečnemu vozilu dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, mora biti registrirana za usposabljanje kandidatov motornih vozil BE kategorije.

(6) Vozilom iz prejšnjega odstavka v prometnem dovoljenju ni treba imeti vpisanega namena uporabe oziroma oblike nadgradnje in jim ni treba izpolnjevati pogojev iz 3. točke tretjega odstavka 50. člena Zakona o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 106/10).

(7) Šola vožnje sme usposabljalati kandidate tudi na vozilih, katerih prestavno razmerje med motorjem in kolesi se spreminja z uporabo stopalke za plin ali zavore oziroma brez stopalke sklopke ali ročne prestavne ročice – sklopke za dvokolesna motorna vozila (vozilo z avtomatskim menjalnikom).

(8) Kandidatu za voznika motornih vozil kategorij A1, A2, A in B1 ni treba izpolnjevati pogojev iz tretjega odstavka tega člena, kandidatu za voznika motornih vozil kategorije AM pa ni treba izpolnjevati pogoja iz četrtega odstavka tega člena, če se usposablja v vozilu z zaprto kabino in vgrajenim zadrževalnim sistemom.

3. Delo šol vožnje

8. člen

(usposabljanje kandidatov za voznike)

(1) Šola vožnje usposablja kandidate, ki se vanjo vpišejo in ob vpisu izpolnjujejo z zakonom predpisane pogoje.

(2) Šola vožnje pripravlja kandidate po predpisanem programu usposabljanja.

(3) Kandidat lahko nadaljuje usposabljanje v drugi šoli vožnje. Šola vožnje mora kandidatu, ki pri vpisu predloži evidenčni karton vožnje, kot dokazilo o delno opravljenem programu usposabljanja v drugi šoli vožnje, vpisati podatke o predhodnem usposabljanju v register kandidatov in arhivirati evidenčni karton.

9. člen

(teoretični del usposabljanja)

(1) Teoretični del usposabljanja mora trajati najmanj 20 pedagoških ur organiziranega vzgojno-izobraževalnega dela po predpisanem programu usposabljanja. Teoretični del usposabljanja se izvaja izključno v opremljeni učilnici šole vožnje. O poteku tega dela usposabljanja je učitelj dolžan voditi dnevnik dela.

(2) Teoretični del usposabljanja mora biti organiziran tako, da usposabljanje kandidata traja največ 4 ure dnevno in največ 20 ur tedensko.

10. člen

(praktični del usposabljanja)

(1) Kandidat začne s praktičnim delom usposabljanja po uspešno opravljenem teoretičnem delu vozniškega izpita.

(2) Pri izvedbi praktičnega dela usposabljanja mora učitelj vožnje upoštevati vrstni red predpisanih stopenj ter prične z usposabljanjem v naslednji stopnji, ko se prepriča, da kandidat obvlada snov predhodne stopnje.

11. člen

(vožnja s spremljevalcem)

(1) Praktični del usposabljanja kandidata za voznika motornih vozil kategorije B, ki bo vozil s spremljevalcem, ne sme biti krajši od 20 učnih ur.

(2) Kandidat se začne usposabljalati z vožnjo s spremljevalcem po opravljenem praktičnem delu usposabljanja v šoli vožnje.

12. člen

(dokončanje programa usposabljanja)

Za uspešno dokončanje usposabljanja mora kandidat opraviti vse obveznosti po predpisanem programu.

4. Evidence in dokumenti

13. člen

(odgovornost za dokumente in evidence)

(1) Za uresničevanje določb tega pravilnika in drugih predpisov, ki zadevajo dokumente in evidence je odgovoren strokovni vodja šole vožnje.

(2) Učitelji vožnje, učitelji predpisov in drugi delavci šole vožnje so odgovorni za posamezna opravila oziroma naloge, za katere so zadolženi po svoji funkciji oziroma delovnem mestu in ki jim jih izrecno dodeli poslovodni organ.

(3) Vsaka oseba, ki je zadolžena za določene naloge v zvezi z evidencami, ne glede na to ali to delo opravlja samostojno ali pa v funkciji organa šole vožnje, za svoje delo odgovarja materialno in moralno oziroma je v skladu s predpisi o disciplinski, odškodninski in kazenski odgovornosti osebno odgovorna za pravilno, ažurno in točno ravnanje.

14. člen

(vrste predpisanih evidenc)

Evidence, ki jih mora voditi šola vožnje so:

- register kandidatov;
- dnevnik usposabljanja iz teorije;
- dnevni razvid vožnje;
- evidenčni karton vožnje.

15. člen

(oblika, vsebina in uporaba evidenc)

(1) Register kandidatov se vodi na obrazcu, ki je kot priloga I sestavni del tega pravilnika. Register kandidatov vsebuje: registrsko številko kandidata, datum vpisa, osebno ime kandidata in naslov prebivališča, EMŠO, številko evidenčnega kartona in datum njegove izdaje, podatke o usposabljanju, podatke o izpisu kandidata iz šole vožnje, rubriko za opombe glede sprememb podatkov. Za vsako kategorijo, za katero šola vožnje izvaja usposabljanje, se vodi poseben register kandidatov.

(2) Dnevnik usposabljanja iz teorije se vodi na obrazcu, ki je kot priloga II sestavni del tega pravilnika. Vsebuje zaporedno številko dnevnika, čas usposabljanja, osebno ime predavatelja, ime, priimek ter datum rojstva kandidata, registrsko številko kandidata, naslov kandidata ter podatke o poteku usposabljanja.

(3) Dnevni razvid vožnje se vodi na obrazcu, ki je kot priloga III sestavni del tega pravilnika. Vsebuje podatke o šoli vožnje, ki ga je izdala, številko in datum izdaje, osebno ime učitelja vožnje, registrsko označbo vozila, podatke o številu prevoženih kilometrov, ime in priimek kandidata, registrsko številko kandidata in podatke o usposabljanju kandidata.

(4) Učitelj vožnje mora sproti voditi dnevni razvid vožnje. Vpis podatkov v dnevni razvid vožnje mora opraviti pred začetkom vožnje, razen podatkov o prevoženih kilometrih, času zaključka vožnje in zadnji učni vaji, ki jo je v učni uri izvedel kandidat, katere vpiše ob koncu učne ure. V primeru, ko poteka usposabljanje kandidata dve ali več učnih ur skupaj, učitelj vožnje ob začetku večurnega usposabljanja vpiše podatke, ki se tudi sicer vpisujejo ob začetku učne ure, podatke o prevoženih kilometrih, času zaključka vožnje in zadnji učni vaji, ki jo je izvedel kandidat, pa vpiše ob koncu

večurnega usposabljanja. Vpis podatkov potrdi kandidat s podpisom.

(5) Evidenčni karton vožnje se vodi na obrazcu, ki je kot priloga IV sestavni del tega pravilnika. Evidenčni karton vožnje poleg podatkov iz registra razen EMŠO vsebuje še osebno ime učitelja vožnje ter osebno ime, datum rojstva in stalno oziroma začasno prebivališče spremljevalca. Podatke o spremljevalcu v evidenčni karton vožnje vpiše izpitni center.

(6) Evidenčni karton vožnje je dolžan učitelj vožnje voditi za vsakega kandidata posebej. Učitelj vožnje mora pred pričetkom ure usposabljanja iz vožnje vpisati v evidenčni karton datum, vsebino in čas usposabljanja. Ob zaključku ure usposabljanja v evidenčni karton vpiše stanje števca kilometrov in zadnjo učno vajo, ki jo je v učni uri izvedel kandidat in to potrdi s podpisom. Učitelj vožnje je dolžan vpisati podatke o usposabljanju za vsako usposabljanje posebej in po končanem vpisu oziroma usposabljanju iz vožnje vrniti evidenčni karton vožnje kandidatu. V primeru, ko poteka usposabljanje kandidata dve ali več učnih ur skupaj, se podatke o prevoženih kilometrih, času zaključka vožnje in zadnji učni vaji, ki jo je izvedel kandidat, vpiše ob koncu večurnega usposabljanja.

(7) Evidenčni karton vožnje je listina, ki izkazuje potek usposabljanja in dosežene učne rezultate. Evidenčni karton vožnje izda šola vožnje kandidatu ob vpisu v šolo vožnje in ga mora kandidat prinesiti na vsako učno uro usposabljanja.

(8) Namesto izgubljenega ali ukradenega evidenčnega kartona vožnje je šola vožnje dolžna izdati nadomestni evidenčni karton. Po opravljenem vozniškem izpitu, pred pristojno izpitno komisijo, evidenčni karton arhivira šola vožnje skupaj z vpisnim listom kandidata.

16. člen

(vodenje evidenc)

(1) Šola vožnje vodi evidence z osebnimi podatki v zvezi z usposabljanjem kandidatov, od vpisa kandidata v šolo vožnje do zaključka usposabljanja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(2) Evidence o kandidatu, ki je zaključil z usposabljanjem, se ne smejo spreminjati in ni dovoljeno vanje posegati, lahko pa se evidenca ponovno aktivira oziroma se nadaljuje vodenje podatkov, če se kandidat ponovno vključi v izobraževalni proces ne glede na način oziroma obseg vključitve.

(3) Šola vožnje lahko enotne podatke iz evidenc združuje in vodi v podatkovnih datotekah v elektronskem mediju, če je zagotovljena trajnost podatkov.

17. člen

(viri podatkov)

(1) Šola vožnje zbira podatke o kandidatu, ki so potrebni za vodenje evidenc, le iz uradnih virov, in sicer:

- iz javnih listin (spričevala, obvestila, potrdila, osebna izkaznica, potni list, izpiski in potrdila iz matičnega registra, vozniško dovoljenje in podobno);
- iz drugih javnih listin (sodni ter drugi javnopravni akti, sklepi, zapisniki, uradni zaznamki in drugi uradni podatki oziroma akti organov šole vožnje);
- drugih listin, ki so potrebne za vodenje predpisanih evidenc.

(2) Vire podatkov iz prejšnjega odstavka šola vožnje dobi neposredno od kandidata.

18. člen

(spreminjanje podatkov v evidencah)

(1) Kandidat je dolžan takoj sporočiti spremembe podatkov s predložitvijo listine, ki vpliva na spremembo podatkov.

(2) Šola vožnje na podlagi nove listine takoj vnese spremembo, popravek ali dopolnitev podatka v ustrezno evidenco ter uporablja nov podatek od trenutka vpisa le tega v evidenco

in ga ne sme popravljati oziroma dopolnjevati na dokumentih, ki so bili izdani pred spremembo podatka.

(3) Podatki se vpisujejo v evidence šole vožnje po kronološkem zaporedju in se predhodno vpisani podatki ne smejo v nobenem primeru zbrisati, zakriti ali popravljati. Nove podatke, ki nadomestijo predhodne, se vpiše v zato posebej predvideno rubriko: spremembe podatkov. V obeh rubrikah se posebej označi, da je podatek spremenjen.

19. člen

(hranjenje evidenc)

(1) Šola vožnje trajno hrani evidenco: register kandidatov. Vse ostale dokumente in evidence mora šola vožnje hraniti najmanj dve leti od zadnjega vpisa podatka.

(2) Listine, ki jih je predložil kandidat kot dokazila o izpolnjevanju pogojev za vpis, se kandidatu vrnejo po končanem vpisnem postopku.

20. člen

(arhiviranje)

(1) Če se spremeni lokacija (sedež) ali šola vožnje preneha opravljati dejavnost, v zvezi s katero vodi in hrani evidence, mora šola vožnje, njen ustanovitelj, stečajni upravitelj oziroma druga pooblaščen oseba (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) zagotoviti ustrezno varovanje evidenc ob prenosu na drugo lokacijo oziroma na drug subjekt.

(2) Če pristojni organ ne določi drugega subjekta za hranjenje arhivskega gradiva in šola vožnje nima pravnega naslednika, njene evidence preidejo takoj po njenem prenehanju delovanja v pristojni arhiv.

5. Način označevanja vozil, na katerih se usposablja kandidati in vozil pri vožnji s spremljevalcem

21. člen

(»L« tablica za označevanje vozil, na katerih se usposablja kandidati)

(1) Tablica za označevanje motornih vozil, na katerih se usposablja kandidati (v nadaljnjem besedilu: »L« tablica), je kvadratne oblike, modre barve, na kateri je črka »L« bele barve. Oblika in minimalne dimenzije »L« tablice so navedene v prilogi V, ki je sestavni del tega pravilnika. Šola vožnje sme uporabljati simbol oznake »L« tablice v večji dimenziji, ki mora biti v sorazmerju z dimenzijami, navedenimi v prilogi V.

(2) »L« tablica mora biti izdelana iz vremensko odpornih materialov in mora odsevati svetlobo, vogali »L« tablice so lahko zaobljeni.

(3) Vozilo, s katerim se kandidat usposablja, mora biti označeno z »L« tablicami takrat, kadar vozi vozilo kandidat.

22. člen

(mesto namestitve »L« tablice na vozilih, na katerih se usposablja kandidati)

(1) »L« tablica se namesti:

- na motornem vozilu na levi polovici sprednje in zadnje strani vozila, razen za vozila kategorij AM, A1, A2, A in B1, pod pogojem, da se kandidat ne usposablja v vozilu z zaprto kabino in vgrajenim zadrževalnim sistemom. V tem primeru »L« tablico nadomesti zaščitno oblačilo ali telovnik iz druge alineje tretjega odstavka ali druge alineje četrtega odstavka 7. člena tega pravilnika;
- na motornem in priklopnem vozilu: na motornem vozilu na levi polovici sprednje strani, na priklopnem vozilu pa na levi polovici zadnje strani.

(2) »L« tablica mora biti na vozilu pritrjena tako, da v celoti tvori pravi kot z vodoravno osjo ceste in da je dobro vidna drugim udeležencem v prometu ter je čitljiva.

23. člen

(svetlobna tabla za označevanje vozil)

(1) Svetlobna tabla za označevanje vozil, na katerih se usposablja kandidati (v nadaljnjem besedilu: svetlobna tabla) je štirikotne oblike, rumene barve. Na njej je črn napis »ŠOLA VOŽNJE« in simbol »L« tablice iz prvega odstavka 21. člena tega pravilnika.

(2) Na vozilih šol vožnje, ki so registrirane na območju, določenem z zakonom, kjer avtohtono živijo skupaj s pripadniki slovenskega naroda tudi pripadniki italijanske oziroma madžarske narodnosti, mora biti napis »ŠOLA VOŽNJE« tudi v italijanščini (SCUOLA GUIDA) oziroma madžarščini (AUTOISKOLA).

(3) Dolžina svetlobne table mora biti najmanj 60 cm, višina najmanj 13 cm, višina črk najmanj 7 cm, stranica modrega kvadrata s simbolom »L« tablice pa najmanj 10 cm.

24. člen

(mesto namestitve svetlobne table)

(1) Svetlobna tabla mora biti nameščena na strehi motornega vozila, na katerem se usposablja kandidat tako, da je vidna za voznike, ki vozijo za njim in proti njemu.

(2) Svetlobna tabla mora biti osvetljena z lastnim virom svetlobe v času od prvega somraka do popolne zdanitve in ob zmanjšani vidljivosti, kadar vozilo vozi kandidat.

25. člen

(»L« tablica za označevanje vozil pri vožnji s spremljevalcem)

(1) Tablica za označevanje motornih vozil pri vožnji s spremljevalcem je kvadratne oblike, zelene barve, na kateri je črka »L« bele barve. Oblika in minimalne dimenzije »L« tablice so navedene v prilogi V.

(2) »L« tablica iz prejšnjega odstavka mora biti izdelana iz vremensko odpornih materialov in mora odsevati svetlobo, vogali »L« tablice so lahko zaobljeni. »L« tablica mora biti nameščena na levi polovici zadnje strani vozila, kadar vozi vozilo voznik s spremljevalcem.

6. Vodenje registra šol vožnje

26. člen

(način vodenja registra šol vožnje)

(1) Register šol vožnje vodi javna agencija v elektronski obliki in se hrani kot dokument trajne vrednosti.

(2) Javna agencija vnaša v register šol vožnje podatke, določene v drugem odstavku 29. člena zakona.

(3) Podatki, vpisani v register šol vožnje so javni in jih lahko vsakdo pregleduje, prepisuje ali zahteva izpis iz registra.

27. člen

(vpis in izbris iz registra šol vožnje)

Vpis in izbris podatkov v register šol vožnje se opravi, ko je odločba o vpisu oziroma izbrisu dokončna.

28. člen

(javljanje sprememb)

Šole vožnje, vpisane v register šol vožnje, morajo v 15 dneh javni agenciji prijaviti vsako spremembo, ki vpliva na točnost podatkov v registru šol vožnje.

29. člen

(objava podatkov)

Podatki iz registra šol vožnje se objavijo na spletnih straneh javne agencije v obliki, ki omogoča vpogled v veljavne podatke o šolah vožnje.

7. Prehodne in končne določbe

30. člen

(1) Šole vožnje morajo vozila kategorij A1, A2 in A, ki jih uporabljajo za usposabljanje kandidatov, uskladiti z določbami 2., 3. in 4. točke 6. člena tega pravilnika do 19. januarja 2013. Do takrat se lahko uporabljajo naslednja vozila:

1. Za kategorijo A1:

– motorno kolo brez stranske priklovice, z delovno prostornino motorja najmanj 75 ccm ter ne več kot 125 ccm in največjo močjo motorja do 11 kW;

2. Za kategorijo A2:

– motorno kolo brez stranske priklovice, z delovno prostornino motorja večjo od 125 ccm in močjo motorja večjo od 11 kW ter ne več kot 25 kW, pri katerem razmerje moč motorja/masa vozila ne presega 0,16 kW/kg (≤ 25 kW in $\leq 0,16$ kW/kg) in mora doseči hitrost najmanj 100 km/h – za usposabljanje kandidatov kategorije A2;

3. Za kategorijo A:

– motorno kolo brez stranske priklovice z močjo motorja najmanj 35 kW – za usposabljanje kandidatov kategorije A brez omejitve.

31. člen

(uporaba »L« tablice)

»L« tablice, ki so jih izdale upravne enote v skladu s Pravilnikom o označevanju vozil, na katerih se usposablja kandidati za voznike (Uradni list RS, št. 4/00 in 56/03), se uporabljajo do 24. decembra 2015.

32. člen

(uporaba evidenc in dokumentov)

Register kandidatov, evidenčni karton vožnje, dnevni razvid vožnje in dnevnik usposabljanja iz teorije, ki so bili izdani na podlagi Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 58/09 in 36/10), se lahko v šolah vožnje uporabljajo največ eno leto od uveljavitve tega pravilnika.

33. člen

Šole vožnje morajo obstoječe napise na svetlobnih tablah uskladiti s prvim in drugim odstavkom 23. člena tega pravilnika v treh letih od uveljavitve tega pravilnika. Do takrat lahko šole vožnje za označevanje vozil, na katerih se usposablja kandidati, na svetlobnih tablah uporabljajo napis »AVTOŠOLA«, na vozilih šol vožnje, ki so registrirane na območju, določenem z zakonom, kjer avtohtono živijo skupaj s pripadniki slovenskega naroda tudi pripadniki italijanske oziroma madžarske narodnosti, mora biti napis »AVTOŠOLA« tudi v italijanščini (SCUOLA GUIDA) oziroma madžarščini (AUTOISKOLA).

34. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o avto šolah (Uradni list RS, št. 114/05 in 13/10).

35. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati 1. julija 2011.

Št. 007-110/2011/21

Ljubljana, dne 24. maja 2011

EVA 2011-2411-0041

Patrick Vlačič l.r.

Minister
za promet

PRILOGA I

Register kandidatov je evidenca v obliki knjige v velikosti formata A4 vezana v italijanski trdi vezavi. Platnice so iz 2 mm debele lepenke in so oblečene v platno modre barve (Pantone 295EC) z napisom »Register kandidatov« s srebrnim sitotiskom. Notranji del vsebuje 104 liste (80g) z 203 numeriranimi stranmi in z lepljenimi 200g predlisti. Register kandidatov ima serijsko številko, ki jo določi proizvajalec.

Šola vožnje	

Kategorija	
REGISTER KANDIDATOV	

Registrska številka šole vožnje	

Registrska številka kandidata od:	_____
do:	_____
Odgovorna oseba:	_____

	(Podpis)
Žig šole vožnje	
Nº 00000	

STATUSNE SPREMEMBE		
Datum	Opis	Podpis odgovorne osebe
1	2	3
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje

Leto

[illegible]

Sode strani: od 2, 4, .. do 200

EVIDENČNO STANJE						
Evidenčno stanje v Registru kandidatov na dan:... (datum)	Število vpisanih kandidatov	Število izdanih evidenčnih kartonov vožnje	Število kandidatov, ki so opravili vozniški izpit	Število kandidatov, ki so se iz avto šole izpisali	Število kandidatov v usposabljanju	Podpis odgovorne osebe
1	2	3	4	5	6	7
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje
						Žig šole vožnje

OPOMBE		
Datum	Opis	Podpis odgovorne osebe
1	2	3
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje
		Žig šole vožnje

PRILOGA II

Dnevnik usposabljanja iz teorije je v velikosti formata A4. Ovitek je iz papirja KVMK 250g in ima plastificiran ovitek v barvi Pantone 286 EC. Dnevnik dela se uporablja za posamezen tečaj teoretičnega usposabljanja in je označen z evidenčno številko.

Šola vožnje

XX - XX

Številka šole vožnje v registru

DNEVNIK

USPOSABLJANJA IZ TEORIJE

Številka dnevnika

N⁰ 00000

Evidenčna številka dnevnika

TEORETIČNI DEL USPOSABLJANJA

Učilnica:

Naslov
(ulica, hišna številka, kraj)

Čas usposabljanja od: _____

do: _____

Predavatelj:

(Ime in priimek)

(Podpis predavatelja)

Žig šole vožnje

(Podpis pooblaščen osebe)

Številka	Registrska številka kandidata	Priimek in ime kandidata	Datum rojstva
		Naslov (ulica, hišna št./ pošta, kraj)	

5

Št.	Predavanje		Opis teme	Podpis predavatelja
	Datum	Čas		
1	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
2	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
3	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
4	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
5	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
6	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
7	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			

12

Strani 12, 13

Na strani 13 se zaporedno številčenje v prvem stolpcu nadaljuje od številke 8 do 14

Št.	Predavanje		Opis teme	Podpis predavatelja
	Datum	Čas		
15	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
16	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
17	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
18	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
19	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
20	Od: _____ Do: _____ Ure: _____			
Teoretični del usposabljanja je trajal učnih ur. _____ (Podpis predavatelja)				

ANALIZA

V dnevnik je vpisanih _____ kandidatov.

Teoretični del usposabljanja je prekinilo _____ kandidatov.

Žig šole vožnje

Datum

(Podpis pooblaščen osebe)

PRILOGA III

Dnevni razvid vožnje je v velikosti 295 mm x 149 mm in ima perforacijo za talonski del. Barvno ozadje je v barvi Pantone 7499EC z elementi celostne podobe in letnico za tekoče leto. Ovitek je iz papirja KVMK 250g in ima plastificiran ovitek v barvi Pantone 286 EC. Ob izdaji se v dnevni razvid vožnje vpiše podatke o šoli vožnje, datum uporabe, število delovnih mest, zaporedno številko dnevnega razvida in serijsko številko, ki jo določi proizvajalec.

Dnevni razvidi vožnje so za posamezni mesec vezani skupaj. Učitelj vožnje, ki je v šoli vožnje v rednem delovnem razmerju uporablja dnevni razvid tipa A, ki mora vsebovati toliko strani, kot je dni v posameznem mesecu. Učitelj vožnje, ki opravlja delo v avtošoli na podlagi podjemne pogodbe uporablja dnevni razvid tipa B, ki mora vsebovati toliko strani, kot je dni v posameznem mesecu. Učitelj vožnje, ki ima z šolo vožnje sklenjeno dopolnilno delovno razmerje v skladu z zakonom o delovnih razmerjih uporablja dnevni razvid tipa C, ki mora vsebovati toliko strani, kot je tednov v posameznem mesecu.

Dnevni razvid tip - A

Številka dnevnega razvida A 00000		Datum Dan. mesec. leto		Številka šole vožnje v registru XX - XX		Številko delovnih mest 00/00-00-00		Podpis učitelja vožnje	
Registrska številka kandidata		Število km		1		2		3	
1		2		3		4		5	
2		3		4		5		6	
3		4		5		6		7	
4		5		6		7		8	
5		6		7		8		9	
6		7		8		9			
7		8		9					
8		9							
9									
Ure		Km		Nº 000000					

Šola vožnje				DNEVNI RAZVID VOŽNJE				Številka dnevnega razvida A 00000			
Naziv šole vožnje Statusna oblika Naslov Izpitni center				00/00-00-00				Datum Dan. mesec. leto			
Ime in priimek učitelja vožnje				Število delovnih mest							
Registrska označba vozila		1		km - začetek		km - konec					
Registrska označba vozila		2		km - začetek		km - konec					
Registrska označba vozila		3		km - začetek		km - konec					
Ura	Vozilo	Registrska št. kandidata	Priimek kandidata	Učna ura Od - Do	Vaje - splošni del	Vaje - dodatni del	Podpis kandidata	Zap. ura vožnje	Izpitna ocena	Km na koncu učne ure	
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
Datum izdaje				Podpis pooblaščen osebe				Podpis učitelja vožnje			
				Zig šole vožnje				Skupaj			
								Znak kontrole			
								Nº 000000			

Dnevni razvid tip - B

Številka dnevnega razvida B 00000 Datum Dan. mesec. leto Številka šole vožnje v registru XX - XX Število delovnih mest 00/00-00-00 Podpis učitelja vožnje _____	Šola vožnje Naziv šole vožnje Statusna oblika Naslov Izpitni center DNEVNI RAZVID VOŽNJE Ime in priimek učitelja vožnje _____ Število delovnih mest _____ 00/00-00-00 Številka dnevnega razvida B 00000 Dan. mesec. leto Datum
---	--

Registrska označba vozila	1	_____	km - začetek	_____	km - konec	_____
Registrska označba vozila	2	_____	km - začetek	_____	km - konec	_____
Registrska označba vozila	3	_____	km - začetek	_____	km - konec	_____

Ura	Vozilo	Registrska št. kandidata	Priimek kandidata	Učne ure Od Do	Vaje - splošni del	Vaje - dodatni del	Podpis kandidata	Zap. ura vožnje	Izpitna ocena	Km na koncu učne ure
1					_____ / _____					
2					_____ / _____					
3					_____ / _____					

Ure	_____	Km	_____	Datum izdaje	Podpis pooblaščenice osebe	 šole vožnje	Podpis učitelja vožnje	Skupaj	_____	Znak kontrole	_____
-----	-------	----	-------	--------------	----------------------------	-----------------	------------------------	--------	-------	---------------	-------

Nº 000000

Nº 000000

Dnevni razvid tip - C

Številka dnevnega razvida C 00000 Datum Teden. mesec. leto Številka šole vožnje v registru XX - XX Število delovnih mest 00/00-00-00 Podpis učitelja vožnje _____	Šola vožnje Naziv šole vožnje Statusna oblika Naslov Izpitni center DNEVNI RAZVID VOŽNJE Ime in priimek učitelja vožnje _____ Število delovnih mest _____ 00/00-00-00 Številka dnevnega razvida C 00000 Teden. mesec. leto Teden
---	--

Registrska označba vozila	1	_____	km - začetek	_____	km - konec	_____
Registrska označba vozila	2	_____	km - začetek	_____	km - konec	_____
Registrska označba vozila	3	_____	km - začetek	_____	km - konec	_____

Ura	Vozilo	Registrska št. kandidata	Priimek kandidata	Učne ure Od Do	Vaje - splošni del	Vaje - dodatni del	Podpis kandidata	Zap. ura vožnje	Izpitna ocena	Km na koncu učne ure	Datum
1					_____ / _____						
2					_____ / _____						
3					_____ / _____						
4					_____ / _____						
5					_____ / _____						
6					_____ / _____						
7					_____ / _____						
8					_____ / _____						

Km	_____	Ure	_____	Datum izdaje	Podpis pooblaščenice osebe	 šole vožnje	Podpis učitelja vožnje	Skupaj	_____	Znak kontrole	_____
----	-------	-----	-------	--------------	----------------------------	-----------------	------------------------	--------	-------	---------------	-------

Nº 000000

Nº 000000

Opombe	
Čas vožnje	Opis

 Podpis učitelja vožnje

PRILOGA IV

Evidenčni karton vožnje je v velikosti formata A6 z zaobljenimi robovi in serijsko številko, ki jo določi proizvajalec. Ovitek je iz papirja KVMK 250g z izsekom za ime in priimek kandidata in ima plastificiran ovitek v barvi Pantone 286 EC z elementi celostne podobe, ter je zaščiten z PVC ovitkom. Notranji del je iz papirja BIOMAT 150g vezan s šivom po sredini. Podlaga je v barvi Pantone 7499EC z elementi celostne podobe in vsebuje 24 strani.

XX - XX
Registrska številka šole vožnje

ŠOLA VOŽNJE

Naziv šole vožnje
Statusna oblika
Naslov

Izpitni center

NADOMESTNI EVIDENČNI KARTON VOŽNJE

Kandidatu se na podlagi podatkov iz evidenc izda nadomestni evidenčni karton vožnje.

Evidenčni karton vožnje s številko: /

se nadomesti z Register kandidatov - Evidenčni karton vožnje

evidenčnim kartonom vožnje številka:

Datum Žig šole vožnje Podpis pooblaščen osebe

Notranja stran ovitka

XX - XX / 0000
Izpitni center - Šola vožnje / Register kandidatov

Priimek in ime kandidata

№ 0000000

EVIDENČNI KARTON VOŽNJE

/
Registrska številka kandidata - kategorija vozila

Naslov (ulica, hišna št., pošta, kraj)

/

Datum rojstva Datum izdaje zdrav. spričevale

/

Učitelj vožnje Podpis

Datum vpisa Žig šole vožnje Podpis pooblaščen osebe

Sprememba podatkov: / Številka vozniškega dovoljenja

Datum Žig Podpis

1

Stran 1

PREDHODNO USPOSABLJANJE

TEORETIČNI DEL

Kandidat je obiskoval teoretični del usposabljanja za voznika motornih vozil _____ kategorije - številka tečaja _____ s pričetkom _____ in ga je dne _____ zaključil v šoli vožnje _____

Podpis pooblaščenih oseb

Žig

Registrska številka kandidata

PRAKTIČNI DEL USPOSABLJANJA

Kandidat je v šoli vožnje _____ v praktičnem delu usposabljanja za voznika motornih vozil _____ kategorije opravil program do _____ vaje in odvozil _____ ur vožnje.

Podpis pooblaščenih oseb

Žig

Registrska številka kandidata

PRAKTIČNI DEL

Kandidat je dne _____ zaključil praktični del usposabljanja za voznika motornih vozil _____ kategorije v šoli vožnje _____

Podpis pooblaščenih oseb

Žig

Registrska številka kandidata

2

Stran 2

PROGRAM USPOSABLJANJA

TEORETIČNI DEL

Kandidat je obiskoval teoretični del usposabljanja za voznika motornih vozil _____ kategorije - tečaj številka _____ s pričetkom _____ in ga je dne _____ zaključil.

Datum

Žig šole vožnje

Podpis pooblaščenih oseb

PRAKTIČNI DEL

Kandidat je dne _____ zaključil praktični del usposabljanja za voznika motornih vozil _____ kategorije.

Datum

Žig šole vožnje

Podpis pooblaščenih oseb

3

Stran 3

Zaporedna ura vožnje	Številka dnevnega razvida	Vaje - splošni del		Vaje - dodatni del	
		Datum	Učna ura od do	Končno stanje km števca	Podpis učitelja vožnje
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____

4

Stran 4–17

Zaporedna ura vožnje	Številka dnevnega razvida	Vaje - splošni del		Vaje - dodatni del	
		Datum	Učna ura od do	Končno stanje km števca	Podpis učitelja vožnje
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
_____	_____	_____	_____	_____ / _____	_____
RELACIJA					

RELACIJA					

RELACIJA					

18

Stran 18

VOŽNJA S SPREMLJEVALCEM

SPREMLJEVALEC

Ime in priimek: _____
Datum rojstva: _____
Naslov: _____
Sorodstveno razmerje: _____
Upravni organ: _____

Žig _____
Datum vpisa _____ Podpis uradne osebe _____

SPREMLJEVALEC

Ime in priimek: _____
Datum rojstva: _____
Naslov: _____
Sorodstveno razmerje: _____
Upravni organ: _____

Žig _____
Datum vpisa _____ Podpis uradne osebe _____

SPREMLJEVALEC

Ime in priimek: _____
Datum rojstva: _____
Naslov: _____
Sorodstveno razmerje: _____
Upravni organ: _____

Žig _____
Datum vpisa _____ Podpis uradne osebe _____

19

Stran 19–20

VOZNIŠKI IZPIT

Št. reg. izpitne komisije _____

TEORETIČNI DEL

Kandidat je dne _____ uspešno opravil teoretični del izpita za voznika motornih vozil _____ kategorije.

Žig _____

DATUM IN URA PRAKTIČNEGA DELA Podpis pooblaščenice osebe _____

1		
2		
3		
4		

TEORETIČNI DEL

Kandidat je dne _____ uspešno opravil teoretični del izpita za voznika motornih vozil _____ kategorije.

Žig _____

DATUM IN URA PRAKTIČNEGA DELA Podpis pooblaščenice osebe _____

1		
2		
3		
4		

Opombe: _____

21

Stran 21–22

MOJ UČITELJ VOŽNJE

1. Ima profesionalni odnos do vožnje in učenja.
2. Omogoča mi izbiro termina vožnje in prihaja na učne ure točno.
3. Na začetku učne ure obnovi zadnjo učno snov.
4. Na začetku določi cilje učne ure.
5. Na koncu učne ure ovrednoti in oceni vožnjo.
6. Na vsaki učni uri izpolni evidenčni karton vožnje in dnevni razvid vožnje.
7. Med učno uro preverja moje znanje cestnoprometnih predpisov.
8. Svojo pozornost med učno uro posveča mojemu usposabljanju.
9. Skrbi, da učenje poteka sproščeno in v pozitivnem vzdušju.
10. Novosti mi razloži na preprost in razumljiv način, na vprašanja mi rad odgovarja.
11. Težavnejšo učno snov mi ponazori z ilustracijo, določene elemente vožnje mi tudi demonstrira.
12. Kadar mi gre učenje vožnje dobro, me pohvali, ob težavah me spodbuja.

23

Stran 23

POMEMBNI PODATKI

URADNE URE IN TELEFONSKE ŠTEVILKE

Šola vožnje: _____
Uradne ure: _____
Učitelj vožnje: _____
Učitelj vožnje: _____
Izpitni center: _____
Uradne ure: _____

Evidenčni karton vožnje ima v času usposabljanja kandidat in ga uporablja kot listino, ki izkazuje potek usposabljanja in dosežene učne rezultate.

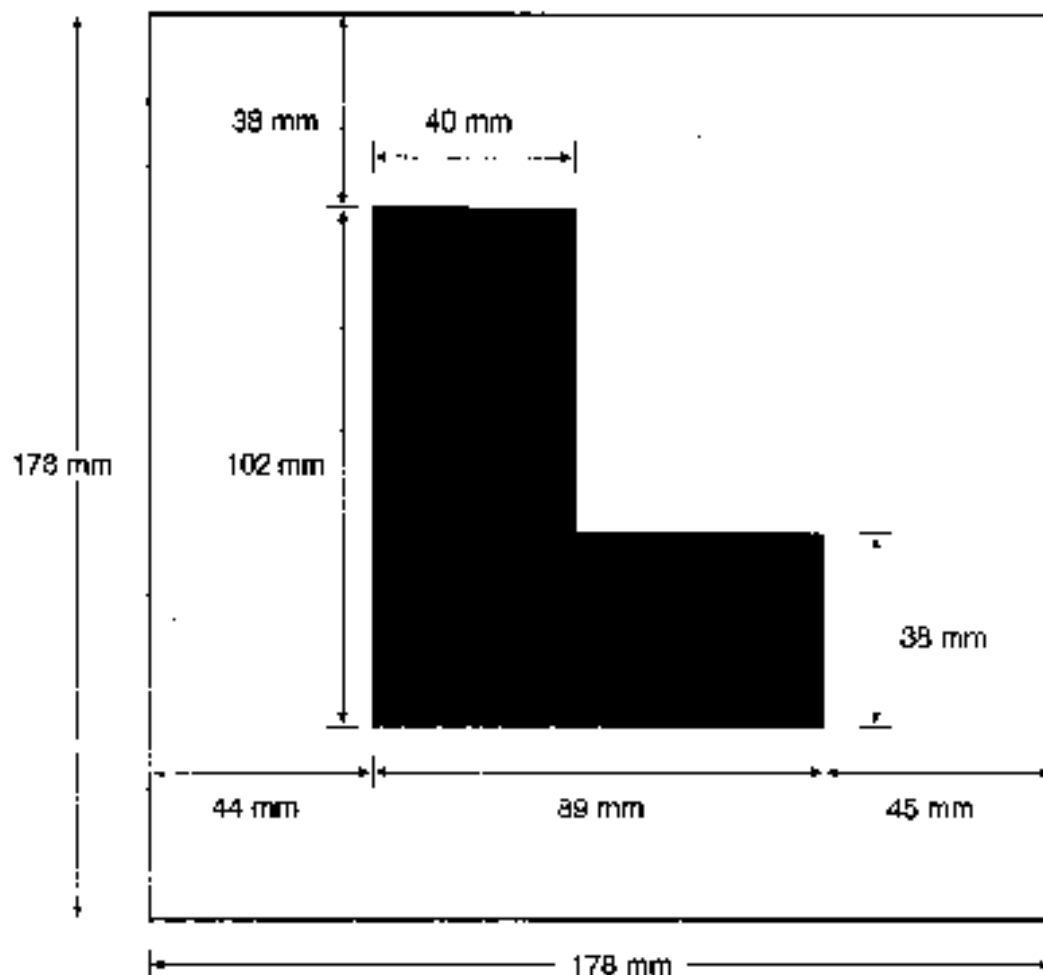
Če kandidat izgubi evidenčni karton vožnje ali ga poškoduje mu šola vožnje izda nadomestni evidenčni karton. V tem primeru je dovolj izjava kandidata in ni potreben preključ v Uradnem listu RS.

24

Stran 24

PRILOGA V

Dimenzije »L« tablice:

Bela črka na modri (usposabljanje v šoli vožnje) oziroma zeleni (vožnja s spremljevalcem) podlagi.

Robovi »L« tablice smejo biti zaobljeni.

OBČINE

KANAL

2108. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Kanal ob Soči za leto 2011

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP in 14/07 – ZSPDPO, 109/08) in 16. člena Statuta Občine Kanal ob Soči (Uradno objave Primorskih novic, št. 41/03, 17/06, Uradni list RS, št. 70/07) je Občinski svet Občine Kanal ob Soči na 9. redni seji dne 26. 5. 2011 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o proračunu Občine Kanal ob Soči za leto 2011

1. člen

V odloku o proračunu se 2. člen spremeni in se glasi:

»Proračun Občine Kanal ob Soči za leto 2011 se določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov	Proračun 2011
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	8.154.421
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	6.170.941
70	DAVČNI PRIHODKI	4.625.051
	700 Davki na dohodek in dobiček	3.952.058
	703 Davki na premoženje	591.993
	704 Domači davki na blago in storitve	81.000
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.545.890
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	1.348.190
	711 Takse in pristojbine	1.000
	712 Denarne kazni	2.700
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	50.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	144.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI	321.250
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	236.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	85.250
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije domačih virov	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.662.230
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	564.139
	741 Prejeta sredstva iz drž. proračuna iz sredstev proračuna EU	1.098.091
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	9.225.436
40	TEKOČI ODHODKI	2.290.210
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	438.602
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	70.556
	402 Izdatki za blago in storitev	1.709.252

	403 Plačila domačih obresti	1.800
	409 Rezerve	70.000
41	TEKOČI TRANSFERI	2.764.807
	410 Subvencije	30.945
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	591.825
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	624.440
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.517.597
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	3.859.405
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	3.859.405
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	311.014
	431 Investicijski transferi pravnim in fiz. osebam, ki niso pror. upor.	141.296
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	169.718
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRESEŽEK/PRIMANJKLJAJ)	-1.071.015
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	521.686
50	ZADOLŽEVANJE	521.686
	500 Domače zadolževanje	521.686
VIII.	ODPLAČILO DOLGA (550)	3.400
55	ODPLAČILO DOLGA	3.400
	550 Odplačilo domačega dolga	3.400
IX.	POVEČANJE/ZMANJŠANJE SREDSTEV NA RAČUNIH (I. + IV. + VII. – II. – V. – VIII.)	-552.729
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	518.286
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI. + X. – IX.)	1.071.015
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH PRET. LETA NA DAN 31. 12.	552.729

Sestavni del Odloka o proračunu je tudi tabela bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb in račun financiranja, posebni del proračuna po uporabnikih ter načrt razvojnih programov, ki so na vpogled v Občinski upravi in na sedežih krajevnih skupnosti.»

2. člen

V odloku o proračunu se 10. člen spremeni in se glasi:

»Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2011 načrtuje zadolžiti do višine 518.286 EUR.«

3. člen

Ostali členi odloka ostanejo nespremenjeni.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0001/2011-1

Kanal ob Soči, dne 26. maja 2011

Župan
Občine Kanal ob Soči
Andrej Maffi l.r.

2109. Zaključni račun proračuna Občine Kanal ob Soči za leto 2010

Na podlagi Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 s spremembami) in Statuta Občine Kanal ob Soči (Uradne objave PN, št. 41/03 in 17/06, ter Uradni list RS, št. 70/07 in 51/08) je občinski svet na 9. redni seji dne 26. 5. 2011 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN proračuna Občine Kanal ob Soči za leto 2010

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Kanal ob Soči za leto 2010.

2. člen

Zaključni račun proračuna za leto 2010 izkazuje:

		v EUR
	A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	7.425.352
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	6.479.868
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704)	4.822.512
700	Davki na dohodek in dobiček	4.145.262
703	Davki na premoženje	563.491
704	Domači davki na blago in storitve	113.759
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	1.657.356
710	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	1.319.431
711	Takse in pristojbine	959
712	Denarne kazni	2.701
713	Prihodki od prodaje blaga in storitve	30.906
714	Drugi nedavčni prihodki	303.359
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+722)	22.304
720	Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	2.500
722	Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	19.804
73	PREJETE DONACIJE (730)	1.190
730	Prejete donacije iz domačih virov	1.190
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740)	921.990
740	Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	439.804

741		Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	482.186
	II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	7.483.385
40		TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	2.189.852
400		Plače in drugi izdatki zaposlenim	428.567
401		Prispevki delodajalcev za socialno varnost	69.268
402		Izdatki za blago in storitve	1.602.696
403		Plačila domačih obresti	1.433
409		Rezerve	87.888
41		TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	2.509.509
410		Subvencije	30.392
411		Transferi posameznikom in gospodinjstvom	572.243
412		Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	546.166
413		Drugi tekoči domači transferi	1.360.708
42		INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	2.667.592
420		Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.667.592
43		INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	116.432
431		Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	44.479
432		Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	71.953
	III.	PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ (II - I.) (skupaj odhodki minus skupaj prihodki)	58.033
		B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
75	IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
44	V.	DANA POSJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	VI.	PREJETA MINUS DANA POSJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. - V.)	0
		C. RAČUN FINANCIRANJA	
50	VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
55	VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	4.729
550		Odplačila domačega dolga	4.729
	IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-62.762
	X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-4.729
	XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.-III.)	58.033
	XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	615.491
		Ostanek sredstev na računih občine in KS na dan 31. 12. 2010	552.729

3. člen

Ostanek sredstev na računih Občine Kanal ob Soči in krajevnih skupnosti na dan 31. 12. 2010 v višini 552.729 € se vključi v proračun Občine Kanal ob Soči za leto 2011 in se

nameni za dokončanje programov iz leta 2010, za investicije za leto 2011 in kritje tekočih obveznosti proračuna za leto 2011.

4. člen

Na dan 31. 12. 2010 znašajo sredstva proračunske rezerve 11.221 €.

5. člen

Ta zaključni račun se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 4103-0001/2011

Kanal ob Soči, dne 26. maja 2011

Župan
Občine Kanal ob Soči
Andrej Maffi l.r.

2110. Tržni red tržnice v Kanalu

Na podlagi Zakona o trgovini (ZT-1, Uradni list RS, št. 24/08), 12. člena Pravilnika o minimalnih tehničnih pogojih za opravljanje trgovinske dejavnosti (Uradni list RS, št. 37/09) ter 7. in 16. člena Statuta Občine Kanal ob Soči (Uradne objave, Primorske novice, št. 41/03 in 17/06, ter Uradni list RS, št. 70/07 in 51/08) je Občinski svet Občine Kanal ob Soči na 9. redni seji dne 26. 5. 2011 sprejel

TRŽNI RED tržnice v Kanalu

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Tržnica v Kanalu deluje v naselju Kanal, na urejenem tržnem prostoru ob javnem parkirišču in v neposredni bližini poslovnega objekta Pošte Slovenije, Gradnikova ulica 2.

(2) Tržnica je tržni prostor, kjer se neposredno trguje z blagom.

2. člen

S tržnim redom se določa upravljavec tržnice, pravice in obveznosti upravljavca in uporabnikov tržnice, območje tržnice, obratovalni čas, pogoje trgovanja na tržnici, pristojbine, nadzor nad prodajo ter način vzdrževanja reda in čistoče na tržnici.

3. člen

Upravljavec tržnice v Kanalu je Občina Kanal ob Soči (v nadaljevanju: občina).

4. člen

Trgovanje na tržnici je prosto in se opravlja skladno z določili tržnega reda ter drugimi predpisi, ki urejajo trgovanje s kmetijskim in drugim blagom. Kupcem je dovoljen prost dostop na tržnico v času njenega obratovanja.

II. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPRAVLJAVCA

5. člen

Upravljavec tržnice:

- skrbi, da je ureditev in poslovanje tržnice usklajeno z veljavnimi predpisi,
- občinskemu svetu občine predlaga višino pristojbin za uporabo prodajnih mest,
- razporeja in oddaja tržne površine prodajalcem,
- sklepa pogodbe s prodajalci na tržnici,

– zaračunava pristojbino v skladu s sklepom občinskega sveta občine,

– skrbi za urejenost tržnice, uporabnost tržne opreme in za čistočo in odstranjevanje odpadkov,

– skrbi za vzdrževanje tržne opreme,

– daje v najem tržne pripomočke oziroma opremo, potrebno za nemoteno poslovanje na tržnici,

– pregleduje dokumentacijo uporabnikov, ki je potrebna

za opravljanje dejavnosti na tržnicah in izreka prepoved prodaje tistim, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev,

– skrbi in je odgovoren za red na tržnici,

– vodi evidenco o sklenjenih pogodbah za prodajne prostore ter evidenco o zbranih pristojbinah.

III. OBRATOVALNI ČAS

6. člen

(1) Tržnica ima poletni in zimski obratovalni čas.

(2) Poletni obratovalni čas traja od 1. aprila do 31. oktobra. Med poletnim obratovalnim časom tržnica obratuje:

– med delavniki: od 7.00 do 18.00,

– ob sobotah: od 7.00 do 13.00,

– ob nedeljah: od 8.00 do 12.00.

(3) Zimski obratovalni čas traja od 1. novembra do 31. marca. Med zimskim obratovalnim časom tržnica obratuje:

– med delavniki: od 8.00 do 16.00,

– ob sobotah: od 8.00 do 13.00,

– ob nedeljah: od 8.00 do 12.00.

(4) Obratovalni čas mlekomata je neomejen.

(5) Obratovalni čas tržnice mora biti pritrjen na vidnem mestu na tržnici.

7. člen

(1) Upravljavec po potrebi obratovalni čas podaljša, tako da pri tem upošteva sezono in zimski oziroma poletni čas ter potrebe kupcev. Spremembo je dolžan objaviti najmanj sedem dni pred začetkom veljavnosti spremenjenega obratovalnega časa na svoji spletni strani ali na drug krajevno običajen način.

(2) Uporabnikom tržnih površin ni dovoljeno podaljševati obratovalnega časa.

IV. TRŽNE POVRŠINE IN PRODAJNI PROSTORI

8. člen

(1) Tržnico sestavljajo pokrite in nepokrite tržne površine desno ob vhodu na tržnico in javno parkirišče ob Gradnikovi ulici v Kanalu, na parcelah št. 14/4, 14/9, 14/10 in 14/11, k.o. Kanal.

(2) Tržni prostor je označen.

(3) Trgovanje izven tržnega prostora ni dovoljeno.

9. člen

(1) Tržni prostor na tržnici sestavljajo:

– prodajni prostor pod nadstreškom za prodajne stojnice,

– nepokriti prodajni prostor za dopolnilne prodajne mize ali stojnice in prodajo s tal,

– prostor za mlekomat,

– uvoz in prostor za ustrezno opremljena vozila podjetij, registriranih za potujočo prodajo.

(2) Pokriti del tržnice je prednostno namenjen prodaji živilskih pridelkov in izdelkov, nepokriti del pa prodaji neživilskih izdelkov. Mlekomat je urejen v pokritem delu tržnice.

10. člen

(1) Prodajalci na tržnici so stalni in občasni.

(2) Stalni prodajalci so tisti, ki vršijo prodajo redno in za daljše obdobje. Ostali so občasni prodajalci.

11. člen

(1) Prodajno mesto se lahko najame dnevno ali za daljše obdobje. Za daljše obdobje se najem uredi s pogodbo med upravljavcem in stalnim prodajalcem.

(2) Rezervacije za stojnice lahko upravljavec odda tudi za čas daljši od 30 dni, pri čemer se stalnim prodajalcem lahko rezervira za daljše časovno obdobje četrtna razpolagajočih stojnic na pokritem prostoru in tretjina na nepokritem prostoru, ostala tržna mesta morajo biti na razpolago občasnim prodajalcem.

(3) S stalnimi prodajalci upravljavec sklepa pisno pogodbo za določeno obdobje. Stalnim prodajalcem upravljavec določi prodajna mesta. V primeru, da do 8.00 ure ne zasedejo prodajnega mesta, lahko le-to upravljavec dodeli občasnemu oziroma drugemu prodajalcu, pri čemer zadrži že plačani znesek pristojbine.

(4) Občasni prodajalci sklepajo ustno pogodbo, za katero se šteje, da je sklenjena, ko je prodajalcu dodeljen prodajni prostor in se izkaže s potrdilom o plačani pristojbini oziroma ko si sam uredi še prosto prodajno mesto in se izkaže z vpisom v knjigo evidence prodajalcev ali potrdilom o plačani pristojbini za prejšnji mesec. Prodajalec se s sklenitvijo ustne pogodbe zaveže, da bo spoštoval tržni red.

(5) Občasnimi prodajalcem se odda prosto prodajno mesto po principu vrstnega reda prihoda na tržnico.

(6) Kadar je prodajalec več kot razpoložljivih stojnic, in upravljavec ne razpolaga z dodatnimi stojnicami, si lahko prodajalci, v skladu s tržnim redom, sami uredijo prodajni prostor na nepokritem delu tržnice.

(7) Prodajalec ne sme najetega prodajnega prostora oddati drugemu v uporabo ali podnajem.

(8) Občasni prodajalci prisotnost na tržnici vpišejo v knjigo evidence uporabnikov tržnice, ki se nahaja na za to določenem mestu na tržnici.

12. člen

(1) Za izpolnjevanje pogojev za prodajo blaga na tržnici in za ustreznost blaga v prodaji odgovarja vsak prodajalec sam zase.

(2) Upravljavec lahko kadarkoli preveri, če prodajalci izpolnjujejo pogoje za prodajo na tržnici.

13. člen

(1) Prodajalci so dolžni vzdrževati red in čistočo na svojih prodajnih mestih. Pred začetkom prodaje so dolžni počistiti morebitne nečistoče na stojnici in v njeni neposredni bližini.

(2) Po končanem trgovanju so dolžni stojnico oziroma prodajno mesto zapustiti v čistem in urejenem stanju. Dolžni so odstraniti embalažo, odpadke in drugo neprodano blago.

14. člen

Upravljavec lahko začasno odpove uporabo prodajnega prostora prodajalcem, ki kršijo določila tega tržnega reda, predvsem zaradi:

- neplačevanja pristojbin,
- neurejenosti na prodajnem mestu,
- poskusa prodaje oporečnega blaga,
- prodaje izdelkov, ki jih ni dovoljeno prodajati in za katere nima dovoljenja,
- nespodobnega obnašanja do drugih prodajalcev, kupcev ali delavcev upravljavca,
- samovoljnega zasedanja in širitve tržnega mesta,
- nespoštovanja tržnega reda.

V. PRODAJA BLAGA

15. člen

Na tržnici se trguje na drobno z živilskimi in neživilskimi proizvodi. Prednost prodaje imajo kmetijski pridelki in živila ter lokalni ponudniki.

16. člen

(1) Na tržnici se trguje na drobno z naslednjim blagom:

– Živila: vrtnine, sadje in izdelki iz sadja, rastlinska olja (olivno, bučno ...), žita in mlevski izdelki, čebelarški izdelki, gobe in gozdni sadeži, mleko in mlečni izdelki, meso in mesni izdelki, ribe in ribji izdelki, alkoholne in brezalkoholne pijače, zdravilna in druga zelišča ter izdelki iz zelišč, ostala živila rastlinskega in živalskega izvora.

– Neživilski izdelki: cvetje, semena, sadike vrtnin, sadja in okrasnih rastlin, novoletne jelke, izdelki domače in umetnostne obrti, turistični spominki in galanterijsko blago, male živali in hrana za male živali.

(2) Z dovoljenjem upravljavca se lahko na tržnici občasno prodaja tudi oblačila, posteljnino, toaletno in kuhinjsko perilo, obutev, knjige, delovno orodje za zasebno rabo in rabljeno blago.

(3) Trguje se v skladu z določili Pravilnika o minimalnih tehničnih pogojih za opravljanje trgovinske dejavnosti.

17. člen

(1) Na tržnici smejo prodajati:

– kmetovalci, ki sami pridelujejo in predelujejo pridelke in izdelke,

– drugi posamezniki, ki opravljajo gospodarsko dejavnost domače in umetnostne obrti in prodajajo na drobno proizvode lastne proizvodnje,

– nabiralci gozdnih sadežev, gob, cvetja in zdravilnih zelišč,

– občani rabljene predmete,

– društva, humanitarne organizacije in javni zavodi,

– trgovci in gostinci,

– pravne osebe, ki se ukvarjajo s kmetijsko pridelavo in predelavo,

– drugi posamezniki in pravne osebe, ki izpolnjujejo pogoje za prodajo na tržnici.

(2) Kmetovalci in drugi posamezniki morajo pred začetkom prodaje na tržnici pri pristojnem upravnem organu pridobiti potrdilo o lastni proizvodnji. Na tržnici lahko prodajajo sami, njihovi ožji družinski člani ali pa pri njih zaposleni delavci.

(3) Registrirani trgovci in gostinci ter druge fizične in pravne osebe morajo izpolnjevati zakonsko predpisane pogoje za prodajo na tržnici.

18. člen

(1) Na tržnici je dovoljeno prodajati blago, ki izpolnjuje vse zakonsko določene pogoje za prodajo.

(2) Za blago, ki ne ustreza zakonskim pogojem, odgovarja prodajalec.

(3) Prodajalci morajo stalno imeti pri sebi vso predpisano dokumentacijo, ki je potrebna za dovoljeno prodajo na tržnici.

19. člen

(1) Blago se lahko prodaja samo s prodajnih mest, stojnic, miz in pultov. Blaga za prodajo ni dovoljeno zlagati neposredno na tla.

(2) Prodaja s tal je dovoljena le za lončarske, lesene in železne izdelke ter cvetlice, novoletne jelke in podobno.

20. člen

Živila s srednjim in visokim tveganjem se prodajajo v primernih premičnih prodajalnah v skladu z veljavnimi predpisi. Za prodajo teh živil morajo prodajalci zagotavljati ustreznost živil s strani pooblaščenih organizacij.

21. člen

(1) Vsa živila živalskega izvora se prodajajo v kiosku, na stojnicah pa le, če so izpolnjeni tudi pogoji, določeni s sanitarno zdravstvenimi predpisi.

(2) Na posameznem prodajnem mestu se lahko trguje le istovrstna živila živalskega izvora.

(3) Sveže meso se lahko prodaja samo pakirano. Kakršna koli obdelava svežega mesa na tržnici ni dovoljena. Suhomesne izdelke se lahko prodaja na drobno.

(4) Od mlečnih izdelkov se sir lahko reže, skuta, sirotka in sveže mleko pa morajo biti pakirani v primerni embalaži.

22. člen

(1) Na tržnici je dovoljena prodaja ustrezno označenih (slovensko in botanično ime) svežih ali posušenih gob, zelišč in gozdnih sadežev.

(2) Živila iz sadja in žit, rastlinska olja ter izdelki iz medu in zelišč morajo biti ustrezno pakirana in deklarirana z ustrezno etiketo oziroma morajo imeti potrebna potrdila ali certifikate.

(3) Prodajalci sami odgovarjajo za ustreznost proizvodov.

23. člen

(1) Za prodajo cvetja, semen, sadik vrtnin, sadja in okrasnih rastlin, novoletnih jelk, malih živali in hrane za male živali, morajo biti izpolnjeni tudi pogoji, določeni z drugimi predpisi.

(2) Male živali iz tega člena se smejo prodajati le v ustreznih kletkah, košarah in akvarijih. Med prodajo jih morajo prodajalci ustrezno hraniti in napajati in morajo biti zaščitene pred vremenskimi vplivi (močno sonce, dež, močan mraz).

24. člen

Oporečno blago mora prodajalec odstraniti s prodajnega mesta.

25. člen

Prodajalci morajo biti oblečeni v skladu s predpisi, ki veljajo za prodajo izdelkov, ki jih tržijo.

26. člen

Prodajalci morajo svoja prodajna mesta vidno opremiti s cenikom in s podatki prodajalca: nazivom oziroma imenom ter sedežem oziroma naslovom.

27. člen

Prodajalci so dolžni meriti in tehtati blago z merili, ki so predpisana ali pa običajna za merjenje določene vrste blaga. Merila morajo izpolnjevati zakonsko določene pogoje.

28. člen

Za blago, ki se prodaja na tržnici, se cene oblikujejo prosto.

VI. PRISTOJBINE

29. člen

(1) Za uporabo tržnega prostora morajo prodajalci plačati pristojbine upravljavcu. Pristojbine se plačajo za uporabo tržnega prostora, uporabo stojnic in mesečno ali letno rezervacijo prodajnih mest.

(2) Višino pristojbin za uporabo prodajnih mest določa občinski svet občine na predlog upravljavca.

30. člen

(1) Stalni prodajalci plačajo pristojbine iz 29. člena v roku in na način, ki je naveden v pogodbi.

(2) Občasni prodajalci poravnajo pristojbine iz 29. člena na sedežu upravljavca ali neposredno pooblaščenim osebam upravljavca v času obratovanja tržnice na način, ki ga določi upravljavec: ali enkrat mesečno na podlagi mesečne evidence prodajnih dni na tržnici ali tekoče na dan prisotnosti na tržnici.

(3) Cenik pristojbin in način plačila za občasne prodajalce mora biti izobešen na vidnem mestu na tržnici.

31. člen

(1) Pooblaščen oseba upravljavca mora prodajalcu za zaračunano in plačano pristojbino izdati potrdilo o plačilu, ki

ga prodajalec hrani do izteka tržnega časa oziroma do izteka veljavnosti potrdila.

(2) Prodajalec je dolžan potrdilo o plačilu čuvati do odhoda s prodajnega mesta, v primeru mesečnih plačil na podlagi knjige evidenc pa do plačila pristojbine za naslednji mesec.

(3) V primeru neplačevanja pristojbin se prodajalcu lahko začasno prepove prodaja na tržnici.

VII. NADZOR PRODAJE IN KAKOVOSTI BLAGA

32. člen

(1) Nadzor nad prodajo in kakovostjo blaga opravljajo:

- pristojne inšpekcijske službe v okviru pristojnosti,
- organi za notranje zadeve,
- upravljavec.

(2) Na tržnici je na vidnem mestu dostopna knjiga pripomb in pritožb, ki jo upravljavec redno pregleduje in ukrepa skladno s pripombami.

33. člen

Prodajalec je upravljavcu, na njegovo ustno ali pisno zahtevo, dolžan predložiti dokumente, ki so potrebni za prodajo na tržnici.

VIII. SKLADIŠČENJE BLAGA

34. člen

(1) Skladiščenje blaga na tržnici ni dovoljeno. Po končanem tržnem dnevu morajo prodajalci odstraniti vse blago s tržnih površin.

(2) Izjemoma se lahko skladiščijo živila v hladilnih vitrinah, vendar le v primeru, če naslednji tržni dan vrši prodajo isti prodajalec.

IX. VZDRŽEVANJE REDA IN ČISTOČE

35. člen

Prodajalci lahko na tržnico dovažajo le očiščeno in za prodajo pripravljeno blago, ki mora biti hranjeno v primerni embalaži.

36. člen

(1) Prodajalci so dolžni na svojem prodajnem mestu in v njegovi okolici vzdrževati red in čistočo ter ravnati z blagom tako, da se ohranja kakovost blaga in njegova higienska neoporečnost.

(2) Nepovratno prazno embalažo, oporečne in druge organske ter druge odpadke so dolžni sproti odstranjevati s tržnice na prostor za ločeno zbiranje odpadkov.

(3) Prodajalec je dolžan tržni prostor zapustiti v čistem stanju. V nasprotnem primeru je dolžan očistiti prostor upravljavec na stroške prodajalca.

37. člen

Prodajalci morajo skrbeti za osebno higieno in izgled, ne smejo se nedostojno vesti, kršiti javnega reda in miru ter določil tržnega reda. V primeru kršitev se lahko prodajalcu začasno prepove prodaja.

38. člen

Za vzdrževanje čistoče mora upravljavec:

- čistiti prodajalne površine in opremo,
- prazniti posode za odpadke in skrbeti za njihov redni odvoz,
- po svojem programu in na zahtevo pristojne inšpekcije razkužiti tržne površine,
- voditi evidenco čiščenja tržnice.

39. člen

Vožnja in parkiranje vozil na tržnici je prepovedana. Izjema so specializirana vozila namenjena potujoči prodaji, ki jim upravljavec določi zanje predvideno mesto ter primeri, ko to izjemoma dovoli upravljavec.

X. KONČNI DOLOČBI

40. člen

Tržni red z obratovalnim časom tržnice mora biti pritrjen na vidnem mestu na tržnici. Objavi se tudi na spletni strani upravljavca.

41. člen

Tržni red začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3317-0001/2011

Kanal ob Soči, dne 26. maja 2011

Župan

Občine Kanal ob Soči

Andrej Maffi l.r.

NOVA GORICA**2111. Odredba o spremembi prometne ureditve**

Na podlagi drugega odstavka 100. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10), prvega odstavka 53. člena Odloka o občinskih cestah (Uradne objave, št. 10/00 s spremembami) in 28. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 20/02 s spremembami) je župan Mestne občine Nova Gorica sprejel

O D R E D B O**o spremembi prometne ureditve**

1.

S to odredbo se določi sprememba prometne ureditve v križišču LC 284180 Solkan–Maloobmejni prehod Solkan (v nadaljevanju: Ceste IX. Korpusa) in LC 284170 Solkan–Pristava–Rožna Dolina (v nadaljevanju: Prvomajske ulice).

2.

Spremeni se potek prednostne ceste tako, da v križišču Ceste IX. Korpusa in Prvomajske ulice poteka prednostna cesta v smeri iz Ceste IX. Korpusa proti Prvomajski ulici in obratno.

Odseku Ceste IX. Korpusa od križišča te ceste s Prvomajsko ulico, v smeri proti bivšemu maloobmejnemu prehodu Solkan, se odvzame značaj prednostne ceste.

3.

Spremembo prometne ureditve se označi s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo.

4.

Ta odredba stopi v veljavo osem dni po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 371-208/2010-13

Nova Gorica, dne 3. junija 2011

Župan

Mestne občine Nova Gorica

Matej Arčon l.r.

VSEBINA

PREDSEDNIK REPUBLIKE

2101.	Ukaz o postavitvi izredne in pooblaščenega veleposlanice Republike Slovenije v Republiki Kirgiziji	5823
2102.	Ukaz o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji	5823
2103.	Ukaz o postavitvi izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile	5823

MINISTRSTVA

2104.	Pravilnik o tehnični skladnosti tirnih vozil	5824
2105.	Pravilnik o strokovni usposobljenosti izvršilnih železniških delavcev	5862
2106.	Pravilnik o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje	5908
2107.	Pravilnik o šolah vožnje in vodenju registra šol vožnje	5919

OBČINE

KANAL

2108.	Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Kanal ob Soči za leto 2011	5944
2109.	Zaključni račun proračuna Občine Kanal ob Soči za leto 2010	5945
2110.	Tržni red tržnice v Kanalu	5946

NOVA GORICA

2111.	Odredba o spremembi prometne ureditve	5949

